உ

பரமபதி துணை

மஹாமகத்துவம் பொருந்திய

யூகிமுனி 1200.

கும்மி 1000, பரிபூரணம் 200

இரண்டு சாஸ்திரமும் சேர்ந்தது

இஃது

பழைய ஓலையேட்டுப் பிரதியிலிருந்ததை

தமிழ் வித்வான்

த. குப்புசாமி நாயுடு அவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று

மதுரை, புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்

இ. ராம. கு. சன்,

குரு. இராமசாமிக் கோன்

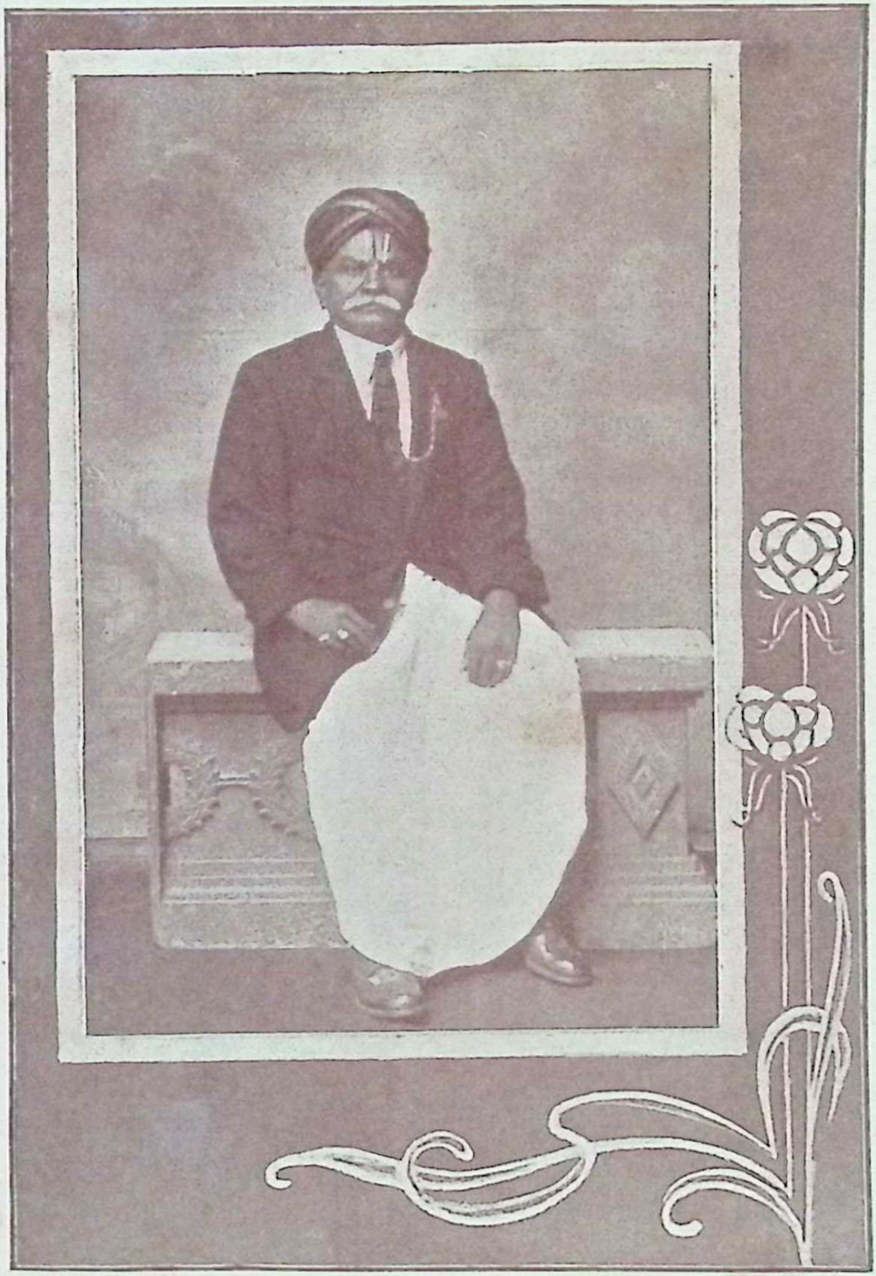
அவர்களாற்றமது

மதுரை வடக்குமாசிவீதி குருசாமிக்கோனார் தெரு

ஸ்ரீராமச்சந்திரவிலாசம் பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இதன் விலை] 1936 [ரூ. 2—8—0

இ. ரா. ம. குருசாமி கோனர்,
புரொப்ரைட்டர், ஸ்ரீராமசந்திர விலாஸம் பிரஸ்,
புக்ஷாப், புதுமண்டபம், மதுரை.

உ

கடவுள் துணை.

ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்பு.

இதனால் சகலமான அச்சுக்கூடத் ததிபர்களுக்கும், புஸ்தக வியாபாரிகளுக்கும், இன்னும் மற்றுமுள்ள மகான்களுக்குந் தெரிவிப்பது யாதெனில்:—

யூகிமுனிக்கும்மி 1000மும், பரிபூரணம் 200ம் சேர்ந்தது யூகிமுனி 1200 என்னும் இரண்டு சாஸ்திரத்தையும் ஒவ்வொரு மகான்களிடதநிலுமிருந்து ஓலை யேட்டுப் பிரதிகளைப் போதுமான திரவியத்தைச் செலவு செய்து சம்பாதித்துக்கொண்டுவந்து என் மூதாதைகள் கையாண்டு வந்த ஓலையேட்டுச் சாஸ்திரங்களையுஞ் சேர்த்து, அச்சிட்டு என்னால் (கெவர்ன்மெண்ட் சட்டப்படி) ரிஜிஸ்தர் செய்திருப்பதால் இந்தச் சாஸ்திரங்களைப் பிறர் எவ்விதத்திலும் அச்சிடக்கூடா தென்பதை இதன் மூலமாய்த் தெரிவித்துக் கொண்டேன்.

இப்படிக்கு,

குரு. இராமசாமிக் கோன்,

புத்தகஷாப், புதுமண்டபம் மதுரை.

உ

பரமபதிதுணை

முகவுரை.

பூலோகத்தின்கண் சர்வேஸ்பரனால் உற்பத்தியாக்கப் பெற்ற பற்பல ஜீவாத்மாக்களிலும் சுவேதஜம் அண்டஜம், உற்பீசம், சராயுஜ மாகிய நால்வகையோனி எழுவகைத்தோற்றம் எண்பத்து நான்கு லக்ஷம் ஜீவராசிகளிற் சிரேஷ்டமானது இம்மானிடப் பிறவியேயாம் இதில் ஜெனிக்கும் சிசுக்கள், பாலர், குமாரர், யவ்வனர், விருத்தர் களாகிய ஆண், பெண்ணினங்களுக் குரிய சகல சுகதுக்கங்களையும் தர்மார்த்த காம மோக்ஷ மர்மங்களையும் இகபர சாதனங்கட்குரிய இயல்பினையும் எண்ணிலாப் பிறவித்துன்பங்களையும் இஷ்டகாமி யார்த்த இன்பரசங்களையும் எடுத்துக் கூறிய நூல்கள் பலவாயினும் அவற்றினை இனிது விளக்கக்கூறுவன அகண்ட பரிபூரண சச்சிதா னந்த வடிவாயுள்ள சின்மயசொரூப நிலைபெற்ற மகாமகத்துவந் தங்கிய பூகிமாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வாதகாவியக் கும்மி 1000. வாதபரிபூரணம் 200ம் சேர்ந்த இரண்டு சாஸ்திரங்களேயாம்.

இவ்விதப் பெருமைவாய்ந்த சாஸ்திரங்களை வெளிவிடாது நமது முன்னோர்கள் தொன்றுதொட்டு ஓலையேடுகளில் எழுதி வீடுகளில் காலை மாலை பூசையில் வைத்துப்பூசித்து வாசித்துவருவது யாவருக்கும் தெரிந்த விஷயமே அப்படிப்பட்ட அரிய சாஸ்திரங்களை நமது நண் பர் மகா-௱-௱-ஸ்ரீ இராம. குருசாமிக் கோனாரவர்களால் பலதேசங்களி லும் சென்று ஏடுகளைச் சேகரித்துக்கொண்டு வந்து ஒன்றுக்கு இரண்டு ஏடுகள் வைத்தொத்துப்பார்த்து அனேக மகான்களின் உதவி யைக்கொண்டு சீர்திருத்தம் செய்து வைத்திருந்ததை இப்பொழுது உலோகோபகாரமாக அச்சிட்டு வெளியாக்கியதால் இதை ஒவ்வொரு வரும் வாங்கிப் பார்ப்பதவசியம்.

இப்படிக்கு,

த. சுப்புராமி நாயுடு

வித்வான், மதுரை.

உ

பரமபதிதுணை.

மகா மகத்துவம் பொருந்திய
யூகிமுனிவர் கும்மி சூ

கும்மிச் சந்தம் காப்பு.

ஆதிக் கணபதி பாதமே தான்துதித்
 தாறுமு கவன் பதங்காப்பாம்
பாதி மதியணி யீசனுந் தானிதை
 பண்பா யுமைக்கு மொழிந்திடவே (1)

நீதிய தாக உமைநந்திக் குச்சொல்ல
 நிர்ணய மாகவே தான்கேட்டு
கோதில்லா மலிதை நந்திதன் மந்திரிக்கு
 கூறினர் பாரடி ஞானப்பெண்ணே. (2)

பிரித்துத் தேறி சரிபார்த்து யாதோர்
 பேதமில்லாதவன் வந்திரியும்
பரிட்சை செய்து சிலவருடம் பார்த்து
 பண்பா பசுவனிக் கேயுரைக்க (3)

வாச னசுவனி சாஸ்திரந் தன்னையும்
 வரிசை யாக விடாமலேதான்
நேசமுட னவர் வாதங்கள் செய்துமே
 நேர்மை யுடனதை மூடிவைத்து (4)

மூடியே வைத்து வெகுகாலம் பார்த்து
  முக்கிய மானநூ லென்றுசொல்லி
தேடிவந்த சித்தர் யாவருக்கு மிதை
  செப்பாமல் நூலில்லை யென்றுசொல்லி (5)

தேசம் புகழவே எந்தனுக்கு இதை
  சிறப்பாய்ச் சொல்லிட வேணுமென்று
பாச முடனே வரிசைய தாகவே
  பண்புடன் சொன்னதைத் தான்கேட்டு (6)

பத்தி யுடனேநான் சித்தம் மகிழ்ந்துமே
  பாங்கா யுலகோருக் குத்தெரிய
சித்த மகிழ்வாகக் கும்மி யடித்துமே
  செப்பினேன் கங்கணங் கட்டிக்கொண்டு (7)

கட்டினார் நானுதி தேவருங் கூடவே
  கலக்க மில்லாமற் சேர்ந்திருந்து
திட்டமுடன் செய்யும் பாகத்தைப் பார்த்துமே
  தெரிய வர்களுந் தான்போனார் (8)

நூல் வரலாறு.

கொட்டினேன் ஈராறு ஆயிரம் சொச்சம்
  கொள்கையாம் வாதம் அறுநூறு
அட்டவணை கொண்டு பார்த்துடன் தேறியே
  அன்புடனே வட நூல்பார்த்தே (9)

திட்டம தாகவே சோதித்துத் தீர்க்கமாய்
  செகத்தினி லுள்ளதோர் மானிடர்க்கு
நட்டணை யாகவே முப்பூக் குருவுடன்
  நாணய மான களங்குமுடன் (10)

வங்க மெழுகுபின் தங்கம தாகவே
  மான வேதைதேர்ந்த கைபாகம்
தங்க மிறங்கிர பாகங்களும் புடந்
  தானேஎரிக்கிற நேரங்களும் (11)

இங்கித மாகக் குருக்கியே குப்பியில்
எரித் தெடுக்கிற பாகங்களும்
அங்கங்கே செந்தூர மெல்லாந் திரட்டியே
அன்புடன் சொல்கிறேன் கேளுங்கடி (12)

பொட்டலை யுப்பு அதிபதியாம் காரம்
பூரான சீனமுந் தேவியராம்
கட்டளையாய் ரெண்டு பேருமே சேர்ந்தாலே
காரிய மாகுமே ஞானப்பெண்ணே (13)

இரசம் உப்பாக

காரிய மான திராகவத் தால்ரசங்
கட்டி எழுந்துமே நிற்குமது
பாரியாய் கல்லுப்பி லிட்டு எரிக்கவே
பாகம தாகுமே ஞானப்பெண்ணே (14)

பாகம தான சவுக்காரம் அதை
பத்தியே சோதி ரசவாதி
ஏகமாய்ச் சொர்ணந் தான்விளையும் அதை
இன்பமாய்ப் பாரடி ஞானப்பெண்ணே (15)

கல்லுப்பு

பத்து எட்டுமுழத் துள்ளிருக்கும் நல்ல
பாரான கல்லை எடுத்துவந்து
சுத்தி மரக்கரி தான்போட் டுக்கல்லை
சுருக்கா யூதி எடுத்திடவே (16)

நாலுபடி நீரு சட்டிதனிற் போட்டு
நன்னய மான திராவகமும்
காலால் படியெட்டு தானிட்டு வைத்துமே
காரணமாய் மண்ட லந்தனிலே (17)

மேலாக வேயுப்பு பூக்குமதை எடு
மேதினியில் ரச வாதிகளே
சீலம தாக எடுத்திடு முப்பதை
தினமும் ரவியில்வை வாதிகளே (18)

வத்தியே திராவக மானலே யிடு
வாகாய் புகைநீரை விட்டுவைக்க
சித்தியாக உப்பு தான்விளையு மதை
சீக்கிர மாக எடுத்துவைத்து (19)

இரச உப்பு

விந்துசேரு ஒன்று தானெடுத்துப் புகை
வீரியமான நீர் தன்னைவிட்டு
சிந்தையுடன் ரவி தானிடவே உப்பு
சீக்கிர மாகவே தான்விளையும் (20)

விளைந்த உப்பை யெடுத்துப்பின்பு புகை
மேலான நீரையும் விட்டுவைக்க
விளைந்திடும் உப்பை எடுத்து வைத்திடு
வித்தகரே ரச வாதிகளே (21)

சுண்ணம்

சுக்கா னுப்பு ஒருபலந் தானெடு
சுத்த ரசஉப் பொருபலந்தான்
சிக்கயிரண் டையுந் தானரைத்து உண்டையாய்
சீக்கிரஞ் செய்புகை நீர்தனிலே (22)

அரைத்த உண்டை ரவிதனி விட்டிடு
அன்பான நாகத்தின் மல்லியிலே
அரைத்துப் பாண்டத்தில் நெல்லைப் பரப்பியே
அப்பனே பக்குவ நீரைத்தெளி (23)

தெளித்து மல்லி யிலைபரப்பி யேலே
தீரமா யுண்டை யதனைவைத்து
அளித்து மேலிலை இட்டுமே நெல்லையும்
அன்பாகப் போட்டுச் சலந்தெளித்து (24)

அவியு டந்தா னெரியிட் டெடுத்திடு
ஆறி ரவிதனில் காயவைத்து
தவியா சீனத்தை சொல்லுகி றேன்வாதி
தாட்டீக வானே நீ கண்டுகொள்ளே (25)

சீனச் சுண்ணம்

சீனம் உலைதனில் வைத்தூதி யெடு
சீக்கிர மாக மலர்ந்து விடும்
தானே கடுஞ்சுண்ண மாகுமதை யெடு
தப்பாம லுண்டை யதுமேலே (26)

ஆன கவசங் கொடுத்து ரவிதனில்
ஆதர வாகவே காயவைத்து
ஊனமில் லாமலே காடைப் புடம்போடு
உற்ற குருவாகுந் தானெடுத்து (27)

முப்பொழு துமதை பூசையில் வைத்துநீ
முத்தி பெறச்சிவ பூசைபண்ணி
குப்பி தனிலே பதனமுஞ் செய்திடு
குருவிது தானே ஞானப்பெண்ணே (28)

சீக்கிர மான சவுக்கார மாச்சுது
சித்தியான சரக் கத்தனையும்
பாக்கிய மாய்க்கும்மி தன்னிலே சொன்னது
பாரமில்லை ரெம்ப வேதையுமாம் (29)

துருசுச் சுண்ணம்

வேதைய தாக ஒருசேதி நல்ல
வெற்றி பெறவேநான் சொல்லுகிறேன்
பாதைய தாகவே தொட்டுத் துருசுமேல்
பற்றியே மேலே கவசமிட்டு (30)

இட்டுக் கவசம் ரவியினிற் காயவே
எடுத்துக் காடைப் புடம் போடு
பட்டுமே நீறியே சுண்ணம தாகவே
பத்தி யிருந்திடும் சித்தியதாய் (31)

இருந்த சுண்ணத்தைத் தொட்டுத் தெரித்திட
இன்பம தாக இரசங்கள் கட்டும்
வருந்தி மூலிகை தன்னிலிட்டுப் புளி
வாகான சாரு தழையில்வரும் (32)

சாருவரும் நீரில் தாளகத்தை யிட்டு
சாற்றவே கட்டிக் கரியில்நின்று
வாருதி போலே உருகிநிற்கும் அதை
வந்திடுஞ் செம்பு தனிலிடவே. (33)

நின்றிடும் மாத்தது எட்டரையாம் வர்ணம்
நேருங் காவிக்கு நிலைத்திடுங் காண்
நன்றாக விற்றுச் சிலவுசெய்து நீயும்
ஞானங்கள் பார்த்து இருந்திடுவாய் (34)

தாரத்தின் வேத வெகுவேதை யிதில்
தாக்கவே சித்தியாம் பார்வேதை
பாரமில்லை பார் வெகுசுளுவு இதை
பற்றியே நின்றிடு வாதிகளே (35)

வாதிக்குப் புத்தி வரவேணு மிதில்
வாகா யவசர மாகாது
சேதியைக் கேட்டுமே சுட்டதினு லென்ன
சேதப்படும் பணம் போய்விடுமே (36)

தனத்தைக் கொண்டு சிலவழித்தால் தனம்
தக்கபடி யிதில் காணவேணும்
அனத்தயாகக் குறைந்து போனாலது
ஆற்றாமை யாமடி ஞானப்பெண்ணே (37)

போகாமலே சவுக் காரமும் வைத்தெடு
பொன்னான துருசியை வைத்திடு நீ
வாகான கைபாகம் செய்தெடுத்தால் பணம்
வலுமை யாகவே வந்திடுங்காண் (38)

நீத்தின மான முறையிது தான்நல்ல
நேராம் வழிலை யிதுகாணும்
பார்த்து எடுத்துக்கை பாகமாய்ச் செய்துமே
பத்தியாய் பார்த்திடும் வாதிகளே (39)

குருசு சேந்தூரம்

துருசு செந்தூரஞ் சொல்லுகிறேன் வேதை
துப்பர வாகவே தான்கேளு
பரிச வேதைக ளாகுமது நொடி
பாகமாய்ச் செய்தால் முடிந்துவிடும் (40)

கூத்த னொருபலந் தானெடுத்து யிதில்
கூறவே கெந்திமுக் காலுமிட்டு
பாத்துமே கூட னரைநிறுத்து யிதிற்
பாகமாய் வீரனுங் கால்கூட்டி (41)

நேர்த்திய தாகவே சாமமெட்டு அரை
நேரம் படமெழு காகிவிடும்
பார்த்திப னேமேலே அங்கிபூட்டி ரவி
பாகமாய்ச் செய்து உலர்த்திடவே (42)

சுக்கா நீ ரொன்று உப்புக்கல்லுங் கூட்டி
சுத்தி யிடித்துமே லங்கியிட்டு
மிக்கவே மண்ணிடு காயவைத்துப் புடம்
மேன்மைய தாக மூழப்புடமாம் (43)

எடுத்துப் பார்க்கக் கருத்திருக்கு மிடை
இன்பமாய்க் காரம் பொரித்தெடுத்து
அடுத் திருக்கச் சிவப்பாகு மிதில்
ஆனந்த மாகுமே ஞானப்பெண்ணே (44)

புகைநீர் தன்னு லறைத்தெடுத்து வரும்
போக்கொடு பீங்கான் நெருப்பிலிட்டு
துகையாய் சிவக்க யெரித்தே வாங்கிடு
தொக்கச் சிவப்பது வாகிவிடும் (45)

ஆக்கின செந்தூரம் வேறேவைத்து யிதில்
ஆனவன்னி ரசந் தானெடுத்து
பாக்கிய மாகவே திராவகத்தை விட்டு
பத்தியுட னெட்டு நாள்தனிலே (46)

பாகம தாகவே உப்பாகு மெடு
பதன மாகவே குப்பியில்லை
வேகம தாகவே இந்த உப்புதனில்
வேதையு மாகவே சொல்லுகிறேன் (47)

உப்பு பலம்நாலு செங்கல்பொடி யொன்று
உண்மைய தாக இடிவெதுப்பு
தப்பித மில்லாமல் ரெண்டு விரலிட்டு
தானே குப்பியை அமிழ்த்திவைத்து (48)

சந்தெல்லாம் மூடியே குப்பிவாய் மூடாமல்
சாற்றவே மேல்சட்டி தான்மூடி
பந்தன மாகவே சீலைமண் ணேழுமே
பத்தியாய் செய்து அடுப்பேற்றி (49)

எரிப்பின் பாகங் குறையாமல் நல்ல
இன்பமாய் ஈராறு சாமமெரி
தப்பாம லேயெரி நிறமஞ்சள் போலாகும்
தாக்கி யெடுத்து மயிர்க்குச்சியால் (50)

புகைநீர் விட்டு அரை வறுத்துயெடு
போக்கோடே குப்பி யரையடைத்து
துகை பனிரெண்டு சாம யெரித்திடு
துப்பா வாக அடியில்நிற்கும் (51)

அடியில் நின்றிடுஞ் செக்கச் சிவப்பாகும்
ஆனதோர் செந்தூரந் தன்னையெடு
படியாய் முன்னுள்ள செந்தூரத் தையிதில்
பாய்ச்சி யரைத்து இடைக்கிடையே (52)

பார்த்து யெடுத்து அரை வறுத்துநல்ல
பாகமாய்க் குப்பி தனிலரையாய்
சேர்த்து அடைத்துமே வாயை மூடிக்குப்பி
சேதப் படாம லெரித்தெடுக்க (53)

நேர்த்திய தாகவே பன்னிரெண்டு சாமம்
நேர்மைய தாகக் காடாக்கினியாய்
பார்த்து எடுக்கப் பவள நிறம்போல
பற்றியே நின்று அடியில் நிற்கும் (54)

வேதைய தாகவே சொல்லுகி றேன்முனி
வேதத்தை சொன்ன ருலகுதனில்
பாதையு மாகவே நாலுக்கொன்று தங்கம்
பாச்சியே நாக மதற்கிடையாய் (55)

சேர்த்து உருக்கிட புட்டதாகு மிதை
சேர்த்துநீ மூன்ரச செந்தூரத்தை
பார்த்துத் திராவகம் விட்டரைத்தே வெகு
பாகமாய்க் காய்ச்சிநீ மேரடைத்து (56)

நேர்த்திய தாக எரித்தெடுக்கக் குரு
நேரான தங்கமாம் ஞானப்பெண்ணே
சீர்த்திய தான குருவதைக் குப்பியில்
சிந்தை மகிழ்ந்து பதனஞ்செய்து (57)

செம்பை உருக்கியே நூறிலொன்று கொடு
சின்மய மாகவே எட்டரையாம்
வம்புசெய் யாமலே செம்பொன் திராவகம்
வாகாக வந்து நிலைத்திடுமே (58)

குடவ னூறு தனிலிடவே பாரு
கொஞ்சுங் கிளிமூக்கு தன்னிறமாம்
திடம தாக ஒடித்துமதி தனில்
திட்டமாய் நூறு தனிலிடவே (59)

வடிவதானதோர் காஞ்சன மாமிதை
வைத்துச் சிலவுகள் செய்து கொள்ளு
துடிய தான சுழிமுனை தன்னிலே
துப்பர வாக மதியேற்று (60)

ஏற்றியே நின்றுமே காயசித்தி பண்ணு
இன்பம தாகச்செந் தூரமுண்ண
போற்றியே நோயும் பறந்தோடிப் போகும்
புத்தியுள்ள சிறு பாலகன்போல் (61)

சித்திய தாகவே யசுவனியுஞ் சொன்ன
சேதியைக் கேளும் உலகோரே
பத்திய தாகவே தானுரைக்க இதை
பார்த்து உலகத்தோர் திட்டமதாய் (62)

சந்தேக மில்லாமல் தங்கங்கள் வந்திடும்
சத்திபூசை பண்ணும் சித்தமதாய்
சிந்தை மகிழ்வுட னங்கசுத்தி செய்வாய்
சீரான பொய்வாதி சங்கதிகேள் (63)

பொய்வாதி

சாராயங் கள்ளுகள் கொண்டுவந்து நிலந்
தானே மெழுகி யதனில்வைத்து
பூராய் கோழி யறுத்துச் சமைத்துடன்
புத்தியோ டாட்டுக் கறிசமைத்து (64)

திட்டமாய் தோசை பணியாரம் வடை
சீரான எள்ளுப் பயருடனே
சட்டம தாகவே முன்னே வைத்துவாதி
சாக்கிர மாக உருச்செபித்து (65)

நாற்பத்தி முக்கோண முங்கீறி அதில்
நாலு சிலைக ளுருப்போட்டு
காற்ப தரமென்று மந்திரங்கள் சொல்லி
காதலாம் பெண்ணை நடுவில்வைத்து (66)

பட்டுடுத் திப்பணி தான்பூண்டு அவள்
பக்திகள் தானே மிகவும்பண்ணி
கட்டுமெட் டாகவே கும்பிட்டுப் பாத்திரம்
கண்டு எடுத்துமே தொண்டுசெய்து (67)

தெண்டம்பண் ணிச்சபை எல்லோர்க் குங்களு
தெரிய வாங்கியே வாயில்வைத்து
கண்ட படியாகத் தான்குடித்து வெறி
காண ஒருவ ரொருவரைத்தாள் (68)

மயிர் பிடித்து வழக்குகள் செய்துமே
வாகான பெண்ணைப் பிடித்திழுத்து
தயிரிய மாகவே நாக்குத் தடுமாறி
தர்க்க மிட்டுமிக சண்டைசெய்வார் (69)

கெட்டுமே போகாமல் செந்தூ ரந்தன்னை,
கேட்டுமே செய்து திடமாக
பட்டுமே செய்து முடித்தாலோ செல்வம்
பாக்கிய முண்டாகும் ஞானப்பெண்ணே (70)

பாக்கிய மெப்படி தான்வருகும் மனம்
பத்தியே செந்தூரம் வைத்தாலே
நோக்கிய ஞானமும் வாசியுந் தான்வரும்
நுண்ணிமை யாமடி ஞானப்பெண்ணே (71)

நுண்ணிமை யான தொருகளங்க மதை
நோக்கியே பார்க்கவே சொல்லுகிறேன்
தண்ணிபோ லேதானே வந்திடுமாந் தங்கம்
தாட்டீக முண்டாகும் ஞானப்பெண்ணே (72)

சொன்ன களங்கு வெகுசுளுவு அதைச்
சோதித்துப் பார்த்தா லல்லோதெரியும்
நன்னய மாகவே சொல்லுகி றேனிதை
நாடியே பார்த்துத் தெளிந்திடவே (73)

காரீயக் களங்கு

கும்பிட்டுச் செய்யவே சித்தியாகுங் குரு
கொண்டு தருகிறேன் பார்மீதில்
நம்பியே காரீய மோர்பல மாமதை
நையத் தகடாகத் தட்டிக்கொண்டு (74)

கெட்டிய தாகக் கெவுரி ஒருபலம்
கீர்த்தியாய் ரெண்டையும் சேர்த்தரைத்து
பட்டுப்போ லேயதைத் தானிரு சாமமும்
பார்த்து அரைத்து உருட்டிக்கொண்டு (75)

சட்டமுடன் குகை தன்னி லயமிடு
சாற்றவே தான்பொடி தானாக
இட்டமுடன் அழல் தான்சிவக்க ஊது
இன்பமாய்க் காரி கொடுத்திடவே (76)

பம்பரம் போலவே ஆடி இழுத்திடும்
பக்குவ மான மணியாகும்
சப்பிரம தாகவே தட்டி அரைத்துமே
சாற்றும் வெங்காரி பொரித்தெடுத்து (77)

சிந்தைய தாகவே செவ்வல்லிப் பூச்சாறு
திட்டமாய் விட்டு அரையுங்கடி
நிந்தையாம் வெங்காரி நாலிலொன்று சேரு
நிச்சய மாக அரைத்துருக்கு (78)

வெள்ளி மணிபோலே தானுருகு மிது
விந்தைய தாக எடுத்துவைத்து
துள்ளி அயத்துரை தான்போக யெடு
துப்பரவாக அடித்தெடுத்து (79)

சேம்பு சுத்தி

சொன்ன படிபோல தானுருக்கி யின்னஞ்
சொல்கிறேன் கேளுங்காண் வாதிகளே
மின்னவே செம்பு பலமெடுத் துத்தட்டி
மிக்க வெடியுப்புச் சீனமுடன் (80)

நாடி வகைக்கு ஒருபல மாகவே
நன்னய மாக யிரண்டையுமே
தேடியே கத்தநீர் விட்டரைத்து யெடு
சீக்கிரம் பீங்கானில் தான்வழித்து (81)

ஓங்கார மாகப் பதனம் பண்ணிக்கொண்டு
உண்மைய தாக அதனையுமே
பாங்காக எட்டுநாள் வைத்து எடுத்திடு
பத்திய தாகவே முத்தியினால (82)

தெளி விருத்துமே வைத்துக்கொண்டு அதில்
தீர்க்கமாய்ச் செம்பைக் கரியில்வைத்து
அழுக ஊதிதை வைத்து யெடுத்திடு
அன்பாக வேதா னுடையுமட்டும் (83)

செத்துஞ் சாகாமலே தானெடுத்துப் பாரு
சித்திய தாக முறித்திடு நீ
பத்திய தாகவே ரெண்டிடை தானிரு
பாங்காய்க் களங்கொன்று தானிறுத்து (84)

முத்திய தாக உருக்கிடத் தான்குகை
முத்தி யெடுத்துட னாவைத்து
சத்திய மாகவே சொல்லுகிறேன்வெள்ளி
தானே எடுத்துப் புடமிடவே (85)

நோறுக்கு வெள்ளி

வெள்ளியை ஊதி எடுத்துக்கொள்ளு நல்ல
வித்தக மான தகடடித்து
துள்ளியே சாம்பல் பலம் நாலுயெடு
துப்பர வாகவே உப்பதொன்று (86)

அரைத்து வில்லை ரவிதனிற் காயவே
அன்பாய் புடமிட் டெடுத்துக்கொண்டு
வரைத்து அஞ்சு புடம்போட வெள்ளிநீர்
வாகாக வாங்கியே தானிருக்கும் (87)

இருக்கும் வெள்ளியைத் தானெடுத்துச் சாயம்
இன்பமாய் போட விதங்கேளு
பருக்க வேகெந்தி சுத்தியைச் சொல்கிறேன்
பக்குவ மாய்ரச வாதிகளே. (88)

கெந்தகச் சுத்தி

கெந்தி ஒருசேரு வாங்கிக்கொள்ளு அதை
கெட்டித் திராவகம் விட்டரைத்து
சுந்தர மாக அரைத்துக் காயவைத்து
சுப்பிரம தாக அதையெடுத்து (89)

பந்தன மாகவே வைத்துக்கொண்டு அதை
பண்புடன் செய்யும் விதிகேளு
சுந்தர மாகவே பண்ணுடை யிலிதை
சுத்திப் பரத்தியே பாலுமிட்டு (90)

மேலே புடமிடத் தானிறங்கும் மணி
மெத்தெனப் பாலி லடியிலே தான்
சாலவே அஞ்சு புடமிட் டெடுத்திடு
சாதுரிய மணி தானாகும் (91)

பொன்போ லாக மணியாகு மிதில்
போற் கெந்தியி லீயம்போகும்
துன்ப மில்லாமலே செம்பாகு மெடு
துப்பா வாக யிருக்குமிதில் (92)

மதியுந் தான்பல மொன்றெடுத்துக் கெந்தி
மத்தியே தான்பலம் முக்காலாம்
விதிய தாய்வீரங் காலுமே கூட்டிடில்
வித்தகப் பாணியி லுலரைத்து (93)

அங்கி யிடுமதி மேலே தானதை
ஆன புடமிட் டெடுக்கவேதான்
இங்கித மாகக் கருத்துச் சுருங்கிடும்
இன்பம தாய்ப்பத மாயெடுத்து (94)

வெண்கா ரியிடை தான்சேர்த்துக் காரி
வித்தக மாக உருக்கிடவே
தங்காமலே வெள்ளி தும்பை மலர்ந்திடும்
தாக்கவே கேளும் ரசவாதி (95)

எட்டுக்கு ரெண்டு களங்கிட வேதையாம்
இன்பமா யூதி யெடுத்திடவே
பட்டுநூல் சிப்பத்தைப் போலாகு மிதில்
பாங்கான தங்க மிடைசேரு (96)

சட்டமாய் ரெண்டையுஞ் சேர்த்துருக்கப் பரி
தானது மாத்துமே பத்தாகும்
துட்டருடன்சொல்ல வேண்டாங் காணிது
சூக்கும மாகவே தானிருக்கும் (97)

இப்படிச் செய்ய அரியாமல் வாதி
ஏங்கித் தவித்துமே நின்றலைந்து
கைப்பணம் போச்சுது என்றுரைத்தால் காணி
காட்சி யாகுமோ ஞானப்பெண்ணே (98)

பொன்னென்று சொன்னாலே தோணுது அது
போக்கோடே செய்தாற் பலனாகும்
மண்ணாச்சுதே யென்று சொன்னா லேயது
மார்க்கம தல்லவே ஞானப்பெண்ணே (99)

பெண்ணாசானை துரைத்தன மாமது
பொன்னைக் கண்டாலுமே உண்டாகும்
தன்னை யறிந்தாலே தான்வருகுந் தங்கம்
தாட்சியு மில்லையே ஞானப்பெண்ணே (100)

உண்டா னால்பெருஞ் செல்வமது அதை
உற்றுமே பார்த்தால் களங்கமறும்
கண்டேனென் றுண்மையாய் பொய்கள் சொன்னாலது
காணுமோ கண்ணிலே மாண்பருக்கே (101)

சித்திய தாக அயமதனை நல்லாய்ச்
சீர்தூக்கிப் பார்த்தாலல் லோதெரியும்
முத்திய தாகவே யெல்லாம் விளைந்திடும்
முக்கிய யாமிது வாதிகளே (102)

சூதத்தைக் கட்ட வகையறியான் வாதி
சுட்டுப் புகைத்துமே தான்திரிவான்
ஏதுக்குத் தான்புகைந் தூதுகிறான் வாதி
இன்பம தாகுமோ ஞானப்பெண்ணே (103)

ஞானம் வந்ததென்று சொல்வார்கள் வாதி
நாட்டிலே பிச்சை எடுத்துஉண்டார்
பானங்கள் பண்ணி மயக்கத்தாலே கெட்டு
பக்தியில் லாம லலைந்திடுவார் (104)

கஞ்சா வுண்டையைத் தின்றிடு வாரவர்
காதிற் செம்புக்குழை பூண்டிடுவார்
சஞ்சாரம் போலே அலைந்திடுவார் சிலர்
தாட்டீக மாய்ச்சுட் டலைவார்கள் (105)

இந்தப் படியா யசுவனி தேவரும்
இன்பமாய் கைபாகம் சொன்னபின்பு
விந்தைய தாகவே இன்னங்குரு சொல்வேன்
வித்தகரே ரச வாதிகளே (106)

வங்கச் சேந்தூரம்

அந்தர மாகவே காரிபல மொன்று
அண்டத் திராவகம் விட்டரைத்து
முந்த ரவிதனில் காயவைத்து அதை
முட்டக் கெசப்புடம் வைத்தெடு நீ (107]

வைத்து எடுத்துப் புடமைந்திலே நிறம்
வாகாய் முருக்கதின் பூப் போலே
சித்தம தாக யிருந்திடுமே செல்வம்
சீக்கிர மாக நிலைத்திடுமே (108)

இல்லம் நிலைக்கவே தான்பாரு நல்ல
ஈயத்தைக் கண்டு மனமகிழு
வல்லான தங்கங்க ளாகுமது ரச
வாதிக் கறிவித்தேன் கேளுங்கடி (109)

இரசக் கெந்திச் செந்தூரம்

பச்சை ரசமெட்டு தானெடுத்து யிதில்
பாய்ச்சவே கெந்தி பலமிரண்டு
உச்சித மாக உருக்கக் கரிபோலாம்
உண்மையாய்த் தாரம் பலமதொன்று (110)

நிச்சய மாகவே தான்வாங்கி அதை
நேர்மை யுடனே நீ தானெடுத்து
தற்செய லாகப் பொடித்துமே குப்பியில்
தானே அரைவாசி போட்டிடுவாய் (111)

உப்பு நாலுபடி தானரை பட்டாக
உண்மையாய்ச் சட்டி யிருவிரலாம்
தப்பித மில்லாமல் குப்பிய தின்மேலே
தானே பதித்தின்னஞ் சொல்லுவன்கேள் (112)

சந்துவாய் தன்னிலே உப்புப் பொடியிட்டு
சாதக மாய்வாய் திறந்து வைத்து
விந்தையாய் மேல்மூடிச் சட்டி வரம்பினில்
வேண்டியே சீலை உளுந்துமண்ணும் (113)

திண்ணமாய்ச் செய்து அடுப்பேற்றி எரி
திட்டமாய் நூறு கடிகையுமே
நன்னய மாகவே எரித்து எடுத்திடு
நன்றாகப் பொன்போலத் தானிருக்கும் (114)

அண்ணலார் பாதங் கெதியெனவே சொல்லி
அன்புடன் தானே பிரித்தெடுக்க
எண்ணம தாகமல் லாத்தி எடுத்திடு
இன்பமாய்ச் செந்தூரம் போற்காணும் (115)

செந்தூரந் தன்னை யெடுத்துமுன் காரீயச்
செந்தூ ரம்மிடை சேர்த்தரைக்க
சுந்தர மான புகைநீ ராலரை
சூட்சமாய்த் தான்வரும் குப்பியிடு (116)

கல்லால் மூடி யதைஎரிக்க நிறம்
கண்டால் சிவப்பாகத் தானிருக்கும்
மெல்ல ரவிதனில் நூறினி லொன்றிட
மேன்மை யுள்ளதங்க மாகுமது (117)

சொர்ணமி தாகுமென் றேயெடுக்க யிதின்
சூட்சத்தைச் சொல்கிறேன் கேளுங்கடி
வர்ணக் கிளிமூக்கு தங்கம தாகுமே
வாகாய் மதியெட்டுக் கொன்றிடவே (118)

பாரி வரியதோர் யேகமாகு மிது
பார்த்து வரிசி சமைக்கவுமே
சோரது போற்தங்க மாயிந்த வேதைதான்
சோதித்தால் வாதி செயப்படுவான் (119)

ரசத்தை வாதித்தால் தங்கமாகு மிது
நாகத்தைக் கட்டினல் வேதையாகும்
பிசக தாகவே செய்து கொண்டாலது
பேதப் படுமடி ஞானப்பெண்ணே (120)

சேம்புக் கட்டு

செம்பு ஒருசுத்தி சொல்லுகி றேனதைச்
சோதித்துப் பார்த்தாலல் லோதெரியும்
நம்புத லாகக் கரும்பொன் னெருபலம்
நாட்டிய வீர மதனில்ரெட்டி (121)

வல்லமை யாக அரைக்கத் திராவகம்
வண்மையா யெட்டுநாள் ஆட்டிப்பின்பு
சொல்லவே உண்டையாய் செய்து ரவிதனில்
சுத்தமாய் மேலங்கி தான்கேளு (122)

சுக்கா நீற்றைப் படி நாலுஅதைச்
சுத்தம தாகப் புகைத் தெரித்து
மிக்காகச் சட்டிமே லேமூடி யெரி
மீசுர மாகவே சீலைசுத்தி (123)

தப்பித மில்லாமல் மண்சீலை செய்து
தாக்கி எரித்து எடுத்துக்கொள்ளு
மூப்படித் தானே இடைநிருக்க யிடை
முட்டோடே பேர்கா துருதிகண்டு (124)

சொல்லிய தானதி ராவகத்தை விட்டு
சூட்டி யரைத்துமே உண்டைசெய்து
நல்லாக இப்படி ஐந்துதா மெரி
நாணய மாக அயவீரம் (125)

வல்லாளன் செம்பு தனையுருக்கிப் பத்து
வாட்டிக் கொடுக்கவே கட்டிப்போகும்
சல்லாப மாகவே கட்டி யிருப்பதை
சார்ந்து செய்யவகை கேளுங்கடி (126)

நொருக்கு வெள்ளி பலமதஞ்சுக் கொன்று
நுண்ணிக் கொடுத்துமே ஊதியெடு
பெருக்கப் பச்சையாய் தோணு மதுமதி
பின்பாகச் சொல்கிறேன் கேளுங்கடி (127)

தங்கமி டைக்கிடை தான்சேர்த் துக்கட்டி
தானே புடம்போடத் தானிறங்கும்
பொங்கம தாகப் பரியாகும் நல்ல
புதுமை கேளடி ஞானப்பெண்ணே (128)

புதுமை யாகவே ஒட்டுவித்தை யிது
புல்லறி வாகவே செய்துகொள்ளு
சதிராக வேதா ளவசரத்திற் செய்து
சாஸ்திரம் பொய்யென்று சொல்வார்கள் (129)

சொல்லுவான் கர்மி உலுத்த னவனிடம்
தோசி யுடன்றூலைக் காட்டாதே
வெல்லுவான் போலே இருந்தாக் காற்கும்மி
விருப்ப மாய்க்கொடு வென்றுசொன்னார் (130)

சொன்னசொல் தப்புவி டாமலு மேயிரு
சோதிக்க மூன்று தாம்பாரு
முன்னமே சொன்னே,நா னென்பெருநூலிதை
முந்தியே பாருமே வாதிகளே (131)

வாதிக ளென்றுநீ பேர்படைத் துரச
வாதத்தைப் பண்ணி யறியாமல்
சேதியைக் கேட்டுமே சுட்டலைந்து கெட்டு
செத்து அலைந்தாரே ஞானப்பெண்ணே (132)

வாதங்கள் செய்ய அலைவார்கள் ரச
வாதமி ருக்கு மிடமறியார்
பேதைமை யாகப் புலம்பித் தவித்துமே
பித்தர்கள் பேயாய்த் திரிவார்கள் (133)

கட்டினரைச் சுண்ணம்

ஆதர வாகத் திரியவே தானொரு
அன்பாக உப்புச்சுண் ணங்கள்சொல்வேன்
சேதம்வ ராமற் கடல்நுரை ஊதியே
சீக்கிர மாக எடுத்துவைத்தே (134)

கட்டினரைச் செயநீர்

சாரமி டைக்கிடை தான்சேர்த்து அதில்
சாகவே நெட்டி யட்டங்கமட்டும்
பாரம தாக அரைத்திட வேநீராம்
பக்குவ மாகப் பனியில்வைக்க (135)

கற்பூரச் சுண்ணம்

தண்ணீர் பலபலெ னக்கசி யுமிதில்
தாக்கப் பொடித்து வீரம்பூரம்
சுண்ணிய மாக அரைத்துமே மூன்றுநாள்
காதலி யேரவி யிற்போடு (136)

போட்டு எடுத்துக் கிளிஞ்சிநீர் தன்னிலே
போக்கோடே வைத்து எரித்திடவே
மூட்டுமுச் சாமமு மொன்று ஞலதை
முக்கிய மாக எடுத்திடுவாய் (137)

எடுக்கவேபூரஞ் சுண்ணம தாமதில்
இன்பமாய்த் தங்கங் கடுஞ்சுண்ணமாம்
அடுக்கச் சார மிடைஅரைக்க வது
அன்பாக நீராகுங் கேளுங்கடி (138)

வெங்கல நிமிளைச் சுண்ணம்

வெங்கல நிமிளை பலமொன் றெடுத்து
விட்டரை வில்லை ரவியில் வைத்து
துங்கம தாகக் கரியினில் வைத்துமே
துப்பர வாகவே ஊதிவிடு (139)

ஊதிடச் சுண்ணம் வலுவாகுங் காரம்
உத்தமோர் கண்டர்மே லப்பிவைக்க
வாதியே வீரிட்டுச் சுண்ணம தாய்வேரும்
வந்திடுஞ் சார மிடைசேர்த்து (140)

துருசுச் சுண்ணச் செயநீர்

பாகமாய் வைக்கச் சலமாகு மிதைப்
பார்த்தேகூ தத்தினில் விட்டரைக்க
வேகங் கடுவேகஞ் சொல்லப் போகாதிது
வித்தக மாகவே தானுரைத்தார் (141)

சூதச் செயநீ ரெடுத்துக்கொண்டு வெகு
சுத்தமா யொன்பது பாஷாணம்
ஆதர வாக அரைத்துக் கரிதனில்
அன்பாக ஊதிடச் சுண்ணமதாம் (142)

சுண்ணம தாமெல்லாஞ் சுண்ணமா கும்வெகு
சூட்சச் சரக்கெல்லாம் நீறிவிடும்
நன்னய மாகவே யிந்தப்பாகஞ் செய்து
நாடிக் கண்டறி ஞானப்பெண்ணே (143)

தங்க முதல்செய்பு நீறிவிடும் வங்கம்
தாளக மெல்லாம் கடுஞ்சுண்ணமாம்
இங்கித மாக உபரசங்க ளெல்லாம்
இன்பமாய் நீறியே வேதைமிகும் (144)

உப்பு யிருபத்து ஐந்தும் நீறிடும்
உண்மையாய்க் கல்லொடு மண்முதலாய்
தப்பித மில்லாமல் நீறிவிடு மதில்
தனித் தனிவேதை யாருமடி (145)

வேதை யாகுமிது வைத்து எடுத்திடு
வீரக் கொடிகட்டி யாடிப்பாரு
சாதக மாகவே பாகமே தப்பினால்
சாற்றிட ஒன்றுமே தானுமில்லை (146)

இந்தப் படியா யசுவனி தேவரும்
இன்பமாய்க் கைபாகம் சொல்லினர்காண்
சிந்தை யுடனுல கத்திலே யாவரும்
சிறப்ப தாகவே வாழ்ந்திருக்க (147)

நாக வேதை

ஆகவே நாகத்தின் வேதைகள் சொல்கிறேன்
அன்பாக இப்பாக வித்தைகளை
தாகமாய்ச் சொல்கிறேன் மூப்பூக் குருவையும்
தப்பாமல் வாதிகள் கேட்டிடுவீர் (148)

முப்பூ விபரம்.

மூப்பூ வென்ப திதுகா னுமிதை
மூத்திய தாகவே சத்தியமாய்
அப்புவி நீரை யறிந்தாலே வாதம்
ஆகுமே பாரடி ஞானப்பெண்ணே (149)

நாக மென்றதோர் சரக்கு உப்புநல்ல
நாதாந்த வீரமுந் தானும்உப்பு
போக மான ரசமும் உப்புயிது
போக்கோடே இம்மூன்றுஞ் சேர்ந்தாலே (150)

சத்திய மாகவே மூப்பூக் குருவாகும்
சத்தி சரக்கெல்லாங் கட்டிவிடும்
மூத்திய தாகவே வேதை யாகுமிது
முக்கிய மாகுமே ஞானப்பெண்ணே (151)

வேதைய தாகவே நாகமொன்று ரசம்
வித்தக மாகவே சூதமொன்று
பாதைய தாக உருக்கியே சேர்க்கிற
பக்குவத் தைக்கேளு ஞானப்பெண்ணே (152)

பக்குவ மாகிய யேதுவினிற் குகை
பத்திர மாகவே நாகமிட்டு
சிக்க உருக்கையில் பத்திர மாகவே
சீக்கிர மாக ரசத்தைவிடு (153)

விட்டால் ரசஞ்சீறும் ஒட்டாமல் தான்மூடு
வித்தக மானதோ ரோடுகொண்டு
கட்டளை யாகவே புட்டுப்போ லாகிடும்
கண்டுநீ தேடி ஞானப்பெண்ணே (154)

சேராத தைக்கையால் பிட்டுமே பார்க்கையில்
சோதியான கருப் பேறிநிற்கும்
பாராத நல்ல பாகமிது வெகு
பக்குவ மானது ஞானப்பெண்ணே (155)

வீரமும் ரெண்டிடை தான்சேர்த்து அரை
வித்தக மான செலமாகும்
காரண மாகப் பனிதனில் வைக்கவே
காரிய மாமடி ஞானப்பெண்ணே (156)

சித்தியாய் மூன்றுமே உப்பாச்சு யிதில்
சீக்கிர மாய்க்குப்பி தன்னிலிடு
பத்திய தாய்ச்சரக் கத்தனை யுமிதில்
பாய்ச்சவே கட்டிக் கரியில்நிற்கும் (157)

நாகச் செயநீர்

நாகச் செயநீரை சொல்லவொண் ணாதிதில்
நல்லதோர் தங்கமு மாகுமடி
பாகமா கச்சரக் கத்தனையு மிதில்
பாய்ச்சிச் சுருக்கிடக் கட்டுமடி (158)

கட்டவே லிங்கத்தைச் சொல்லுகி றேன்நல்ல
காரண மான செயநீரில்
பட்டுமே நால்சாமந் தன்னில் சுருக்கிடு
பாகமாய்ச் சொல்கிறேன் கேளுங்கடி (159)

சுருக்குத் தாக்கியே வைத்துக்கொண்டு மேலே
சுத்தமா னகவ சத்தைச்சொல்வேன்
பருக்க ரேக்குத் தகடுசுத்தி யிதில்
பத்தவே தோய்த்துச் சூடன்தீயில் (160)

நருக்கி வாட்டிடத் தானிழுக்கு மிதில்
நல்ல குருவாகுந் தானெடுத்து
உருக்க மாகப் பதனம்பண் ணிக்கொள்ள
உற்ற குருவாகும் ஞானப்பெண்ணே (161)

நல்ல ரவிதனைத் தானுருக் கிப்பத்து
நாட்டிக் கொடுத்திட வேகருக்கும்
செல்ல மதிதனி லெட்டிலொன் று யிதை
சேரத் தங்கமாம் ஞானப்பெண்ணே (162)

சாரக்கட்டு

சாரங் கட்ட வழிகேளு வேதை
சாற்றுகிறே நல்ல திதுசுளுவு
பாரமல்ல திது நாடியே பார்த்திடு
பத்து வயதாகும் ஞானப்பெண்ணே (163)

சோரச் செயநீரில் சாரத்தைத் தோய்த்திட
சுத்த ரவிதனில் போட்டெடுக்க
தீரமான சுக்கா நீர்தனில் கட்டியே
தீநடு வில்வைத் தெரித்திடு நீ (164)

வாரமா கத்தீயை தானெரிக் கச்செத்து
வாகா யிருந்திடும் வாதிகளே
இப்படிப் போலவே ஐந்துதரமெரி
ஏற்றமுள்ள நவச் சாரங்கட்டும் (165)

அட்டியில் லாமலே நாகத்தி லிட்டிட
அதுவே மணியாகக் கட்டிவைக்கும்
கட்டின நாகமுந் தங்கமுஞ் சேர்ந்தாலே
கனத்த வேதைக ளாகிவிடும் (166)

வேதைகள் செய்யவே பாரமில்லே யிந்த
வேதையாஞ் சாரத்தின் போக்குமெத்த
பாதையாங் கைபாக மிப்படிச் செய்திடு
பாக்கிய முண்டாகும் ஞானப்பெண்ணே (167)

உப்புக் கட்டு

கல்லுப்பு வேதையைச் சொல்லுகி றேன்நல்ல
கல்லுப்பைச் சுக்கான்றன் நீரிலெரி
வெல்லு முனியுப்பு நீர்களுஞ் சேர்த்திடு
விந்தைய தாகச் சிவந்திருக்கும் (168)

அந்தநல் லுப்பை யெடுத்துமே நாகத்தில்
அன்பாய்ச் செயநீரு தன்னில் துவை
இந்த விதமாய்ச் செயநீரை உட்கொள்ளும்
இன்பம் பெறச்சுக்கான் தன்னிலெரி (169)

வித்தக மாகவே ஐந்து தரமெரி
வித்தக ரேரச வாதிகளே
புத்திய தாகவே தானே ரவிசெம்பில்
புத்தியு டன்குடு தங்கமதாம் (170)

பாரை யுப்புவெகு வேதையு மாம்நல்ல
பக்குவ மாகவே கட்டியெடு
காரம தாகவே தானிருக் கும்உப்பு
காவிக்கு உப்பு நிலேத்துவிடும் (171)

உப்பை யறிந்தாலே வாதிக ளேமனத்
துப்பை யறிந்துமே செய்து கொள்ளு
முப்பூநா கரசம் வீரமும் பாரடி
முன்னிலே தங்கமாம் ஞானப்பெண்ணே (172)

பச்சை நாகமெனச் சொல்லாதே ரசம்
பாய்ச்சவே வேதைகள் மெத்தஉண்டு
இச்சையாய் வீரமுங் கூடவே சேர்ந்தாலே
இன்பமாய் ஊற்றுப்போல் நீராமே (173)

நீரான நீரை எடுத்துக்கொண்டு இதில்
நிர்ணய மாய்ச்சரக் கத்தனையும்
சோரவே யாட்டிச் சுருக்கிடு நீயுமே
சுத்தமான தங்கம் ஞானப்பெண்ணே (174)

தங்கம் விளைந்ததைக் காணீரே நல்ல
தங்கச் செயநீரைக் கண்டாக்கால்
இங்கித மாகவே வாதம் நிலைத்திடும்
இன்பம தாகவே தோழிப்பெண்ணே (175)

பொன்னேயே செய்ய நினைவெடுத்து ரதிப்
பெண்ணையே கண்டுமே யிச்சித்தாக்கால்
சொன்னதோர் வாதமும் பொய்யாகு மிது
சூட்சம தாகுமே ஞானப்பெண்ணே (176)

துருசு குரு

சுடலை யாடி யொருபலந் தானிதில்
சுத்திக்கெந் திபலம் முக்காலாம்
நடலைப் பண்ணே யரைப்பலந் தான்வீதம்
நாட்டியே வீரமுங் காற்பலந்தான் (177)

இப்படி மூன்றையும் ஒன்றாகப் பாணி
இச்சைய தாய்நீரை விட்டரைத்து
சொற்படி சாமமும் நாலாக அதை
சுத்தி அரைத்திடு வாதிகளே (178)

அரைத்த உண்டை ரவிதனி லிட்டெடு
ஆண்மையாய்ச் சொன்ன கவசமிடு
புரைத்த பத்தெரு தானே புடமிடு
போக்கோடே தானே கருப்பாகும் (179)

கருத்தத் துருசிலே காரமிடை பாதி
காதலாய்ச் சேர்த்து அரைத்துருட்டி
வருத்தமில் லாமல் ரவியில வைத்திடு
வாகாகக் காய்ந்திடும் ஞானப்பெண்ணே (180)

புடத்தைப் போட்டு எடுத்துருக்கு நல்ல
போக்கோடே சேர்ந்து சிவப்பாகும்
திடம தாகவே நாகச் செயநீரால்
சீக்கிர மாக அரைவருத்து (181)

நட்டணை யாகவே குப்பியி லிட்டுமே
நாலு விறகினால் தீயெரிக்க
கட்டளை யாகவே செக்கச் சிவப்பாகும்
காணும் நவலோகத் திலீய (182)

சித்தர் புகழவே மாத்துமே ஏழரை
சின்மய மான குருவாகும்
பத்த முடனே அதையெடுத்து வெகு
பாங்காக வையடி ஞானப்பெண்ணே (183)

துருசு வந்த யிடந்தனிலே செய்ய
துப்பர வாகச் சிவந்துவிடும்
பரிச மாகவே பார்த்து உழைத்தாலே
பலிக்கும் பாரடி ஞானப்பெண்ணே (184)

துருசுக்குரு

துருசு தான்பலம் ஒன்றெடுத்து நாகத்
துய்யச் செயநீரில் தான்துவைத்து
பருச மாகவே எட்டுநாள் போட்டிடு
பாகமாய்ச் சொல்கிறேன் கேளுங்கடி (185)

எடுத்துப் பூநீறு தன்னில் நடுவிலே
இட்டுப் பணிரெண்டு சாமமெரி
அடுத்தெ டுத்துமே பார்வையிடச் செம்பு
ஐம்பது வாகுமே ஞானப்பெண்ணே (186)

நாக முருக்கிற செந்தூர மிடை
நாட்டவே தான்குரு வாகுமடி
பாகமாய்த் தானே நொருக்கு வெள்ளிதனில்
பத்துக்கு ரெண்டு கொடுத்திடவே (187)

யோகம தாகவே ஆறு வயதாகும்
உண்மை யிதுரச வாதிகளே
பாகம தாகக் கடையிலே விற்றிடு
பலன் கிடைக்குமே ஞானப்பெண்ணே (188)

போய் வாதி

வாதஞ் செய்கிறே னென்றுசொல்லிப் பணம்
வாகாகத் தானே செலவுசெய்து
பேதக மாகவே பித்தலாட் டம்பண்ணி
பிதற்றித் திரிவா ருலகுதன்னில் [189)

நாகச் செயநீரை தானறி யார்வாதி
நமபித் திரிந்து இலேபிடுங்கி
போகமா னகுரு வெடுத்துச் சுட்டுமே
போக்கோடே பாவத்துக் காளாகி (190)

நாதத்தில் வாத மிருக்குதென் றேசொல்லி
நாடியே பெண்ணைத் துடர்ந்துசென்று
போதம தாகவே நாதம் பிடித்துமே
பொல்லாத புத்தியாய்த் தானலைந்து (191)

வாதைப்பட்டு அதைத் தான்முறித்துக் கொண்டு
வாகாய்ச் சரக்கில் சுருக்குமிட
போதை மயக்கத்தால் கெட்டலைந்து பின்பு
போக்கோடே செம்பில் கொடுத்தெடுக்க(192)

காரிய தாக எடுத்தெரிந்து கெட்டு
கள்ளரைப் போல முழிமுழித்து
தூரிய மாகவே ஞானம்வந் தால்வாதம்
துப்பர வாக வருகுமென்று (193)

காயர்ஷம் பூண்டுமே பிச்சை எடுத்துண்டு
கனக்கவே யொன்று மில்லாமல்
ஆயாச மாக அலைந்துபல் காட்டி
அலைந்து திரியாமல் வாதிகளே (194)

பாரமில் லாமலே நாகச் செயநீரை
பத்தியாய் வைத்து எடுத்துக்கொண்டு
தேறவே வாதங்கள் பார்த்துமே தேறியே
சித்தர் மரபினிற் சேர்ந்துகொண்டு (195)

கெவுனக் குளிகையும் பண்ணிக்கொண்டு சில
கெவுன மாக நடக்கையினில்
அவனைப் போல இருந்திடவே அருள்
ஆனந்த மாமடி ஞானப்பெண்ணே (196)

ஞானம் வருமுன்னே பார்த்தெடு வாதத்தை
ஞானப்பிர காசமாய்த் தோன்றுமடி
வானவர் நாடெல்லா முன்னதாகும் நிசம்
வல்லமை யாகுமே ஞானப்பெண்ணே (197)

வேடியுப்பு வேதை

பொட்டலை வேதையை சொல்லுகி றேன்புத்தி
போக்கோடே செய்து அறிவில் நில்லு
கட்டளை யாகவே ஐந்துசார்ச்ச லுப்பு
காரிய மாகப் பலமெடுத்து (198)

சட்டமாய் நாகச் செயநீரில் தோய்த்து
சத்தி ரவியெட்டு நாள்போடு
திட்டம தாக எடுத்துமே சொல்கிறேன்
சீக்கிர மாயானைத் தந்தமதை (199)

மூட்டென ராவியே குண்டுமணிப்பசை
மூர்க்கமாய்ப் போட்டுக் குழப்பிமேலே
கட்டளை யாய்வெடி யுப்புக் கம்பிமேலே
கட்டிக் கவசம் ரவியிலிடு (200)

வட்டமதாயுமிப் புடத்தி லிட்டிடு
வாகா யெடுக்கச் சிவப்பாகும்
திட்டமதாக அதையெடுத்துப் பின்பு
சீராக வேபாரு ஞானப்பெண்ணே (201)

விந்தையு டன்செய்பு பத்துக்கொன் றிடவே
வேதையென்ன மாத்துப் பத்தாகும்
சிந்தைய தாகவே வாசியோ கஞ்செய்து
சீக்கிர மாகவே வாழ்ந்திருப்பீர் (202)

உப்பினு லேகண்ட வர்ணத்துக் குப்புடம்
உப்பிலே தானே புடம்போடு
தப்பித மில்லா தசுவணியுஞ் சொன்ன
தன்மையி தாமடி ஞானப்பெண்ணே (203)

செந்தூரம் செய்துமே காய சித்திபண்ணு
சித்தியாய்க் காயம் வலுத்துவிடும்
முந்தி யிரதச்செந் தூரமுஞ் செய்துமே
முக்கிய மாக நரம்பிருக்கும் (204)

ஏமனுக் காளாகப் போகா மலிரு
யின்பமாய்ச் செந்தூரம் பண்ணியுண்ணு
கவன மாகவே பத்திய தாயுண்டு
காலத்தைத் தான்கழி ஞானப்பெண்ணே (205)

பச்சையில் வேதை யொருகோடி நல்ல
பத்துப் புடத்தி லிருகோடி
இச்சைப் பாடாயது யெப்படி யாகுமோ
என்றெண்ணிக் கொண்டு திரியாதே (206)

பெண்ணா சாளுக் கழகேது நாமும்
பேணிப்பொன் னிட்டா லழகுவரும்
இந்நிலந் தன்னிலே பொன்னுமே உண்டானல்
இனிய செல்வமாம் ஞானப்பெண்ணே(207)

சவுக்காரச் செய நீர்கள்சொன் னேனிதில்
சற்றுமே சோதித்துப் பார்த்துக்கொள்ளு
மவுனம தாகவே பார்த்துக் கொண்டால்வாசி
வாதயோ கம்வரும் ஞானப்பெண்ணே (208)

நாகக் கட்டு

யோகமுண் டாகவே நாகக்கட்டுச் சொல்வேன்
உற்றுமே கேள்ரச வாதிகளே
நாக மொருபலந் தானெடுத்து யிதை
நாடி யிலுப்பைநெய் யில்சாய்த்து (209)

பாதக மில்லா யிருபத் தொருதரம்
பத்தியே சாய்த்திடக் கண்ணடங்கும்
சேதம் வராமலே தானெடுத்து அதை
செய்ய முறைகேளு ஞானப்பெண்ணே (210)

அடங்கும் நாகம் பலமுருக்கிச் சூதம்
அன்பாக வேயிடை தான்சேர்த்து
துடர்ந்த சாரப் பொடிதனை விட்டுமே
தூவியே தங்கமும் நாலிலொன்று (211)

சேர்த்து உருக்கிற தன்முகத்தில் சாரம்
சேர்த்துமே போட்டு உடைத்துக் கொண்டு
பார்த்துமே வீரத்தை யெட்டிலொன்றுசேரு
பத்தித் திராவகம் விட்டரைத்து (212)

அரைத்து மேஉமி தன்னில் வருத்திடு
அன்பாகக் காசு தனிலிடவே
வரைத்து மேபனி ரெண்டு சாமமெரி
வாகான செந்தூர மாகுமடி (213)

செந்தூரந் தன்னை ரவிதனி லிட்டிடு
சித்திர மாக இருபத்தொன்றில்
சிந்தைய தாகவே ஏழரை மாற்றாகும்
சித்தம் நிலைக்குமே ஞானப்பெண்ணே (214)

புத்திகள்

சித்தம் நிலைத்துமெய் ஞானம் பார்த்துச்சிவ
யோகத்தைப் பார்த்து நிலையில் நில்லு
பத்தியே நீங்களும் முத்தி பெற்றுவாழ
பதி நிலைக்குமே ஞானப்பெண்ணே (215)

ஞானந்தா னென்ன லெகுவாமோ பொய்
ஞானிக்கு வாதங்கள் வாராது
பானமென் றெண்ணியே கள்ளுக் குடித்தாக்கால்
பாகம தாகுமோ ஞானப்பெண்ணே (216)

பாகம தாகவே வாதம் வருமென்று
பற்றறச் சாராயங் கட்குடித்தால்
மோகம தாகவே பூரித்துக் கும்பித்தால்
மோசங்கள் தான்வரும் ஞானப்பெண்ணே (217)

ரசத்தைக் கட்ட மனதுகந்து கஞ்சா
நன்றாய்க் குடித்து மனமகிழ்ந்து
பிசகாய்க் குடித்து இரும லதுமிஞ்சி
பேசித் திரிவாரே ஞானப்பெண்ணே (218)

ஞானத்தைப் பார்த்து மனமகிழ்ந்து யிவர்
நாடியே பிச்சை யிரந்துவுண்டு
மோனம்படித்திடில் வந்திடு மோயிதில்
முத்தி நிலைக்குமோ ஞானப்பெண்ணே (219)

சூதுசெய் தாலு முடியாது நல்ல
சுத்த வெளியாகத் தான்போவாய்
வாதுகள் கூறாமல் வாதத்தைப் பார்த்தாக்கால்
வந்து லபிக்குங்காண் வாதிகளே (220)

வாதிக ளென்றுமே போகி ரசம்
வாதைப்பட் டுச்சுட்டு ஓடிப்போக
நீதியாய் வாதங்கள் பொய்யென்று சொன்னாக்கால்
நேர்மைய தாகுமோ ஞானப்பெண்ணே (221)

உவமானங்கள்

நெல்லுப் பயிர்கள் விளையவே தான்தண்ணீர்
நிச்சய மாகவே பாய்ச்சுகிறீர்
புல்லுமே சேர்ந்து விளைந்தது போலவே
புத்தியு மான ரசவாதம் (222)

நெல்லுக் கிறைத்தநீர் போலாச்சு யிது
நேரான வாதமுந் தானுகும்
புல்லுக் கிறைத்தநீர் போலாகும் பாரு
புத்தியில் லாததோர் வாதிகளே (223)

வாதிக ளென்றுமே பேர்படைத்து ரச
வாதத்தைச் சுட்டுக் கரியாக்கி
நீதியில் லாமலே பொய்கள் சொன்னுல்கரு
நிலைக்கு மோசொல்லும் ஞானப்பெண்ணே (224)

வாதிகள் பிரட்டு

காந்தக் கிண்ணமுஞ் செய்தோமென் பார்வனு
காந்த முருக்கினே னென்று சொல்லி
பாந்த மாகவே பணம்பறிப் பாரவர்
பக்கிரி யல்லவோ ஞானப்பெண்ணே (225)

பக்கிரி சொல்லையும் நம்பாதே மனப்
பாஷாணந் தன்னை நினையாதே
துக்குரி யாகவே சுட்ட ரசவாதி
தோசி வாதிகளை நம்பாதே (226)

சாஸ்திரந் தன்னையும் நம்புங்கடி வாலே
சாமி யசுவனி சொல்லை நம்பு
ஏத்திர மென்று நீ பொய்ஞானி சொல்லையும்
இன்ப மாகநம்ப வேண்டாங்காண் (227)

நம்புவது கும்மி யின்பேச்சு யிதில்
நன்மை யுண்டுபலன் தான்கிடைக்கும்
வெம்பித் திரிந்து கருவேதை காணுதோர்
மேன்மையு மில்லையாம் ஞானப்பெண்ணே (228)

சித்தர் சாஸ்திரம்.

இராம தேவர்கரு வித்தையொன்றே சொன்னர்
நாட்டம தாகக் கருமறைத்தார்
ஆராமா வென்றுக்கும் மிப்பாட அருள்
ஆனந்த மாகுமே ஞானப்பெண்ணே (229)

போக ரொருகடைக் காண்டஞ் சொன்னரதில்
போக்காகச் சொல்லிக் கருமறைத்தார்
வர்காக வேயிதை ஆராய்ந் தாலிதில்
வாதம் நிலைக்குமே ஞானப்பெண்ணே (230)

சாஸ்திரஞ் சித்தர் மறைத்துச் சொன்னரிதில்
சாதன மான உலருதன்னில்
பார்த்துநான்சொன்னதோ ரிக்கும்மியைப்பார்த்தால்
பதி நிலைக்குமே ஞானப்பெண்ணே (231)

தங்கமு நீராகச் சொல்லுகி றேனிதை
தாக்கியே சோதித்து நீபாரு
பொங்கம தாகவே தங்கமும் நீறினல்
போக்கோடு எல்லாமுந் தங்கமதாம் (232)

நர்கம் பல்மொன்று தானெடுத்து யிதில்
நன்மையாய்ச் சூத மிடைகொடுக்க
பாகம தாகவே எட்டி முழுங்கிடும்
பண்பாய் வீரமு மவ்விடைசேர் (233)

யோகம தாகத் திராவகத் தாலரை
ஒக்க வழித்துமே சொல்லுகிறேன்!
ஆகம தாய்த்தங்கத் தகட்டின் மேலங்கி
அன்பாய்க் கவசமுந் தான்கொடுத்து (234)

பாசங்கள் நீக்க ரவியில் வைத்துவெகு
பதன மாயெடு வாதிகளே
வாசம தாகப் புடம்போட யிதின்
வலுமை கேளடி ஞானப்பெண்ணே (235)

போட்டு எடுக்கவே தங்கம் நீருமிதை
போக்கோடு செம்பிலே தான்கொடுக்க
வாட்டுமே செம்பொன்னு மாகுமடி யிதில்
வலுமை யாகுமே ஞானப்பெண்ணே (236)

துருசுக் குரு

ஞானமும் பார்க்கவே சொல்லுகி றேன்நல்ல
நாகம் பலமொன்று தானெடுத்து
தானே சூதமது ஒன்றுமே சேர்த்திட்டுத்
தாக்க யிடைவீரந் தான் போடு (237)

நீல கண்ட னதுக்கிடை யாம்சேரு
நேரா யெருக்கம்பால் விட்டரைத்து
தாலம தாக ரவிதனில் காயவே
தாக்கியே அண்டோடு சுண்ணம் பண்ணி (238)

பண்ணியே மென்மேலு மிட்டுக் கனம்ரெம்ப
பாகமா கப்புடந் தான்போட
எண்ணம தாகக் குருவாகு மிதை
இன்பமாய்ப் பொன்னுகக் கேளுங்கடி (239)

செம்பு உருக்கி இருபத்தொன் றிலிதை
சேர்த்து உருக்கவே தங்கமாகும்
வம்புசெய் யாமலே செம்பொன்னு மாகுமே
வாதம் நிலைக்குமே ஞானப்பெண்ணே (240)

வாதம் நிலைக்கவே வாலைரச மதின்
வகையைச் சொல்கிறேன் நீகேளு
பேதமில் லாச்சுத்தி சொல்லுகி றேனிதில்
பேதக மில்லையே ஞானப்பெண்ணே (241)

இரசசுத்தி முறை

ஆகவே சூதம் பலமொன்று அதில்
அன்பாகக் கல்லுப்பு ரெண்டுங்கூட்டி
பாகமாய்க் கற்றாழம் பாலா லரைத்திடு
பண்பாகச் சுத்தியாம் ஞானப்பெண்ணே (242)

சுத்தியான ரசங் காண்டி தன்னிலே
சுத்தமாக விட்டுப் பின்கேளு
பத்திய தாகவே அண்டோடு பலம்
பன்னை பலமொன்று தானிருத்து (243)

சித்திர மாகவே கண்டர் பலமொன்று
சீக்கிர மாகவே சாரமொன்று
முத்தியே சீனமுஞ் சுண்ணம் பண்ணியிதில்
முத்தி பெறவேவெங் காரச்சுண்ணம் (244)

கண்ட படியே யிடைநிறு வப்படி
காரிய மானதோ ரப்பிரகம்
துண்டம தாய்வீர மொக்க யிடைசேர்த்து
துப்பர வாக அரைத்தெடு நீ (245)

கண்ட பாணியரை வெண்மைய தாகிடும்
காரிய மாகவே காயவைத்து
உண்ட புகைநீர்விட் டெல்லாஞ் சாமமரை
உற்றபோக் கோடே தெளிவிருத்து (246)

பவங்கள் போக்கிடும் நீரினி லேயொரு
பக்குவங் கேளடி ஞானப்பெண்ணே
கவன மாகவே பூரம்போட்டு யிதில்
காரண மாகக் கரண்டியிலே (247)

சுருக்கு யிட்டிட வாலையாகு மிதில்
சுத்த மாகரசம் ஓடாமல்
பெருக்க வாலை ரசத்தைப் புடமிட
பேசவே கேளடி ஞானப்பெண்ணே (248)

மத்தங் காயிலே உட்செலுத்திப் புடம்
வாகாக நூறு புடமிடவே
சித்தம தாகவே கட்டிநிற்கும் வேரை
சித்தி பெறமுத்தி உண்டாகும் (249)

கெவுனக் குளிகைகள் தாளுகு மிதில்
கேட்ட பொருளெல்லாஞ் சித்தியாகும்
மவுன சித்தியு மாகுமடி யிதில்
வாகாய் வசியமு முண்டாகும் (250)

ஆகுமே சூதத்தைத் தானெடுத்துக் கட்ட
ஆதியான சரக் கத்தனையும்
ஆகுமே முன்னே சுருக்கிட்டுக் கட்டியே
அன்பாகத் தான்புடம் போட்டெடுக்க (251)

எடுக்க வேசரக் கத்தனையுங் கரி
இன்பம தாக உருகிநிற்கும்
அடுக்க ஏழுரை மாத்தாகு மிதில்
அத்வைத மாகுமே ஞானப்பெண்ணே (252)

வாதி கரிச்சுட வேண்டாங் காணிதில்
வல்லமை யாகவே பாவம்வரும்
சேதப் பட்டப்பணம் போகிவிடு மிதில்
சேதியில்லே புத்தி ஞானப்பெண்ணே (253)

சுட்டால் வாதமு முண்டாகு மிதில்
சுத்த இருதய மில்லாமல்
கெட்டால் வாதம் நிலேக்குமோ சொல்லடி
கேள்வியைக் கேட்டால் பெலமாகும் (254)

மூலிகை தன்னில் ரசங்கட்டிட வாதி
முக்கிய மாக இலேபிடிங்கி
போலிய தாகவே கட்டிப் பார்த்துஓடி
போச்சுதே என்று நினைவுகொண்டு (255)

ஆயாசப் பட்டு அலேந்துமே சுற்றியே
ஆடித் திரிவா ருலகினிலே
காயாச மான பெரியோர் மூலிரசங்
கட்டுவதைச் சொல்வேன் முத்திபெற (256)

ஆதிய தான மலைதனில் பாஷாணம்
அன்பாய் விளைவுகள் மெத்தஉண்டு
சோதிபோல் மூலிகை தான்முளைக்கும் அதை
துப்பர வாகப் பிடுங்கிவந்தே (257)

பாதி மதியணி யீசனருளாலே
பாக்கியங் கள்தானும் பெற்றிடலாம்
நீதிய தாகச் சரக்கைச் சுருக்கிடு
நேர்மைய தாய்க்கட்டும் வேதையைக்கேள் (258)

உப்பு வெளியிலே மூலி பிடிங்கியே
உண்மை யதாய்ரசங் கட்டச்சொன்னால்
தப்பிதம் வந்திடுங் கட்டாக மாட்டாது
தாரணி யில்ரச வாதிகளே (259)

வேதைய தாக இருந்திடுங் காணநல்ல
வேதையு மாகவே கண்டிடுங்காண்
பாதையும் ரெம்பவு மாகுங்கா ணுமிதை
பற்றியே கொண்டாலே வாதம்வரும் (260)

தங்கம் விளைந்திடும் பூமியிலே மேலே
தான் மண்ணைத் தானே யெடுத்துவந்து
இங்கித மாக ரவியி லுருக்கிட
இருந்தாலுந் தங்கமாம் ஞானப்பெண்ணே (261)

நேத்திரங் கண்கள் படைத்திருக்க விதி
நேத்திரங் கண்கள் தெரியாட் டால்
பார்த்தாலுந் தோணலை என்றுசொன்னலது
பாதக மாமடி ஞானப்பெண்ணே (262)

பாதை நடந்து வழிகடந் தால்மனப்
பாதையும் செவ்வைய தாய்க்காணும்
போதை யாகவே திரித்தாக் காலிவர்
பொய்க்குரு வல்லவோ ஞானப்பெண்ணே (263)

கட்டினுல் பொன்னுண்டு மெய்ச்சரக் குகளை
கட்டாவிட் டாற்பல னென்னவுண்டு
கொட்டினுல் தேளா மௌநிலைப் பாரவர்
கொட்டாவிட் டால்பிள்ளைப் பூச்சியென்பார் (264)

திட்டம தாகவே நீதா னும்வெகு
சிறப்பாய்ச் செய்திடப் பாருங்கடி
நட்டணை யாகவே பார்த்தாக் கால்வாதம்
நாடியே வந்திடும் ஞானப்பெண்ணே (265)

அப்பிரேகச் செந்தூரம்

அப்பிர கஞ்சத்தி நாதமடி வாதி
ஆரறி யப்போருர் லோகத்திலே
தப்பித மில்லாமல் சத்தி நாதமிதை
தப்பாமற் பார்த்து செயப்படுத்து (266)

வேதைகள் ரெம்பவு மாகுமது வேதை
விந்தைய தாகவே வந்திடுங்காண்
பாதைகள் செவ்வையா யாகுமது தெய்வ
பக்தி நிலைக்குமே ஞானப்பெண்ணே (267)

அப்பிர கம்பலம் ரெண்டெடுத்து யிதில்,
ஆன தோர்வீர மிடைசரியாய்
முப்பொழு தாகவே பாணியி லுலரை
முத்திபெற வெண்ணெய் யாகுமடி (268)

வெண்ணெய் யெடுத்துமே வில்லையா கத்தட்டி
வேண்டி ரவிதனிற் காயவைத்து
உண்ணவே தான்புடம் காட்டமா கப்போட்டு
உண்மையாய்த் தான்பார் பவளநிறம் (269)

பவள மானதில் சீனச்சுண் ணமிடை
பாகமாய்ச் சேர்த்து அரைத்தாது
தவள மாகவே நீறி யிருந்திடும்
தானே வேதைகள் மெத்தவுண்டு (270)

நீறின அப்பிரகந் தானே யெடுத்ததை
நீறிடத் தாரமே லங்கியிட்டு
பாரிய தாகக் கொடுத்துப் புடமிட்டுப்
பார்த்து எடுத்திடும் பெண்ணரசே (271)

அரசே தாளகம் நீறிவிடு மிதில்
ஆகியா னசெம்பு நீறிலொன்று
உரச மாகக் கொடுத்து எடுக்கவே
உண்மையாய்த் தங்கமு மாகுமடி (272)

தாரத்தைப் போலவே சொர்ணமில்லை யிதில்
தாளகத் தைப்போலே வர்ணமில்லை
நேரொத்த சீஷனும் பார்த்தாக் கால்வாதம்
நிலைத்துப் போமடி ஞானப்பெண்ணே (273)

நிலைக்க ஓர்சேதி சொல்லுகி றேன்பணம்
நேர்மைய தாக விளைவாகும்
வலைக்கு ளகப்பட்ட மான்போ லேரச
வாதம தாமடி ஞானப்பெண்ணே (274)

தாம்பிரச் செந்தூரம்

அப்பிரக நவ நீதப்பண்ணி ரவி
ஆன பதத்தி லிடையீய
தப்பித மில்லாமல் உடைந்து போகுமே
தானே சிவப்பாகும் ஞானப்பெண்ணே (275)

சிவப்பா கரவி தான்சிவக்கு மதில்
சிவப்புப் புகைநீரை விட்டரைத்து
உவப்பா கப்புடம் வைத்தெடுக்க நல்ல
உருதிச் செந்தூர மாகுமடி (276)

செந்தூ ரஞ்சூதச் செந்தூரம் அதை
சேர்த்து இடைக்கிடை விட்டறைத்து
பிந்தா மல்புகை நீரைவிட் டேயரை
பேதம தாக்கி விடுங்காணும் (277)

செந்தூரந் தன்னிறம் முருக்கம் பூப்போலே
சிவப்ப தாக யிருந்துவிடும்
நந்தூரஞ் செம்பினில் நூற்றுக்கு ஒன்றிடு
நாடி மிகத்தங்க மாகுமடி (279)

தங்கத்தைக் கண்டு மகிழாதே நீ
தனிப்பல் லாக்கினி லேருதே
இங்கித மாகவே வாசியோ கம்பாரு
என்று மிருப்பாயே ஞானப்பெண்ணே (280)

ஞான மென்றுதா னலைவார் கள்சூத
ரசவாத வித்தையைக் கண்டுகொள்ளார்
பான மென்றுதா னலைந்தோர்கள் யிந்த
பான மெப்படிக் காண்பாரோ (281)

இப்படி யொன்றுஞ் சுடாதிருந் தால்வாதம்
எப்படி வந்துனக் குண்டாகும்
தப்பித மில்லாமற் சுட்டுச் சோதிக்கவே
தானே நிலைக்குமே வாதங்களும் (282)

முப்பூ

முப்பூ வென்பது நாகரசம் யிதில்
முடிவு வீரங்கூ டச்சேர்ந்தால்
அப்புச் செயநீரு மாகுமடி யிதி
லான சரக்கெல்லாங் கட்டுமடி (283)

கேணியி ரைக்கநீ ருண்டாகு மிதில்
கெட்டியாய் நாதம் விலகிவிடும்
பாணி யிறைக்கா து போனுக்கால் வாதம்
பதிநிலைக்குமோ ஞானப்பெண்ணே (284)

சாவியால் பூட்டுத் திறக்கறி யாவாதி
சாவியைக் கையிலே வைத்துக்கொண்டு
செவியு மாகிய கையுநோ குதென்றுல்
சீர்த்திய தாகுமோ ஞானப்பெண்ணே (285)

அப்பிரகச் செந்தூரம் பண்ணிக்கொள்ளு யிதில்
ஆன ரசங்கட்டும் வேதையுமாம்
தப்பித மில்லாமற் சொன்ன படிபோலத்
தாட்டீக மாகவே சோதித்தெடு (286)

சோதித்துப் பார்க்கத் தெரியு மதுவாதம்
சொன்ன முறைப்படி மூன்றுதரம்
வாதித்துப் பார்த்தாலல் லோதெரி யும்நல்ல
வழியு மாகுமே ஞானப்பெண்ணே (287)

வழி நிலேத்து ரசவாதம் வந்தால்
வாயாலே வாதத்தைச் சொல்லாதே
பழிய தாகுமே வாயினுல் சொல்லிவிட்டால்
பற்றி யிழுப்பாரே ஞானப்பெண்ணே (288)

வெள்ளிகள் செய்கிறே னென்று நல்லரச
வெள்ளியைக் காணு தலேந்துசுத்தி
துள்ளி யேகரி சுட்டுத் திரிந்தாக்கால்
தோஷங்க ளாகுமே ஞானப்பெண்ணே (289)

தோஷங்க ளென்று தெரியா மல்வாதி
சுட்டு அவசரப் பட்டுழன்று
மோசப் பட்டுச்சில வாதிக ளும்பெண்ணே
மோகமாய்க் கூடி யனுபவிப்பார் (290)

தாகமாய் வாதத்தைப் பார்த்தால் முடியுமோ
சற்றே யுற்றுப்பாரு தோழிப்பெண்ணே
பாகமாய்ப் பெண்டுடன் கூடியிருந்தாக்கால்
பாக்கியம் வாய்க்குமோ ஞானப்பெண்ணே(291)

கண்டுமே கும்பிடு வாருல கோர்நல்ல
காணிகாட் சிகள் நிலேயாதே
கண்டு தெரிசனம் பண்ணிக்கொண் டால்காணி
காட்சிய தாகுமே ஞானப்பெண்ணே (292)

காணி தேடினால் நெல்விளையும் காணி
காதலாய்ப் போச்சுதென் றுலுனக்கு
பேணு வாருனக் கெள்ளளவு மில்லை
பேசப் படாதடி ஞானப்பெண்ணே (293)

காலா காலந் தனைப்பார்த்து நல்ல
காரிய மாகக் குருமுடித்து
நாலா காலமுந் தான்தெரிந் தாலிதில்
நன்மைப் பொருளாகும் ஞானப்பெண்ணே (294)

நிசஞ்சொன் னாலுமே சம்மதி யார்வாதி
நேரான பொய்களைச் சொன்னாக்கால்
கசம தாகவே நம்புவான் பாரடி
காரிய மான வுலகுதனில் (295)

கவனக் குளிகையும் தாரேனென் பாருசிக்
காந்தத்தைக் கிண்ணமுஞ் செய்தேனென்பார்
அவனும் நம்பியே பார்ப்பான் காணிது
ஆதிப் பிரட்டடி ஞானப்பெண்ணே (296)

பிரட் டுருட்டினில் செல்லாமல் நீயும்
பேணியே செந்தூரம் பண்ணிக்கொள்ளு
திருட்டு மார்க்கமாய்ப் போகா மல்ரசம்
சிக்கப் பவளமாய்ச் செய்துகொள்ளு (297)

பவள நிறத்தைத் தேனிலே உண்டிட
பாதி மதியணிந் தார்போல
கவன மாகவே பேதிக்க வேயதற்
கானகற் பங்கள் மிகவுமுண்ணு (298)

கற்பத்தைச் சாப்பிடு முன்பா கப்பேதி
காரிய மாகக் கொடுக்கவேணும்
அற்பமி தென்று நினையா தேபேதி
அன்புடன் சொல்கிறேன் கேளுங்கடி (299)

அகஸ்தியர் குழம்பு

பேதிக் குழம்பதை அகத்தீசர் நன்ருய்ப்
 பேதமில் லாமலே சொல்லிவைத்தார்
போதினைக் கைப்பாகம் சொல்லுகி றேன்நல்ல
 புதுமை யாமடி ஞானப்பெண்ணே (300)

ஆனந்த மான பெருங்காய மதில்
 அத்வைத மாகிய ரோகணியும்
தானந்த யிந்துப்பி ரதமு டன்காரம்
 தார மனோசிலை திப்பிலியும் (301)

வானந்த மான கருஞ்சீர கமுடன்
 வாகாகச் சுக்கு முடன்சேர்த்து
மோனந்த மாயிடை ஒன்றுக்கு ஒன்றதாய்
 முந்திய பச்சைய தாய்நிறுத்து (302)

நிறுத்த யிடைக்கிடை தான்வா ளங்கரி
 நிச்சய மாகக் கருக்கிக்கொண்டு
கருத்த முன்சரக் கத்தனை யும்போட்டு
 காதலா யாவின்மோர் விட்டரைத்து (303)

அரைக்க வாளத்தின் பித்த மெடுபடும்
 அன்பாக வாந்தியும் பண்ணுது
நிரைத்த சாமமி ரண்டுமே தானரை
 நிட்சய மாகக் கொடுக்கவுங்கேள் (304)

குழம்பு அனுப்பானம்

அனுப்பா னத்தையுஞ் சொல்லுகி றேனுயர்
 ஆனசுக் குக்கியா ழுத்திலிட
மனுவா னரோக மறுபத்தி னுலுமே
 வாகாக ஓடியொ ழிந்திடுங்காண் (305)

கடுக்காய் வெண்ணீரில் தானிட வுங்கேளு
 காச மிருமலுந் தான்போகும்
அடுக்க மிளகு கியாழத்தி லிட்டிட
 அலுத்து போகும் வெகு சுரமே (306)

நெய்யினி லிட்டிட மூலம் பதினைந்தும்
நேர்மைய தாக ஒழிந்தோடும்
கையில் மிளகுக் கியாழத்தி லிட்டிட
கரிய மகோதர உப்பிசமும் (307)

வையகந் தன்னிலே நில்லாம லோடிடும்
வண்மையு மாகு மடிமயிலே
செய்யவே இம்முறை கைப்பாக மாகவே
செய்து முடித்தால் வியாதியறும் (308)

இஞ்சி பிழிந்து அதனிலிட் டாற்கேளு
இன்பமாய்ச் சன்னி முறிந்துவிடும்
அஞ்சித் திரிந்தாலே பச்சைபச் சையென்ற
தாகுங் குழம்பு வலுவாமோ (309)

கரங்கு வேப்பெண்ணை தன்னிலே இட்டிட
கண்ட சன்னியோடும் ஞானப்பெண்ணே
சிரங்கு புண்புரை தன்னில் தடவிட
சீக்கிர மாகவே ஆறிவிடும் (310)

வெள்ளை மிளகுக் கியாழத்தி லிட்டிட
விட்ட குறைவலி குன்மப்போகும்
தெள்ளு தமிழ்கலை சோதித் தகத்தீசர்
தீர்க்கமாய்க் கைபாகங் காட்டினர்காண் (311)

அள்ளல்க ளெல்லாமுந் தீர்ந்துவிடும் வெகு
ஆண்மைக ளுண்டாகும் மோனமிகும்
உள்ளதோ ரானந்தக் கும்மி யிதுதனில்
உற்றது சொன்னேனே ஞானப்பெண்ணே (312)

இந்தக் குழம்பு தனைக்கொடுத் தேவாய்வு
இன்பமாய்ப் போக்கிச் சரீரந்தன்னில்
சிந்தைய தாக அயக்கற்ப முண்டிட
செல்வமுங் காயம் நிலைக்குமடி (313)

நிலைக்க வேறுய கற்பஞ்சொல் வேனிதை
நிர்ணய மாகவே உண்டுதேறு
வலைக்கு ளகப்பட்ட மானைப்போ லேநோய்
மறுகி யோடுமே ஞானப்பெண்ணே (314)

அயக்காந்தச் செந்தூரம்

மறுகியோட அயமொரு சேரெடு
வாகாசக் காந்தமு மவ்விடைக்கு
தருகத் திராவகம் விட்டரைத்து வில்லை
தான்செய்து யிட்டு ரவிதனிலே (315)

இட்டு எடுத்துப் பெரும்புட மாகவே
இன்பமாய் ஐந்து புடப்போடு
பட்டுநூல் போலச் சிவந்து இருக்குமே
பாகமி தாமடி ஞானப்பெண்ணே (316)

பாகம தாகவே செந்தூ ரந்தனில்
பாய்ச்ச யிடைக்கிடை லிங்கந்தன்னை
யோகம தாகத் திராவகம் விட்டரை
உற்றதோர் வில்லை ரவிதனிலே (317)

காயவைத் துப்புடம் லெகுவ தாய்ப்போடு
காரண மாகக்கை பாகமதாய்
உபாயம தாகப் புடமது தீர்ந்திடும்
உண்மைய தாமடி ஞானப்பெண்ணே (318)

வெண்ணெய்யும் நெய்தனி லுண்டிட வேதேனும்
மிக்காக வல்ல வலியுங்குன்மம்
உண்ணவே மண்டலம் மேகவெடிமுதல்
உத்த வாதமென்ப தேகிடுமே (319)

சூலை பதினெட்டும் தான்போ கும்வெகு
சுத்தமாய்ப் பித்தமுந் தான்போகும்
ஆலைக் கரும்புபோல் பாண்டுகளும் வெகு
ஆதியு மாகிய வெட்டைமுதல் (320)

சற்பம்போல் சீறிடும் வாயு முதல்குத்தும்
தானே யோடிடுங் கற்பமுண்டால்
கற்பமுஞ் சாப்பிடு முன்னே ஒருமாதம்
காயம் வலுக்குமே ஞானப்பெண்ணே (321)

நேர்த்தியாய்ச் சூதச்செந் தூரமுண்ணு நல்ல
நேயமதாய்ரத்த மூண்டாகும்
பார்த்திபன் போலவே வாழ்ந்திட லாம்நல்ல
பக்குவ மாமடி ஞானப்பெண்ணே (322)

உண்ணவே மண்டலந் தன்னிலே காயமும்
உரத்து நல்ல உறுதியதாம்
நன்னய மாகவே சாவுகள் போச்சுது
நன்றாய் வலுத்தது தேகமடி (323)

தேகம் வலுக்கும்உப் பெண்ணெய்யும் விட்டிடு
செப்பும்வேப் பெண்ணெய்யுந் தள்ளிவிடு
பாகமா கச்சூதச் செந்தூரந் தன்னையும்
பக்தி விசுவாசத் தோடேதினம் (324)

தின்றிடத் தேகம் வலுவாகு மின்னல்
தீர்க்கம தாயிடி தான்விலகும்
மண்ணுள்ள போதேதான் வந்த கெடுதிகள்
மாயங்க ளாகவே தான் விலகும் (325)

விந்துகள் மேலேறும் கீழேபோ காதிது
வித்தக ரான அகத்தீசர்
தந்திடுங் கைபாகத் தின்வரி சையிது
சத்திய மாக யெனக்குரைத்தார் (326)

சொன்னதோர் பாகத்தை நம்பியே நான்செய்து
சூட்சமாய்க் கைபாகம் நான்தேர்ந்தேன்
முன்னே தானென்பேரை சித்தர னேகம்பேர்
முக்கிய மாகவே வாழ்த்தினர்கள் (327)

சொன்ன சொல்லுப்படி வைத்து எடுத்திட
சூட்சம காயமும் சித்தியதாம்
நன்னய மாகவே வாதமுஞ் சித்தியாம்
நானிலத் தோர்களு மெச்சுவர்கள் (328)

பொன்னையே கண்டாலுஞ் சித்திமுத் தியாகும்
பூதலத் திலுள்ள சித்தர்களும்
சின்னம தாகவே வாதிகள் சொல்வார்கள்
சித்தி பெறவாதந் தான்பாரு (329)

நாகக் கட்டு

நாகத்தைக் கட்டவே சொல்லுகி றேன்பாரு
நாடியே சேரது ஒன்றெடுத்து
பாகம தாக யிலுப்பையா மெண்ணெய்யில்
பற்றி யிருபத்தொ ருதினந்தான் (330)

சாய்த்து எடுக்கவே கண்ணடங்கு மப்பால்
சாற்றவே சொல்கிறேன் கேளுங்கடி
பார்த்துப் பிடித்திட வேறுணலை யதைப்
பற்றி யரைக்கூடை கொண்டுவந்து (331)

நேர்த்திய தாக இடைசாரம் நல்ல
நேர்மைய தாக நிறுத்தெடுத்து
காத்திர மாகவே சேர்த்துயிடித்திடு
காதலாய்ப் பானையி லிட்டிடவே (332)

குழித் தயில மிறக்கிடவே இது
கோடி கவராகும் வேதையுமாம்
வழிய தாய்த்தேவர் தானுரைக்கவாதி
வாகாகக் கேட்டு மனமகிழ்ந்து (333)

சிந்தைய தாகவே சொரத்தைக் கட்டிட
சீக்கிர மாகவே சொல்லுகிறேன்
விந்தைய தான தயிலஞ் சுருக்கிட
மேலான நாகமுங் கண்ணடங்கும் (334)

பாகம தாகவே அண்டச் சுண்ணங்கட்டி
பத்து எருவிலே தான்போடு
யோகம தாகவே வெள்ளிபோ லாகுமே
உற்றே எடுத்திடை தங்கஞ்சேரு (335)

தோகைப ரேபுட்டுப் போலே யிருந்திடும்
தொக்க ரவிதனில் நூறிலொன்று
ஆகம தாகக் கொடுத்திட வேதங்கம்
ஆகியே யெட்டரை யாணிக்கொக்கும் [336]

இந்தப் படியாக நானுதி தேவர்க்கு
இன்பமாய்ச் சித்தருக் குமுரைத்தேன்
சிந்தை கலங்காதே உப்புக்குங் காவிக்கும்
சீக்கிர மாக நிலைத்திடுமே (337)

நிலைக்க வேபொன்னைக் கண்டவு டனதை
நேராக வைத்துச் செலவுசெய்து
கலைக்கை யாகவே வைத்துக்கொண் டாலது
காணி காட்சியாமோ ஞானப்பெண்ணே (338)

ஆற்றங் கரையிலே கட்டுச்சா தந்தன்னை
அவிழ்த்து வைத்துக்கை காலலம்ப
நேர்த்திய தாக வயிரவன் கண்டுமே
நேராய்ச்சாப் பிட்ட கதைபோல (339)

நாகச் செய நீரை பார்த்துக் கடிநல்ல
நாகத்தைக் கட்டு திரமாக
பாகமாய்த் தானே குருவா குமடி
பதி நிலைக்குமே ஞானப்பெண்ணே (340)

பதி நிலைக்க ஒருசே திநல்ல
பாகம தாகு முடலுயிர்போல்
விதியை நாடி யிருந்தாக் கால்நல்ல
வித்தக மாமடி ஞானப்பெண்ணே (341)

பாஷாண்டி வேடம்

ஆமே உலகத்தில் பாஷாண்டி வேடம்
ஆனதோர் காவிகள் வேடம்பூண்டு
தாமே சரக்கெல்லாம் ஆராய்ந்து சுட்டு
தாவி மனதுகள் நொந்துமேதான் (342)

போமே யிதுகளில் சீவனங் கள்பண்ணப்
பூமியில் காவிவே டம்பூண்டு
தாமேதா னெட்டுப்பேர் பத்துப்பேர் கூடியே
தக்கதோர் யோசனை பண்ணிக்கொண்டு (343)

சாத்திரந் தன்னிலே சித்தர் மறைத்தார்கள்
சாற்றுவேன் சுண்ண மிகவும்செய்து
பாத்திர மாகப் பனியிலே வைத்துமே
பாகமாய் மூலி தழைபிடுங்கி (344)

ஏற்றுமே உப்பிலே விட்டரைத் துச்சுண்ணம்
இன்பம தாகக் கடுங்காரம்
நேற்றுமே யிப்படிச் செய்யவில் லையென்று
நேர்த்தியாய் யோசனை செய்துகொண்டு (345)

சீர்த்தியாய் லிங்கத்தில் பாஷா ணந்தன்னில்
சிறப்ப தாகச் சுருக்கிடவே
நேர்த்திய தாய்ச்செப்பு தன்னில் கொடுத்துமே
நேராக நான்குமாத் தாச்சுதென்று (346)

போய்வாதிகள் செய்கை

பாகம தாகப் பலித்த தென்றுவெகு
பக்தி யுடனேகா ரியமிட்டு
போகமா கக்கொடுத் தூதியே பார்த்துமே
பொல்லாக் கசடுகள் தான்விலகி (347)

ஆவியும் போகவே ஊதி யெடுத்துமே
அன்பாகக் கல்வி லுரைத்துப்பார்த்து
பாவனை யாகப் புலம்பியே சொல்கிற
பாதகர் கர்மத்தைச் சொல்லுகிறேன் (348)

வாலையைப் பூசைகள் பண்ணு திருந்ததால்
வாகான சித்தியு மில்லையென்று
சோலையிலே ரெம்பக் காத்திருந் தேன்சில
சுந்தரி பூசை விருப்பமதாய் (349)

ஆலைய மான வனங்களில் சென்றுயான்
அட்ட வணைகொண்டு சுட்டுவந்தேன்
வேலைகள் செய்தது மட்டுமில் லையென்று
வீசுவார் பாரடி ஞானப்பெண்ணே (350)

சுட்ட களங்குகள் பட்டுமில் லையென்று.
சொல்லி யிருக்கிற வேளையிலே
அட்ட வணைகொண்டு சுட்டுப்பார்த் தேனென்று
ஆவி பதறி யொருவன்சொல்ல (351)

சொல்லியே நிற்கையில் குரும்ப வாதியும்
சொற்பெரிய வெள்ளி தானெடுத்து
கவலைய தாகவே பத்துக்கொன்று தங்கம்
காட்டியே மெள்ள உருக்கிக்கொண்டு (352)

உருக்கிப் பார்த்துக் கடைதனில் காட்டிட
உள்ளே யிழுக்குந் திராவகத்தில்
செருக்கிப் போட்டிட போட்ட தங்கம்நிற்க
செத்துமே மூஞ்சி கருப்பேறி (353)

அலுத்துப் போகவே ஆயாச முடன்
அன்பா யிருக்கிற வேளையிலே
வலுத்த வாதிகள் எண்ணமூற் றுச்சொல்லும்
வாகாகத் தங்கம் மிகவுஞ்செய்வேன் (354)

குரும்ப வாதிகள் கூடிவந்து நின்று
கூப்பிட்டுத் தங்கம் செய் வேனெனவே
நரும்பூ கெந்தகம் லிங்கம்வாங் கச்சொல்லி
நன்மைய தாகவே பொய்கள்சொல்லி (355)

புடங்கள் போட்டிட ஓடியே போகவே
போக்கோடே நல்ல பணம்பிடுங்கி
அடம தாகவே நாங்க ளனைவரும்
அன்பாகப் பார்த்து மனமகிழ்ந்தோம் (356)

என்றுசொல் லிவாதி யேப்த்துப் பணமதை
இன்பம தாகவே வாங்கியேதான்
சென்று மறைந்து ஒளிந்து திரிந்ததின்
சேதியைக் கேளடி ஞானப்பெண்ணே (357)

அன்றுமே கண்டு பிடித்து அவர்களை
அடித்துத் தள்ளி விரட்டுகையில்
நின்று அழுதிடும் வாதிக ளேயிந்த
நேருள்ள கும்மியைத் தான்பாரு (358)

திட்டம தாகக் கடைதலை சோதித்து
திடம தாயொரு மட்டஞ்செய்து
பட்டபா டெல்லாமும் போகா மல்ரசம்
பார்த்துச் செய்துகொள் ஞானப்பெண்ணே (359)

இந்தப் படியா யசுவனி தேவரும்
இன்பமாய் மானிடர்க் கேயருள
சந்தேக மில்லாமல் சோதித்துக் கும்மியில்
சாற்றுவேன் கேளடி தோழிப்பெண்ணே (360)

பெண்ணே ஒருசேதி சொல்லுகி றேனொரு
பின்னொன்று மாத்துமே அஞ்சாக
பண்ண உனக்கொரு பாகங் களுமதை
பார்த்து எடுத்துக்கொள் ஞானப்பெண்ணே (361)

கெந்தகச் செம்பு

தன்மைய தாகவே செம்பு ஒருபலந்
தானே யுருக்கு முகந்தனிலே
உண்மையாய்க் கெந்தகம் சுத்திசெய்து யிடை
உருதி யாகக் கொடுத்திடவே (362)

கருப்ப தாகவே வெட்டையா குழியில்
காரண மானதோர் வெங்காரம்
பெருக்க வேயிடை சேர்த்து உருக்கிடு
பேர்பெரிய மணி தானாகும் (363)

மணியெ டுத்துமே அப்பாலே வைத்திடு
மன்னவ னேரச வாதிகளே
தனிய தாகவே செம்புத் தகடதில்
தக்க வெடியுப்பு தான்பலமே (364)

வத்தனி யாகவே சீனம் பலமொன்று
வாகாகக் குண்டு மணியுரைத்து
கத்த நீர் தன்னிலே சேர்த்துக் குழப்பியே
காரண மாகநா ளெட்டினிலே (365)

சித்திய தாகவே காய்ச்சியே தோய்த்திடு
சிறப்பாய் வெட்டைய தாகுமடி
சித்தமா யிச்செம்பு ரெண்டிலே ஒன்றிடு
சித்தங்கள் வைத்து உருக்கியெடு (366)

பக்குவ வெங்காரம் தன்னைக்கொடுத்துமே
பக்குவ மாக உருக்கியெடு
பக்குவ மான களங்கதை யூதியே
பக்குவ மாக நொருக்குவெள்ளி (367)

கக்கிச மில்லாமல் தானெடுத் துவைநீ
காரியஞ் சொல்கிறேன் ஞானப்பெண்ணே
சிக்கவே ஐந்துக்கு ஒன்றுமே சேர்த்திடு
சித்தியாம் சாம்பலில் தானூது (368)

ஊதி யெடுக்கவே மாத்தது ஐந்தாகும்
உற்றதோர் தங்க மிடைசேர்த்து
கோதியே உப்புக்குங் காவிக் கிரங்கிடும்
கொற்றவ ரேரச வாதிகளே (369)

மட்டந் தகடா யடித்துக்கொண்டு புடம்
வைக்கிற பாகத்தைத் தான்கேளு
திட்டம தாக அதையெடுத்து நன்ருய்
சேர்க்கிற பாகம்பார் ஞானப்பெண்ணே (370)

புட விபரம்

சட்டம தாகவே காவிபலம் நாலு
சாற்றுவேன் கல்லுப்பு மூன்றுபலம்
இட்டமாய் வெங்காரம் தான்பொரித்து யெடு
இன்பம தாகப் பலமுமொன்று (371)

திட்டமாய் லிங்கமுந் தான்பலம் ஒன்றுமே
சிறப்ப தாயரை கல்வமதில்
நட்டணை யாகவே பாணியில் தானரை
நல்லாய் ரவிதனில் காயவைத்து (372)

பெரிய தாகப் புடப்போட் டுயெடு
பேரான தூளா யுதிர்த்துக் கொண்டு
வரிய தாகவே பட்டத்தை வைத்துமே
வாகாகத் தான்புடம் மூன்றிலேதான் (373)

சரிய தாகவே தங்க மிறங்கிடும்
சத்திய மாகவே சித்திபெற
பரிய தாகவே மாற்றுத் தங்கமாகும்
பத்தி யதாய்விசு வாசமிகும் (374)

விசுவா சத்துடன் பார்த்தாக் கால்நல்ல
வீரிய மாகவே தங்கமுமாம்
பசுபா சம்போலே பார்த்து யெடுத்திடு
பக்தியு டன்களங் காம்பாரு (375)

செம்பைக் குகைதனில் வைத்தா திறற்
செயலாக நன்ருய்க் கிண்டிவிட்டு
தம்பம தாகப் பதமா யுருக்கிடு
தப்பித மில்லாமல் பாருங்கடி (376)

இங்கித மாக உருக்குமே தப்பிறல்
ஏந்திழையே ரசம் வாங்காது
தங்கியே நின்றிடும் கிட்டணைப் போலவே
தானே எடுத்து எரியாதே (377)

உருக்க வேநிறந் தானாய் மணியாச்சு
உற்றுமே மெள்ளக் குறித்துவிடு
பெருக்க வேஉயிர் தானுடல் போலவே
பேதக மில்லாமல் பாருங்கடி (378)

பாருமே வெள்ளியைப் பக்குவமாய்ப்போடு
பாதையாய்ச் செய்வாய் யிதமாக
சேருமே சேர்த்தாலே தங்கம் விளைந்திடும்
தேசிக ரேரச வாதிகளே (379)

கரும்பொன் னாகவே சொல்லுகி றேன்வேதை
காரண மாகிய வாதிகளே
இரும்பு செம்பாமோ என்றுசொல் வார்செக
ஈன ரசவாதி மார்களுமே (380)

துரும்பு தூணை வாரது போலிதில்
சூட்டினால் வாதம் மிகவுமுண்டு
அரும்பு போல யிருந்தால் வாசமும்
ஆகுமோ சொல்லடி ஞானப்பெண்ணே (381)

சிக்கும் பெரிய அயந்தா னென்றிதில்
சேர்க்கவே செம்புமே நாலாகும்
மிக்க யிரண்டையுஞ் சேர்த்து உருக்கிடு
மிகவு நன்றாய்க் குகைதனிலே (382)

உருக்கி யாடிடும் போதினி லேகேளு
உற்பன மாய்க்கெந்தி தான்கொடுத்து
பருக்க வேயிதில் பத்தியாய் வெங்காரம்
பாகம தாயிடை ரெட்டியிட்டு (383)

பத்திய தாக உருக்கிட வேசெம்பை
பாகம தாயெடு தட்டிக்கொள்ளு
சித்தம தாகவே செய்யும் வரிசையை
சிறப்பாய்ச் சொல்கிறேன் கேளுங்கடி (384)

பத்தரே நான்சொன்ன பாகத்தைக் கேளுங்கள்
பாகமான வெடி ஐந்துகாய்ச்சல்
வித்தகரேசின மவ்விடை சேர்த்திடு
வேசரி யான கழுதைக்கத்தம் (385)

பத்திய தாக எடுத்துக் குழப்பியே
பாகமாய் யெட்டுநாள் வைத்திருக்க
தத்துவ மாய்ச்செம்பை வெட்டையாய்க் கட்டிடும்
சாற்றிதில் வைத்து எடுத்துக்கொள்ளு (386)

எடுத்து வெள்ளியி லெட்டுக்கு ஒன்றிடு
இன்பமாய்த் தங்க மிடைசேரு
படுத்த மாத்தது எட்டரை யாகுமே
பாகமாய்த் தான்புடம் போடுதற்கு (387)

திடம தாய்நீ யிருந்துகொண்டு குரு
சேதி களையு மனதிற்கொண்டு
புடம்போ டத்தங்கந் தானிறங்கும் பாகம்
போக்கோடே சொல்கிறேன் ஞானப்பெண்ணே

வளையல் மண்ணுமே நாலுபல மிதில்
வாகான வெங்காரந் தானுமொன்று
களைய தாகவே வீரமொன்று யிதைக்
காரிய மாகவே பாணிபிட்டு (389)

அரைத்து மேபுடந் தானுமொன்று போட்டு
ஆனதோர் மட்டத்தை வைத்திடுநீ
பரைத்து மேபுடம் மூன்றுமே நீபோடு
பாகம தாய்த்தங்க மாகுமடி (390)

தங்க மிறங்கிடுஞ் சோதி யொளியாகும்
தாக்கான வாதம் யெளிதாகும்
இங்கித மாகவே அயச்செம் பின்வேதை
ஏற்றமா னதங்கம் பெண்ணரசே (391)

ஆருமே தங்கமும் வேதையாக இன்னம்
அடைவாக ஒரு வேதையைக் கேள்
பாகமாம் பித்தளை பலமு மொன்றுமே
பரிவ தாக உருகையிலே (392)

உருக்கிற போது சுத்தித்த கெந்தியும்
உண்மையா யந்த யெடைகொடுத்து
திருக் கெடுத்து உடைத்துப் பாருமே
சீக்கிர மாக உடைந்துவிடும் (393)

உடைத்த களங்கை அப்பாலே வைத்து
உண்மை யாகச்செம்பு சுத்தியைக்கேள்
அடைந்த பொட்டிலுஞ் சீனமும் சேர்த்துமே
ஆகவே ரெண்டிடை தான்சேர்த்து (394)

சேர்த்துக் கழுதை கத்தநீர் விட்டுமே
சீக்கிர மெட்டுநாள் வைத்தெடுத்து
பார்த்து எடுசெம்பு வெட்டையா குமட்டும்
பண்பாகக் காய்ச்சித் துவைத்திடுநீ (395)

துவைத்துப் பக்குவ மாக எடுத்துமே
துப்பா வாம்ரவி ரெண்டுக்கொன்று
சுவைத்து மேகுடு தானுருக் கியெடு
சுக்கிலம் போலே களங்காகும் (396)

களங்கம் நொறுக்கியே வெள்ளி ஐந்திலொன்று
காதலாய்த் தானே உருக்கியெடு
வளங்க மாகவே தங்கமிடை சேர்த்து
வாகாக வேதான் தகடுதட்டி (397)

தட்டிப் புடமதில் தானே யிறங்கிய
தாகவே சொல்கிறேன் கேளுங்கடி
சிட்டர் தொழும்பூமி தன்னில் தமுக்கது
சின்மய மாக அடியுங்கடி (398)

வாருங்கா ணும்ரச வாதிக ளேஒரு
வாகாகி யபுடந் தான்கேளும்
சேருங்கா ணும்சாம்பல் நாலாகு மிதில்
சேர்க்கும் பொரிகாரம் ரெண்டாகும் (399)

ரெண்டுடன் வகுத்த உப்பது மூன்றுமே
நேராய்க் கடல்நுரை ஒன்றுவிட்டு
கண்டுமே தானரை பாணியாய் வில்லைசெய்
கட்டியே தானே புடமிடுநீ (400)

இட்டபு டத்தெடு தானுதித்தே மட்டம்
இன்பம தாகத் தகடுவைத்து
மட்டம தாகவே ஐந்து புடந்தனில்
வாகான தங்க மிறங்கிடுமே (401)

இறங்கிர மட்டும் யிந்தயி னம்போலே
இங்கித மாகவே பார்த்தெடுத்து
நிறங்க ளுண்டாகுந் தங்க மிறங்கிடும்
நேராகப் பாரடி ஞானப்பெண்ணே (402)

பார்த்து யெடுக்க வகையறி யாமலே
பற்றியே யோசனை பண்ணிக்கொண்டு
சாத்திர நூலெல்லாம் பொய்யா குமென்று
சத்தியம் ரெம்ப மிகவுஞ்செய்து (403)

கைபா கங்களும் தான்குறைந் தேகெட்டு
கத்திப் பதறியே சித்தமுடன்
கைபா கமில்லை யென்றுசொல்லி வாதி
கண்டு கிலேசங்கள் பட்டுக்கொண்டு (404)

போகாமற் கும்மியைத் தான்பாரு யிதில்
போக்கோ டேயொரு தன்குருவை
ஏகா மற்குரு தான்முடிந் தாலது
எத்தேச காலமும் வாழ்வான்காண் (405)

வாழலா மென்று மனந்தொடுத்து மட்டும்
வாகான செம்பிலே தானுழைத்தால்
தாழா மல்நல்ல யோகங்கள் வந்திடும்
தானே உழைத்திடும் வாதிகளே (406)

வாதங்கள் செய்ய அறியா மல்நல்ல
வாகான மூலி தழைபிடுங்கி
சேதப் படச்செய்து சரக்கு ஓடிட
சீக்கிர மாகவே கெட்டலைந்தால் (407)

கெட்டலைந் துதானே போகா மல்நல்ல
கீர்த்தியாந் திராவகந் தன்னைச்சொல்வேன்
நட்டணை யாகவே சோதித் தெடுத்தாக்கால்
ஞாயம் நிலைக்குமே ஞானப்பெண்ணே (408)

பெண்ணர சேநாகத் திராவகத் தையிதில்
பேச்சினில் தாக்கவே சொல்லுகிறேன்
நன்னய மாகவே வேதைக ளாகிடும்
நாடியே தான்மிகச் சொல்லுகிறேன் (409]

சொன்ன மொழிதவ றுமலே பார்த்தாக்கால்
சோதியா னதொரு வேதைகளாம்
நன்னய மாகவே சொல்லுகி றேனிதை
நாடியே பாரடி ஞானப்பெண்ணே [410]

சித்தருக் குள்ளாகச் சொல்லமாட் டார்சிவ
சித்த ரிஷிகளும் பேசமாட்டார்
முத்திய தாகவே கும்மித னில்சொன்ன
முறைமை பாருங்காண் வாதிகளே [411]

வாதிகட் குள்ளா யிருக்கவே ணுமிதில்
வாகான நாகத் திராவகத்தை
நீதிய தாகவே வைத்து எடுத்தாக்கால்
நிர்ணய மாகுமே ஞானப்பெண்ணே [412]

நாகச் செயநீர்

படை யரசனில் பத்துப் பலமெடு
பாங்கான சீனமு மெட்டாகும்
தடைப டாமலே திராவகத்தைவாங்கு
தப்பாமல் முன்னீரைத் தான்கேளு [413]

தள்ளியே பின்னீரை வாங்கிக்கொள் ளுயிதை
தாக்கான குப்பி தனிலடைத்து
துள்ளியே நாகம் பலம்நாலு மிதில்
துப்பர வாக ரசமிரண்டும் [414)

சேர்த்து உருக்கி உடைத்துமே பார்த்திடு
சேர்ந்துமே தானே கருப்பாகும்
பார்த்துமே ரெண்டிடை வீரமுஞ் சேர்த்தரை
பக்குவ மாகவே நீராகும் [415]

ஆகவே நீரை யெடுத்துக் கொண்டுமுன்னே
அன்பான பொட்டலை நீரைவிட்டு
யோகம தாகவே நாதவிந்து போல
உண்மை உடலுயிர் போலாகும் [416]

ஊதி யெடுத்துமே சக்கர வாலையில்
ஊத்தியே தான்விடு மேல்மூடு
வாதிக ளேசீலை மண் ணுஞ்செய்தேயரை
வளம தாகவே தானிறங்கும் (417)

இறக்க வேநீரு தான்வரு குமிதில்
இன்பமா கச்சரக் கத்தனையும்
சிறக்க வேதைக ளாகுமடி செய்ப
சித்தியா கச்சொல்லுவேன் கேளுங்கடி (418)

லிங்கஞ் சுருக்கிட தான்மெழு காமிதில்
நேரான வேதைகள் மெத்தவுண்டு
தங்கம தாகவே பாகம தாய்ச்செய்து
தற்பர மாகவே வேலைசெய்வாய் (419)

தாரத்தைத் தானே சுருக்கிட வேவேதை
தானே நவலோகத் துண்டாகும்
பாரமில் லாமலே தானிருக்கு மிது
பாகம தாமடி ஞானப்பெண்ணே (420)

வீரத்தைத் தானே சுருக்கிட வேவீரம்
வித்தக மாக மெழுகாகும்
காரத்தை யிட்டுமே செம்புதனிலிடு
காரண மாகவே பத்தாகும் (421)

செந்தூரஞ் செய்யவே வேதையுங் கோடியாம்
சித்தர் புகழ்ரசம் விட்டரைக்க
வந்துமே தங்கமா மார்க்கத்தை செய்திடு
வாகாய்ப் பலித்திடுந் தோழிப்பெண்ணே (422)

தருசைத் தோய்த்து ரவிதனி லிட்டிடு
தோற்றமாய்ச் செக்கச் சிவப்பாகும்
வரிசை யாகவே தங்கத்தி லிட்டிட
வாகான தங்கமும் செம்பாகும் (423)

உப்பு இருபதுந் தோய்த்துமே போட்டிடு
உள்ளது மாத்துமே பத்தாகும்
அப்பு சிலந்தனில் வேதைகள் கோடியாம்
ஆகவே செய்திடு ஞானப்பெண்ணே (424)

வருண மான யினஞ்சேர்ந் தால்வர்ண
மாகும்வே றுப்பினில் வேதையில்லை
தருண மாகவே நாகச் செயநீரை
தாக்கியே வைத்துமே பூசைசெய்து (425)

பூசை செய்திடு செயநீரை வாதிகாள்
புத்தியாய் வைத்தால் பலனுகும்
ஆசையா கத்திரிந் தாலென்ன வாகுமோ
அன்பான ஆதிச் செயநீராம் (426)

செயநீரை வைக்கவே சலவைக் கல்லிலே
சீக்கிர மாக அரைத்துவிடு
பயமில் லாமலே நாகச் செயநீராம்
பாகம தாமடி ஞானப்பெண்ணே (427)

சித்தர் மறைத்த கருவிது தானிற்
சித்தியு முத்திச் செயநீராம்
புத்திய தாகவே சோரச் செயநீரை
புக்கியே பாடி ஞானப்பெண்ணே (428)

உழைத்துப் பார்த்தாலல் லோதெரி யுமிது
உழைக்கா மற்போனலோ வென்னபலன்
அழைத்துப் பார்த்தாக்கால் வந்துசே ரும்வாதம்
அன்பான ஞானம் வருதுமடி (429)

வாதிக்குப் புத்தி வரவே ணும்நல்ல
வாகான சோரச் செயநீரால்
சோதித் தறிந்தாக்கால் எல்லாமுந் தான்வரும்
தொந்தமாய்ப் பாரடி ஞானப்பெண்ணே(430)

தொந்தப்பட் டாலெல்லாந் தான்தெரி யுமிதிற்
சொர்ணம் விளைந்திடும் வாதிகளே
தந்திர மாகவே செய்தால் பலனென்ன
தாட்டீக மில்லையே ஞானப்பெண்ணே (431)

சுந்தர மாக அசுவனி தேவரும்
சுத்த யிருதய மாகச்சொன்னர்
விந்தையாய் வாதிகள் செய்யமாட் டாரவர்
வித்தக ரல்லவோ ஞானப்பெண்ணே (432)

அடிமரத்தி லிருந்து பிடித்துமே
அன்பாக மேலேறித் தான்வரலாம்
முடிய நாகச் செயநீரைச் சோதித்தால்
முத்தி தருமடி ஞானப்பெண்ணே (433)

பித்தந்தீர மருந்து

செந்தூரந் தின்றிட பித்தமு மேலானால்
சீக்கிர மாய்ப்பஞ்ச தாரையது
சிந்தாமல் நாலுமே தானிறுத்து யிதிற்
சித்திய தாக அதிமதுரம் (434)

இஞ்சியுந் திப்பிலி தானாறு யிதில்
இதமாய் முந்திரிப் பலமுமொன்று
அஞ்சும் பொடியாக்கித் தான்வருத்து நல்ல
ஆவின்பா லிற்கொள்ளப் பித்தம்போகும் (435)

போகுமே பித்தமும் நாற்பத்தி ரெண்டுமே
பொல்லாத தேகக் கனல் காந்தல்
ஆகுமே சூடு இளைப்பைந்து ரோகமும்
அன்பாக வாயினி லூரலுடன் (436)

ஏகியே போகுமே காயமழியவில்லை
இன்பமாய்த் தாகமுந் தான்போகும்
ஆகியே நானுதி தேவர்க் கருளின
அன்பான பித்தமே சாந்தியடி (437)

இந்தப் படியாய் அசுவனி தேவரும்
இன்பம தாயுல கத்தில்வந்து
சந்தேக மில்லாம லுலகத் தாருக்கு
சாற்றினர் வாதம் நிலைக்கவேதான் (438)

நிலைக்க வேயொரு சேதிசொல் வேனினி
நேராய்க் கரும்பொன்னு மாவதற்கு
துலக்க மாகவே சொல்லுகி றேனயம்
சுத்தம தாய்ப்பலந் தானாலு (439)

அயக் களங்கு

நாலு பலம்பொடி தானெடுத்து யிதில்
நாட்டிடு கெந்தியும் முக்காலாம்
நாலுவீ ரம்பலம் பன்னையுந் தானரை
நாட்டியே எல்லா மறைத்தெடுக்க (440)

அரைக்கத் திராவகம் விட்டரைத்து சாமம்
ஆறுமே தானரை வில்லைக் கட்டி
பறைக்க ரவிதன்னி விட்டிட வேசுண்ணம்
பதமாக மேலே சீலைசெய்து (441)

செய்து கெசபுடந் தான்போட்டு எடு
சீக்கிர மாகவே பார்க்கையிலே
பைய்து அய நீறு தான்போ கிவிடும்
பக்குவ மாக யிருந்துவிடும் (442)

கருப்ப தாக யிருந்துவி டுமிதின்
காரிய மாமெத்த வேதைவரும்
திருத்த மாக யெடுத்துவைத்து யின்னம்
சிறப்பாய்ச் சொல்கிறேன் வாலைப்பெண்ணே

வர்ணக் கிளிமூக்கு செம்பை எடுத்திடு
வாகாய்த் தகடாகச் செய்துகொண்டு
சொர்ணம் விளைந்திட வெடியுஞ் சீனமும்
துப்பர வாக யிடைசேர்த்து (444)

கேசரி கத்தநீர் விட்டரைத்து யெட்டு
கெட்டியாய் நாளது வைத்துக்கொண்டு
பாசம தாகவே தோய்த்து எடுத்திடு
பக்தியாய்ப் பாகமாய்ச் சித்தமதாய் (445)

வம்புசெய் யாமலே இன்பம தாகவே
வகையாய்ப் பாகம் வலுவாக
தெம்புட னேவெட்டை யாகுமட்டுஞ் செய்து
திரமாய் எடுத்துப் பார்த்திடவே (446)

முக்கால் வெட்டையாகு மட்டுஞ்செய் தேயெடு
முத்திபெற யினிச் சொல்லுகிறேன்
சிக்கமே பாணியை முன்னயந் தன்னிலே
சிறப்ப தாகவே விட்டரைத்து (447)

நம்பியே முன்ரவி யின்தகட் டில்பூசி
நன்மையா கயிடை தான்பூசி
கொப்பிக் கெசபுடம் வைத்தெடுக்க நல்ல
கீர்த்திபு மாமடி ஞானப்பெண்ணே (448)

கீர்த்தி யாகவே செம்புகட்டி நல்ல
கெட்டியான தங்கம் செம்பாகும்
பார்த்திப னேயெடுத் தேமதி பத்திலே
பாகமா யொன்று கொடுத்திடவே (449)

கொடுக்க ஏழரை மாத்தா குமினி
கோடிக் கவராகும் பார்த்திடு நீ
தொடுத்த தெல்லாஞ் செயமா குமிதில்
சூக்ஷம தாகிடும் ஞானப்பெண்ணே (450)

துரும்பு தூணை வாறுபோலே அயம்
சூட்டவே நல்ல முறையிதுகாண்
அரும்பு போலவே தானெட்டி னல்வாதம்
அதில் நிலைக்குமே ஞானப்பெண்ணே (451)

இரும்பு நீரை எடுத்தாக் கால்வாதம்
இன்பம தாக நிலைத்திடுங்காண்
நரும்புஞ் செம்பு நீர் தானெடுக்க வாதம்
நாடியே வந்திடும் ஞானப்பெண்ணே (452)

செம்பு நிலைத்தாலே தான்புடத்தில் வலு
தீர்க்கமாய்த் தானு முருவாகும்
வம்புசெய் யாமலே செம்பொன்னைப் பார்த்திடு
வழி நிலைக்குமே ஞானப்பெண்ணே (453)

சுத்த அயமது செய்பாகம் வாதி
சூட்சமாய்க் கேட்டு அலைந்தலைந்து
பித்தலாட் டங்களாய்ப் பார்க்கவே ஒன்றில்லை
பேணி நிலையாது ஞானப்பெண்ணே (454)

செம்பு இரும்புமே சேர்ந்தா லேநயம்
சீக்கிர மாகவே பொன்னாகும்
வம்பு செய்தாலு முனக்குப் பலனென்ன
வகை யறிவாயே ஞானப்பெண்ணே (455)

அயத்தை ஈயம தாக்கினே னென்றுமே
அலைந்து கெட்ட ரசவாதி
செய அயத்தொடு காரீயஞ் சேர்ந்தாலே
செல்வம் நிலைக்குமே ஞானப்பெண்ணே (456)

சிந்தும் அயம்ஈயம் ரெண்டும் வெட்டையானால்
செய்யடா தங்கமு மாகிவிடும்
முந்தவே சொன்னது யிந்தப்படி நல்ல
முத்தி நிலைக்குமே ஞானப்பெண்ணே (457)

அய முருக்க அலைவார்கள் நல்ல
அயத்தில் மூலிகை சேர்த்துக்கொண்டால்
நயம தாக உருகாது யிது
நாடியே பார்த்திடு ஞானப்பெண்ணே (458)

கிட்டமாய் போகும் எடுத்தெரிந்து யின்னங்
கீர்த்தியாய் உப்பி லுருகுமென்று
நட்டணை யாகவே சொன்னாரே அயம்
நாடி யிருக்குமே ஞானப்பெண்ணே (459)

அயம் உருக்க

அயம் உருக்க வகைகேளு நல்ல
ஆதார மாகவே சொல்லுகிறேன்
நயம தாகப் பலமொன்று தாவெடு
நாடியே பாரடி ஞானப்பெண்ணே (460)

கெவுரி பலமொன் றெடுத்துமே பாணியில்
கீர்த்திய தாக அரைத்துருட்டி
சவுரிய மாக உருக்கி யெடுத்திட
தானே உருகி மணியாகும் (461)

மணி யுடைந்துமே காரங்கள் கூடியே
வாகாக ஐந்து தரமுருக்கி
தனிய தாகவே வெண்மணி போலவே
தானே யுருகுமே வாதிகளே (462)

உருக்கி யெடுத்த மணியை வைத்து அப்பால்
உண்மையைச் சொல்கிறேன் கேளுங்கடி
நருக்கி யேசெம்பு நால் நிறுத்து யிடை
நல்ல வெடியுப்பு ஐந்து காய்ச்சல் (463)

காய்ச்சல் வெடியுப்பு தானெடுத்துச் சீனம்
காரிய மாக யிடைசேர்த்து
பாய்ச்சவேச் கத்தக நீரை விட்டே அரை
பக்குவ மாகக் குழம்புசெய்து (464)

தோய்ச்சிடச் செம்புமே வெட்டையாகு மட்டும்
தொல்லுல கில்லாச வாதிகளே
காய்ச்சிச் செயமது வாகத் துவைத்துமே
கனக மாக எடுத்துக்கொள்ளு (465)

பேதித்துச் செய்யாமல் நூற்படி செய்திடு
பேதாபே தங்களும் வாராது
நீதிய தாகவே வெட்டையான செம்பில்
நேராய்க் களங்கமு மொன்றுசேரு (466)

குகையில் விட்டுமே தானுருக்கு யிதில்
கோலாற் கிண்டி யெடுத்தூத்து
தகைய தாக எடுத்து உடைத்துமே
தாட்டீக மாக நொருக்குவெள்ளி (467)

கொடுக்க அஞ்சிலே ஒன்றுமே இட்டிட
கூறிய தங்கமும் நாலிலொன்று
திடுக்கிட் டேகவே சேர்த்து எடுத்திடு
சித்தியா லேதான் விளைந்ததங்கம் (468)

உப்புக்குங் காவிக்கு மோடாது நல்ல
உண்மைய தாக யிருந்திடுங்காண்
தப்பித மில்லாமல் சேர்த்துமே சோதித்து
தாரணி யோர்க்கறி வித்தேன்காண் (469)

இந்தப் படியா யசுவனி தேவரும்
இன்பமாய்க் கைபாகந் தானுஞ்சொன்னார்
அந்தப் படியேதான் தேவாதி தேவரும்
அன்புடன் கேட்டு அடிபணிந்து (470)

வாதிப்பிரட்டர் செய்கை

அய முருக்கிற பாகங்களைச்சொல்ல
அன்பா யுலகத்து வாதிகளும்
பயமில் லாமலே மூலிகை யிற்போட்டு
பக்தியாய்த் தானே உருக்கையிலே (471)

நயமில் லாமலே கிட்டமாய்ப் போகவே
நாடி யெடுத்து யெரிந்துபோட்டு (472)
செயமில்லை யென்று கூக்குர லிட்டாக்கால்
செப்புவ தென்னடி ஞானப்பெண்ணே

துருத்தி சாவட்டை யாச்சுதென்று சொல்லி
துக்கப் பட்டந்த மனிதரிடம்
வருத்திச் சொல்லியே அங்கலாய்த்து வாதி
வல்லமை யாக உலகுதனில் (473)

சொல்லித் திரிந்து மயக்கமுண் டாகிய
சூட்சத்தைத் தானே யறியாமல்
கல்லைக் கண்டநாயும் ஓடிக் குதித்தாப்போல்
கலக்கப் பட்டுமே தான்திரிவார் (474)

கலக்கப் பட்டுத் திரியாம லயங்
காரண மாக உருக்கிவிடு
துலக்க மாகவே உள்மூல வாசியை
தூக்கித் திரிந்துமே பாருங்கடி (475)

பார்க்கவே முன்னால் அயப்பாரு பின்னே
பக்குவமாய்ச் செய்பு ஊறலெடு
சேர்க்கவே செய மாகுமடி நலஞ்
சிக்குமடி வாதங் கைக்குள்ளே தான் (476)

தோணு தென்று இருக்காதே செம்பு
சுத்தியைப் பார்த்து நிலைக்கப்பண்ணு
சாணன் கண்ட பொருளாகும் அருள்
தாண்டிக் கும்மி யடியுங்கடி (477)

செம்பி லொருவேதை சொல்லுகிறேன் வாசி
சீக்கிரமாக யிருகிவிடும்
நம்பியே செந்தூர மாணக் கால்ரச
வாதம் நிலைக்குமே ஞானப்பெண்ணே (478)

தாம்பிரச் செந்தூரம்

ரவி யொருபலந் தானெடுத்துப் புளி
நல்ல இலைபோல் தகடடித்து
கவியக் கெந்தியைத் தானரைத்துப் பாணி
கட்டியே தான்புடந் திட்டமதாய் (479)

புடங்கள் போட நொருங்கிக் கருப்பாகும்
புத்திய தாகவே தானெடுத்து
திடம தாகவே நாலிலொன்று தாரம்
திட்டமாய்ச் சேர்த்து அரைத்துருட்டி (480)

இடை போகாமல் புடமிட் டெடுத்திட
இன்பமா யோர்சேதி தான்கேளு
அடைவ தாகப் புடமிட் டெடுத்திடு
அன்பாய்க் களங்காகும் வாதிகளே (481)

வாதிகளேயிடை வெங்காரங் கூட்டியே
வாகாய்த் திராவகம் விட்டரைத்து
சோதி பெறப்புடத் தான்போட்டுச் செக
சோதி முருக்கம்பூப் போலாகும் (482)

ஆதுமே செந்தூரம் நவலோகத்திடு
அன்பாக மாத்துமே பத்தாகும்
யோகமாய்த் தேனிலே உண்டிட வேவாசி
உள்ளே சுழித்திடும் வாதிகளே (483)

மண்டலந் தன்னிலே நோய்கள் யாவும்போகும்
மாயமாய்க் காயமூங் கல்தூணும்
கண்ட பேரிடஞ் சொல்லவேண் டாம்நல்ல
காரண மாகுமே ஞானப்பெண்ணே (484)

காயம் வலுத்திடும் வாதிகளே மனங்
காரண மாகவே ஞானம்வரும்
அபாய மொன்று மிருக்காதே செம்பை
அடைவாய்ப் பாரடி ஞானப்பெண்ணே (485)

சொற்பமாய் வாதமு முண்டாகு மிந்தச்
சோதியைக் கண்டு தெரிசிக்கலாம்
அற்பம தென்று யிருந்தாக் காலருள்
ஆனந்த மாகுமே ஞானப்பெண்ணே (486)

ஆனந்த மான பரஞ்சோதி யிதில்
அத்வைத மான நிலந்தனிலே
தானந்த மாகவே நாட்டிக்கொண் டாலது
தாட்சியொன் றில்லையே ஞானப்பெண்ணே (487)

கர்சிக்குப் போக நினைவெடுத்துப் பாதி
காரிய மாக வழியில் நின்றால்
தோசியைப் போலவே காசி கண்டேனென்றால்
சுத்தப்பொய் யல்லவோ ஞானப்பெண்ணே (488)

வெள்ளி பழுக்க

வெள்ளி பழுக்கவே சொல்லுகிறேன் நல்ல
வேதைகளே நன்ருய்ப் பார்த்துக்கொள்ளும்
துள்ளித் திரியாதே கைபாக மாகவே
துப்பர வாகநீ செய்துகொள்ளு (489)

வல்லமால் தேவிலிங் கந்துருசு கெந்தி
வாகான கார மிடைசரியாய்
துல்லப மாக வகையொன்றுமே காலாய்
துப்பர வாக அரைபழச்சார் (490)

அரைக்கத் தான்வகை விராக னிடையொன்று
அன்பாய்த் தங்கங்கால் விராகனிடை
அரைத்துத் தானதை வில்லேதட்டி ரவி
ஆன முகந்தனில் வைத்திடவே (491)

எடுத்துச் சாமமும் நாலரைத்துப் புடம்
இன்பமாய்ப் பத்தெரு விற்போடு
தடுத் தெடுக்கக் கரித்தூள் போலாகும்
தாக்கவே சொல்கிறேன் கேளுங்கடி (492)

கேளுமே செம்பைத் தகடடித்து வெட்டி
கெட்டியாய்ச் சீன மிடைசேர்த்து
தானுமே கத்தநீர் விட்டரைத்தே யெட்டு
தாக்கான நாளதை வைத்திடவே (493)

ஊரி யிருக்குங் குளம்பு தனில்செம்பை
உத்துமே வெட்டைய தாகுமட்டும்
தேறியு மேசெம்பைத் தோய்த்து எடுத்திடு
சித்த முடனே குகையிலிட்டு (494)

ஆறிடா மலிதை நன்ருய் உருக்கியே
அன்புட னேரெண்டுக் கொன்றிடவே
நீறின பாகமுஞ் சொல்லிவிட் டேனிதை
நேர்மையாய்க் கேளடி ஞானப்பெண்ணே (495)

கொடுக்க மூன்தங்கம் சேர்த்துக் கருப்பிடு
கோதைய ரேரச வாதிகளே
அடுக் கடுத்துமே பார்வையிட் டால்செம்பு
ஆதியாய்க் கட்டி யிருந்திடுங்காண் (496)

கட்டின செம்பெடுத் தப்பாலே வைத்து
காரிய மாக நொருக்குவெள்ளி
திட்ட முடன்பத் தொருக்கியே செம்பொன்று
தீர்க்கம தாகக் கொடுத்திடவே (497)

கொடுக்க வெள்ளியுந் தான்பழுத்து மாத்து
கூடிய சீக்கிரந் தங்கமாகும்
அடுக்க உப்புக்கா விக்கு போகாதென்று
அன்பான தேவ ரருளிச்செய்தார் (498)

சத்திய மாமிது வேதைக ளாகிடும்
சத்த சாகரமுந் தானுகும்
புத்திய தாகவே பார்த்தாக் கால்தங்கம்
பூர்த்தியாய் வந்து விளைந்துவிடும் (499)

சித்கம்வைத் தாலல்லோ வந்து விளைந்திடும்
சீக்கிர மாக ரசவாதம்
பத்த முடனே யிருந்து சரக்கதை
பக்குவஞ் செய்வதை விட்டுவிட்டு (500)

வாதமென்று சொல்லி வாதக் கரிச்சுட்டால்
வாய்க்குமோ இவ்வேதை யாகுமோதான்
பாதைகள் கண்டு நடந்தா லேவழி
பதி நிலைக்குமே ஞானப்பெண்ணே (501)

பதி நிலைக்கவே யிக்கருவைச் செய்து
பாகமாய்த் தானே நீ வாழ்ந்திடுங்காண்
சதியா யிருந்தாக்கால் வாதம் வருகுமோ
சத்திய மாகக்கேள் பெண்ணரசே (502)

செம்புக் களங்கு

பெண்ணரசேயொரு களங்கு சொல்கிறேன்
பேதமை யில்லாமல் தான்கேளு
பண்ணவே செம்பு பலமது ஒன்றுமே
பக்குவ மாகக்கா ரீயங்காலாம் (503)

அண்ணலே ரெண்டுமே சேர்த்து உருக்கவே
ஆண்மையாய்க் கெந்தி யிடைக்கிடையாம்
எண்ணம தாகக் கொடுத்திட வெட்டையாம்
இன்பமாய் வெங்காரம் தன்னிடையை (504)

சொன்ன படிபோலத் தான்பொரித்து யிதில்
சூளவே சேர்த்து உருக்கியேதான்
நன்னய மாக ஒருமணி யாயெடு
நாடியே அப்பாலே வைத்துக்கொண்டு (505)

பின்னே யொருசெம்பு சொல்லுகி றேன்நல்ல
பேதமை யில்லாமற் கேளுங்கடி
சொன்னய மாகவே ஐந்து காய்ச்சலுப்பு
சுருக்க தாக எடுத்துக்கொண்டு (506)

காதலா கச்சின மவ்விடை சேர்த்துமே
கத்தக நீர்விட் டரைத்தெடுத்து
பேதக மில்லாக் குழப்பது வாகியே
பின்னே யெட்டுத்தினம் வைத்தெடுத்து(507)

சாதக மாகவே செம்பைப் பழுக்கவே
சத்திய மாகத் துவைத்துவிடு
வாத மாகச்செம்பு ரெண்டுக்கு ஒன்றிடு
வண்மையி லாக்களங் கொன்றுசேரு (508)

சாதியா கச்சேரு நொருக்கு வெள்ளியில்
சத்திய மாகவே யெட்டிலொன்று
பாதி மதியை யணிந்த சிவன்சொன்ன
பக்குவ மான முறையிதுகாண் (509)

தாயக மாகவே மாத்துமே ஆருகும்
தாட்டீக மானதோர் வேதையிது
மாயமில் லாமலே தங்கமி றங்கிடும்
மாயங்க ளெல்லா மொழிந்திடுமே (510)

இந்தப் படியா யசுவனி தேவரும்
இன்பமாய் நானுகி தேவருக்கு
சிந்தை மகிழ்ந்துமே சொல்லிய கைபாகம்
சித்தமாய்ச் சொன்னேன் முறையோடே (511)

சுந்தர மாகவே நானுகி தேவரும்
சுத்த யிருதயந் தான்மகிழ்ந்து
மூந்தியே தானுல கத்திலே சென்றுமே
முத்திகள் பெற்றிட மானிடர்க்கு (512)

இப்படி யாகக்கும் மிதனில் சொல்லியும்
இனை மறியாத வாதிகளும்
தப்பியே யின்னொரு பாகமாகச் செய்து
தவித்து மேமனம் புண்ணுகி (513)

மண்டபந் தன்னிலே சித்திர மெழுதி
வாகான நாய்போலச் செய்துவைக்க
கண்டுமே நாயோடி ஊளையிட் டாற்போல
காரண மானதோர் வாதிபுத்தி (514)

பண்டோர்கள் பாகமாய்ச் செய்துகண்டு நூலில்
பாகமாய்க் கும்மி படித்திருக்க
வண்ட அருதலி யழுத வாறுபோல்
வண்மையாய்க் கூவி யழுதாக்கால் (515)

சென்றநற் காலங்க ளெப்படி யாகுமோ
சீக்கிரஞ் சொல்லடி ஞானப்பெண்ணே
நன்றுநற் காலத்தில் நல்லபுத்தி வந்தால்
நாட்டம தாகவே செய்திடுவான் (516)

கல்விமான் கண்டு பிடிப்பார்க ளிதில்
கல்வியில் லாதவன் கண்டறியான்
கொல்லி மலைக்ருத்தான் போறுலுங்குரு
கொண்டு தருவாரோ ஞானப்பெண்ணே (517)

அல்லல் படாமலே வாதிக ளேயிதை
ஆராய்ந் தெடுத்தாற் பலனுகும்
சொல்லப் படாமலே பேரின்பந் தான்வரும்
சுத்த யிருதயம் ஞானப்பெண்ணே (518)

கெந்தக மார்க்கத்தைத் தானிறியார் வாதி
கேட்டபேர்க் கெல்லாம் மனமகிழ்ச்சி
உந்தி உடலெங்குந் தான்குளிரு மிதை
உற்றுக் கேளடி ஞானப்பெண்ணே (519)

அந்திவண் ணன்மகிழ்ந் தாடும்வித் தையிதை
அரனும் பார்த்து மகிழ்ந்தாரே
முந்திய வாதியே தான்பாரு யிதை
முத்தியான கெந்திச் செம்பாகும் (520)

சிந்தை மகிழவே அம்பல மாச்சுது
சித்தி பெற்றரச வாதமடி
வந்திப்ப தென்பது வாதமடி யிதை
வாகாகக் கண்டுபார் ஞானப்பெண்ணே (521)

செம்புக் குரு

இன்னமொன்று செப்பு குருவின் பாகமும்
இன்பமாய்ச் சொல்கிறேன் வாதிகளே
நன்னய மாகவே செம்பு நாலுயிடை
நாகரீ கமாகக் கெந்தியுந்தான் (522)

மன்னவ னேகிரா சமிட் டுடைத்துநல்
மாதவ ரேரச வாதிகளே
பின்னம் வராம லெடுத்ததை வைத்துநீ
பேதம் வராமலே அப்போது (523)

மாதவ ரேதாரம் அவ்விடை சேர்த்துமே
வாகாய்த் திராவகம் விட்டரைத்து
சாதனை யாகவே அரைத்து வில்லையாய்
சாமமெட் டுப்புட மேலெகுவாய் (524)

போட்டெடுக் கக்குரு தானுகு மின்னம்
போக்கது சொல்கிறேன் வாதிகளே
நாட்டிலே சொல்லாதே செய்பெடுத்துத் தட்டி
நன்னய மாகவே பொட்டளையும் (525)

சீனமு மவ்விடை சேர்த்துக் கொண்டுமிதில்
சீக்கிர மானதோர் கத்தநீரால்
ஆனதோர் எட்டுநாள் விட்டுவைத் தேயெடு
ஆகவே செம்பையும் தான்தோய்த்து (526)

காண வரிசையாய் வெட்டையாகு மட்டும்
காத்திர மாகத் துவைத்தெடுத்து
வானவர் போற்றவே செப்புரெண் டுக்கொன்று
வண்மையாய்ச் சேர்த்து உருக்கிடவே (527)

உருக்கு முகந்தனி லேகொடுத் துநல்ல
உண்மைய தாக உருக்கியெடு
திருக் கெடுத்துமே நொருக்கு வெள்ளியில்
திட்டமா யெட்டுக்கு ஒன்றிடவே (528)

எடுக்க மாத்துமே ஏழாகு மிதை
ஏழையாம் வாதிகள் செய்துகொள்வார்
அடுக்கக் கும்மியில் பார்த்து மகிழ்ந்திடு
அன்பாக யோசனை யாகுமடி (529)

வாசிக் கடுவாளம் போட்டிருக்க மிதில்
வாசியைப் பின்னே யிழுத்துவிடு
தேசிகர் ஓங்கார பீட மதுகண்டு
தேறிக் கும்மி யடியுங்கடி (530)

ஓங்கார வட்டச் சுழிமுனை யில்வாசி
உற்றுமே பார்த்து யிருக்கையிலே
நீங்காம லென்னேரம் வாசியை மாட்டியே
நிட்சய மாகவே யிழுத்துக்கொள்வாய் (531)

இழுத்துக் கொள்ளவே காயசித் தாமதில்
எந்தெந்த காலத்தி லுமிருப்பாய்
அழுத்தி நின்றாலே காயம் நிலைக்குமே
அத்வைத மாகுமே ஞானப்பெண்ணே (532)

களங்கம்

ஞானங்க ளாக ஒருகளங் கமதை
நாட்டினால் தங்கம் நிலையாகும்
பானங்கள் போலவே சோதித்துப் பார்த்துமே
பத்தியாய் நின்றிடும் ஞானப்பெண்ணே (533)

பத்தியும் நிற்கவே செம்புநா லுக்கொன்று
பாய்ச்சியே தங்கமு மவ்விடையே
சித்திய தாகவே நாக மிடைபோடு
சீக்கிரம் நாலும் உருக்கியெடு (534)

செங்கல் வரையாகத் தோண்டிக் கொண்டுஅதில்
சீக்கிர மாக உருக்கிவிட
மங்கள மாகவே பாய்ந்து இருக்குமே
வாகா யெடுத்துப்பார் தோழிப்பெண்ணே(535)

பொட்டலை சீனம் மிடைசேர்த்து நல்ல
போக்கோடே கத்தநீர் விட்டரைத்து
திட்டம தாகவே யெட்டுநாள் போட்டுமே
தீர்க்கம தாகக் குழம்பிறுத்து (536)

பாய்ந்த செம்பதைக் காய்ச்சித் துவைத்திடு
பாங்காகப் போட்டுமே பத்துத்தரம்
தோயாப் பாகமாய்த் தானெடுத்துக் கொள்ளு
தொல்லுல கில்ரச வாதிகளே (537)

வாதிக ளேகுகை யிட்டுருக்க நல்ல
வாகாய்க் களங்கமும் தானிடைக்கு
சோதி யானதோர் வன்னிகற் பம்வீரம்
சுப்பிரமாய் தானிடை சேர்த்துக்கொள்வாய் (538)

சேர்த்துமே பாணி யதனு லரைத்து நீ
செப்பமாய்த் தூளாகப் பண்ணிக்கொண்டு
பார்த்துமே கொடுக்க வெட்டையா கும்நல்ல
பாகத்தைக் கேளடி ஞானப்பெண்ணே (539)

தெம்புடன் வெட்டையாய்ப் போகுமடி யிதில்
சேர்த்துக் கொடுத்து யெடுத்துருக்கி
அன்புட னுகவே வெட்டை கொடுக்கிற
ஆதியாம் பாகத்தைக் கேளுங்கடி (540)

பாகம தாகவே செம்பெடுத்துத் தட்டி
பாகம் வெடிசீனம் சரிசேர்த்து
தாகம தாகவே கத்தநீர் விட்டுமே
தாக்கி யிருந்துமே கேளுங்கடி (541)

ரவியைக் கரியில் வைத்தூதி நல்ல
நன்மைய தாகவே தோய்த்தெடுத்து
கவிய வெட்டைய தாகுமட்டும் துவை
கண்டுமே கொள்ளடி ஞானப்பெண்ணே (542)

கண்டு கொண்டு துவைத் தெடுத்துமே நல்ல
காரண மாகிய செய்புரெண்டும்
வண்டு களங்கொன்று சேர்த்து உருக்கியே
வாகாகத் தானே உருக்கிக்கொள்வாய் (543)

கொள்வாய் நொருக்கு மதியெட்டி லேரெண்டு
கொடுத்திட நல்ல தங்கமாகும்
துள்ளியே தானே திரியாதே உப்பு
துப்பர வாகப் புடமிறங்கும் (544)

இந்தக் களங்கத்தை செந்தூரிக் கச்சொல்வேன்
இன்பமாய்க் கேளடி ஞானப்பெண்ணே
சுந்தர மாகவே இரதச் செந்தூரம்
துப்பர வாக யிடைசேர்த்து (545)

சந்தேக மில்லாமல் செந்தூரந் தன்னிலே
தக்கத் திராவகந் தானெடுத்து
விந்தைய தாகத் திராவகத் தைவிட்டு
வீரிய மாக அரைத்தெடு நீ (546)

அரைத்துக் குப்பியில் தானடைத் துக்காசி
அன்பாகத் தான்வைத் தெரித்திடவே
நிறையச் செந்தூர மாயிருக் குமிது
நிட்சய மாகவே ஞானப்பெண்ணே (547)

நூற்றுக்கு ஒன்றிடு லோகம் பழுத்திடும்
நுண்ணிமை யாக யிருந்திடுமே
பார்த்து யெடுத்திடு வாதிக ளேயிந்த
பதி நிலேத்திட ஞானப்பெண்ணே (548

பெண்ணுடன் உப்புப் புளியுந்தள்ளு யிதில்
பேரான செந்தூரங் குன்றியுண்ணு
நன்னய மாகவே தேகம் வலுத்திடும்
நாடியே மண்டலம் உண்டிடவே (549)

மண்டல முண்டிட நோய்மூன்றும் போகும்
வாகா யிருந்திடும் தேகங்களும்
கண்டதோர் பேருடன் சொல்லாதே நல்ல
கருணே யாகவே ஞானப்பெண்ணே (550)

செந்தூரந் தன்னேயே லோகத்திற் பாய்ச்சிட
சித்தமாய்ச் சொல்கிறேன் கேளுங்கடி
நந்தூரம் போலவே போகாதே யிதில்
நாடிச் செய்யவகை தான்கேளு (551)

செம்புவெட் டையாகி வந்தாக்கா லது
சித்தமா கத்தங்க மாகிவிடும்
வம்புசெய் யாமலே செம்புவெட் டையாக்கி
வைக்கவே பாரடி ஞானப்பெண்ணே (552)

வைக்க ஒருசேதி சொல்லுகி றேன்நல்ல
வாகான நாகத் தயிலமுடன்
சிக்கவே கைபாக மாகவே சொல்கிறேன்
சிக்குமே பாரடி ஞானப்பெண்ணே (553)

களங்க முறை

கெந்தகந் தார மிடைசேர்த் துப்பொடி
கிர்த்திய தாக அயக்காண்டி
சிந்தைய தாகவே யிட்டுருக் கிவெகு
சீக்கிர மாக ரசத்தைவிடு (554)

சுந்தர மான குகையிலே நிற்கின்ற
சூத்திர மான ரசந்தானும்
பிந்தாமல் தானிடை வைத்துடன் கிண்டவே
பித்தாகத் தான்கரி யாகுமடி (555)

துருசு தான்பொடி விந்து யிடைசேரு
துப்பர வாகவே கிண்டிடவே
வரிசை யாகவே சுத்தக் கருப்பாகும்
வாகாகப் பாரடி தோழியரே (556)

கருத்த தென்று மயங்காதே யிதில்
காட்டவே தங்கமாம் வாதிகளே
சிருத்த வீரம் அரைவாசி கூட்டியே
சித்தமாய் லிங்கம் அரைவாசி (557)

பருத்த பரிரேக்கு காலுமே விட்டரை
பக்குவ மாக உருக்கியெல்லாம்
நிருத்துப் பார்க்க யிடைசம னுகியே
நிட்சய மாக யிருந்துவிடும் (558)

இருக்கு மிந்தச் சரக்கைத் தைலமாய்
இன்பமாய் வைக்க முறைகேளு
திருக்கில் லாமலே கோழியி னண்டத்தை
தீவிர மாகவே தான்வாங்கி (559)

அடுக்க அண்டத்தின் மஞ்சள் கருவை நீ
அன்பாக ரெட்டிப் புடைத்துவிடு
உடைத் தெடுத்துமே குப்பி தனிலிட்டு
பூகமாய்ப் பூமி புதைத்திடவே (560)

தடுத்த மண்டலம் விட்டு எடுத்திடு
தாயம தாகத் தைலமதாம்
எடுத்தத் தைலங் கலசத்தி விட்டுமே
இன்பம தாக எடுத்துவைத்து (561)

தைலந் தன்னிலே வேதைகள் கோடியாம்
தாக்க நவலோகந் தான்பழுக்கும்
தைலம் வெள்ளி தகட்டினில் பூசியே
தாக்கிடத் தங்கம் நிலைத்திடுங்காண் (562)

இந்தத் தைலஞ் சுருக்கிடவே கட்டும்
இன்பமா கச்சரக் கத்தனையும்
சிந்தைய தாக அசுவனி சொன்னது
சீக்கிர மாகவே தான்பாரு (563)

தார ஈயம்

தாரத்தை யீயம தாக்கிற பாகத்தை
தந்திர மாகவே சொல்லுகிறேன்
நேரொத்த சீஷனும் செய்திடுவான் தங்கம்
நிட்சய மாகுமே ஞானப்பெண்ணே (564)

லிங்கம் பலமொன்று தானெடுத்து யிதில்
நேராய்ப் பழச்சார் சுருக்கிடவே
அங்கம தாகிய கெந்தி உருக்கிடு
ஆனதோர் லிங்கம் பிரட்டியெடு (565)

துங்கம தாக யிருகிடுங் காண்லிங்கந்
துப்பர வாக யெடுத்துவைத்து
பங்கம் வராம லெடுத்து கலசத்தில்
பக்குவ மாகவை ஞானப்பெண்ணே (566)

எடுத்து வீரம் பலமொன்று தான்நிறு
இன்பமாய்க் கெந்தி உருக்கிடவே
அடுத்துப் போட்டுப் பிட்டிட வேவீரம்
அன்பா யிறுகியே தானுமது (567)

விடுத் திருக்கு மிதுவீர லிங்கமும்
விட்ட திதுரெண்டுந் தான்சேர்த்து
கடுத்த தாரமு ரெண்டிடை சேர்த்துமே
காரண மான கிராகவத்தால் (568)

அரைத்துச் சாமமு ரெண்டு அரைத்துமே
அன்பாக உண்டையாய்ப் பண்ணிக்கொண்டு
கரைத்து நல்லெண்ணெய் தான்கரண்டி யிட்டு
காதலா யுண்டை கொடுத்திட்டவே (569)

பரைத்து நால்சரக் கத்தனையும் கட்டி
பாகமாய் நின்றுடும் போதினிலே
நிரைத்த துப்புக ளோடிவிடு மிந்த
நிலைமை கண்டறி ஞானப்பெண்ணே (570)

ரவியைத் தானே தகடுதட்டி யிதை
நன்றாய் வெடிசீனந் தான்குழப்பி
பவிய மாகவே கத்தநீர் விட்டுமே
பாங்காக நாளெட்டு தானும்வைத்து (571)

வெட்டையாய்த் தானே யெடுத்துக்கொண்டுநல்ல
வேதையாம் பாகத்தைச் சொல்லுகிறேன்
திட்டம தாகவே செம்புவெட்டை ரெண்டு
திபர மானதோ ரீயம்ரெண்டும் (572)

நட்டணை யாகவே சேர்த்துருக்கி யெடு
நாதாந்தச் செய்புமே கட்டி நிற்கும்
கட்டின செம்பை யெடுத்துமே சொல்கிறேன்
காரண மான நொருக்குவெள்ளி (573)

திட்டம தாயெட்டுக் கொன்றுமே சேர்த்திடு
தீரமான தங்கம் நட்டமில்லை
பட்ட மாத்திலே பாலது வந்தாப்போல்
பாக்கிய முண்டாகும் ஞானப்பெண்ணே (574)

ஏமமு மாகுமே சந்தேக மில்லாமல்
இயக்க மில்லாதோர் பாகமுமாம்
தாமமும் யோகமும் தானுகு மிதில்
தாட்சியு மில்லையே ஞானப்பெண்ணே. (575)

மால்தேவி போலவே கண்டதில்லை யிதில்
வாகான தங்க மிகவாகும்
ஆல்காத் தகிளி போலாகு மிதில்
அத்வைத மாகுமே. ஞானப்பெண்ணே (576)

அத்வைத மான பரஞ்சோதி யிதில்
அத்வைத மானது தங்கவித்தை
சற்றேறு நீ கைபாக மாகச்செய் தாலது
சுத்திய மாகுமே ஞானப்பெண்ணே (577)

சத்தி சரக்கான தாளக மானதை
தப்பாமல் வாதிகள் வைத்தெடுத்தால்
புத்தியி னுலேதான் தங்கமாகும் நல்ல
புதுமை யாகுமே ஞானப்பெண்ணே (578)

ஞானத்தில் வாதம் நிலையாகு மிதில்
ஞான மிதுவெனத் தானுகும்
பானத்தாற் கெட்டுத் திரியாதே தெய்வம்
பதி நிலைக்குமே ஞானப்பெண்ணே (579)

வேதைக்குப் பாஷாணம் நிலையில்லை நல்ல
வேதைக்குக் கட்ட முறையுமில்லை
பாதைக்கு முத்தியுந் தானுமில்லை நல்ல
பதி நிலைக்குமே ஞானப்பெண்ணே (580)

ஒன்றான மாத்துமே பத்தாகும் நல்ல
உறுதி யான வடபிரந்தம்
நன்றாகத் தானே ஒளிக்கவில்லை யிது
நாடிப் பெரியோரைக் கேட்டுக்கொள்வாய் (581)

கேட்டுப் பணிந்துமே மானத பூசைசெய்
கீர்த்தி யாகஉல கத்திற்சொல்வார்
பாட்டுப் படிசெய்தாற் பாகம தாகவே
பத்தியு டன்செய்யெல் லாமுடியும் (582)

நாட்டிலே வாதிகள் கேட்டுக் கும்மிச்சொல்ல
நாணய மான களங்கமுடன்
தேட்டுடன் செந்தூரம் பாகமாய்க் காட்டினேன்
தீர்க்கமாய்க் கும்மி தனிலுரைத்தேன் (583)

சுண்ண வகைகளும் பாகங்களும் சொன்னேன்
சுத்தமாய் மந்திரி போற்பாரு
நன்னய மாகவே சொல்லிவிட்டே னின்று
நாகரீ கமாகப் பாருங்கடி (584)

பாருங்கடி கையின் பாகத்தைப் பாருநீ
பக்குவ மாய்க்கும்மி தன்னிலேதான்
சேருங்கடி யிந்தச் செந்தூரப் பாகத்தில்
சேர்த்திடு நாகச் செயநீரில் (585)

ஞானக்கும்மி பத்து நூறையும் பாரடி
ஞானமும் வாதம் நிலைத்துவிடும்
பானபா யானந்த மாங்கலிப் பாவையும்
பார்த்துமே செய்வார்கள் தோழிப்பெண்ணே ()

ஆனந்த கலிப்பா ஆயிரம்பாரு
வாத வசியமுந் தானுகும் மணி
மந்திரக் கர்மங்க ளெட்டும்வரும்
சேதப் படாமலே ஆனந்த மாகவே
சேர்த்துக் கும்மிதனைப் பார்வையிட்டு (587)

இட்டுமே நீலனேச் சுண்ணம்பண்ணி யிதில்
இன்பம தாகவே சொல்லுகிறேன்
பட்டுமே பார்த்திடு வங்கச் செயநீரை
பலன் கிடைக்குமே ஞானப்பெண்ணே (588)

வங்கச் செயநீர்

வெள்ளீய யம்பலம் ஒன்றெடுத்து யிதில்
வித்தக யாகக் குகையிலிட்டு
துள்ளி யுருக்கையில் ரசத்தை விட்டிட
துப்பர வாகவே மூடியெடு (589)

பாகம தாக உருக்கியே ஊதிட
பக்குவ மாகவே ஓடாமல்
பாகம தாயெடு புட்டுப்போ லாகுமே
பண்பாகப் பாகத்தைக் கேளுங்கடி (590)

பாகத்தை சொல்கிறேன் கேளுங்கடி யிதில்
பக்குவ மான யிடைவீரம்
யோகம தாகவே விட்டரை நால்சாமம்
உற்றதைத் தான்புகை நீராலே (591)

நீரினுல் விட்டரை மண்டலம் வைத்தெடு
நிட்சய மாகவே ஊரல்கக்கும்
பாரிலே தானிரு வாதிகளே யினி
பக்குவ மானதைச் சொல்லுகிறேன் (592)

நீல கண்ட ஞெருபலந் தானிதை
நிச்சய மாகத் துவைத்துவைத்து
கால மாய்ரவியி லெட்டுநாள் போட்டிடு
காரிய மாகவே ஞானப்பெண்ணே (593)

அண்டத்தைச் சுண்ணமாய் ஊதிட நீறுமே
அன்பான சீனத்தை ஊதியெடு
கண்ட திதுரெண்டுஞ் சேர்த்தரை வெண்கரு
காதலாய் வில்லை ரவியிலிடு (594)

கொண்டு எடுத்துப் பதனமாய் வைத்தாக்கால்
கூறுவேன் கேளடி ஞானப்பெண்ணே
பண்டிதை யூதிடக் கடுமை யாகுமே
பாக்கிய மானதோர் கைபாகம் (595)

சொல்லுவே னுலுக்கு வீரமும் ஒன்றுமே
சுத்தரைத் துப்புகை நீரினலே
வெல்லவே முன் நீல கண்டன்மே லிட்டிடு
வித்தக ரேரச வாதிகளே (596)

வாதிக ளிட்டிடுங் காடைப் புடமிட்டு
வண்மைய தாக எடுத்திடவே
நீதிய தாகவே சுண்ணமா கும்வாதம்
நிலைக்கு மாமடி தோழியரே (597)

நிலைக்க வேநீலச் சுண்ணம்நா லொன்றிடு
நேரான வீரத்தைக் கூட்டிக்கொண்டு
மலைக்கத் தாரத்தின் மேலப்பி வைத்திடு
வாகான காடைப் புடமிடுநீ (598)

புடமி டத்தாரம் நீறிவிடு மிதில்
போக்கோடே செய்யவே தான்கேளு
அடைவ தாகவே நீறின தாரத்தில்
அன்பாக வீரமும் நாலிலொன்று (599)

ஒன்றுமே யிட்டிடு தான்புகை நீரினல்
உண்மையாய் விட்டரைத் துக்கேளு
நன்றுமே நீலன்மேற் கவசங் கட்டியே
நாட்டம தாய்ப்புடம் போட்டெடுக்க (600)

எடுக்க நீறியே தானே குருவாகும்
இன்ப ரசமது கட்டிவைக்கும்
கடுக்க நீயதைச் சொல்லா தேவெகு
காரிய மாகுமே ஞானப்பெண்ணே (601)

அடுக்க லோகமுந் தங்கமும் நீறிடும்
ஆனதோர் மண்ணொடு கல்முதலாய்
படுக்க நீறியே தான்குரு வாகுமே
பத்தி முத்தியாகும் ஞானப்பெண்ணே (602)

முத்தியாய்த் தாளகம் நீறிவிடு மிதில்
முத்திபெற்ற சித்தி தானாகும்
பத்திய தாகவே உப்பிரு பத்தஞ்சும்
பண்புடன் நீறிக் குருவாகும் (603)

நீறியே தானே யிருந்து விடும்நல்ல
நீதியா னரச வாதமடி
பாரி லதிகமாம் கெவுனக் குளிகை
பாய்ச்சிடும் வேதை பதையாமல் (604)

இந்தப் படியா யசுவனி தேவரும்
இன்பமாய் நீலனைச் சொன்னாரே
அந்தப் படிசித்தர் தேவருங் கண்டுமே
ஆலயங் கள்கட்டி வைத்தாரே (605)

வைத்துமே சந்தோஷப் பட்டேயுலகத்தில்
வாகாகச் சொன்னதைக் கேளுங்கடி
உத்துமே பார்த்து முறைகளைக் கும்மியா
யுள்ள படிசொன்னேன் ஞானப்பெண்ணே (606)

வாதிக ளென்றுமே பேரெடுத் தால்ரசம்
வாதித்துச் செந்தூரஞ் செய்யவேணும்
நீதிய தாகவே உண்ணவேணும்காயம்
நிலைக்கச் செய்து யிருக்கவேணும் (607)

மாத்து முதலான பார்வை வேணும்நல்ல
வாகான ஞானத்தைப் பார்க்கவேணும்
நேத்திய தாய்நிஷ்டை பண்ணவேணும்நல்ல
நேரான வாதமாம் ஞானப்பெண்ணே (608)

அண்டத் தைலம்

அண்டத் தைலங்கள் சொல்லுகிறே னிப்போ
ஆனந்த மாகக்கேள் வாதிகளே
வண்டத் தனமாகச் செய்யாதே மனம்
வைத்துமே செய்து நிலைக்கப்பண்ணு (609)

கோழி யண்டமும் தான்வாங் கியதில்
கோழி மஞ்சள்கரு நாலுஞ்சேரு
பாழிலே போகாமல் சாரமு நாலுசேர்
பத்தவே சேர்த்து யிடித்தெடுத்து (610)

இடித்துப் பானை தனிலடைத்து யிதை
இன்பம தாய்க்குழி தைலம் வாங்கி
படித்துத் தயில மாகயிறக்கியே
பத்தவே சீஷா தனிலடைத்து (611)

நாகச் சுத்தி

அடைத்து நாகத்தை யிலுப்பை யெண்ணெயில்
அன்பாக வேயிரு பத்தோர்தரம்
படைத் துருக்கியே சாய்த்து யெடுத்திட
பத்தவே கண்ணு மடங்குமடி (612)

நாகக் கட்டு

அடங்கும் நாக யெடுத்து உருக்கியே
அன்பாக அண்டத் தைலமதை
இடம் கொடுக்கவே உருக்கிச் சாய்த்திட
இன்பமாய்க் கட்டுமே வாதிகளே (613)

கட்டி மணியாகு மெடுத் துருக்கவே
கரியிலே நின்று ஆடுமடி
திட்ட முடனிடை போகா திருந்திடும்
தீர்க்கம தாய்நாகங் கட்டுமடி (614)

பட்டபா டும்வெட்டி யாகாது நல்ல
பாக்கியந் தரும் வேதைமிகும்
சட்டமு டன்முறை பார்த்துமே தேறிடு
சத்திய மாகவே புத்தியதாய் (615)

செம்பு சுத்தி

சத்திய மாக வெடியுடன் சீனமும்
சற்றேற கத்தநீர் தன்னிலிடு
புத்திய தாய்ச்செம்பு தகடடித்துச் செய்யும்
பொருளைக் கேளடி ஞானப்பெண்ணே (616)

பத்திய தாகக் குழப்பியே வைத்தெடு
பாகமாய்க் காய்ச்சித் துவைத்தெடுக்க
நத்தியே தானுடை வெட்டைய தாகுமே
நாதாந்த வெட்டையைத் தானெடுத்து (617)

எடுத்துக் குகைவிட் டுருக்கியே நாகமும்
எட்டுக்கு ஒன்று கொடுத்திடவே
அடுத்த மாத்தது பத்தரை யுமாகும்
அன்பாகப் பாருநீ தோழியரே (618)

நாகத்தைப் போலவே வர்ணங்க ளில்லையே
நாதாந்தப் பேரொளி தானேகண்டு
பாகத்தைக் கண்டு பிடித்தா லேயிது
பக்கியு மாகுமே ஞானப்பெண்ணே (619)

சோரத்தைக் கட்ட வகையறி யார்வாதி
சுட்டுப் புகைத்திட ஓடிப்போகும்
பாரத்தை ஏற்றிச் சுமந்தா லேநல்ல
பதி நிலைக்குமே ஞானப்பெண்ணே (620)

கட்டி யெடுத்தாக்காற் பொன்னுகு மிதில்
காரிய மாகுமே வேதைகளும்
பட்டியா கத்திரிந் தாவது சொல்லடி
பாக்கிய மாகுமோ ஞானப்பெண்ணே (621)

பாக்கிய வான்களும் தொட்டாக் கால்ரெம்ப
பாக்கியம் வந்து நிலைத்திடுங்காண்
நோக்கி யிருந்தாக்கால் என்ன பலனுகும்
நுண்ணிமை யாகுமே ஞானப்பெண்ணே (622)

ஞானங்கள் கல்விகள் தான்பேசி வாதி
ஞாயந் தவறியே வாதஞ்சுட்டு
பானத்தைக் கண்டு குடித்தாக் கால்தெய்வ
பதி நிலைக்குமோ ஞானப்பெண்ணே (623)

பதி நிலைக்குமே ஞானம் வந்தாலது
பத்திதரும் வித்தை முத்தியுண்டாம்
கெதிய தாகத் திரிந்தா லேநல்ல
கீர்த்தியு மாமடி ஞானப்பெண்ணே (624)

நிதிபோ லெண்ணியே கும்மி தனைப்பார்த்து
நேர்மை யுடனேதா னிப்போது
பதியி லேயிதை வைத்துமே பார்த்தாக்கால்
பதம் நிலைக்குமே ஞானப்பெண்ணே (625)

கேந்தகச் செம்பு

பதம் நிலைக்கவே சொல்லுகி றேன்செம்பு
பண்பாகத் தான்குகை யிட்டுருக்கி
அதம் படக்கெந்தி தானிடைக் கித்தாக்க
அன்பாகத் தானே உடைந்துவிடும் (626)

உடைந்த சத்தொடு வெங்காரங் கூட்டிட
உள்ள படிக்கி உருக்கிக்கொண்டு
நடந்தக் கெந்தகச் சத்தாகும் பாரு
நாடிக் கும்மி யடியுங்கடி (627)

அடித்துப் பார்க்கவே வெட்டையா கும்நல்ல
ஆனதோர் கெந்தக ஈயச்செம்பு
படித்த வேதை கவர்கோடி யிதில்
பற்றியே பாரடி ஞானப்பெண்ணே (628)

சித்தான நாகமும் பத்துருக்கி யிதில்
சித்தியாங் கெந்தகச் செம்பையிடு
மூத்தாக வேகமாய்த் தான்களங் காமதில்
முக்கிய மாமடி ஞானப்பெண்ணே (629)

முக்கிய மாகவே செம்பெடுத்து யிதில்
முத்தி வெடியுடன் சீனம் சேர்த்து
தக்கவே கத்த நீர் விட்டரைத்தே யிதில்
தாக்கியே காய்ச்சித் துவைத்தெடுக்க (630)

எடுக்க வெட்டையா மிந்தச்செம் பையெடு
இன்பம தாய்வெள்ளி பத்திலொன்று
அடுத்துக் கொடுக்கத் தசமாத் தாமிதை
அறிந்து பாரடி ஞானப்பெண்ணே (631)

விண்டு பராபரை பாதங்கள் போற்றியே
மிகவும் நிட்சய மாயிருந்து
கண்டு மனதை நிறுத்திக் கொள்ளுயிதில்
காரிய மாமடி ஞானப்பெண்ணே (632)

அயக் களங்கு

காரிய மாகவே கெந்திச் செம்பையெடு
காரண மாகவே நால் நிறுத்து
பாரிய மாகவே ஒன்று கொடுத்திடு
பக்குவ மாக அயந்தனிலே (633)

அயத்தை நல்லா யுருக்கி யெடுத்துமே
அப்பாலே வைத்துமே சொல்லக்கேளு
நயம் படச்செம்பு தட்டிக்கொண்டு யிதில்
நல்ல வெடியுப்பு சீனமுடன் (634)

சீனமுங் கத்த நீர் விட்டரைத் தேயெடு
சீக்கிர மாகக் குளம்புதன்னில்
ஆனமுன் செம்பையுந் தோய்த்தெடுக்க வெட்டை
யாகுமே பாரடி தோழிப்பெண்ணே (635)

ஆடித் திரிந்துமே செம்புநா லுக்கொன்று
அன்பாகக் கெந்திச்செம் புஞ்சேர்த்து
பாடித் திரிந்து உருக்கி யெடுத்துமே
பக்குவ மாகவே சொல்லக்கேளு (636)

சொல்ல நொருக்கிடும் வெள்ளியெட் டிலொன்று
சேர்த்திட மாத்துமே ஆறும்
வல்ல அசுவனி சொன்ன கைபாகத்தை
வகையா யூதி யெடுத்துக்கொண்டு (637)

எடுத்து வைத்துமே செலவு செய்து நீ
இன்பமாய் ஞான மிகப்பாரு
அடுத்த கெந்தியைப் போலே கிடையாது
ஆன நிலையது ஞானப்பெண்ணே (638)

எடுக்க யின்ன மொருபாக மது
இன்பம தாகவே சொல்லுகிறேன்
அடுக்கப் பார்த்தாலல் லோதெரி யுமிது
அத்வைத மாமடி ஞானப்பெண்ணே (639)

வாதி யிடத்தினில் தானேசென்று நல்ல
வாகான கெந்தகச் செம்பைபெடு
பாதி மதியணிந் தார்போலே யிதில்
பக்குவம் சொல்கிறேன் கேளுங்கடி (640)

கருவங்க வேட்டை

காரீயந் தான்குகை தன்னி லுருக்கியே
காரண மாகக் கெவுரியிடை
பாரிய தாகவே வெட்டையா கும்நல்ல
பதிவைக் கேளடி ஞானப்பெண்ணே (641)

காரீய வெட்டையும் ரெண்டிலொன்று யிதில்
காரண மாய்க்கெந்தி செம்புஒன்று
வாரியாய்ச் சேர்த்து உருக்கிக்கொள்ளு யிதில்
வகைய தாகவே ஞானப்பெண்ணே (642)

வெடியுஞ் சீனமும் சேர்த்துக் கத்தநீர்
வேதைய தாகவே விட்டரைத்து
படியச் செம்பையுங் காய்ச்சித் துவைத்திடு
பக்குவ மாய்வெட்டை யாகுமடி (643)

வெட்டையில் நாலொன்று காரிக்கெந்தி செம்பு
வேடிக்கை யாக உருக்கி யெடு
திட்டம தாகவே வெள்ளிபத்தி லொன்று
சேர்த்து ஊதி யெடுத்திடவே (644)

திட்டம தாகவே மாத்துமே ஐந்தாகும்
திட்டம தாய்ப்புடம் வைத்தெடுக்க
நட்டமில் லாமலே உப்புக்குங் காவிக்கும்
நாடியே நின்றிடும் ஞானப்பெண்ணே (645)

வாதிகள் செய்யு முறையிது தான்நல்ல
வாதத்தை கண்டு பிடித்துக்கொள்வாய்
சேதிபை விட்டுமே சுட்டுப் பலனென்ன
செல்வம் நிலைக்குமோ ஞானப்பெண்ணே (646)

திட்டம தாகவே வெள்ளிபத் திலொன்று
சேத்துமே ஊதி யெடுத்திடவே
சிட்டம தாகவே மாத்துமே ஐந்தாகும்
சீரானபுடமும் வைத்தெ டுக்க (647)

இந்தப் படியாக அசுவனி தேவரும்
இன்பமா யண்ணு மலையிருந்து
அந்தப் படியவர் தானுரைக்க யிது
ஆதர வாமடி ஞானப்பெண்ணே (648)

இலிங்கப் பற்பம்

ஆதர வாக ஒருசேதி யிதில்
அன்புடன் லிங்கமும் பற்பஞ்சொல்வேன்
போதா வாகவே லிங்கமுஞ் சேரொன்று
போகமு டன்புகை நீரும்விட்டு (649)

வேதைகள் செய்ய மனந்துணிந்து யிந்த
மேதினி தன்னி லிருந்துகொண்டு
சேதப் படாமலே தானரைத்துக் குப்பி
சீக்கிரமாக அடைத்திடுங்காண் (650)

அடைத்துக் குப்பி நிறையவிட்டு யிதை
அன்பாக அப்புறம் வைத்துக்கொள்ளு
துடைத்துச் சட்டி எடுத்துவைத்து நன்றாய்
துப்பர வாகவே கல்லுப்பெடு (651)

எடுத்துப் புட்டுபோல் நேக அரைத்திடு
இன்பமாய்க் குப்பியைச் சட்டியிட்டு
நடுத்துக் குப்பிமுக் காலிடவே உப்பு
நாடியே கையா லமுக்கிவைத்து (652)

குப்பிவாய் மூடாமல் மேல்சட்டி மூடியே
குணம தாய்ச்சீலை மண்ணுஞ்செய்து
தப்பித மில்லாமல் நூற்றிரெண்டு பத்து
தானே நாழிகை தப்பாமல் (653)

எரிக்கப் பதங்கமாய் யேறி யிருந்திடுங்
இன்ப மயிர்க்குச்சி தன்னால்வழி
தரிக்கப் பார்க்கவே தும்பை நிறமாகும்
தப்பாமற் தான்வேதை சொல்லுகிறேன் (654)

தங்க பற்பம்

சொல்லுவேன் வேதைகள் தங்கரேக்குயெடு
சுத்தமாய் நாலிலொன்று சேர்த்து
வெல்லுவேன் திராவகம் விட்டரைத் துச்சாமம்
வித்தக மாகவே யெட்டரைத்து (655)

அரைத்து மெழுக தாகவில் லைசெய்து
அன்பாக ரவியிற் காயவைத்து
பரைத்துச் சீனத்தை ஊதியெடுத்துமே
பக்குவ மாகக் கவசமிட்டு (656)

கவச மிட்டுமே குக்குட மிட்டெடு
காரிய மாகவே நீறிவிடும்
அவசி யமாக நீறின எமத்தை
அன்பாக நீயு மெடுத்துமேதான் (657)

நீறின தங்கத்தை நூற்றிலொன் றூட்டிடு
நேராகத் தங்கம் நிலைத்திடுங்காண்
பாரிலே மானிடர் தேனிற் குழப்பியே
பத்தியாய் மண்டல முண்டிடவே (658)

மண்டல முண்டிட வலுக்குந் தேகமும்
மாய்கை யானதெல்லாம் தான்விலகும்
கண்ட திரேகமுங் காயசித்தி யாகும்
கற்பாந்த காலம் நிலைத்திடுங்காண் (659)

அண்டர்கள் தேவர்கள் போலா குந்தேகம்
ஆனதோர் காய முறுதியாகும்
பண்டு அசுவனி தேவர்தான் செய்துண்ட
பாக்கிய மானதோர் பற்பமுந்தான் (660)

நீதி தெரியாத வாதிக ளுமிதை
நேராக வைக்க முடியாமல்
சோதித் தலைந்து திரிவார்கள் தெய்வச்
சோதி நிலையாதே ஞானப்பெண்ணே (661)

சேம்புக் கட்டு

பதிநி லைக்கவே சொல்லுகி றேன்ரவி
பாங்கா யொருபலந் தானெடுத்து
விதிய தாகத் தகடுதட் டியெடு
வித்தக மாகவே சொல்லுகிறேன் (662)

வெடியுஞ் சீனமு மிடைசேர்த்து யிதை
வித்தக மாகவே கத்தநீரால்
அடிய தாகக் குழப்பியே நாலெட்டு
அன்பாக வேதான் வைத்துக்கொண்டு (663)

முடிய தாகவே வெட்டையா குமட்டும்
மூடிக் கரியில் பழுக்கவைத்து
நொடிய முன்குளம் பில்தோய்த்து யெடு
நுண்ணிமை யாகவே சொல்லுகிறேன் (664)

சொல்கிறேன் கேள்ரச வாதிகளே கெந்தி
சூட்சம தாய்ப்பலந் தானெடுத்து
வெல்லுகி றேன்சூதங் கெந்தி யிடைசேரு
வித்தக மாப்ரெண்டுந் தானுருகும் (665)

உருக்க ரெண்டுங் கரியாகு மிதை
உண்மையாய்ப் புகைநீர் விட்டரைத்து
பெருக்க முன்செம் பிடைசேர்த்து யிதை
பேதமை யாக அரைத்திடுவாய் (666)

கருக்க வரைத்தலை வழித் தெடுத்திடு
காரியஞ் சொல்கிறேன் ஞானப்பெண்ணே
நருக்க வேஅங்கி தான்கவ சமிட்டு
நாடியே தான்புடம் போட்டெடுக்க (667)

அயச் செம்பு

வைத்தெடுக் கக்கரித் தூளாகு மிதில்
வாகா யரப்பொடி சுத்திசெய்து
சுத்தம தாக எலுமிச்சஞ் சாற்றினில்
துப்பா வாய்மூன்று நாளும்வைத்து (668)

வைத்துக் கழுவி உலரவைத்தே யெடு
வாகாக முன்கரி தானிடைக்கு
பத்தியாய்ச் சேர்த்துமே தானுருக்கு அயம்
பாங்கா யுருகி மணியாகும் (669)

மணி எடுத்துமே அப்பாலே வைத்து
வாகாய் ரசவாதி தான்கேளு
துணி கரமாகக் காரிஒருபலம்
துப்பர வாக உருக்கையிலே (670)

கருவங்க வேட்டை

உருகிற போது கெவுரி தானியம்
 உத்தம னேயிடை தான் சரியர்ய்
தருகக் கொடுக்க வெட்டை யாகுமிது
 சற்றே கேளடி ஞானப்பெண்ணே (671)

சத்தே முன்னயந் தன்னிடை காரியம்
 சத்தாகத் தான்கொடுத் தேயுருக்க
மெத்தன வேயெல்லாந் தானுருகி நிற்கும்
 மேன்மைய தாமடி ஞானப்பெண்ணே (672)

நோறுக்கு வெள்ளி

மேன்மைய தாகவே சொல்லுகி றேன்வெள்ளி
 வித்தக மாக நொறுக்கியெடு
பான்மைய தாகவே ஊதி யெடுத்துமே
 பத்திய தாய்மதி யெட்டிலொன்று (673)

தானமா கவேகொ டுத்துச்சாம் பலினில்
 தாக்கியே ஊதி யெடுத்திடவே
மானம தாகவே யேழுவய தாகும்
 மார்க்கமி தாகுமே ஞானப்பெண்ணே (674)

மார்க்கம தாகவே செம்பை முந்திப்பாரு
 மாதம் ஒருதரம் செய்துகொள்ளு
ஏற்கவே ஞானமும் யோகமும் வாசியும்
 இனிமை யாகவே பாருங்கடி (675)

உருதி யாகவே திருவண் ணாமலை
 உற்ற கருநெல்லி யின்மரத்தில்
அருதி யதாக அடிதனி லிருந்து
 ஆதர வாகவே சொல்லினர்காண் (676)

சொன்னதோ ராயிரம் சத்திய மாமிது
 சூட்சாதி சூட்சமு மாகுமடி
நன்னய மாகவே பாக வரிசையாய்
 நாடியே பார்த்து யெடுத்துக்கொள்ளு (677)

துருசு சுத்தி

எடுக்க நீலனுந் தான்பலம் நாலுமே
இன்பமாய்ச் சிலையும் மேலேகட்டி
அடுக்க வேசிலை சுண்ணமுஞ் செய்துமே
அன்பாக ரவியிற் காயவைத்து (678)

காயவைத் துக்குகை தன்னிலே வெள்ளியம்
கலக்க வேசேரு நாலதாகும்
மாயமாய்த் தானு முருக்கியே பக்குவ
மாகவே யெட்டுத் தரமூத்தி (679)

தாகமாய்த் தோய்ச்சுமே பிரிக்கக் கவசம்
சாடியே கட்டி உடையாமல்
பாகமா யப்புரம் வைத்துச் சொல்லக்கேளு
பண்புடன் தான்வெடி யுப்புப்பத்து (680)

ஞாயமாய்ச் சீனமும் ஐந்து பலம்போடு
நாட்டுப் பொடிச்சட்டி தன்னிலேதான்
நேயம தாயதை யடுப்பி லேற்றியே
நேரா யுருக்க வகைகேளு (681)

ஆகமா யாகி உருக்கிட வேபொங்கும்
அப்பா லுருகி வருகையிலே
பாகமாய்க் கட்டி அமுத்தியே போட்டுநீ
பக்குவ மாக உருக்கிக்கொள்ளு (682)

உரு துருகாத பாகமாய்ப் பார்த்துநீ
உத்தம னேயிரு சாமமெரி
தருகுங் கட்டி சிவந்துமே நின்றிடும்
தாரணி யில்ரச வாதிகளே (683)

சிவக்க மாட்டாதே பொன்னுலுந் தான்கேளு
சிவக்கத் திரும்பத் தானெரித்து
தவக்க மில்லாமல் தானெடுத் துவைத்து
தப்பாமல் சொல்கிறேன் வாதிகளே (684)

வாதிகளேரச வாதிகளே சொல்வேன்
வையகத் தில்சுடும் வாதிகளே
சேதிகள் சொல்கிறேன் பாகம தாகவே
சேர்த்திட்ப் பாகங்கள் சொல்லுகிறேன் (685)

வாதைக ளில்லாமல் சூதம் பலம்நாலு
வைத்திடு பீங்கான் ரவிதனிலே
வேதைக்கி தாகும் சூதந்தா னுமிதை
வெற்றி பெறலாகும் ஞானப்பெண்ணே (686)

வேடியுப்புத் திராவகம்

ஆகத் திராவகஞ் சொல்லுகி றேனடி
ஆன வெடியுப்புப் பத்துமாகும்
தாகம தாய்ச்சீனம் தானிரு பத்தஞ்சு
சக்கர வாலைப் பொடித்திடுமே (687)

பொடித்துப் போட்டு யெரித்திட வேயது
பொங்காமல் முன்னீரை தள்ளியெடு
அடித்துப் பின்னீரைத் வேரேவாங் கிச்சூதம்
ஆதர வாகவே விட்டு வைக்க (688)

இரச உப்பு

விட்டு ரவிதனில் வைத்திட வேபூக்கும்
வித்தக மாகிய உப்பதெல்லாம்
தட்டி யெடுத்துமே குப்பிதனிலடை
தாக்கவே சொல்கிறேன் கேளுங்கடி (689)

குப்பிக்கு சீலைதான் செய்துக்கொண் டோவி
கூர்மைய தாய்க்காய வைத்தெடுத்து
தப்பித மில்லாமல் குப்பிக்குப் பாதியும்
தானே மருந்திட்டுச் சொல்லக்கேளு (690)

அடிக் குப்பிபோல மேற்குப்பி வைத்து நீ
அன்பாக உளுந்தாற் சீலைசெய்து
மூடிக்கிக் கவசம் பிசகாமல் நீயும்
மூத்தி மணியும் வலுவாக (691)

செய்து மேகாய வைத்து யெடுத்தது
சிக்கவே பாகத்தைக் கேளுங்கடி
மெய்யாகச் சக்கர வாலே யடுப்பினில்
மிக்கதோர் சட்டி யணலையிடு (692)

பையவே நால்விரல் மணலை யிட்டுமே
பாங்காய்க் குப்பியை வைத்தமுத்தி
துய்யதாய் மணலை சுத்தியு மிட்டு
துப்பா வாகவே குப்பிமூடி (693)

விருப்ப மாக அடுப்பேத்தி யதை
வேண்டி யெரிக்க வகைகேளு
எரிப்பின் பாக வரிசையைச் சொல்லுவேன்
இன்பம் தாகவே கேளுங்கடி (694)

கமல மாக யெரித்து யெடுசாமம்
காடாக் கினிசாம மெட்டெரித்து
விமல மாகவே ஆரப்போட் டுப்பிரி
வேகமாய்க் குப்பியை நீசாய்த்து (695)

சாய்த்துப் பிரித்துமே தானெடுக்க மேலே
தப்பாம லேறி ரசமிருக்கும்
வாய்த்த தென்று நினைத்திடு நீதானும்
வாகான ரசத்தை யப்போது (696)

பார்த்து எடுத்துமே ரசத்தைப் பீங்கானில்
பாங்காக விட்டே ரவியில்வைத்து
சீர்த்தி யுடன்கேளு தோழிய ரேவாதி
சீக்கிர சொர்ப்பனம் போல்பாரு (697)

பாருந் திராவகம் விட்டுமே வைக்கவே
பத்தியே மூன்றுநாள் பூக்குமட்டும்
சேருக் கணக்காகத் தானே யெரிக்கவே
சீக்கிர மாய்ரசம் கொஞ்சமெழும் (698)

அருத்த மில்லாமல் பீங்கானிலிட்டுமே
அன்பாய்த் திராவகம் விட்டுவைக்க
திருத்த மாகவே பூத்துமே நின்றிடும்
திரும்ப அடியில்செந் தூரம் சேரு (699)

சேருமே குப்பியை முன்போலே மூடியே
சீக்கிர மாக யெரித்தெடுக்க
பாருமே செந்தூரம் உள்ளே யிருந்திடும்
பாக்கியம் பெற்றிடும் ஞானப்பெண்ணே (700)

தாம்பிரக் கட்டு

எடுக்க எல்லாமும் அடியில் நின்றிடும்
இன்பமாய் முருக்கம் பூவுநிறம்
அடுத்த செம்பு ஒருபலந் தானெடு
அன்பாய்த் தகடாகத் தட்டிப்பின்பு (701)

உலைய தில்வைத்து பழுக்கக் காய்ச்சியே
உண்மைய தாய்வெடி சீனமுடன்
நிலைய தாகவே கத்தநீர் விட்டுமே
நேராக யெட்டுநாள் வைத்திடவே (702)

காய்ச்சித் துவைத்து நீ வெட்டையா கமட்டும்
காரமாய்க் கட்டி யிருக்குமது
பாய்ச்சிட வேயிந்தச் செந்தூரம் நூற்றொன்றில்
பாகமாய் மாத்துகள் பத்தாகும் (703)

பத்துமாத் தாகுமே செந்தூரம் தேனிலே
பாகமாய் யுண்டிடக் காயசித்தி
சித்துக் கரியதோர் கல்தாணு குமென்று
தேசிகன் சொன்ன முறையிதுவே (704)

அண்டரண் டங்கள் கிழிந்தா டுமிது
ஆன ரசஉப்புச் செந்தூரந்தான்
கண்ட பேருடனே சொல்லிட வேண்டாங்காண்
காரண மான நரகம்வரும் (705)

நரகம் வாராமற் செந்தூ ரஞ்செய்து
ரவியைச் சுத்தியும் பண்ணிக் கொண்டு
காக மாகக் கொடுத்திடத் தங்கமாம்
காரண மாகுமே ஞானப்பெண்ணே (706)

வாதிகள் செந்தூரம் செய்தாக் காலிதை
வாகாகச் சொல்வேன் வகைவிபரம்
சேதியைக் கேளுங்கள் சூதத்தில் திராவகந்
செப்பமாய் விட்டுமே ஐந்துநாள்வை (707)

மேலாகப் பூத்ததை எடுத்துக்கொண்டுமே
மேன்மை பெறக்குப்பி தன்னிலிடு
சேலாக எரிக்க உச்சிமே லேறுமே
செப்பும் ரசத்தை எடுத்துக்கொண்டு (708)

எடுத்த ரசத்தில் திராவகம் விட்டல்லோ
இன்பமா யைந்துநாள் வைக்கவேணும்
அடுத்துப் பூத்த ரசமு மடியிலே
அன்பான செந்தூரங் கூடச்சேர்த்து (709)

எரித் தெடுக்கவே யேறியே நின்றக்கால்
இந்தப் படிமுன்னே செய்யவேணும்
சிரித்து எடுக்க முப்பது நாளிலே
செயப்பட்டு ரசந் தான்மடியும் (710)

மடிந்த ரசத்தில் தங்க மதுசேர்த்து
வாகா எரிக்கக் குருவாகும்
அடுத்து ரவியும் பழுக்கும் பாரென்று
அன்பாக எந்தனுக் கேயுரைத்தார் (711)

பாகத்தை விட்டு அலையாதே நெல்லுப்
பதரைப் போலப் பறக்காதே
ஆகம சாத்திரந் தன்னையே பார்த்துமே
அன்பாகச் செந்தூரம் செய்யவேணும் (712)

கைபாகங்களும் கற்கவேணு மிந்த
காரணச் செந்தூரஞ் செய்யவேணும்
மெய்ப்பாகங்களைக் கண்டாலேசொல்வார்
மேன்மையதாக யிருக்கவேணும் (713)

குடவன் வேதை

செய்து முடிக்கவே குடவன் வேதையும்
தீர்க்கமாய்ச் சொல்கிறேன் வாதிகளே
வையகத் திலுள்ள மானிடர் தங்கட்கு
வண்மையாய்ச் செம்பொன்று சொல்லுகிறேன் ()

சோரச்செம் பைத்தட்டித் தகடாக வைத்து
சொன்ன வெடியுப்புச் சீனம்பண்ண
பாரம தாயிடை ஒட்டிரெட்டி சேர்த்து
பாகமாய்க் கத்தநீர் விட்டரைத்து (715)

நேரம தாகக் கரியூதிக் காய்ச்சியே
நேராகக் காய்ச்சித் துவைத்துயெடு
சாரம தாகிடும் துவைத்த மருந்ததை
சாக்கிரதை யாகக் குகைக்குள்வைத்து (716)

எடுத்துக் குகையில் வைத்துருக் கியிடை
இன்பமாய்க் கெந்தகம் வீரம்காலாம்
நடுத்து உருக்கு முகத்தில் கொடுத்திட
நன்னய மாக நொருங்கிவிடும் (717)

நொருக்கித் தூள்பலம் ஒன்றெடுத்து யிதை
நுண்ணிமை யாகவே வைத்துக்கொள்ளு
பருக்க வெள்ளியில் யெட்டுக்கு ஒன்றிடு
பாகம தாகவே ஞானப்பெண்ணே (718)

பாகம தாகக் கொடுத்தூதி யெடு
பக்குவ மாகவே ஆறதாகும்
யோகம தாக விருந்திடுங் காணிது
உற்றுமே பாரடி ஞானப்பெண்ணே (719)

உற்றுமே பார்த்து நினைவெடுத் தேயிதில்
ஓங்கார மான யிருப்பிடத்தில்
நத்தியே தானே யிருந்தாக் காலது
நல்ல பதியடி ஞானப்பெண்ணே (720)

நல்ல பதியு மிதுதாடிண் யிதில்
நாலாறு வாசல் வழியைக் கண்டு
சொல்லா திருந்த பொருள்தா னுமிதில்
சொரூப மானது ஞானப்பெண்ணே (721)

சொரூப மானது யென்னவென் றாலது
தோற்றியே வைப்ப தரூபமடி
திருவு மாகுமே செல்வம் நிலைத்திடுஞ்
சோதி யாகுமே ஞானப்பெண்ணே (722)

பஞ்ச பூதமும் சேர்ந்தாலே யிது
பத்தி தரும்பொரு ளாகுமடி
வஞ்சக மாகவே தான்திரிந் தால்கோயில்
வழி நிலைக்குமோ ஞானப்பெண்ணே (723)

தோற்றி வைப்ப தொருபொரு ளையிது
தோற்று திருப்ப தொருபொருளே
போற்றித் திரிந்தாலே வந்துசேரு மிது
பூவையே கேளடி ஞானப்பெண்ணே (724)

சுத்த சல மகிமை

சுத்த சலத்தையும் பாருங்கடி யிதில்
சுத்தி யிருப்பதைக் கேளுங்கடி
முத்தி தருவது சுத்தசல மிது
முடிப்ப தாமடி ஞானப்பெண்ணே (725)

கெந்தக நீறு

நாறும்பூக் கெந்தகம் தன்னுனு மிதை
நாடிச் சுவரப் புகைநீரால்;
தேடவே தானரைத் தாவின்நெய் விட்டிடத்
தேற்றியே தானே முறிந்திடுங்காண் (726)

முறிந்து தண்ணீர்போ லாகுமடி யிதில்
முத்தி பெறச்சரக் கத்தனையும்
அறிந்துமே அயக் காண்டி தன்னிலே
அன்பாக வைத்துச் சுருக்கிடவே (727)

சுருக்கிட் டசரக் கத்தனை யுமிதில்
தொந்தப் பட்டுக்கரி நின்றுடும்
வருக்கிட வேதை தானுகு மிதில்
வந்து விளையுமே ஞானப்பெண்ணே (728)

சத்தி பரைநாதங் கெந்தியடி யிதில்
சத்தி சிவசரக் கத்தனையும்
முத்திய தாகக் கரிதனில் நின்றிடும்
முத்தி பெறயேம மாகுமடி (729)

ஏம வித்தையிதி லாகு மிதிலின்னம்
இன்பமாய் ஞான மிகவுமுண்டாம்
ஆமென்று கும்மியாய்ப் பாடினேனே யிதில்
அத்வைத மாகுமே ஞானப்பெண்ணே (730)

துருசு வைப்பு

துருசு வைப்பதுங் காணீரோ மன
துய்யச் செயநீரைப் பாரீரோ
பருசு தான்கெடத் தானே திரிந்தாக்கால்
பாக்கிய மாகுமோ ஞானப்பெண்ணே (731)

பாக்கிய மாகவே நீலனை வைப்பது
பாரி லுள்ளரச வாதிகளே
தாக்கியே பார்த்தாக்கால் சொர்ணம் விளைந்திடும்
சாற்றுவேன் கேளடி தோழிப்பெண்ணே (732)

சாற்றுவேன் வாதிகாள் கேளுங்க ளேயிதை
தாட்சியில் லாமலே வைத்தெடுத்தால்
போற்றியே சொன்ன பலனுகும் நல்ல
பூதி நிலைக்குமே ஞானப்பெண்ணே (733)

பதி நிலைக்கவே சொல்லுகி றேன்செப்பு
பாத்திரம் பண்ணியே தேய்த்தெடுத்து
நிதிய தாகவே சூடன் பலம்நாலு
நேர்த்திய தாக அதனிலிடு (734)

விட்டுப் பழச்சாரும் மோரும்விட் டுயிதில்
வித்தாகச் செம்புமே பாத்திரத்தில்
செட்டுப் படயெட்டு நாள்புதைக்க அதை
சீக்கிர மாகவே யேறிவிடும் (735)

ஏறியே நீலன்போ லாகுமடி யிதில்
இன்பமாய்க் கட்டியாய்த் தானிருக்கும்
காரி யெடுத்துமே சுண்ணம் பண்ணக்காணி
காட்சிய தாமடி ஞானப்பெண்ணே (736)

இப்படிச் செய்ய வகையறி யாமலே
இன்பக் கடைதனில் வாங்கிக்கொண்டு
அப்படி யாச்சுது யென்று சொன்னலது
ஆனந்த மாகுமோ ஞானப்பெண்ணே (737)

பல்பொடி

கடைத் துருசது வாங்கிக்கொண்டுநல்ல
காரண மான கடுக்காயும்
இடையே சேர்த்து இடித்தாக் கால்பல்லுக்
கிசைவ தாகுமே ஞானப்பெண்ணே (738)

ஆகுமே துருசு திராவகத் திற்றேய்க்க
ஆப்பிட்ட நீரை யிழுத்துவிடும்
ஏகுமே சுண்ணமுங் கட்டிப் புடமிட
இன்பம தாகவே நீறிவிடும் (739)

வாதத்துக் கேற்ற துருசிது தான்நல்ல
வையகத் தோற்குக் கடைத்துருசு
சேதப் படாமலே துருசை வைத்தெடு
செந்தூர மாமடி ஞானப்பெண்ணே (740)

சூடன் துருசானல் வேதைக ளாகுமே
சுத்தக் கடைநீல னென்னபலன்
ஆடகம் நீராது சூதங்கட் டாகுமோ
அன்பாகக் கேளடி ஞானப்பெண்ணே (741)

துருசு வந்த யிடங்களெல் லாமிதை
துப்பா வாய்வைத் தெடுத்துக்கொள்ளு
பரிசு தங்கமும் நீறியே தான்போகும்
பலன் நிலைக்குமோ ஞானப்பெண்ணே (742)

சித்தர்கள் தானு மறைத்து வைத்தாரிது
சித்தியாந் துருசைத் தான்பாரு
பக்தனென் றாலவன் கண்டு பிடிப்பானே
பக்தருக் குஞ்சித்தி மூத்திதரும் (743)

வேதைய தாகவே சொல்லுகி றேன்நல்ல
வேதத்தி லுள்ள பொருளிதுதான்
பாதைகள் ரெம்பவு மாகுமடி நல்ல
பதி நிலைக்குமே ஞானப்பெண்ணே (744)

பதி நிலைக்கவே சூடச் சுண்ணமிதை
பார்த்தா லல்லோ தெரியுமிது
விதிய துள்ளபேர் கண்டு பிடிப்பார்கள்
வித்தக ரல்லவோ ஞானப்பெண்ணே (745)

நீத்தின மென்பது சொல்லக்கேளு யிதில்
நேரான தாளகஞ் சுண்ணமாகும்
பாத்திப னேயிதைக் கண்டுபி டித்தாலே
பாக்கியம் வந்திடும் ஞானப்பெண்ணே (746)

பதி நிலைக்க ஒருசேதி நாகம்
பத்தி யுள்ளசெய நீர்தனிலே
விதிய தாகவே சூடனைத் தோய்த்தெடு
வித்தக ரேபத்து நாள்போடு (747)

சூடச் சுண்ணம்

போடவே பின்பெடு சீனத்தை ஊதியே
பூசிய தன்பேரி லங்கியிடு
ஆடவே தான்புடங் காடைதன் னிற்போட
அன்புடன் தானே குருவாகும் (748)

குரு வெடுத்துமே தாளகம் மேலிடு
கூட்டவே தாளகம் நீறிவிடும்
துருவ மாகவே வங்கத்தின் மேலங்கி
துப்பா வாயிடு நீறிடுங்காண் (749)

நீறின சுண்ணத்தை தாளகம் மேலிடு
நிச்சய மாகவே நீறிவிடும்
ஆறின சுண்ணத்தில் வீரமிட் டுத்தங்கம்
ஆக்கிட வேதைகள் மெத்தவுண்டு (750)

ஆறின சுண்ணத்தில் வீரமிடத் தங்கம்
அதிகப் பரிச வேதை வுண்டு
தேரியே இந்தப் படியாகத் தேவரும்
சிறப்பாய்க் கைபாகஞ் சொன்னாரே (751)

சாரக் கட்டு

சாரக் கட்டைநான் சொல்லுகி றேன்கடை
சாரத்தை வாங்கி யொருபலந்தான்
பாசமில் லாமலே சூடனிடை சேர்த்து
பக்குவ மாக அரைத்துருட்டி (752)

அரைப்ப தற்கு யெருக்கம்பா லாலேதான்
அன்பாகத் தானரைத் துண்டைசெய்து
நிறைக்க வேரவி தன்னிலே காயவை
நேராகச் சுண்ணும்புக் குள்ளேவைத்து (753)

எரிக்க வேசாமம் ரெண்டுமே யிட்டிட
இன்பமாக ரெண்டுங் கட்டிப்போகும்
வருக்க நாகச் செயநீரு தன்னிலே
வண்மையாய்த் தோய்த்து ரவியிலிடு (754)

போட்டு எடுத்துமே சீனச்சுண் ணமிட்டு
பூராகத் தான்புடம் போட்டிடுநீ
போட்டு எடுத்துமே சாரமிடை சேர்த்து
போக்கொடு சோமன் ரவியிலேவை (755)

வைத்து எடுக்கச் செயநீரு மாகிடும்
வாகாயின் னீரில் வீரப்பூரம்
பைத்துநீ போட்டுமே கலக்கி வைத்திடு
பாங்கான லிங்கஞ் சுருக்கிடவே (756)

சுருக்கு போடவே கட்டி மெழுகாகும்
சுத்த ரவிதனி லிட்டிடவே
நருக்கென்ற மாத்து பத்துமே யாகிடும்
நல்ல முறையிது நாட்டமுற்று (757)

நாட்டவே யிம்முறை அசுவனியும் சொன்னார்
நாடினால் வேதை திடமாகும்
தாட்டிக முண்டாகும் பாடுபட் டாலாகும்
தங்கச் செயநீரை வைத்திடுநீ (758)

பாகம தாகச் சரக்கெல்லாங் கட்டிட
பக்குவம் செய்தெடு பார்தனிலே
யோகமுந் தானாகும் ஞானமா கும்நல்ல
யூகமாய்ச் சொன்ன திதுவாகும் (759)

செயநீ ரைக்கலி யுகத்தில் சொல்லினர்
செப்பமாய்க் கண்டுகொள் வாதிகளே
இயநீர் வரம்பையும் நோக்கா மலினி
இந்நூலை நன்று யுழைத்திடுங்காண் (760)

உழைக்கத் தோணுஞ் செயநீரு தன்னிலே
உண்மை மதிதனில் வேதையாகும்
அழைக்க வேபிள்ளை வந்தா லேயீது
ஆண்மைபெண் ணுளுக்கு ஆசையுண்டாம் ()

இந்தப் படிக்குரு தானுரைக்க அந்த
எட்டாம் வனந்தனில் சென்றனரே
இந்தப் படிதிட்ட மாகவே சொன்னதோர்
இன்பமுள்ளஉப்பைத் தான்கேளு (762)

கல்லுப்புச் சுண்ணம்

எப்பாரி லுள்ளோரும் பார்த்திட வேயிதை
இன்பம தாகவே இப்போது
தப்பாமற் கல்லுப்புச் சுண்ணமுஞ் சொல்லுவேன்
தாட்டீக மாய்ரச வாதிகளே (763)

கல்லுப்புச் சுண்ணத்தில் வேதை கோடிநல்ல
காரண மான ரசவாதி
மெல்லவே கல்லுப்புச் சேருமே ரெண்டுடன்
வித்தகி யேசொல்லக் கேளுங்கடி (764)

சொல்லவே தான்கடல் நுரை யூகியெடு
சுப்பிரமா கயிடை உப்புச்சேரு
நல்லாகச் சேர்த்து அரைத்துமே ஊதிடு
நல்ல கடுஞ்சுண்ண மாகுமடி (765)

ஆருமே சார மிடைசேர்த் துப்பனியில்
அன்பாக வைத்திட நீராகும்
ஏருமே வீரமும் பூரமும் போட்டுமே
இன்பமாய் வைத்திடு சொல்லுவன்கேள்

சொல்லுவேன் பாஷாணம் லிங்க முதலெல்லாம்
சுருக்கி டக்கட்ட தாகுமடி
வெல்லுமே லோகம் நவமதி லிட்டிட
வேதையு மாகுமே ஞானப்பெண்ணே (767)

அடுத்துச் செம்பு மதிபழுக் கும்நல்ல
ஆனதோர் வேதைகள் மெத்தவுண்டு
தொடுக்கவேயொரு களங்கஞ்சொல்லுவேன்
தொல்லுல கில்ரச வாதிகளே (768)

அடுத்த களங்கு நவலோ கஞ்சேர்த்து
ஆனதோர் தங்க மிகவாகும்
விடுத்துச் சொல்லுவேன் கைபாக மாகவே
வேண்டிக் கேளடி ஞானப்பெண்ணே (769)

சொல்கிறேன் கேளும் ரசவாதி யிந்த
தொல்லுல கிலுள்ள மானிடற்கு
நல்லதோர் கைபாக வரிசை யாகவே
நாட்டில் நல்லபுடந் தானிறங்கும் (770)

கட்டல்நுரை உப்புச் சுண்ணம்

இறங்க வேகடல் நுரையை யூதிடு
இன்ப மாயிடை வீரஞ்சேரு
தரங்க ளாகவே செக்கச் சிவப்பாகும்
தாட்டீக மாகவே சொல்லுகிறேன் (771)

துருசு குரு

சொல்லுகி றேன்புகை நீருவிட்டுமே
சூத்திர மாக அரைத்தெடுத்து
நல்ல நீலகண்டன் மேலே அங்கியிடு
நாட்டி ரவிதனில் காயவைத்து (772)

காயவைத் துமேலே சுண்ணக் கவசமும்
கட்டி ரவிதனில் வைத்தெடுத்து
பாயம தாகவே காடைப் புடமிடு
பாகமா யாரி யெடுத்தபின்பு (773)

நீல கண்டனுங் கொக்கு நிறம்போலே
நேர்மைய தாக யிருந்துவிடும்
ஆலம தாகவே நீருகுத்திப் பார்க்க
ஆதியாம் பச்சையுந் தான்வருதும் (774)

பச்சையென் றேமனம் பேதிக்கவேண்டாங்காண்
பாரமில் லாமலே சொல்லுகிறேன்
இச்சைப் படாமலே எடுத்துச் சொல்கிறேன்
இன்பம தாகவே கேளுங்கடி (775)

செவ்வல்லி யிதனை யிட்டுமே கசக்கி
செப்பமாய்த் துருசுச் சுண்ணமிட
அவ்வல்லி தான்பிழிந் தேநீ எடுத்திடு
அருமை யாய்க்குப்பி தனிலடைத்து (776)

அயக் களங்கு

அடைத்துச் சொல்கிறேன் கேளுங்கடி நல்ல
அன்பா யரப்பொடி தானும்பத்து
இடைக்கிக் கெவுரீ சேர்த்துபூச் சாற்றினில்
இன்பமா யரைத்து நீகேளு (777)

செல்லவே மூசை தனிலிட் டுருக்கிடு
சிறப்ப தாக உருகிவிடும்
மெல்ல எடுத்துமே அப்பாலே வைத்துநீ
மேதினி யோர்ரச வாதிகளே (778)

பஞ்சலோகச் சத்து

காரி யொருபலந் தானுருக்கிப் பாதி
காரண மான ரசத்தைவிட்டு
பாரியாய்ப் புட்டாகுந் தானே உடைத்திடு
பாகமாய் முன்னயந் தான்பாதி (779)

சேர்த்து அரைசாமம் நாலது வாகவே
செப்பமாய்த் தானே புடம்போடு
பார்த்து உருக்கிடச் சத்தாகு மப்பாலே
பாகமாய் வைத்துப்பின் கேளுங்கடி (780)

செம்பு பலமெடுத் தேசத்தலைபாமல்
சீக்கிர மாகக் கழுவிக்கொண்டு
நம்புத லாகவே லிங்கம் பலமொன்று
நாடியே பூச்சாரு விட்டரைத்து (781)

விட்டு அரைச்சாமம் நாலுட னுகவே
வில்லைபை ரவியில் காயவைத்து
கட்டுமெட் டாகவே தான்புடம் போட்டுமே
காரண மாக உருக்கியெடு (782)

எடுத்து முன்னயம் செம்புச்சத் திடையில்
இன்பமா யரைத்துப் பூச்சாற்றில்
படுத்து வில்லை புடமிட் டெடுத்திட
பக்குவ மாக உருக்கியெடு (783)

உருக்கி யெடுத்து அப்பாலே வைத்துமே
உண்மையைச் சொல்கிறேன் கேளுங்கடி
நருக்கு நாகம் பலமொன் றுருக்கியே
நாடி ரசம்பலங் காலாக (784)

காலாகத் தானே உருக்கியே புட்டாக்கி
காரிய மாகவே சொல்லுகிறேன்
பாலாகத் தாளகம் பாதிசேர்த்து அரை
பக்குவ மாய்ப்புடந் தான்போடு (785)

நாலா கலையுந் தெரிந்தோர்க ளிந்த
நாட்டினிற் செய்முறை கண்டுகொள்வார்
மேலாக முன்னயம் நாகத்திற் பாதியும்
மேன்மையாய்த் தானிடை சேர்த்துக்கொண்டு()

சேர்த்துமே செவ்வல்லி பூச்சாறு தானரை
செப்பம தாக அரைத்துவில்லை
பார்த்துமே தான்குகை தானேயிட்டூது
பக்குவ மாக உருகிவிடும் (787)

உருக்கின சத்தை அப்பாலே வைத்துமே
உண்மையாக யின்னஞ் சொல்லுகிறேன்
தருக்கஞ் செய்யாமற் கேட்டிடு வாயொன்று
தப்பாமற் சொல்கிறேன் ஞானப்பெண்ணே()

பரியது பலந் தானெடுத்துக் கொண்டு
பக்குவ மான தகடாக்கி
தரியக் கல்வத்தில் போட்டு அரைத்திடு
தப்பாமல் வெள்ளைய தாகுமடி (789)

அகடு முன்னயம் பாதி உடைத்துமே
ஆதர வாகப் பரித்தகட்டில்
நெகட தாகவே செவ்வல்லிப் பூச்சாரு
நேர்மைய தாக அரைத்துருட்டி (790)

விடுத்து நல்ல புடம்போட்டுக் குகை
வீரிய மாக உருக்கியெடு
எடுத்து வைத்துமே ஐந்துமே சேர்க்கிற
இன்ப வரிசைகள் தான்கேளு (791)

அடுத்துச் சத்துமே தங்கமொன்று பலம்
அன்பாகக் காரீயச் சத்துஒன்று
தொடுத்த செம்பொன்று நாகமொன்று சத்து
சுருக்கா யுருக்கக் குகையிலிட்டு (792)

பஞ்சலோகக் களங்கு

சேர்த்து உருக்கி எடுத்துக்கொண்டு யெல்லாம்
செப்பமாய்ச் சேர்ந்து களங்காகும்
பார்த்து யெடுத்துமே அப்பாலே வைத்துடன்
பாகத்தைச் சொல்கிறேன் கேளுங்கடி (793)

பாகமாம் செம்பு பலமெடுத்து நல்ல
பத்த வெடியுடன் சீனஞ்சேரு
ஆகமாய்க் கத்த நீர் விட்டரைத் தேயெட்டு
அன்பாய்க் குழம்பாகப் பண்ணிக்கொண்டு ()

பாகம தாகவே செம்புக்குத் தோய்த்திட
பக்குவங் கேளடி ஞானப்பெண்ணே
தாகம தாகவே தோய்த்திடத் தோய்த்திட
தாட்டீக மாகவே வெட்டையாகும் (795)

வெட்டையாஞ் செம்பையும் யெடுத்துவைத்துயின்னம்
வேண்டியே நொருக்கு வெள்ளியெட்டில்
திட்டமாய்ச் செம்பிலே ரெண்டு களங்கொன்று
சித்திய தாக உருக்கியெடு (796)

எடுத்து டைத்துமே வெள்ளியெட் டிலொன்று
இன்பமாய்ச் சேர்த்திடத் தங்கமாகும்
அடுத்த உப்புக்குங் காவிக்கும் போகாது
அன்பான மாத்துமே பத்தாகும் (797)

பத்துமே ஞானங்கள் பண்ண வேணுமினி
பத்திய தாக யிருக்கவேணும்
சத்திய மாகவே யோர்நிலை யில்நின்று
சதாசிவத் தைக்கண்டு போற்றவேணும் (798)

சித்தங் கலங்காமல் முத்திக்கி நேராக
சித்தர்கள் சொன்ன கபடமதாம்
முத்திக்கு வித்தாகி மூலஓங் காரமாய்
முக்கிய மானதோர் ஞானத்திலே (799)

நின்று அருந்தவஞ் செய்தாக் கால்வாதம்
நிலைக்கு மென்று அசுவனியும்
நன்றாக யெந்தனுக் கேயுரைத் தாரிதை
நாடிப் பாரடி ஞானப்பெண்ணே (800)

கொள்ளவே செந்தூரம் பண்ணவே ணுமிதில்
கூரான தார மிடைசேர்த்து
மெள்ளவே பூச்சாரு விட்டரைத்துப்புடம்
மேன்மையாய்ப் பத்தில்செந் தூரமாகும் (801)

செந்தூர மாகிற மட்டும் புடம்போட்டு
செப்பமாய்த் தேனினில் உண்டிடவே
விந்து நிலைத்திடும் காயமுஞ் சித்தியாம்
வீரமா யுள்ளதோர் தாதிருகும் (802)

தாதிரு குட்நோய்கள் தான்போகு மிதில்
தாட்டீக மாக யுகாந்தம்வரை
பாது காத்திடு மின்ன லிடியெல்லாம்
பக்கமும் விட்டு விலகிவிடும் (803)

விலகிப் போகும் தவிடு பொடியாகும்
வித்தக மான மலைகளெல்லாம்
கலக்க மில்லாமல் வெகு பலத்தோடு
காரண மாக யிருப்பான்காண் (804)

இந்தப் படியாகப் பார்த்து அசுவனி
இன்பம தாய்ச்சொல்லித் தானிருக்க
அந்தப் படிசித்தர் தேவருங் கேட்டுமே
ஆலயந் தேடி நடந்தனரே (805)

ஆலயந் தன்னி லிருந்துமே தேவரும்
அன்புடன் நூல்களை யாராய்ந்து
காலம தாகவே குளிகை கள்செய்து
கட்டியே திட்டமாய் நின்றாரே (806)

நின்றதைக் கண்டுநான் சொல்லுகி றேனொரு
நிச்சய மானதோர் சேதிகேளு
நன்றுமே யின்ன மொருகளங்கு சொல்வேன்
நாடியே கேளும் உலகோரே (807)

நாகச் செயநீர்

நாகம் பலமொன்று தானெடுத்து அரை
நன்மையா யிரதஞ் சேர்த்துருக்கி
பாகமாய்க் கால்வீரம் கூட்டி யரைத்திடு
பத்தியாய் யேழரைச் சாமமட்டும் (808)

அரைக்கச் சாமமுந் தண்ணீராகு மிதில்
ஆனதோர் செம்புத் தகடடித்து
பரைக்க வேகரி யோட்டிலே தானே நீ
பழுக்கக் காய்ச்சி யெடுத்துப்பின்பு (809)

எடுத்துப் பத்துத் தரம்தோய்க் கச்செம்பு
இன்பமாய்த் தானே களிம்புமற்று
தடுத்துத் தங்கட்போ லாகுமடி யிதை
சற்றே கேளடி ஞானப்பெண்ணே (810)

நொருக்கு வெள்ளி லெட்டிலொன்று சேரு
நோகாமல் பாத்துமே பத்தாகும்
திருக்கு வாராமற் சேர்த்துருக் கியெடு
தீர்க்கமாய் ஞானம் மிகப்பெருகும் (811)

நாகத்தில் வேதையுங் கோடியாகுமிதில்
நல்லதோர் வர்ணம் மிதப்பாகும்
சோகமில் லாமலே பாகங்கள் கண்டிடில்
சுத்த ரசவாதம் பார்த்திடலாம் (812)

பாகத்தை விட்டுமே செய்தாக் காலது
பக்குவ மில்லையே ஞானப்பெண்ணே
நாகத்தை விட்டுமே சுட்டலைந்துவெகு
நாதாக்கள் தேடி யலைந்தலைந்து (813)

இளமை தன்னிலே வாதங்கள் தான்வரும்
எங்கும் நிலைக்குமே ஞானப்பெண்ணே
களங்குக ளின்னஞ் சொல்லுகி றேனிதில்
காரிய மானதைப் பாருங்கடி (814)

நயம் படவே கரும்பொன்னைத் தேடியே
நாடியே பார்த்திடு ஞானம்வரும்
நயம தாகவே தானிருக்கும் அயம்
நாடினல் மெத்தவுஞ் சித்தியாகும் (815)

உபாய மாகவே சொன்னுக்கா லதை
உற்றுக் கேளடி மெய்யாக
அபாய மில்லாமல் கேட்டா லயவெட்டை
ஆங்கார மாகவே தானிருக்கும் (816)

மித்துரு சேர்த்தா லுருகுமடி யிது
மேதாவி யாகுமே ஞானப்பெண்ணே
சித்திய தாகவே சொன்னேன் கும்மிதனை
சீராகப் பார்த்திடு ஞானப்பெண்ணே (817)

முத்தி அயந்தரும் வாயுக் கருவிது
முன்னின்று பார்த்தாலே தான்தெரியும்
பத்தியாய் நின்றாலே தங்கமாகும் நன்றாய்ப்
பாலிக்குஞ் சொர்ண மயமாகும் (818)

இரும்பின் வேதை வெகுவித மாமிதை
எண்ணி நினைந்தாலல் லோதெரியும்
அரும்பு பூத்தாலே வாசமாகு மிது
அத்வைத மாகுமே ஞானப்பெண்ணே (819)

இரும் புருக்கினால் வேதையா கும்நல்ல
இன்பம தாகவே சொர்ணம்வரும்
துரும்பு துணை வாறுபோ லேயிதில்
சொர்ணம் நிலைக்குமே ஞானப்பெண்ணே(820)

சொர்ணம் நிலைக்க உருக்கி யெடுயிதில்
துப்பர வாகவெங் காரம்கொடு
வர்ண மிகவுமே உண்டா கும்நல்ல
வலுமை யாகுமே ஞானப்பெண்ணே (821)

வலுமை யாக இருப்பு உப்புநல்ல
வாகான கெவுரி தானும்உப்பு
பலுக வேரெண்டுஞ் சேர்த்து உருக்கினால்
பதியு மாமடி ஞானப்பெண்ணே (822)

பஞ்ச பூதமைந்து சேர்ந்தாலே யிதில்
பாக்கிய மாகவே தங்கமாகும்
ஐந்திலே யொன்று சேர்ந்தாக்காலிதில்
ஆரேழு மாத்தாகும் ஞானப்பெண்ணே(823)

உப்புக்குங் காவிக்கு மோடாது யிது
உண்மைய தாக யிரும்புவித்தை
தப்பித மில்லாமல் தானாகு மிதில்
தாட்டீக முண்டாகும் பெண்ணரசே (824)

தாட்டீக மாகக் களங்கம் பண்ணுயிதில்
தாக்கினுல் செந்தூரம் தானுகும்
மாட்டிமை யாகத்தான் செம்பொன்னு மாகவே
வழிய தாகுமே ஞானப்பெண்ணே (825)

வழிய தாக ஒருகளங்கு தனை
வாகா யகத்திசர் தானுரைத்தார்
பழிகள் சொல்லாமல் பாத்துமே தேறிட
பதி நிலைக்குமே ஞானப்பெண்ணே (826)

தன்வந் திரியொடு தெட்சணு மூர்த்தியும்
தர்க்க மிட்டுயிரு பேருமேதான்
வண்ணமா யெந்தனைத் தானழைத்துச் சொன்ன
வல்லமை யான களங்குகளை (827)

களங்கு

களங்கு சொல்கிறேன் கேளுங்கடி யிது
காரண மான வெடியும்பத்து
துளங்க மாகவே சீனமுந் தானெட்டு
சுத்தமா யிடித்து வாலையிடு (828)

வாலையிடு முன்னீர் தள்ளிப்போடு பின்னீர்
வாங்கியே குப்பி தனிலடைத்து
ஆலைய மாகவே நீலகண் டன்தனை
அடைவாய்த் தோய்த்து ரவிதனிலே (829)

போட்டுமே எட்டுநாள் தானெடுத்து நல்ல
பொன்னுன அண்டத்தை ஊதியெடு
எட்டுமே லங்கிதான் பூட்டியிதைத் தானே
இட்டமாய்க் காட்டெரு பத்தினிலே (830)

எடுக்க வெள்ளைபோ லேயிருக்கு மிதில்
எத்தமாய் நீர்க்குத்த நீலம்வரும்
அடுத்து மேநீசெம் பரத்தம் பூவினில்
ஆட்டியே சாரு பிழிந்தெடுத்து (831)

பிழிந்து வைத்துமே சொல்லக்கேளு அயம்
பேராக வேபலம் பத்தெடுத்து
வழிந்து நீவெள்ளைப் பாஷாணம் சேர்த்துமே
வாகா யிடைசேர்த் துருக்கிடவே (832)

உருக்க வெள்ளி மணிபோ லாம்நல்ல
உற்றுமே வெங்காரங் கொஞ்சம்சேர்த்து
நறுக்க நல்லா யுடைத்துக் கொண்டுயிதில்
நாடியே சேர்த்திடக் கேளுங்கடி (833)

வெள்ளீயம் பலமது ஒன்றெடுத்து யிதை
வேடிக்கை யாக உருக்கிக்கொள்ளு
துள்ளியே சூதத்தை நாலிலொன்று சேர்க்க
துப்பர வாகவே புட்டாகும் (834)

புட்டாகு மிதிலே தாரம்பத்துச் சேர்த்து
புட்டையுங் கூட்டி அரைத்தெடுத்து
பட்டாகும் பூச்சாரு விட்டரைத்துப் புடம்
பாகமாய்ச் செய்யப் புடமுமிட்டு (835)

எடுக்க வேகரி தூளது போலாகும்
இன்பமா யிந்திடை முன்னயமும்
கடுக்கச் சேர்த்துமே பூச்சாருவிட்டரை
காரண மாக உருக்கியெடு (836)

உருக்கப் பொரிபோலே சத்துமாகு மிதை
உண்மையாய்ப் பாரி லெடுத்துவைத்து
பெருக்க மாகவே வாதி யிடத்திலும்
பேசாமல் வீற்றிரு ஞானப்பெண்ணே (837)

காரி ஒருபலந் தானெடுத்து யிதைக்
காரண மாகக் குகையிலிட்டு
பாரிய தாக உருக்கியே சூதத்தை
பாய்ச்சிடு நாலிலொன் றேகொடுத்து (838)

கொடுக்கப் புட்டாகுங் கல்வமிட்டு யிதில்
கூறிய கெந்தி பாதிசேர்த்து
அடுக்கப் பூச்சாரு விட்டரைத்து வில்லை
அன்புடன் காடைப் புடமிடுநீ (839)

எடுக்க மயில்வர்ண மாயிருக்கு மிதில்
இன்பமாய் முன்னயந் தானிடையாம்
படுக்க வேபோட்டு பூச்சாரு விட்டரை
பக்குவ மாக உருக்கியெடு (840)

உருக்கின சத்தை அப்பாலே வைத்துமே
உண்மை யாகயினிச் சொல்லக்கேளு
கருக் கண்டுகொண்டு வாதம்பாரு யிதில்
காரண மாகுமே ஞானப்பெண்ணே (841)

செம்பு பலமொன்று தானெடுத்து யிதற்
சேரு யிடைவன்னி கெற்பமதில்
நம்பியே பூச்சாரு தானுமே விட்டரை
நாடி யெடுத்து ரவியில் வைத்து (842)

அடுத்து ரவிதனில் காயவைத் துப்புடம்
அன்பாகப் போட்டிடு பத்தெருவில்
எடுத்து முன்னயந் தானிடை சேர்த்துமே
இன்பமாய்த் தானரைத் தூதுங்கடி (843)

ஊதி உருக்கிடச் சத்தாகு மிது
உண்மையாஞ் சத்தை எடுத்துவைத்து
வாதிக ளேசொல்லக் கேளுங்கடி யிந்த
வாகான சத்தையும் பாருங்கடி (844)

சேதியாய் நாக மொருபலந் தானெடு
சித்தி யுருக்கு மூனதனிலே
வாதைப் படாமலே நாலிலொன்று சூதம்
வாகாக வேகொடு புட்டாகும் (845)

புட்டாகுந் தானெடு கல்வமிட் டுயினி
பூரண மாகவே சொல்லுகிறேன்
திட்டமாய்த் தாளகம் பாதிசேர்த்து யிதை
தீரமாய்ப் பூச்சாரு விட்டரைத்து (846)

மட்டாகத் தான்புடம் வைத்து எடுத்துமே
மாயமாய்த் தானே கருப்பாகும்
திட்டம தாகவே கருப்பிடை சேர்த்தயம்
தீரம தாக உடைத்தரைத்து (847)

விருப்ப தாய்க்குகை யிட்டு உருக்கிடு
மேலான நல்ல மணியாகும்
வருப்ப மணியில் பலமொன்று நீசேரு
வாகா அயந்தா ளொருசேரு (848)

தனிய தாகக்கா ரீயம் பலமொன்று
தாக்கவே வெள்ளீயந் தானுமொன்று
பனிய தாகவே நாலுசத் துருக்கப்
பக்குவ மாமடி ஞானப்பெண்ணே (849)

பக்குவ மானதோர் ஏமம் பலமொன்று
பக்குவ மாகத் தகடடித்து
இக்கு வராமலே காவி யெடுத்துமே
இன்பமா கப்பழச் சாருவிட்டு (850)

விட்டுமே தகட்டை வெட்டையாய்க் காய்ச்சியே
விருப்ப மாகவே தோய்த்தெடுத்து
கட்டுமெட் டாகவே சூதமிடை சேர்த்து
காரண மாக உருட்டிக்கொண்டு (851)

உருட்டி மூன்றுலு குகையிலே யிதை
உள்ளே கொடுத்திடத் தான்முழுங்கும்
வருட்டி மிகுத்த களங்கா கும்நல்ல
வல்லமை யாகுமே ஞானப்பெண்ணே (852)

செம்பு பலமொன்று தானெடுத்து யிதை
சீக்கிர மாக வெடிசீனம்
நம்பிக் கழுதையின் கத்த நீர் விட்டரை
நாணய மாகவே தோய்த்தெடு நீ (853)

தோய்த் தெடுத்திடு வெட்டையா குமட்டும்
தோகையரே யிதை தானுருக்கி
பாய்த்து செம்பு பலம்நாலுக் கொன்றெடு
பாகமாய்க் களங்கு சேர்த்துருக்கி (854)

சேர்த்து உருக்கி மதிவெள்ளி யெட்டிலே
சேர்த்துருக் கிடவே யெட்டரையாம்
பார்த்து யெடுக்கப் பசும்பொன் னு மாகுமே
பத்தி நிலைக்குமே ஞானப்பெண்ணே (855)

பதி நிலைக்கவே பாருங்கடி யிதை
பத்தியாய்ச் செய்யப் பலனுகும்
விதியைப் பார்க்க முடியாது யிது
வித்தக மானது ஞானப்பெண்ணே (856)

சத்து அரைப்பது சாமம்நாலு யிதில்
சாகச மாகக் கவசமிட்டு
மித்துரு வாகுமே யிந்தக் களங்கமும்
மேன்மையு மாகவே ஞானப்பெண்ணே (857)

பஞ்சபூ தத்தின் களங்காகும் யிதில்
பஞ்சறிவாலேதான் வேதையாகும்
மிஞ்சா திருந்திடும் உப்புக்குங் காவிக்கும்
மீறுமோ பாரடி ஞானப்பெண்ணே (858)

பட்டம் பறக்கவே சூட்சக் கயிரிலே
பாகங்கள் தப்பில் பறவாது
நட்டதோர் நாத்தது தண்ணீரில் லாப்போனால்
நாடிப் பயிராகத் தானிருக்கும் (859)

சாவியாய்ப் போகும் பலன்கொடுக் காதுநெல்
தாவித் திரியாதே வாதிகளே
சேவிய மாகவே மிக்களங்கம் பாரு
சிறந்த பத்தரை மாத்தாகும் (860)

உபமானங்கள்

மானிடர்க்குப் பூதம் ஐந்தாகு மிதில்
மாறி யொன்றுதான் குறைந்தாலோ
மானிடர் மண்மேல் நிலைக்காம லுயிர்
மாண்டு போவரே ஞானப்பெண்ணே (861)

பூதத்தி லொன்றுமே தப்பினு லேவாதம்
பூத மாகவே பலவிதமாய்
வாதமுங் கெட்டுப் பணம்போகு மிதை
வாகாய் முடிவினில் தான்பாரு (862)

பார்க்க மாத்துமே செய்துகொள்ளு மனம்
பதிவ தாக நிலையில் நில்லு
ஏற்கவே தங்கம் நிலைத்திடுங் காணிதில்
எத்தேச காலமும் வாழலாகும் (863)

வாழலா மென்று நினைவெடுத் தாலயம்
வரிசை யாகவே பார்த்துக்கொள்ளு
தாழாமல் தங்கம் நிலையா குமிதை
சற்றே கேளடி ஞானப்பெண்ணே (864)

இந்தக் களங்கைச் செந்தூரஞ் செய்யவே
இன்பமாய்க் கைபாகம் சொல்லுகிறேன்
விந்தைய தாகவே ஐந்து புடம்போட
விருப்ப மாகவே செம்பாகும் (865)

சிவக்கப் பூச்சாரு விட்டு அரைத்துமே
செக்கச் சிவக்கப் புடம்போடு
தவக்க மில்லாமல் தானெடுத்துப் பார்க்க
தானே சிவப்பாகும் ஞானப்பெண்ணே (866)

எடுத்து வைத்துப்பின் னேகேளு யிஞ்சி
இன்பமாய்ச் சூதம் பலம் நாலு
அடுத்துக் கெந்தியும் நாலிலொன்று சேரு
அன்பா யுருக்கக் கரியாகும் (867)

கருப்பில் தாளகம் தானே பலம் அரை
காரண மாகப்பூச் சாருவிட்டு
பரிய தாகவே குப்பி தனிலடை
பாகமா யெரிப்புத் தானெரிக்க (868)

எரிக்க ஏறிச் சிவந்துமே நின்றிடும்
இன்பமாய்த் தானே யெடுத்துக்கொண்டு
தரிக்க வேநவ லோகஞ் சிவப்பினில்
தானே யிடைசேரு தோழிப்பெண்ணே (869)

சேர்த்துத் திராகவகம் விட்டு அரைத்துமே
செவ்வையாய்க் காய்ச்சிக்குப்பி யடைத்து
பார்த்து எடுக்கவே முருக்கம்பூப்போலே
பண்பாக நிற்கும் அடிதனிலே (870)

எடுத்து மேயிதை பூசைபண் ணிவைத்து
ஏழமை சொல்லித் திரியாமல்
அடுத்து மேரவி நூற்றுக்கு ஒன்றிடு
ஆணிக்கிப் பத்தரை ஞானப்பெண்ணே (871)

வாதம் விளைந்திடும் பாரீரோ ரச
வாதமுங் கண்டதைக் காணீரோ
சேதப் படாமலே தானுழைத்துப் பார்த்தால்
செயமு மாகுமே ஞானப்பெண்ணே (872)

செயம தாகவே பஞ்சபூ தத்தையும்
தீர்க்கமாய்ப் பார்த்து உழைத்துக்கொண்டால்
பயமு மில்லாமல் தானாகும் தெய்வப்
பதமுங் கிட்டுமே ஞானப்பெண்ணே (873)

கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சுட்டுத் திரிந்தாக்கால்
கோடி பணங்களுந் தான்போகும்
பஞ்ச பூதத்துக்கும் பத்துப் பணம்போட்டால்
பலன் நிலைக்குமே ஞானப்பெண்ணே (874)

பலன் நிலைக்க அயம்பாரு நல்ல
பதி நிலைக்க ஞானம்பாரு
அலமலந்து திரியா மல்பஞ்ச
ஆண்மையாம் பூதத்தைப் பாருங்கடி (875)

பூதமுந்தானே உயிராச்சு உள்ளே
போக்கோடே தாதுக் கயராச்சு
சீதமுந் தோலுமே கூடிய டைத்திடும்
செய்தியைக் கேளுமே ஞானப்பெண்ணே (876)

உடலு யிற்போலே வாதமா குமிதில்
உண்ணுந் தசையில மாகுமடி
படியில் நின்று வாதம்பார்த் தாலிது
பலிக்கும் ரசவாதம் ஞானப்பெண்ணே (877)

உத்ததோர் வாய்ப்பேச்சா லொன்று மில்லையிதில்
ஊதுந் துருத்தியி லொன்றுமில்லை
கத்த ரசவாத வித்தை யிதனாலே
காயம் நிலைக்குமோ ஞானப்பெண்ணே (878)

சாஸ்திரந் தன்னில் மறைத்துவைத்த தெல்லாம்
சாது அசுவனி தானுஞ் சொன்னார்
எத்தியே யெல்லாம் பிரித்தார்க ளிதை
இன்பமாய்ப் பாரடி ஞானப்பெண்ணே (879)

உப்பிலே வேதை வெதுகோடி மன
துப்பில் களங்கி லிருகோடி
தப்பித மில்லாமல் பார்த்தே யெடுத்தாக்கால்
தனம் கிடைக்குமே ஞானப்பெண்ணே (880)

வடகிரந்தந் தனைப்பார்த்து யிதை
வல்லப மாகவே சோதித்துந்தான்
அடைவ தாகவே அட்டவணை கொண்டு
அன்பாகச் செய்ததோர் நூலிதுதான் (881)

அட்டவணை கொண்டு கும்மியிற் பாடினேன்
அன்பாக வேபார்த்துத் தேருவாய்நீ
நெட்டேரஞ் சொல்லாமல் கைபாகம் பார்த்துமே
நேருள்ள லோகங்கள் பாருங்கடி (882)

சுண்ணத் திராவகம்

சுண்ணத் திராவகம் சொல்லக்கேள் வாதிகள்
சூக்ஷ மிதுரொம்ப நேர்த்தியதாம்
நன்னய மாகவே தானிறங்கு மிது
நாடிச் சரக்கெல்லாம் நீற்றிவைக்கும் (883)

உப்பு இருபத்தி அஞ்சுமே நீறிடும்
உயர்ந்த வேதைக ளாகுமடி
தப்பித மில்லாமல் சுண்ணத் திராவகம்
தப்பாமல் வைத்துமே பாருங்கடி (884)

வாதிக ளேவெடி ஐந்துடன் காய்ச்சலாய்
வாகாய்ப் பலம்பத் தெடுத்துக்கொள்ளு
நீதிய தாகவே சீன மிருபதும்
நேரான ஐந்துமே தானிருத்து (885)

நிருத்துச் சட்டியில் போட்டிடு வாலையில்
நேரான முன்னீரைத் தள்ளிவிடு
கருத்துமே பின்னீரை வாங்கிக்கொள்ளு அதை
காரிய மாக அடைத்துவைத்து (886)

சொல்லுகி றேன்வெடி ஐந்துடன் காய்ச்சலாய்
சுப்பிரம தாகப் பலமுப்பத்து
மெல்லவே சீனமும் பத்துமே சேர்த்துநீ
மேன்மைய தாக யிடிக்கையிலே (887)

இடிக்கையி லேஎலு மிச்சம் பழத்தையும்
இன்பமதாய்ப் பழச் சாருடனே
படிக்க வேதோலைப் போட்டு யிடித்துமே
பாகம தாகவே நாலுபலம் (888)

அரைத்து வில்லை புதுச்சட்டி யிலிட்டு
அன்பாய்க் கடுமையாய் தானெரித்து
பரைக்க வெள்ளைய தாகுமட்டும் யெரி
பண்பாக நீறிக் கடுஞ்சுண்ணமாம் (889)

பூத்து இருக்கும் பதம்பார்த்து யெடு
பூரண மாகப் பீங்கானிடவே
சேத்துத் திராவகம் தானிடை ஊதியே
செப்பம தாக மொளுமொளென்று (890)

பொங்கியே நின்றிடும் அப்பா லெடுத்துமே
போக்கோடே வாலை தனிலேயிட்டு
இங்கித மாக யெரித்து யெடுக்கவே
இன்பமாய்த் தண்ணீராய்த் தானிறங்கும் (891)

இறங்குந் தண்ணீரு சுண்ணவே கம்போலே
இன்பம தாகக் கொடிய சுண்ணம்
இறங்கும் நீரிலே வீரம்போட்டு வைத்து
இங்கித பச்சைக்கற் பூரம்போட்டு (892)

போட்டுமே வைத்திடு பின்புசொல்லக்கேளு
புகழான நீரை யெடுத்துக்கொண்டு
வாட்டுமே லிங்கத்தை சேர்த்தரை சாமமும்
வாகாய்ப் பனிரெண்டு சாமமரை (893)

அரைத்து வில்லை ரவிதனி லிட்டெடு
அன்பாக அப்பிரகக் கவசமிட்டு
பரைத்து குக்கிட மாகப் புடம்போடு
பாங்காக நீறி வலுத்திடுங்காண் (894)

தாரத்தில் விட்டரை சாமம் பனிரெண்டு
சார்பாக வில்லை ரவியில்வைத்து
நேராகக் காடைப் புடமதைப் போட்டெடு
நேர்மையாய் நீறி யிருந்திடுமே (895)

இருந்ததை ரவியில் நூற்றுக்கு ஒன்றிடு
இன்பமாக மாத்துப் பத்தாகும்
நருந்த வாதத்தில் நீற்றின திராவகம்
நன்மையாய் வைத்து யெடுத்தெடுக்க (896)

துருசு தான்பலம் ஒன்றெடுத்து நீரில்
துப்பர வாக அரைத்து வைக்க
புரிபு டம்போட நீறிப்போகும் பச்சை
போகாமல் மஞ்சள் சிவந்திடுமே (897)

பாரொத்த பிள்ளைபோ லேதா னும்ரசம்
பத்தியாய்க் கட்டிக் கெவுனமாகும்
சாரத்தைச் சுண்ணத் திராவகம் விட்டுமே
சார அரைத்துமே சொல்லக் கேளு (898)

நேரமு மாகவே தானரைத்து யெடு
நேர்த்தியு மான கலயந்தனில்
பாரமா் யாரிடத் தான்புடம் போடவே
பத்திய தாய்க்கடுஞ் சுண்ணமாகும் (899)

சுண்ண மொருகோடி தொந்தங்கள் செய்திடுஞ்
சூட்சமாய்த் தானே குருவாகும்
சுண்ணக்கோ லென்ற கடுஞ்சுண்ணமா மிதை
சுண்டிப் பாரடி ஞானப் பெண்ணே (900)

கண்டுபார்த் தாலல்ல வோதெரி யுமிது
காரண மாய்ரச வாதிகளே
மொண்டு குடித்தாலே தாக மடங்கிடும்
முக்கிய மான செயநீரை (901)

செயநீ ரென்றுமே சொல்லி ரசவாதி
சிக்க யிலைகளை வாங்கிக் கொண்டு
பயமில் லாமலே உப்புடன் சேர்த்துமே
பத்திய தாக அரைத்துருட்டி (902)

தவம தாகப் புடமது போட்டெடு
தானே பனிதனில் வைத்தெடுத்து
அவமாய் நீரது வாச்சுதென் றேசரக்
காதர வாய்சுருக் குக்கொடுத்து (903)

கட்டியைப் பார்க்கப் புகைந்தோடி யிதில்
கைபாகந் தப்பிப்போச் சென்று சொல்லி
செட்டியைப் போலே புலம்பி யலைந்துமே
தீர்க்கமா யோசனை செய்து கொண்டு (904)

கைப்பாகந் தப்பிப்போச் சின்ன மொருதரம்
காரண மாகவே செய்வ மென்று
மெய்ப்பாகப் பட்டு அலைந்து மதிகெட்ட
வேடத்தைக் கண்டா யுலகுதனில் (905)

இப்படிப் போலே அலைந்து திரியாமல்
இன்ப முள்ள புகை நீருவைத்து
தப்பித மில்லாமற் சுண்ணத்தில் விட்டுமே
தாட்டீக மாய்ப்புகை நீரைவாங்கு (906)

வாங்கி யெடுத்திட லோகங்கள் நீறிடும்
வல்லமை யாகவே நீறிடுங்காண்
ஓங்கியே தீய்க்குள்ளே நின்றிடுங்காணிது
உண்மையாய் நீற்றி விடுங்காணும் (907)

இப்படிப் பார்த்தாலே நீற்றினத் துக்காதி
இன்பம தாகப் பொருமி நீறும்
தப்பிதஞ் செய்யாமல் காலந் தனில்வைத்து
தாக்கியே நீற்றி யெடுத்திடுங்காண் (908)

எடுத்திட வேவேதை யாகுமடி யின்னம்
இன்பமாய்க் கைபாகம் தானிதுவாம்
அடுத்திட வேதை யாகுமடி யிது
அத்வைத மாகுமே தோழிப்பெண்ணே (909)

இந்தப் படியா யசுவனி தேவரும்
இன்ப முள்ளபுகை நீருவைத்து
சந்தேக மில்லாமல் கைபாகம் தேறியே
தானே யிருந்தார் மலைதனிலே (910)

சிந்தை மகிழ்வாக யிந்த விபரத்தைத்
தீவிர மாக யெனக்குரைத்தார்
அந்தமாய் நாறுதி தேவருஞ் சாஷ்டாங்கம்
அன்பாகப் பண்ணித் தொழுதிடவே (911)

தொழுது கருநெல்லி காடது கண்டுமே
சுற்றியே நெல்லி மரத்தடியில்
பழுதில் லாமலே ஞானக் கும்மிபாடி
பாகமாய்ச் சொல்லினேன் ஞானப்பெண்ணே ()

ஆகவே யோர் துரு சுக்களங் காமிது
அடைவுடன் கேட்டதோர் சித்தர்களே
யாகம தாகவே சொல்லுகி றேனிதை
பத்தியாய் வைத்து எடுத்துக்கொள்வாய் (913)

துருசுக் களங்கு,

எடுக்க வேநீல கண்டனொரு பலம்
ஏத்தமாய் நாரும்பூ முக்காலாம்
அடுத்த பண்ணை யரைதா னிருத்துமே
அன்பாக வீரனுங் கால்கூட்டி (914)

கூட்டியே பாணியில் தானரைத்து மேலே
கூக்குர லில்லாக் கவசமிட்டு
வாட்டியே சுண்ணம்புச் சீலைசெய்து அதை
வலுவாய்ப் பார்த்துக் கவசங்கட்டி (915)

கட்டி எடுத்து முழப்புடம் போடுங்கள்
காவலரே ரச வாதிகளே
சிட்டர் தானு மெடுத்து நிருக்கவே
சித்தமாய்க் காலிடை நிற்குமடி (916)

நிற்குங் களங்கதைத் தானெடுத்துப் பின்பு
நிர்ணய மாகவே சொல்லுகிறேன்
கற்கவே தான்பலந் தானிருத்து அயம்
கண்ட யிடைக்கிக் கெவுரிகூட்டி (917)

தாட்டிகமாகவே களங்கின் வேதையை
தான்சொல்லக் கேளடி ஞானப்பெண்ணே
கூட்டியே செவ்வல்லிப் பூச்சாரு விட்டுமே
கூட்டி யரைத்து உருக்கிடவே (918)

உருக்கிட மணி தானுரு மிதை
உண்மைய தாக நொருக்கிக்கொண்டு
நெருக்க மாமுன் களங்கிடை சேர்த்துமே
நேராகப் பூச்சாரு விட்டரைத்து (919)

அரைத்திட் டுச்சாமம் சென்ற பிறகுமே
ஆகவே தான்குகை தன்னிலிட்டு
பரைத்தி டத்தானு முருக்கி யெடுத்திட
பண்பாகத் தானே உருகிநிற்கும் (920)

உருக்கி யெடுத்துநீ காரமிடை கூட்டி
உண்மையாய்த் தானே உருக்கிடவே
பருக்க செவ்வல்லி போலே நிறமாகும்
பண்பாய் ரவிசெம்ப தாகிவிடும் (921)

ஆகின செம்பை எடுத்துக்கொண் டேயிதை
அன்பாய் நொருக்குவெள் ளியெட்டிலே
பாகம தாகக் கொடுத்து உருக்கிடப்
பத்தியாய்ப் பொன்னுருந் தோழியரே (922)

பொன்னதை வைத்துச் செலவுசெய்து ஞானம்
போக்கோடே பார்த்திடு வாதிகளே
தன்னை யறிந்துமே நின்றிடவே போதந்
தப்பாமல் வந்து நிலைத்திடுங்காண் (923)

அயம் உருக்க அலைவார்கள் வாதி
ஆனதோ ருப்பினு லேயுருக்கி
நயமில் லாம லெடுத்து எறிந்துமே
நாடியே பாகமா யில்லையென்று (924)

இயல்ப தென்று சிலவாதி கூடி
இன்பமா யுப்புச் செயநீரால்
நயமி தாமென்று செய்துசெய்து பார்த்து
நட்ட மடைந்தாரே ஞானப்பெண்ணே (925)

கல்லல்பட அயந் தானே யுருக்கிட
காரண மாய்க்கரி யாய்ப்போக
சொல்லாம லெடுத்து விட்டுயெறிந்துமே
சோகம தாகத் திரிவார்கள் (926)

இப்படி யாக அலைந்து திரியாமல்
இன்பம தாக முடிவினிலே
செப்பிய படியே பார்த்தாக் கால்தோணும்
சித்தியு மாமடி ஞானப்பெண்ணே (927)

அய முருக்கவே வந்த யிடமெல்லாம்
அன்பாய்க் கெவுரி குதிரைப்பல்லு
நயம தாகவே வெள்ளைப் பாஷாணமும்
நாட்டினல் தானே உருகிவிடும் (928)

முடுகு மூன்றுக்கு ஒன்றுதான் சேர்த்துநீ
முத்தியாய்ப் பூச்சாரு விட்டரைத்து
கரே மாக உருக்க மணியாகும்
காரண மென்னடி தோழிப்பெண்ணே (929)

சொன்ன படிமுறை செய்யாதே போனல்
சோர்ந்து அயந்தனைப் பாராமல்
நன்னய மாகவே சுண்ணவகை பாரு
நாடியே செந்தூரம் யருங்கடி (930)

உப்புத் திராவகம் பட்டாலே அயம்
உண்மையாய்க் கிட்டமாய்ப் போகுமடி
அப்பு சிவந்தாலே காரீயம் வெள்ளீயம்
அன்பான செம்புமே நாகமுதல் (931)

விட்டனைத் துந்தான் புடம்போ டச்சத்து
மேன்மைய தாக உருகிவிடும்
கட்டளை யாகவே சத்தாகு மிதில்
காரண மாமடி ஞானப்பெண்ணே (932)

காரண மாவது கட்டுவகை அதைக்
காணு ரசவாதி சாஸ்திரத்தை
வாரண வேயுப்புச் செயநீரை வைத்து
வாகாக வைத்துமே நீரிருத்து (933)

சாக்கெல் லாங்கட்டத் தாநினைந்து அதை
தப்பாமல் பாஷாணம் லிங்கமுதல்
நிரக்க வேயுமி யோடதில் வைத்துமே
நேராகத் தானுஞ் சுருக்கிடவே (934)

சுருக்கிட் டுப்போட்டுத் தானெடுத்து யிதில்
சுத்தம தாகவே காரமிட்டு
நருக்கென் றுபுடந் தானேவைக்க ஓடி
நாடியே தானே புகைந்துவிடும் (935)

இப்படி வாதிகள் அலைந்து கெட்டுமே
இன்பமாய்ப் போகாமற் சொல்லக்கேளு
தப்பித மில்லாமற் சொல்லுகிறேன் பாகம்
சாதக மாய்க்கேளும் வாதிகளே (936)

கட்டுவ தெப்படி யென்றலோ பூதம்
காரண மாகவே பாஷாணம்
முட்டிட வேரெண்டை யுஞ்சேர்த் தரைத்துநீ
முக்கிய மான புகைநீரால் (937)

சிட்டர் புகழவே தானே சுருக்கிடு
சீக்கிர மாகப் புகையடங்கும்
திட்டம தாகவே செய்துமே கொண்டுநீ
சிறப்பா யிருந்திடு ஞானப்பெண்ணே (938)

காரிய மிடைக்குக் கெந்தியுஞ் சேர்த்தரை
காரண மாகச் சுருக்கிடவே
பாரியு மாகவே ஈயம் பிடிக்குமே
பத்தாமல் நின்றிடும் வேதைதனில் (939)

வேதைக ளாகவே செம்பு தனிலிடை
வித்தக மானதோர் வன்னி கெற்பம்
பாதக மாகவே சேர்த்தரை திராவகம்
பண்பாக உண்டையாய்ப் பண்ணிக்கொண்டு ()

லிங்கக் கட்டு

நீதிய தாகச் சுருக்கிடக் கட்டுமே
நேரான லிங்கமும் ஓடாது
பாதிய வேலைகள் தானுகுங் குரு
பண்பான தங்கமு மாகுமடி (941)

தாரக் கட்டு

நாகத்தை உடைத்துத் தாரமிடை சேர்த்து
நன்மையாய்த் தானரை திராவகத்தால்
பாகமா யுருட்டிச் சுருக்கிடக் கட்டுமே
பண்பான நாகமுஞ் சத்தாகும் (942)

யோகமாய் லோகத்தி லுட்கொண்டு வாங்கிடும்
உண்மையாய் வர்ணம் நிலைத்திடுங்காண்
ஏகமாய் வர்ணம் நிலைத்து யிருந்திடு
மென்றுதான் சொல்கிறேன் தோழியரே (943)

கெவுரிக் கட்டு

நிலைக்கவே வெள்ளியந் தாளகம் சேர்த்துமே
நேரா யிடைக்கிடை தானரைத்து
மலைக்க வேபுகை நீரில் சுருக்கிட
வாகான கட்டாகுந் தோழியரே (944)

இரும்பு கெவுரி யிடைசேர்த்து அரை
இன்பமாய் மூலிகைச் சாருவிட்டு
வரும்ப தாக உருக்கி யெடுத்தாக்கால்
வாகான கட்டாகும் ஞானப்பெண்ணே (945)

புத்தி

இப்படிக் கட்டாகும் வாதிகளு மிதை
இன்பமாய் விட்டு யிலைபிடிங்கி
தப்பித மாகவே கட்டியே கட்டுமே
தானலை வார்ரச வாதிகளே (946)

அலைந்து திராவகம் வைத்தெடுத்து லிங்கம்
ஆதர வாக ஒருகட்டியாய்
துலைந்து மேபுகை நீரில் சுருக்கிட
சுத்தியே ஓடிப் புகைந்திடுமே (947)

புகைந்து போகவே வர்ணங்க ளில்லாமல்
போட்டிக ளாக மிகவுஞ்சொல்லி
தகைந்து மேகெட்ட வாதி திரிகிறார்
தாக்கான பாதையைப் பாருங்கடி (948)

இப்படிக் கட்டி யலையாமல் ஒன்றை
இன்பமாய் வைத்து அரைத்துக்கட்டு
சொற்படி போலவே பார்த்தாக்கால் வாதம்
தோணுமே வாதங்கள் ஞானப்பெண்ணே (949)

சிங்கிலிக் கட்டையைக் கட்டினாலே அது
சிராய் வீட்டை விளக்கிக் கொள்ளும்
பாங்குடன் கட்டாமல் போனாற் பலனென்ன
பதி நிலைக்குமோ ஞானப்பெண்ணே (950)

நிலைக்க வேநவ லோகமுஞ் சேர்த்துமே
நேராய்க் களங்கமுஞ் சொல்லுகிறேன்
மலைக்க வேண்டாங்காண் வாதிகளேயிதை
மாவலு வாகவே செய்துகொள்ளு (951)

செய்திடத் தங்க மிகவாகு மிதில்
செந்தூரம் பண்ணினால் கோடிவித்தை
உய்திட வேகாய சித்தியாகு மிதில்
உற்றுமே கேளடி ஞானப்பெண்ணே (952)

துருசுபற்பம்.

துருசு பலம்பத்துத் தானே யெடுத்திதைச்
சுட்டிட வெள்ளையாய்க் காரமாகும்
பரிச மாகவே செம்பரத் தம்பூவில்
பாகமாய்ப் போட்டுப் பிழிந்துகொள்ளு (953)

பிழிந்த நீரை எடுத்துச் சீசாவினில்
பின்பு தானடைத்துச் சொல்லக்கேளு
அழிந்து போகா தயமொரு சேரெடு
ஆண்மையாய்க் கெவுரி தான்சேரு (954)

அயமணி.

சேர்த்து யிடைரெண்டுந் தானரைக்கக் கேளு
திட்டமாய்ப் பூச்சாரு விட்டரைத்து
பார்த்து அரைத்து உருக்கிட வேமணி
பாகம தாகத் திரண்டிடுங்காண் (955)

திரண்ட மணியை ஐந்து தரந்தனில்
திட்டம தாக நல்லாயுருக்கி
வரண்ட வெள்ளி மணிபோல வேயெடு
வாகாகத் தானுடை தோழியரே (956)

வெங்காரஞ் சேர்த்து உருக்காதே யிதில்
வேதனை யாகக் கரியாகும்
சிங்கார மாக உருக்கி யெடுத்திடச்
சித்தமாய்ச் சொல்கிறேன் கேளுங்கடி (957)

காந்தச்சத்து.

காந்தம் பலமொன்று தானெடுத்து அதில்
காரிய மாகக் கெவுரிசேர்த்து
பாந்தமாய்ப் பூச்சாரு விட்டரைத் துப்புடம்
பாகமாய்ப் போட்டு எடுத்திடவே (958)

எடுக்கத் தூளாகுங் கேளுங்கடி யிதில்
இன்பமாய் முன்னயந் தானிடைக்கு
அடுத்துச் சேர்த்து உருக்கிட வேமணி
யாக உருகியே வந்திடுங்காண் (959)

நின்ற மணியெடு அப்பாலே வைத்துமே
நேராகத் தானினிச் சொல்லக்கேளு
ஒன்றான தாளகச் சத்துமே சொல்கிறேன்
உண்மையாய்ப் பாரடி ஞானப்பெண்ணே (960)

தாளகச்சத்து.

துத்தம் பலமொன்று தானெடுத்து யிதில்
சூட்சமாய்த் தாளகந் தானிடையாம்
பத்தவே பூச்சாரு விட்டரைத் துப்புடம்
பாகமாய்ப் போட்டு எடுத்திடவே (961)

எடுத்து முன்னயந் தானிடைக்குச் சேரு
ஏகமாய்ப் பூச்சாரு விட்டரைத்து
விடுத்துச் சொல்லாம லேவழித்து அதை
மேதினி யோர்க்குத் தெரியாமல் (962)

விட்டரைத் ததைக்கு கைதனி விட்டுநீ
விதங்க ளாக உருக்கியெடு
கட்டளை யாகவே சத்தாகுமிதை
காதலிப் பாகவே வைத்துக்கொள்ளு (963)

அப்பிரகச் சத்து.

அப்பிர கப்பலம் தானெடுத்து யிதில்
ஆதர வாகவே வீரமிடை
தப்பித மில்லாமல் பூச்சாரு விட்டரை
தானே வெண்ணெயாகும் காயவைத்து (964)

முப்பொழு தாகப் புடம்போட்டு யெடு
முன்னயந் தன்னி லிடைசேரு
எப்போதும் வற்றாத செல்வம்வரு மினி
இசைந்து பாரடி ஞானப்பெண்ணே (965)

சேர்த்தரை பூச்சாரு விட்டுக் காயவைத்து
செம்மையாய் மூசை தனிலிட்டுமே
பார்த்து உருக்கவே தானுருகுஞ் சத்து
பாகம தாக யிருந்திடுங்காண் (966)

இருந்த சத்தையு மப்பாலே வைத்திடு
இன்பமாய்ச் சொல்கிறேன் நீ கேளு
அருந்தவஞ் செய்த பேர்களுக்கு எங்க
ளாசான் சொன்னது ஞானப்பெண்ணே (967)

செம்புச் சத்து

சொல்கிறேன் செம்பு பலமெடுத்து நல்ல
சோதியாய் ராவி யெடுத்துக் கொண்டு
அல்லிட வேவன்னி கெற்பம் பலமொன்று
அன்பாக எட்டுநாள் தானே அரை (968)

அரைக்க மயனம்போ லாகும்பூச் சாருதான்
அன்பாக விட்டு அரைத் தெடுத்து
வரைக்கப் பூசைகள் பண்ணிப் புடமிடு
வாகா யெடுத்து அயமிடைசேர் (969)

சேர்த்துமே பூச்சாரு விட்டரைத்துக் காய
செப்பமாய் வைத்து உருக்கியெடு
பார்த்துமே சத்தா யுருகிவிடுமது
பதி நிலைக்குமே ஞானப்பெண்ணே (970)

காரீயச் சத்து

பதி நிலைக்கவே காரீய முமெடு
பாகம தாய்ப்பலந் தானிருத்து
சதிய தாகவே கெவுரி யிடைசேர்த்து
காத்தி அரைத்துமே வில்லைதட்டி (971)

தட்டிப் புடமது தானே போட்டுயெடு
சார்வான முன்னையந் தானிடைக்கு
கட்டி யரைத்திடப் பூச்சாரு விட்டுமே
காரண மாயதைக் காயவைத்து (972)

காய வைத்துமூசை தன்னிலே யிட்டிடு
காரண மாக உருக்கியெடு
நேயம தாகப் பொரிபோலே சத்தாகும்
நேர்மைய தாமடி ஞானப்பெண்ணே (973)

நாகச்சத்து

சத்துக ளெடுத்து அப்பாலே வைத்து
சாதக மாய்ப்பலம் சோரனெடு
சித்துக ளாடலாம் நாலுக்கு ஒன்றதாய்
சேர்த்திடு சூதந் தனைக்கேளு (974)

பரை யருளால் உருகியே புட்டாகும்
பாகமாய்த் தானுடை கல்வமிட்டு
அரைக்கக் கெந்தகம் தானிடைக்குச் சேர்த்து
ஆண்மையாய்ப் பூச்சாரு விட்டரைத்து (975)

துலக்க மாகவே தான்புடம் போட்டெடு
சுத்தமுள் ளரச வாதிகளே
விலக்க முன்னயஞ் சோர னிடைசேர்த்து
வித்தக மானபூச் சாருவிட்டு (976)

அரைத்து ரவியினி லேகாய வைத்துநீ
அன்பாகத் தானே உருக்கியெடு
உருக்கி டவுமே சத்தா கும்நல்ல
உண்மை யானசத்தை வேறேவைத்து (977)

வெள்ளீயச்சத்து

வெள்ளீ யம்பலம் தானெடுத்து ரசம்
வித்தக மாகவே நாலுக்கொன்று
துள்ளி உருக்கியே புட்டுபோற் செய்திடு
துப்பர வாக மனோசிலையும் (978)

சேர்த்துமே தானிடை சேர்த்துக்கொண்டு நல்ல
செப்பமாய்ப் பூச்சாரு விட்டரைத்து
பார்த்துமே வில்லையாய் தான்பிடித்து ரவி
பாகமாய்க் காய உலரவைத்து (979)

வைத்துப் புடம்போட்டுத் தானெடுத்து அயம்
வாகா யுருக்கி யிடைசேரு
சித்துக ளாகவே பூச்சாரு விட்டரை
சித்திய தாக அரைத்துருட்டி (980)

அரைத்து மூசை தனிவிட் டுருக்கவே
அன்பாகச் சத்தையும் வேறேவைத்து
பரைத்து மேயினி சொல்லுகி றேன்சத்து
பாகமாய்க் கண்டெடு தோழிப்பெண்ணே (981)

தங்கச்சத்து

கண்டு எடுக்கவே தங்கம் பலமொன்று
காரண மாகத் தகடுதட்டி
பண்டுமே கல்காவி தான்பழச் சாருடன்
பத்தவே விட்டரைத் தேதுழப்பி (982)

சென்றுமே தங்கத் தகட்டையே காய்ச்சியே
செம்மையாய்ப் பத்துத் தரந் துவைத்து
நன்றாகப் பத்துத் தரமுந் துவைத்திட்டு
ரசமும் நாலிலொன் றுசேரு (983)

சித்தம தாக அரைத்துருட்டி யெடு
சீக்கிரம் மத்தங்காய்க் குள்ளடைத்து
முத்திய தாகவே ஐந்து புடமிட்டு
முத்தி பெறத்தா னெடுத்துக்கொண்டு (984)

எடுத்து யெள்ளசத் தெல்லா முருக்கியே
இன்பமா யோரிடை தங்கச்சத்து
அடுத்து யெட்டியே தான்முழங்கு மிது
அன்பாகப் பாருங்கள் தோழிப்பெண்ணே (985)

குருவாய்த் தானே முடிந்துவிடும் நல்ல
கூர்மை யுள்ளதங்கந் தானாகும்
திருவான திந்தக் களங்கத்தா லேமூத்தி
சித்தியு மாமடி ஞானப்பெண்ணே (986)

சித்திக்கு மூத்தான வித்துக்களை யிதில்
செய்யும் வரிசைகள் தான்கேளு
சித்தியா கச்செம்பு ஒரு பலமெடு
சேர்க்கவே சொல்கிறேன் கேளுங்கடி (987)

சொல்ல வெடியுப்புச் சீனமும் ரெண்டிடை
சோகம தாய்க்கத்த நீரைவிட்டு
நல்லா யரைத்துக் குழப்பியே செம்பையும்
நன்மைய தாய்வெட்டை யாகுமட்டும் (988)

எடுத்து மெதுவாய் மூக்கால் வெட்டையாக
இன்பம தாக உருக்கிக் கொள்ளு
படுத்து மேநவ லோகம் ஒன்றுசேரு
பாகமாய்ச் செய்பு யிரண்டு தனில் (989)

சேர்த்து உருக்கியே நொருக்கு வெள்ளியில்
சேர்க்க இருபதுக் கொன்றீய்ந்து
பார்த்துமே ஊதி யெடுத்திட வேமதி
பாகப் பழம்போல் சிவந்துவிடும் (990)

சிவந்து யெட்டரை மாத்தாகும் நல்ல
சிக்கெனத் தங்கம் விளைந்திடுங்காண்
கவந்தக் குந்தனப் பொன்னாகும் பாரடி
காரண மாக இதுலெகுவு (991)

தாகம தாக முடிவினில் பார்த்திடு
தப்பாமல் மூத்தியும் யோகம்வரும்
பாகம தாகவே செய்தாற் பலனாகும்
பதி நிலைக்குமே ஞானப்பெண்ணே (992)

அதிக மான வேதைக ளானதோர்
ஆதிக் களங்கையும் சொல்லுகிறேன்
பதி நிலைக்கவே லோகக் களங்கையும்
பாகமாய்க் கேளடி ஞானப்பெண்ணே (993)

முதியோர் சொன்னது போலவே நீசெய்து
முன்னிலை யாகவே சத்தெடுங்காண்
சதியில் லாமலே சொல்லிவிட் டேனிது
சாகரந் தன்னிலே செய்துவிடு (994)

பத்திய தாகவே வாதங்கள் செய்திடும்
பாக்கிய மானதோர் வாதிகளே
சித்திய தாகிடும் வாசியோ கம்பாரு
சேர்ந்திடும் ஞானப் பதிவாய்க்கும் (995)

பதி நிலைக்கவே லோகத்தைப் பார்த்திடு
பாகம தாகவே செய்தாக்கால்
நித முனக்குமே தங்கமும் வந்திடும்
நிச்சய மான களங்கிது தான் (996)

முன்னே களங்கத்தைச் செய்து முடித்துமே
முத்தியான சித்தி யுண்டாக்கிப்
பின்னே செந்தூரங்கள் பண்ணினுல் வேதைகள்
பித்தனைப் போலே யிருந்திடுவீர் (997)

இருந்து வகையாகச் செய்து பார்த்ாலிதில்
இன்பம தாகச்செந் தூரம் வரும்
வருந்திட ரச வாதங்கள் வந்திடும்
வாகான நற்பொரு ளாகுமடி (998)

ஆகவே சத்துக்கள் தானெடுத்தாற் பலன்
அதிக மாகவே உண்டாகும்
தாகவே மேனியுஞ் சொர்ணம தாமிது
தாக்கினுல் வேதைக ளுண்டாகும் (999)

உண்டாகச் செந்தூரஞ் செய்துமே சாப்பிடு
உற்ற ரசவாதம் வந்திடுங்காண்
பண்டாகத் திரிந்தா லாவதென்ன பலன்
பாகமு மெப்படித் தான்வருகும் (1000)

கரும்பொன் ஞலேக ளங்கமாச்சு மிதில்
காரண மாகவே செம்பொன் ஞச்சு
வரும் வருமென்று சும்மா யிருந்தாக்கால்
வாய்க்குமோ பாரு ரசவாதம் (1001)

ஞானம்

துரிய மாவது நாபிக்கமலத்தில்
துப்பர வாகவே சுத்திசெய்து
பரிய தாகவே ஏறிடச் செய்தாக்கால்
பலன் தருகுமே ஞானப்பெண்ணே (1002)

துரியா தீதத்தி லுட்செலுத்தி வாசி
துப்பர வாகவே சுத்திசெய்து
பரிய தாகவே செய்து யிசைத்தாக்கால்
பலன் தருகுமே ஞானப்பெண்ணே (1003)

துரியா தீதத்தின் மேற்செலுத்தி வாசி
சூட்ச மாகக்கண் டலம்பின பின்
சரிய தாகவே வாசியைக் கட்டிட
சத்தமு முண்டு அமிர்தமுண்டு (1004)

ஞாயம் செய்யும் வாதி

உண்டிட அமிர்தஞ் சிந்திடுங்காண் நல்ல
உற்ற ரசவாத யோகத்திலே
கண்டு கொண்டுயிந்தக் காலத்தைப் போக்கினுல்
காரண மாகுமே ஞானப்பெண்ணே (1005)

வெள்ளியை முன்னே நொருக்கிக்கொள்ளு மிதில்
வேதையு மாகவே செய்து கொள்ளு
துள்ளித் திரியாமல் செம்பை யுடைத்துக்கொள்
சொர்ண முண்டாகவே சொல்லுகிறேன் (1006)

களங்கம் பண்ணி உருக்கிடு நீ தங்கம்
காரண மாய்க்காய்ச்சித் தோய்த்துயெடு
விளங்கவே கட்டிப் பார்த்தாக்கால் நல்ல
வேதையு மாகுமே ஞானப்பெண்ணே (1007)

களங்கஞ் செய்யக் கடைத்துரு சாமிதில்
காரச் சுண்ணமுஞ் செய்ய வென்றால்
வளங்க மாகவே நீலனை வைத்துநீ
வடிவ மாகவே சுண்ணம் பண்ணு (1008)

செந்தூரஞ் செய்திடில் வேதையுண் டாமனம்
தேறியே செய்துநீ பார்த்துக்கொண்டு
முந்தவே சொல்லியே தான்பார்த்து யிதை
முறையாய்ப் பாரடி ஞானப்பெண்ணே (1009)

வாதத்தைப் பார்த்துமே ஞானம்பாரு நல்ல
வடிவ தாகவே யோகம்பாரு
சேதம் வராமலே யிருந்து வாழ்ந்திட
சித்திய தாகச்செந் தூரமுண்ணு (1010)

சொன்ன முறையெல்லாம் நிச்சய மாமிது
சோதித்தால் வாதம் நிலைக்குமது
கன்னலை விட்டாலே வாதமில்லை யென்று
கருணை கூர்ந்தா ரசுவனியும் (1011)

இந்தப் படியா யசுவனி தேவரும்
எட்டாம் வனந்தனில் சொல்லிப்பின்பு
சிந்தை மகிழ்ந்து ரசவாத மிது
திர்க்கமாய்க் கைபாகந் தான்வரிசை (1012)

கைபா கங்களும் சொல்லிப்பின்பு நல்ல
காரண மானதோர் காலத்திலே
செய்பாக மாகச் செய்தாக் கால்வேதை
திரமா யாகுமே ஞானப்பெண்ணே (1013)

துருசுச் சுண்ணத்தை வைத்துக் கொண்டுநல்ல
சூதத்தைக் கட்டியே வேதைபாரு
பரிசை வேதைக ளாகுமடி நல்ல
பதி நிலைக்குமே ஞானப்பெண்ணே (1014)

யதி நிலைக்கவே ஈசன்சொன் னாதை
பாகமாய்ப் பார்வதி கேட்டுக்கொண்டாள்
நிதி நிலைக்கவே நந்திகேட் டாரிதை
நிட்சய மாகுமே ஞானப்பெண்ணே (1015)

நித்திய மாகவே நந்திகேட்டு அதை
நின்னய மாகத் தன்வந்திரிக்கு
வைத்த பொருள்போலே சொல்லி உபதேசம்
வாகா யசுவனி தான்கேட்டு (1016)

கொண்டு உலகத்தில் தானே யறிவித்துக்
கோத்திரங்க ளெல்லாம் தான்விளங்க
சென்று யிருந்து அண் ணுமலை தன்னிலே
சித்தம்வைத் தெனக்குச் சொல்லினர்காண்(1017)

சிவனும் பார்வதி தான்வாழி யிதில்
தேவராந் தன்வந்திரி தான்வாழி
அவரும் நந்திய ரும்வாழி வெகு
ஆனந்தம் பாரடி ஞானப்பெண்ணே (1018)

தன்வந்திரி சீஷ ரசுவனி யும்வாழி
சாமி யகத்தீச ரும்வாழி
வர்யாம் வாழி புலத்திய ரும்வாழி
வாகான தேரைய ரும்வாழி (1019)

தெய்வமாய்ச் சொன்ன கும்மிவாழி நல்ல
தேசிக நாஞதி தேவர்வாழி
வையக மெங்கூமே வாழிவாழி நல்ல
மாதரசே கும்மி வாழிமுற்றே. (1020)

யூகிமுனிவர் காவியம்

முற்றிற்று.

அறிவிப்பு

41வது பக்கம் 278வது பாட்டு

இரசச்செந்தூரம்.

விட்டுமே லிங்கமும் பூத்த ரசத்தோடே
வேதனை யாக அரைவருத்து
திட்டுமே காசியின் மேரி லடைத்தெரி
தீர்க்கமாய்ச் செந்தூர மாகுமடி (278)

மேற்கண்ட பாட்டு அச்சிடத் தவறிவிட்டபடியால் 41 வது பக்கத்தில் 277 வது பாட்டுக்கு அடுத்த பாட்டாகச் சேர்த்து வாசித்துக் கொள்ளும்படியாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இ. ராம. கு. சன்ஸ்

புக்ஷாப் புதுமண்டபம் மதுரை.

உ

பரமபதி துணை.

மகா மகத்துவந் தங்கிய

ஸ்ரீ கிமாமுனிவர்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

பரிபூரணம் 200

காப்பு

ஆதிகுரு நாதனுட பாதம் போற்றி
அடுத்து நின்ற கணேசனுட பாதம் போற்றி
நீதியாய் முருகனுட பாதம் போற்றி
நிலையான நீலகண்டன் பாதம் போற்றி
சோதிமய மானஉமை பாதம் போற்றி
சொல்லுகிறேன் வாதபூ ரணத்தை நூலாய்
கோதிலா யிருநூறு நன்றாய்ச் சொன்னேன்
கூர்ந்துபா ரிந்நூலைக் கூர்ந்து பாரே (1)

பாருமே சிவன்தானும் உமைக்குச் சொல்ல
பதிவாக உமையாளுஞ் சந்தோஷித்து
காருமே நந்திக்குச் சொன்ன போது
கருத்துள்ள நந்தியுமே மன மகிழ்ந்து
சாருமே தன்வந்திரிக் குரைத்தா ரையா
சரியாகத் தன்வந்திரி பார்த்துத்தேறி
சேருமே அசுவனிக்குச் செப்பத்தானும்
தீவிரமாய்ச் சொல்லிட்டா ருண்மைதானே (2)

தானென்ற வடமொழியிற் சொன்ன நூலை
சமர்த்தான அசுவனியுங் கண்டுதேறி
வேனென்ற வெகுகாலங் குகையினுள்ளே
வெளிவிடா திந்நூலை வைத்துக்கொண்டு
தேனென்ற அசுவனியுஞ் சிந்தைகூர்ந்து
தெளிவான மதியூகி யென்றே தேர்ந்து
வானென்ற யிந்நூலின் விபரமெல்லாம்
வழுத்தினா ரெந்தனுக் குறுதிதானே (3)

உறுதியா யிந்நூலின் மர்மங்கண்டு
உற்றுணர்ந்து வெகுகாலம் பதனமாக
வருதியாய் வைத்திருந்து சந்தோசித்து
வையகத்தோ ரெல்லாருந் தெரியவேண்டி
சுருதிவட மொழியைத்தென் மொழியதாக
சொல்லினேன் பெருநூலா யனந்தங்கோடி
பிருதியாய் நானுமே பார்த்துத்தேறி
பிசகாமல் சூஸ்திரத்தைப் பாடினேனே (4)

பாடினதோர் வாதபரி பூரணத்தைப்
பதிவாக நானூறாய்ப் பாகமாக
கூடினதோர் செந்தமிழாய்ப் பாடித்தானே
குணமாக அதைச்சுருக்கிப் பின்புநானும்
சூடினதோர் பூரணமா யிருநூறாக
சூஸ்திரமாய்க் கருமான மாகத்தானே
மூடினதோர் மூட்டெல்லா மிதிலே சொன்னேன்
முடிவாக முன்னூறு தன்னைப்பாரே (5)

பாருமே தயிலமொடு காரமார்க்கம்
பதிவாக அயந்தனக்குச் சாயமேறும்
காருமே யிதினுடைய மார்க்கமெல்லாம்
கட்டுகின்ற பாசாண வேதையார்க்கம்

நாருமே நவலோகம் பழுக்குமார்க்கம்
நாடியே பொன்னதனிற் சாயமேறும்
சாருமே யிதுவெல்லாம் பூரணத்தில்
சாற்றுகிறேன் யிருநூற்றைச் சார்ந்துபாரே (6)

சாரவே முன்னூறில் அயத்தின் போக்கு
சார்ந்துமே பச்சையிலேயுரைக்கச்சொன்னேன்
கூரவே சாயமது பிடிக்கமாட்டா
குணமாகப் பொன்சேரப் புடமிறங்கா
வாரவே சாஸ்திரங்க ளெல்லாம் பொய்யாம்
வடிவாகப் பெருநூலைப் பார்த்துப் பார்த்து
காரவே அயச்செய்பைச் செய்து செய்து
காணவே சாயமில்லாப் போனதாமே (7)

ஆமேதான் சரஸ்திரமாஞ் சூஸ்திரத்தை
அடவாகப் பார்த்தாலே பாகமாகும்
நாமேதான் சாயமது மிகவு மேறும்
நலமாகத் தங்கமுமாம் நடத்தைபாரு
காமேதான் பெருநூலும் சாஷ்தி ரமும்
கனிந்துமே பார்த்திடவே கருத்துட் சேர்க்க
தாமேதான் வசியமுமாம் வாதமாகும்
தாட்டிகமாய் ஞானவழி யடுக்கும்பாரே (8)

அடுக்குமே வாதபரி பூரணத்தில்
அடைவாகச் சவுக்கார வெடிசுண்ணத்தை
வடுக்குமே விரித்துமிகச் சொன்னேனப்பா
வடிவாக அதைக்குருக்கி யிதிலேதானே
குடுக்கவே சவுக்கார மெளிதாய்த் தானே
குணமாக இந்நூலில் கூர்ந்துகேளு
தெடுக்கவே பூனீரு சேருரெண்டு
திடமாகக் கல்வத்தி லிட்டுக்கேளு (9)

பூனீர்ச்சுண்ணம்.

இட்டுமே சீனமது இடையே சேர்த்து
யிதமாக யிதையரைக்க வுறுதிகேளு
நட்டுமே வெடியுப்புச் செயநீராகும்
நலமாக வெண்சாமம் மாட்டிப்பாரு
வட்டுமே வில்லைசெய்து காயப்போடு
வடிவாக அஞ்சுசுண்ணத் துள்ளேயிட்டு
பட்டுமே பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
பதிவாக ஆரவிட்டு யெடுத்திடாயே (10)

எடுத்துப்பார் தும்பைமலர் போலே யாகும்
யிதமாகக் கல்வத்தி லிட்டுக்கேளு
அடுத்துமே வீரமது பாதி சேர்த்து
அடைவாக வெடியுப்பு நீராலாட்டி
கடுத்துமே வில்லைதட்டிக் காயப்போடு
கனிவாக முன்போலே புடமுமிட்டு
விடுத்துமே பார்த்திடவே வழலைச் சுண்ணம்
விதமாகச் சவுக்கார மாகுந்தானே (11)

ஆகுமே வழலையது சுண்ணந் தானும்
அணைத்தாக்கால் துருசதுவுஞ் சுண்ணமாச்சு
ஏகுமே உபரசங்கள் சுண்ணமாகும்
இதமாக நவலோகஞ் சுண்ணமாகும்
பாகுபெறச் சவுக்காரச் சுண்ணத்தாலே
பதிவாக வாதசித்தி பூதசித்தி
நாகுமே யிதுவெல்லாஞ் சவுக்காரத்தால்
நலமாக யெட்டெட்டுஞ் சித்தியாமே (12)

சித்தியது யேதென்றால் சொல்லக்கேளு
திறமாக முன்னேதான் சவுக்காரத்தை
புத்தியாய் சூஷ்திரமாய்ச் செய்துகொண்டு
புகலரிய வாதசித்தி புகலக்கேளு

நத்தியே வினையங்க ளில்லையப்பா
நாதாந்தப் பேரொளியி னடப்புக்கண்டு
பத்தியாய்ச் செய்திடவே சித்திசித்தி
பாகமதைப் பார்த்திடவே பண்புமாமே (13)

சவுக்காரத்தண்ணீர்

ஆமேதான் சவுக்காரத் தண்ணீராலே
ஆடலாங் கட்டுவகை யரையக்கேளு
நாமேதான் சவுக்காரம் பலமும்நாலு
நலமாகப் பீங்கானி லிட்டுப்பின்பு
வாமேதான் நல்லெண்ணெ படியும்நாலு
வடிவாக யிட்டுப்பின் வண்மைகேளு
தாமேதான் சுண்ணாம்புக் கல்லையப்பா
தாட்டிகமாய் நீற்றிவிடு தண்மைதானே (14)

தண்மையாய்த் தண்ணீரு சேருரெண்டு
தாட்டிகமாய் விட்டுநீ தெளிவிருத்து
உண்மையாய் நல்லெண்ணெய் தனிலேவிட்டு
உருதியாய்ப் பாலாக மூரிந்துபோகும்
வண்மையாய்ப் பால்போலே யிருக்கும்பாரு
வடிவாக மத்திட்டுக் கடைந்துபாரு
கண்மையாய் வெண்ணெய்தனை வழித்துப்பின்பு
கனிவாகச் சரக்குகளைக் கட்டக்கேளே (15)

லிங்கக்கட்டு

கட்டவே லிங்கமது கருதக்கேளு
கனிவாக லிங்கமது பலமும்நாலு
முட்டவே கம்பியாய் வாங்கிவந்து
முனிவாகச் சவுக்கார வெண்ணெய்தன்னை
வட்டவே லிங்கமது மேலேபூசி
வரமாகக் கற்பூர தீபந்தன்னில்
மூட்டவே வாட்டிப்பார் லிங்கந்தானும்
முனையாக யிருகியே கட்டும்பாரே (16)

கட்டுமே லிங்கமதை நெருப்பில்வைத்து
கரியான நெருப்பூத லிங்கஓடாய்
வட்டுப்போ லிருக்குமந்த லிங்கந்தன்னை
வடிவாக மெழுகாகும் வண்மைபாரு
நட்டுமே சிகாரமது களஞ்சியொன்று
நலமாகப் பரித்தகடு களஞ்சிஒன்று
முட்டமே யிதுரெண்டும் அரைக்கவெண்ணே
முனிவாகக் கலஞ்சியது புனுகுசேரே (17)

சேர்த்துமே அரைத்திட்டு லிங்கமேலே
சிறப்பாகப் பூசியே கரியோட்டில்தான்
பார்த்துமே வாட்டிடவே வன்னிதானும்
பரிவாக மெழுகாகும் மெழுகைத்தானும்
நார்த்துநீ நவலோகந் தனிலேயீய
நலமாக மாத்தென்ன பத்துமர்கும்
வார்த்துமே புடமதுதா னிறங்கும்பாரு
வளமாக மண்டலந்தா னுண்டுபாரே (18)

உண்டுபார் நரைதிரைக ளற்றுப்போகும்
உற்றுமே பாஷாண மெல்லாந்தானும்
கண்டுபார் காரமுதற் சாரமெல்லாம்
கட்டாக யிப்படியே கட்டிப்பாரு
மூண்டுநீ சொல்லாதே யிப்படிக்கு
முனிவாகக் கட்டியே மெழுகுபண்ணு
வண்டுபோ லலையாதே சவுக்காரத்தை
வடிவாக வைத்திடவே சித்தியாகும் (19)

வேடியுப்புச் சுண்ணம்

ஆமேதா னின்னமொரு சுண்ணமார்க்கம்
அடைவாகச் சொல்லுகிறே னறிவுள்ளோர்க்கு
நாமேதான் வெடியுப்பு ஐந்தாங்காய்ச்சல்
நலமாகப் பலம்பத்து நிறுத்துக் கொண்டு

வாமேதான் பழம்புளியும் பலந்தான் பத்து
வடிவாக இதுரெண்டு மிடித்துநைய
சாமேதான் வில்லைகளைக் காயவைத்து
சரியாகப் புதுச்சட்டி அடுப்பிலேத்தே (20)

செயநீர்

ஏத்தியே யெரியிட்டு ஒவ்வொன்றிய
யிதமாகப் பற்றியே யெரிந்துபோகும்
நாத்தியே கடுஞ்சுண்ண மாகும்பாரு
நலமாகப் பனியில்வைக்கச் செயநீராகும்
வாத்தியே யிந்நீரில் சீனந்தன்னை
வடிவாகப் பலமொன்று செயநீரிட்டால்
பாத்தியே பொரிந்துமே சுண்ணமாகும்
பரிவாகச் சீனமது சுண்ணந்தானே (21)

சீனச் சுண்ணம்

தானென்ற சுண்ணமது பலமுமொன்று
தாட்டிகமாய் நல்லெண்ணெய் படிதொன்றென்று
வானென்ற யிதுரெண்டும் ஒன்றாய்த்தானும்
வடிவாகக் கலக்கிடவே தயிருபோலாம்
நானென்ற தயிரதுவைக் கடையவெண்ணை
நலமாக வெண்ணைதனை வழித்துக்கொண்டு
கானென்ற தாளகத்தின் மேலேதானே
கனிவாகத் தடவியே வாட்டிடாயே (22)

தாளகக் கட்டு

வாட்டியே சூடனுட தீயிற்றானும்
வடிவாக யிருசாமம் வாட்டிப்பின்பு
தாட்டியே பார்த்திடவே தாளகந்தான்
நலமாக உருகியே கட்டிப்போகும்
மூட்டியே மெழுகாகுஞ் சிவந்துநிற்கும்
முனிவாகக் காரிய மிடையேதாக்கு
தாட்டிகமாய் நொறுங்குமது வங்கந்தானும்
தடையறவே யெடுத்துநீ தன்மைகேளே (23)

தன்மையாய் நொருங்கியதோர் காரியத்தில்
தாட்டிகமாய்த் தாளகத்தை ஒக்கச்சேர்த்து
வண்மையா யரைத்துநீ புடத்தைப்போடு
வடிவாகக் களங்காக யிருக்கும்பாரு
உண்மையாய்ச் செம்புதனில் றூற்றுக்கொன்று
உறுதியாய்க் கொடுத்துருக்கு பத்துமாத்து
பெண்மையாய்ப் புடம்துதா னிறங்கும்பாரு
பேசாதே யிதைவிற்றுச் செலவுசெய்யே (24)

செய்துமே யிப்படிக்கு யெல்லாந்தானும்
செயமாகப் பாஷாண மெல்லாங்கட்டும்
பைதுமே சவுக்காரச் சுண்ணந்தானும்
பதிவாக வெடியுப்புச் சுண்ணத்தாலே
நைதுமே யெல்லாமுங் கட்டிப்போகும்
நலமாகப் பெருநூலில் விரித்துச்சொன்னேன்
கைதுமே வழலையைத்தான் சொல்லவில்லை
கனிவாகப் பூரணத்திற் சொன்னேன்பாரே (25)

வழலை அரிய

பாருநீ வழலையது யேதென்றுக்கால்
பதிவாக நல்லெண்ணெய் யாச்சுபாரு
கோருமே பூநீரு காரமாச்சு
குணமாக யிதுரெண்டுஞ் சேர்ந்தபோது
வாருமே வழலையென்ற பேருமாச்சு
வடிவாகக் கட்டினமு முருக்கினமுமாச்சு
கூருமே யிப்படிக்கு யிரண்டுஞ்சேரு
குணமாகக் களங்குசெய்பு தயிலமாச்சே (26)

சவுக்காரச் சுண்ணம்

ஆச்சேதான் சுண்ணத்துக் காதிகேளு
அடைவான சவுக்காரங் காய்ச்சும்போது
வாச்சேதான் நல்லெண்ணெய் விட்டுத்தானே
வடிவாகக் கழற்றினால் பூநீரெண்ணெய்

பாச்சேதான் கழன்றுபோம் பூநீர்தன்னில்
பதிவாக வெண்ணெய்கக்கிச் சீனத்தாலே
தாச்சேதான் காரமது யிறங்கும்பாரு
நலமான சவுக்காரச் சுண்ணமாமே (27)

சுண்ணமென்ற துறைதோரும் வெல்லும்பாரு
சூட்சமுடன் சகலசாரக் கதுவும்நீறும்
கண்ணமது கோலாமே விட்டவெண்ணெய்
கணக்காக வாங்கிடவே நீலம்நீறும்
பெண்ணரசு யிருந்தாலே பிள்ளையாகும்
புத்தியுட னிப்படிக்குப் பெருமையாக
தன்னிகராய் வைத்திடவே சகலசித்தி
தாட்டிகமா யறிந்திடவே சித்தனாமே (28)

சித்தனா யிருநூறு பூரணத்தில்
செப்பினேன் நூல்களெல்லாஞ் சுருக்கமாக
முத்தியா யுலகத்தோர் பிழைக்கவென்று
முனிவாகச் சொல்லிவிட்டேன் முனிந்துபாரு
வித்தாலே விளைந்ததொரு மரத்தைப்போல
வேராகும் தூராகும் விருப்பி நில்லு
புத்தியாம் ரசவாதி யோகவாதி
புகலறிய அவர்களுக்குப் புத்திசொல்லே (29)

சாரக் கட்டு

சொல்லவே சாரத்தின் கட்டுச்சொல்வேன்
சுகமாக நாகமது கண்விட்டாடும்
மெல்லவே வெடியுப்புச் சுண்ணத்தோடே
மேன்மையாய்ச் சீனத்தை யிடையாய்ச்சேரு
கல்லவே அரைத்தூது கடுமைச்சுண்ணம்
காரணமாய் நல்லெண்ணெய் சேருஒன்றில்
வல்லவே பலமொன்று கூடச்சேரு
வடிவாகப் பால்போலே முறியும்பாரே (30)

முறியுமே அதைக்கடைய வெண்ணையாகும்
முனிவாக வெண்ணை தனை யெடுத்துமைந்தா
அறியவே சாரத்தின் மேலேபூசி
அடைவாக வாட்டிடவே யெண்ணெய்க்கும்
நெறியவே அதட்டியே வாட்டிப்பின்பு
நிலையாக மேல்கவசஞ் சொல்லக்கேளு
வடியவே சீனத்தை வெடியுப்பாலே
வரவாக நீராலே அரைத்துஊதே. (31)

சீனச் சுண்ணம்

ஊதவே சீனமது சுண்ணமாகும்
உற்றுமே அரைத்திட்டுச் சாரயேலே
காதலாய்க் கவசமது கட்டிநீயும்
கனிவாகப் புடம்போடு சாரச்சுண்ணம்
வாதையது படவேண்டாஞ் சாரச்சுண்ணம்
வடிவாகப் பெரியபுடம் போட்டெடுக்க
நாகமாம் நாகமதை உருக்கிக்கொள்ளு
நலமாகச் சாரத்தை மேலேதூவே (32)

தூவவே நாகமது கண்விட்டாடும்
துடியாக வெள்ளிமணி போலவாகும்
நாவவே செம்புதா னெட்டுரெண்டு
நலமாகச் சேர்க்கவே தங்கமாகும்
காவலா யிருப்பவர்க்குச் சொல்லுவாய்நீ
கனிவாக ஞானவிதி கனிந்துபாரு
தாவியே திரியாதே வழலைதன்னை
தாட்டிகமாய்ச் சொல்லாதே சார்ந்துபாரே (33)

பாருநீ வழலையது திலகமென்று
பரிவாக யெண்ணெயது பெயருமாகும்
ஆருமே சொல்லாதே சுண்ணத்தோடே
துடியாகச் சேர்த்துவிடப் பாலுமாகும்

வாருமே சாக்கெல்லாங் கெஞ்சிக்கட்டும்
வடிவாகப் பெருநூலில் சொல்லவில்லை
சாருமே பார்த்தரியச் சித்திசித்தி
சாரித்து யெல்லாமுஞ் செப்பிடாயே (34)

கெவுரிக்கட்டு

செய்திடவே கெவுரியது கட்டுமார்க்கம்
செயமாகப் பொன்னுகைச் சொல்லக்கேளு
பைதிடவெ கெவுரியது பலமுமொன்று
பதிவாகப் பழச்சாற்றில் சுத்திசெய்து
நைதிடவே வழலையென்ற சுண்ணங்கேளு
நலமாக வெடியுப்புச் சுண்ணம்நேராய்
கைதிடவே திலகமது யிடையேசேர்த்து
கனிவாகக் கடைந்துபார் வெண்ணையாமே (35)

ஆமேதான் வெண்ணைதனை வழித்துத்தானே
அடைவாகக் கெவுரிக்கு அங்கிபூட்டி
நாமேதான் கரியோட்டில் குழறவாட்டு
நலமாக வாட்டிடவே கட்டிப்போகும்
பாமேதான் கட்டியதோர் கெவுரிதானும்
பதிவாகப் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
சாமேதான் அரபொடியும் பலமும்பத்து
சரியாகக் கல்வத்தி லிட்டிடாயே (36)

அயச்செம்பு

இட்டுநீ வழலையென்ற பாலாலாட்டி
இதமாகக் மூகையிலிட்டு உருக்கிப்பாரு
பட்டுமே வெள்ளிபொன்போல் கண்விட்டாடும்
பரிவாக ஆடினதோர் மணியைத்தானும்
கட்டுமே செம்புதா னிடையேசேரு
கனிவாக உருக்கிஉடை வெட்டையாகும்
மூட்டுமே காரமது யிடையேசேர்த்து
முனிவாகப் பழச்சாற்று லாட்டிடாயே (37)

ஆட்டியே வில்லைகட்டி ரவியிற்போடு
அடைவாகப் பெரியபுடம் போட்டுத்திரு
நாட்டியே யெடுத்துப்பின் காரங்கூட்டி
நலமாக அரைத்ததனை முன்போல்போடு
மூட்டியே குகையிலிட்டு உருக்கினைக்கால்
முனிவாகச் சூரியன்போற் செம்புமாகும்
தேட்டியே இப்படிக்கு ஐந்துதானும்
திரமாகப் போடவே செம்புமாமே (38)

செம்பெடுத்து வெள்ளிதனி லெட்டுரெண்டும்
சேர்த்துமே உருக்கிப்பார் மாத்துயெட்டு
வம்பாகச் சொல்லவில்லை வழலைப்போக்கு
வடிவாகப் புடமிறங்கும் வண்ணம்பாரு
தம்பிரான் செயலாகும் வழலைதன்னை
சாற்றிடவே கைபாக மாகவைத்து
நம்பியே பார்த்திடவே யெல்லாஞ்சித்தி
நலமாகும் யெல்லாமும் நடத்தைகாணே (39)

அயச்செம்புசெந்தூரம்

காணவே செப்புதனைச் செந்தூரிக்க
கருவாகச் சொல்லுகிறேன் கருணைபாரு
தோணவே அயச்செம்பு பலமுமொன்று
துடியாகத் தங்கமது பலமுமொன்று
ஊணவே சேர்த்துருக்கித் தகடுகட்டி
உத்துமே தகடுக்கு முக்கால்கெந்தி
வாணவே வீரமது காலுஞ்சேர்த்து
வடிவாக வழலையென்ற பாலாலாட்டே (40)

ஆட்டியே மையாக நேகவாட்டி
அடைவாகத் தகட்டின்மே லப்பிக்காய
வாட்டியே புடமொன்று போட்டுத்திரு
வடிவாக நொருங்குமட்டும் புடமும்போடு

நாட்டியே கரிபோலே தூளுமாகும்
நலமாகத் தூளெடுத்து வெள்ளியத்தில்
கூட்டியே உருக்கிப்பார் தங்கமாகும்
குணமாக யிதைவித்துச் செலவுசெய்யே (41)

செய்து நீ யுண்டுடுத்திச் சீவனத்தைச்
சிறப்பாகச் செய்து நீ யோகம்பாரு
பைதுமே சுளிமுனையில் பரிந்துநில்லு
பதியாக உண்டுடுத்தி வழியைத்தேடு
கைதுமே அந்திசந்தி பணமவ்வீதம்
கனிவாக உண்டுவர மண்டபத்தில்
தைதுமே நரைதிரைக ளற்றுப்போகும்
நலமாகச் சித்திதரும் நன்மையாமே (42)

ஆமேதான் லிங்கமொடு பூரம்சூதம்
அடைவாகத் தாளகமும் பாசாணங்கள்
நாமேதான் வழலையென்ற வெண்ணெய்தன்னை
நலமாகத் தடவியே வாட்டிவாட்டி
பாமேதான் புடம்வைத்து நவலோகத்தில்
பதிவாகக் குடுத்திடவே பாகமாகும்
தாமேதான் நவலோகம் வெள்ளிதன்னில்
தாட்டிகமாய்க் கொடுத்திடவே தங்கமாமே (43)

தங்கமாம் வழலையென்ற வெண்ணெய்தானும்
தாட்டிகமாய் வெடியுப்பு சுண்ணந்தானும்
பங்கமாய்ச் சேராதால் பலனுமில்லை
பதிவான ஞானவிதி பதிவுமில்லை
சங்கமாய் சித்தரவர் மறைத்தாரையா
சரியாகப் பூரணத்தில் சார்புந்தோணும்
துங்கமாய்ச் சொல்லிவிட்டே னுலகமீதில்
துடியாகச் சகலசித்தும் சுருக்கிலாமே (44)

நாதவிந்துஅறிய

சுருக்காகப் பூனீரு சுண்ணம்பண்ணு
சுயமாகப் பின்னேதான் வழலைசேரு
நெருக்காகச் சேர்க்கவே பாலுமாகும்
நேர்மையா யிதின்பேரு சத்திநாதம்
பெருக்காகச் சுக்கிலசுரோ ணிதமுமாச்சு
பேராகப் பூனீரு சேர்ந்ததாலே
குருக்கிடையுங் கருக்கிடையு மாச்சுதப்பா
குருவாகுங் கோசபீ சந்தானுமே (45)

ஆமேதா னிதைவிட்டுச் சித்தரெல்லாம்
ஆண்மையாய் மூலிகையி லிருக்குதென்றும்
காமேதான் வழலையென்று மறைத்ததாலே
கருக்குருவு மதியாமற் கேட்டாரப்பா
நாமேதான் பெருநூலைப் பார்த்துப்பின்பு
நலமாகச் சூஷ்திரமு மிகவும்பார்த்து
தாமேதான் செய்தாக்கா லெல்லாமாகும்
சவுக்கார வழலையது சேரச்சித்தே (46)

சித்தாவ தேதென்றால் சொல்லக்கேளு
சிறப்பான பாஷாணங் காரசாரம்
முத்தாக யிதுகளிலே யெண்ணெய்யுண்டு
முனிவாகக் காரமதி லெண்ணெய்யூத்து
நத்தாகி வாட்டிடவே பாசாணங்கள்
நலமாகக் கட்டியே லோகமீதில்
நத்தியே பாய்ந்ததினால் தங்கமாச்சு
நாட்டிலே வழலைதனை விட்டார்கேளே (47)

விட்டகுறை யாலேதான் வாதம்வந்து
விருப்பமாய் லெபிக்குமது வழலையில்லா
சிட்டர்களே வாதமது ல்பிக்கமாட்டா
சிறப்பாகச் சரக்குகளைச் சேர்த்தரைத்தால்

முட்டாளே சத்தாகும் சத்தைத்தானும்
முனிவாகப் பிரித்துசெம்பு யெடுத்துவெள்ளி
நட்டாகக் கொடுத்திடவே மாத்துப்போலாம்
நலமில்லை புடமிறங்கா நடத்தைதானே (48)

நடத்தைதா னேதென்று சொல்லக்கேளு
நலமான நாதத்தால் கோடிவித்தை
திடத்தையாம் யெண்ணெய்யினால் கோடிவித்தை
தீர்க்கமாம் சவுக்கார மில்லாப்போனால்
விடத்தையாம் வழலையினு லொன்றுமில்லை
விதமாகச் சத்திசிவஞ் சேர்ந்ததாலே
புடத்தையாம் புடமிறங்கும் பொன்னுமாகும்
பேருலகில் சாயமாம் வாதந்தானே (49)

அயச்செம்பு

வாதந்தான் அயச்செம்பு சொல்லக்கேளு
வடிவான அயத்தினுட பெருமைமெத்த
நீதமாய்ச் சொல்லுகிறேன் உற்றுக்கேளு
நிலையாக அயமதுவுந் தெரியாதாலே
நாதமாங் கெந்தியது உடனேசேர்ந்து
நலமாக உருக்கிடவே சத்துமாகும்
பாதமாஞ் சத்ததுவும் பளிங்கிபோலாம்
பாலகன்போ லிருக்குமது பாரிலோர்க்கு
வாதமாஞ் செய்யவகை யறியாமற்றான்
வடிவாகச் சொல்லுவா ருலகிற்றானே (50)

தானென்ற உலகத்தி லயத்தின்செம்பு
தாட்டிகமாய்ச் சொல்லுகிறேன் உற்றுக்கேளு
வானென்ற வழலைதொட்டுச் செம்பெடுத்தால்
வர்ணமுமாம் புடமிறங்கும் மார்க்கஞ்சென்னேன்
கானென்ற வழலையது தெரியாதாலே
கனிவாகத் தங்கமில்லை கண்டுகொள்ளு
தேனென்ற நாதாக்க ளாடும்வித்தை
செப்புகிறே னுலகுதனிற் றிறமிதாமே (51)

திறமாக வழலையது சொல்லக்கேளு
திடமாகத் தைலமது வழலையாச்சு
அறமாகச் செவ்வல்லிக் கிழங்குச்சாறு
ஆண்மை யிடித்துமே பூச்சார்விட்டு
திறமாகப் புளிந்துமே திரிநாள்வைத்து
திட்டமாய் வடிகட்டிப் பின்புகேளு
உறமாகப் படியொன்றில் வெங்காரந்தான்
உற்றுநீ அரைச்சேரு பொரித்திடாயே (52)

பொரித்திடவே புதுச்சட்டி யடுப்பில்வைத்து
பிசகாதே யெரியிடவே பொரிந்துசுண்ணம்
நரித்திடவே பொரிகாரச் சுண்ணந்தன்னை
நலமாகக் கல்வத்தி லிட்டுத்தானே
விரித்திட்டுப் பொடியாக்கிச் சாத்திலிட்டு
விதமாக அடுப்பேற்றிப் பொங்காமற்றான்
கரித்திட்டுக் காய்ச்சியே கொஞ்சந்தானே
கனமான வழலையது படியுமொன்றே (53)

ஒன்றாக விட்டுமே திரிநாள் வைத்து
உறுதியாய் அயச்சட்டி தன்னிலேதான்
கன்றாகக் காய்ச்சியே அகப்பையாலே
கனிவாகக் கொஞ்சமாய் விட்டுக்காய்ச்சி
நன்றாகத் தைலமென்ற பதமாய்க்காய்ச்சி
நலமாகத் தைலத்தை யெடுத்துநீயும்
நின்றாக அரைபொடியும் பலமும்நாலு
நிலையாகத் தைலத்தில் பிசரிவையே (54)

வைத்துமே திரிநாளுஞ் சென்றபின்பு
வகையான குகைவிட்டு உருக்கிப்பாரு
தைத்துமே காராக உருகுமப்பா
தாட்டிகமாய்க் காரெடுத்து தைலந்தன்னில்

பைத்து அதைப் பிரட்டியே உருக்கித்திரு
பகாறிய வெள்ளிபொன்போற் கண்விட்டாடும்
நைத்து நீ அயத்திலே சாயமேரும்
நலமாக யின்னம்வகை நடத்தைகேளே (55)

சேம்புச் சுத்தி

கேளுமே செம்பதுவுந் தகடுவாங்கி
கெடியாகக் கரியுப்பு யிரண்டுவாங்கி
ஆளுமே செங்கல்மாச் சேருஒன்று
அடைவாக யிதுயிரண்டும் பொடியாய்ப்பண்ணி
காளுமே செம்பதுவை யுள்ளேவைத்து
கனிவாகப் பெரியபுடம் போட்டெடுக்க
தாளுமே செம்பதுவு மிறந்துபோகும்
துடியாக அயச்சத்திற் சரியாய்ச்சேரே (56)

சரியாகச் சேர்த்துநீ தைலந்தன்னில்
தாட்டிகமாய்க் கொதியிட்டு வற்றக்காய்ச்சி
வரியாகக் குகையிலிட்டு ஊலயிற்தானே
வடிவாகக் குமுறவே உருக்கிளுக்கால்
திரிவாக வெள்ளிமணி போலேயாகும்
திட்டமா யதையெடுத்துக் கல்வமிட்டு
பிரிவாக வெங்காரம் பாதிசேர்த்து
பிசகாதே செவ்வல்லிக் கிழங்குச்சாரே (57)

சாத்தியே யெண்சாம மாட்டிப்பின்பு
சரியாக வில்லைதட்டிக் காயப்போடு
பாத்திலே பெரியபுடம் போட்டெடுத்து
பதிவாகக் கல்வத்தி லிட்டுத்தானே
நாத்திசையுந் தான்மெய்க்கக் காரங்கூட்டி
நலமாகக் கிழங்குச்சார் தன்னைவிட்டு
போத்தியே யிருசாம மறைத்துவில்லை
பொலிவாகக் கட்டியே காயப்போடே (58)

போடவே பெரியபுடம் போட்டெடுத்து
பிசகாமல் குகையிலிட்டு உருக்கித்திரு
நாடவே வெள்ளிமணி போலத்தானே
நலமாக அடியில்நிற்கு மேலேதானே
ஊடவே கருப்பாக ஒதுங்கிப்போகும்
உறுதியா யிரும்பதுவுங் களிம்புபோகும்
தேடவே வெள்ளிபொன்போல் கண்விட்டாடும்
திறமாக யிருக்குமது திறமிதாமே (59)

வங்கச்செம்பு.

ஆமேதான் யிச்சத்தைத் தூரவைத்து
அடைவாகக் காரீயஞ் சேருஒன்று
நாமேதா னிதைஉருக்கிச் சூதந்தானும்
நலமாகப் பாய்ச்சிவிடு பாதிதானும்
காமேதான் புட்டாக நொருங்கிப்போகும்
கனிவாக யிடைசமனு யைந்தாங்காய்ச்சல்
தாமேதான் சேர்த்துநீ சாமமாட்டி
சரியாக வில்லைபண்ணிக் காயப்போடே (60)

போடவே கத்தாளை நீரினாலே
பொலிவாகப் பெரியபுடம் போட்டெடுத்து
நாடவே மஞ்சள்நிறம் வங்கம்நிற்கும்
நலமாகப் பின்னும்நீ கல்வத்திட்டு
கூடவே கத்தாளை நீரினாலே
குணமாக இருசாமம் அரைத்துவில்லை
பாடவே காயவைத்துப் புடத்தைப்போடு
பதிவாக வில்லையது சிவந்துபோமே (61)

போகுமே முன்னெடுத்த அயத்தின்சத்தில்
பேசாதே யிடைசமனுப் சேர்த்தரைத்து
வாகுபெறச் செவ்வல்லிப் பூச்சார்விட்டு
வடிவாக அரைத்துநீ வில்லைதட்டி

தாகுபெறக் கதிரிலிடு புடத்தைப்போடு
சமுசயங்க ளெண்ணாதே குகையிலிட்டு
பாகுபெற உருக்கிடவே யியந்திய்ந்து
பதிவாகச் செம்பாகும் பாரிலோர்க்கே (62)

பாரியே தங்கம்போற் செம்பேயாகும்
பதிவான அயச்செம்பு யிதுதானப்பா
ஊரிலே வாதிக்கிச் சொல்லிடாதே
உத்து நீ யிதைவைத்துச் சீவனங்கள்
கூறியே பண்ணிவிடு ஞானந்தன்னை
குணமாக உண்டுடுத்துப் பின்புதானும்
தேரியே ஞானவழி யடுத்துக்கூடு
சிலம்பொலிபார் ஞானத்தைச் செய்திடாயே ()

செய்திடவே முன்வைத்த அயத்தின் செம்பை
சிறப்பாக வெள்ளிதனில் பத்துரெண்டு
பைதிடவே கொடுத்துருக்கு யேழுமாத்து
பதிவாகப் புடமிறங்கும் பாரிலோர்க்கு
கைதிடவே பெருநூலிற் சொல்லவில்லை
கனிவாகக் கைபாக மிந்தநூலில்
வைதிடவே பூரணந்தா னிரண்டுநூறில்
வடிவாகச் சொல்லிவிட்டேன் வண்மைதானே (64)

களங்கு

தானென்ற அயச்செம்பு பலமும்நாலு
தாட்டிகமாய்த் தங்கமொன்று நாகமொன்று
வானென்ற அயச்செம்பை உருக்கிகொண்டு
வடிவாக யதைச்சேர்க்கக் களங்கமாகும்
தானென்ற நவலோகம் நூற்றுக்கொண்டு
தலமாக யிட்டிடவே தங்கமாகும்
கானென்ற உங்களுக்குச் சொன்னேனையா
கனிவாகப் பார்த்திடவே கனகமாமே (65)

களங்குசெந்தூரம்

ஆமேதான் களங்குதனைச் செந்தூரிக்க
அடைவாகச் சொல்லுகிறே னையாகேளு
வாமேதான் களங்குக்கு நாலிலொன்று
வடிவாகத் தாளகத்தை ஒக்கச்சேர்த்து
நாமேதான் கல்வத்தி லிட்டுஆட்டி
நலமாக யிருசாமஞ் சென்றபின்பு
காமேதான் வில்லைதட்டிக் காயப்போடு
கனிவாகக் காய்ந்தபின்பு சொல்லக்கேளே (66)

சொல்லவே குக்குடத்தில் சிவந்துபோகும்
சுயமான நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
மெல்லவே கொடுத்திடவே யெட்டுமாத்து
மேன்மைபெறப்புடமிறங்கும்மேன்மைநல்லாம்
கல்லவே அந்திசந்தி பணமவ்வீதம்
கனிவாக உண்டுவரக் கருணைகேளு
நல்லவே கற்றூணும் வழலைப்போக்கு
நலமாகக் கைப்போடு உப்புத்தள்ளே (67)

தள்ளிடுவாய் கூட்டுவது யென்னவென்றால்
தாட்டிகமாய் நெய்யோடு பாலுமாகும்
கள்ளியே மோராகும் சர்க்கரையுமாகும்
கனிவாக யிதுவெல்லாங் கூட்டிக்கொள்ளு
துள்ளியே தவசுமது உறுத்துநிற்கும்
துடியான யுகாந்தவரை தேகநிற்கும்
மெள்ளவே சொல்லிவிட்டேன் வழலைப்போக்கு
மேன்மையா யிதைவைத்து விரும்பிடாயே ()

விரும்பிடவே சவுக்கார மொன்றுகேளு
வேதாந்தச் சித்தரவர் மறைத்தசொல்லை
தரும்படவே சொல்லுகிறேன் நன்மையாக
நலமாக யிதையறிந்து செய்துகொள்ளு

துரும்புமுதல் பொன்னுகும் வேகமெற்ற
துடியான வழலைதனைச் சொல்லக்கேளு
கரும்புபோற் சொல்லுகிறேன் சவுக்காரத்தை
கனிவாகச் சொல்லுவது காதல்கேளே (69)

காதலாய்ப் பூனீரு பதக்குவாரி
கண்டித்துப் புதுச்சட்டி தன்னிலிட்டு
வாதையா யமுரிபடி யெட்டுவிட்டு
வடிவாகச் சுக்கானீர் படியும்ரெண்டு
சாதையா யெல்லாமு மொன்ருய்ச்சேர்த்து
சரியாகக் கல்சட்டி தன்னிலூற்றி
பாதையாய் மூன்ருனாள் தெளிவைவாங்கி
பதிவாகக் காய்ச்சிடவே பரிந்துகேளே (70)

பரிந்துமே குணமாகக் காய்ச்சிப்பின்பு
பதிவாகச் சாம்பல்தனில் துணிமேலிட்டு
வரிந்துமே குளம்பதுவை மேலேயிட்டு
வடிவாக உண்டையது பண்ணித்தானே
கரிந்துமே கதிரிலிட்டுக் காயப்போடு
கருவாக அஞ்சுசுண்ணக் குகையிலிட்டு
பரிந்துமே பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
பாங்கான சவுக்காரங் கடுமைதானே (71)

வழலைச்சுண்ணம்

தானென்ற சவுக்கார மிதுவேயாச்சு
தாட்டிகமாய் வழலையது சேரக்கேளு
ஊனென்ற நல்லெண்ணெய் படியொன்றுக்குள்
உற்றுமே சவுக்காரஞ் சேருபோடு
வானென்று கலங்கியே திரிருள்வைக்க
வடிவாகப் பாலாகும் பாலேத்தானும்
ஆனென்று விட்டயெண்ணெய் கக்கக்கேளு
அடைவாகச் சீனமது சேருவாங்கே (72)

வாங்கியே புதுச்சட்டி அடுப்பிலிட்டு
வடிவாக யெரித்திடவே பொரிந்துபோகும்
தாங்கியே பொரிந்ததொரு சீனந்தன்னை
தாட்டிகமா யதனிடைக்குச் சூடன்சேரு
பாங்கியே யிரண்டுமொன்ருய்க் கல்வத்திட்டு
பதிவான சவுக்காரம் பாலாலாட்டி
தேங்கியே யிருசாமம் சுவாஆட்டி
திடமாக வில்லைதட்டி உலரப்போடே (73)

போடவே ஐந்துசுண்ணம் மேலேகட்டி
பொலிவாகப் பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு
ஆடவே யெடுத்துப்பார் கடுமையாக
அடைவாக வழலையது சுண்ணமாச்சு
நாடவே வழலையென்ற சுண்ணந்தன்னை
நாதாக்கள் மறைத்ததுவை வெளியிற்சொன்னேன்
ஊடவே சகலமெல்லாங் கட்டிப்போகும்
உறவாக யிருக்குமது தங்கந்தானே (74)

துருசுச் சுண்ணம்

ஆமேதான் தங்கமது ஆகும்நேர்மை
அடைவாகச் சொல்லுகிறே னப்பாகேளு
வாமேதான் துருசதுவும் பலமும்பத்து
வடிவாகச் சவுக்காரம் மேலேகட்டு
நாமேதான் கதிர்படவே காயப்போடு
நலமாகப் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
காமேதா னெடுத்துப்பார் வெண்ணெயாகும்
கனிவாகத் துருசதுவுஞ் சுண்ணமாமே (75)

சுண்ணமாந் துருசதுவை யெடுத்துக்கொண்டு
சுருக்காக நல்லெண்ணெய் படியிற்போட்டு
சுண்ணமாம் யெண்ணெயது முரிந்துநல்லாய்க்
கனிவாகப் பாலாகுங் கண்டுகொள்ளு

இன்னிலத்தில் காரத்தில் புரிந்துதானல்
யிதமாகச் சகலசாக் கதனைக்கட்டும்
முன்னமே மெழுகாகும் நவலோகத்தில்
முக்கியமாய்த் தங்கமது ஆகும்பாரே (76)

லிங்கக் கட்டு

ஆகுமே லிங்கமது பலமுமொன்றில்
அடைவான பால்லே துவைத்துவாட்ட
ஏகுமே பாலதுவும் உள்ளேசென்று
யிதமாகக் கட்டியது யிருகிப்போகும்
பாகுபெறச் சாமமது குமுறவாட்டப்
பதிவாக லிங்கமது உருகித்தானே
தாகுபெற யிருக்குமது நவலோகத்தில்
தாட்டிகமாய் நூற்றுக்கு ஒன்றுதாக்கே (77)

தாக்கிடவே மாத்ததுவும் பத்துமாகும்
சமுசயங்க ளெண்ணாதே புடமிறங்கும்
வாக்கிடவே யிதைவிற்றுச் சீவனத்தை
வடிவாகச் செய்துநீ யோகம்பாரு
நோக்கிடவே காயசித்தி உடனேயாகும்
நொடிக்குள்ளே சகலமுந்தான் சித்தியாமே
பாக்கிடவே மூளைக்குமது காயுங்காய்க்கும்
பதிவாக யிதைப்போலே பரிந்துகாணே (78)

வீரமணி

காணவே வீரமது பலமுமொன்றில்
கனிவாகச் சவுக்காரங் கடைந்தபாலால்
தோணவே தடவியே வாட்டித்திரு
துடியாக வீரமது மணியுமாகும்
ஆணவே நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
அடைவாக யிட்டுருக்க மாத்துக்கேளு
பாணவே பத்தாகும் மாத்தைவிற்று
பதிவாகச் சிலவுக்கு வைத்துக்கொள்ளே (79)

கொள்ளவே தாளகமும் பலமும்பத்து
குடியாகச் சவுக்கார வழலைதன்னில்
மெள்ளவே தோய்த்துநீ வாட்டுவாட்டு
மேன்மையா யிப்படிக்குக் குமுறவாட்டு
துள்ளவே தாளகமுஞ் சிவந்துபோகும்
துடியாக வோடாது கரியில்நிற்கும்
கள்ளவே நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
கனிவாக யிட்டிடவே தங்கமாமே (80)

கெந்தக மெழுகு.

தங்கமாந் தாளகத்தின் தங்கம்போல
தாட்டிகமா யில்லையடா தன்மைசொன்னேன்
துங்கமாய்க் கெந்தகமும் பலமுமொன்றில்
துடியாகச் சவுக்காரந் தெளிந்தபாலால்
பங்கமா மேலேதான் துவாளையிட்டு
பதிவாகக் கற்பூர தீபந்தன்னில்
வங்கவே மாட்டிடவே மெழுகுமாகும்
வடிவாக நவலோகம் நூற்றுக்கொன்றே. (81)

ஒன்றாக விட்டுருக்கிப் பார்க்கும்போது
உறவாகத் தங்கமது நேர்மைமெத்த
கன்றாகப் புடத்துக்கு யிறங்கிப்போகும்
காரணமாய்க் கருமறைத்தார் சித்தர்மெத்த
நன்றாகச் சொல்லிவிட்டேன் அயத்தின்போக்கு
நலமாகக் கெந்தியுடன் சேர்ந்ததாலே
வன்றாக யெல்லாமுஞ் சித்திசித்தி
வடிவாக அறிந்திடவே வடிவைக்கேளே (82)

காந்தச் செம்பு

கேளென்ற காந்தத்தின் செம்புசொல்வேன்
கெடியாகக் காந்தமது சேருமொன்று
நாளென்ற துடைத்துநீ கல்வத்திட்டு
நலமாகப் பழச்சாறு விட்டரைத்து

கானென்ற புடமிட்டு யெடுத்துக்கொண்டு
கனிவாக வழலையது சொல்லக்கேளு
தானென்ற வெடியுப்பு ஐந்தாங்காய்ச்சல்
தன்மைபெறப் பலம்பத்து புளியும்பத்தே. (83)

வெடியுப்புச் சுண்ணம்.

பத்தாக இதுயிரண்டு மூரலிலிட்டு
பதிவாக தையயிடி வில்லைகட்டு
முத்தாகப் புதுச்சட்டி அடுப்பிலிட்டு
முனிவாக ஒவ்வொன்றாய்க் கொடுத்துவா நீ
நத்தாகப் பற்றியே யெரிந்துபோகும்
நலமாகக் கடுஞ்சுண்ணம் வெடியுப்புத்தான்
வித்தாக யிந்தயிடை சீனந்தன்னை
விதமாகப் பொரித்துமே மேன்மைகேளே. (84)

கேளுமே யிடைசமனாய்ச் சீனந்தன்னை
கெடியாகப் பொரித்து நீ சேர்த்தரைத்து
நாளுமே வில்லைதட்டிக் காயப்போடு
நலமாக ஐந்துசுண்ணத் துள்ளேயிட்டு
வாளுமே புடம்போடப் பூப்போலாகும்
வடிவாகக் கடுஞ்சுண்ணம் வெடியுப்புத்தான்
பாளுமே போகாது யின்னங்கேளு
பதிவாக வழலையது பண்புகேளே (85)

பண்பாகக் கோழியது ரெத்தம்வாங்கி
பதிவாகச் செரொன்றில் உப்புச்சுண்ணம்
தண்பாகப் பலமொன்று நிறுத்துக்கொண்டு
தாட்டிகமாய்க் கலந்திடவே கரைந்துபோகும்
உண்பாக நல்லெண்ணெய் படியுமொன்று
உறுதியா யிரண்டுமொன்றாய்ச் சேர்த்துப்பாரு
கண்பார்வை யாகவே தயிர்போலாகும்
கனிவாகக் கடைந்து நீ காய்ச்சிடாயே (86)

காய்ச்சிடவே யெண்ணெய்பத மாகக்காய்ச்சி
கனிவாக வெங்காரம் பலமுமொன்று
வாய்ச்சிடவே கெந்தியது பலமுமொன்று
வடிவாக இதுயிரண்டும் பொடித்துக்கொண்டு
நாய்ச்சிடவே தைலத்திற் போட்டுக்காய்ச்சி
நலமாகக் காந்தத்திற் பிசிரிக்கொண்டு
பாய்ச்சிடவே குகையிலிட்டு உருக்கிப்பாரு
பதிவாக மணிமணியா யிறங்கும்பாரே. (87)

பாருமே உருகினதோர் காந்தந் தன்னை
பதிவாகத் தூரவைத்துப் பின்புகேளு
வாருமே செம்பதுவுஞ் சேருவொன்று
வடிவாக உப்புக்குள் புடத்தைவைக்க
காருமே செத்ததுவுங் கருப்புமாகும்
கனிவாகக் காந்தத்திற் சமனாய்ச்சேரு
நாருமே மூன்தைலந் தன்னிலிட்டு
நலமாகக் காய்ச்சிமெள்ள வருத்திடாயே (88)

வருத்துநீ வொட்டவே யெடுத்துத்தானும்
வடிவாகப் பெரியபுடம் போட்டெடுத்து
நருத்துமே குகையிலிட்டு உருக்கிப்பாரு
நலமாக வெள்ளி பொன்போ லுருகியாடும்
பருத்துமே வெங்காரங் கூடச்சேர்த்து
பதிவாக உருக்கிடவே ஐந்துதானும்
குருத்துமே யிரும்பதுவுங் கனிந்துபோகும்
குணமாக வெள்ளியது சத்துத்தானே (89)

சத்தெடுத்து வைத்துநீ சொல்லக்கேளு
சரியாக யீயமது சேருவொன்று
யத்தெடுத்துக் கல்வத்தில் தையத்தட்டி
பதிவாகப் பிச்சுமே பொடியதாக்கி

முத்துமே கத்தாளை நீரினாலே
முனிவாக அரைக்கவே சொல்லக்கேளு
புத்தியாய் மிருதாரு சிங்கிதானும்
புனிதமா யிடைசமனாய்ச் சேர்த்துக்கொள்ளே ()

சேர்த்துநீ கத்தாளம் மாலாலாட்டி
சிறப்பாக வில்லைகட்டிக் காயப்போடு
பார்த்துமே காய்ந்தபின்பு புடத்தைப்போடு
பதிவாக யெடுத்திடவே சிவந்துகாணும்
நாத்துமே முன்சத்தி யிடையேசேர்த்து
நலமாகக் கல்வத்தி லிட்டுக்கேளு
மூத்துமே காரமது யிடையே சேர்த்து
முனிவாக உருக்கிடவே செம்புமாமே (91)

ஆமேதான் செம்பெடுத்து வெள்ளிதன்னில்
அடைவாக யிருபதுக்கு வொன்றுதாக்கு
தாமேதான் தாக்கிடவே வெள்ளிதானும்
தாட்டிகமாய்ப் பழுக்குமது யேழுமாத்து
நாமேதான் சொல்லிவிட்டோ மிருநூறுக்குள்
நடத்தையெல்லாம் வாசியோ கத்தைப்பாரு
பூமேதான் சொல்லிவிட்டே னுலகத்தோர்க்கு
பேராசை யாகவேண்டாம் காந்தம்பாரே (92)

காந்தமது யெளிதல்ல அயமுந்தானும்
கருணைபெறச் சித்துமிக உண்டுபாரு
நாந்தமாம் வழலையது சுண்ணந்தன்னை
நலமாகச் சேர்த்தாலே யெல்லாஞ்சித்தி
பாந்தமாம் வழலையது சேராப்போனால்
பதிவாகச் சித்தியில்லை யெல்லாம்பொய்யாம்
வாந்தமா முன்னூலாம் பெருநூல்தன்னில்
வகையாகப் பாடவில்லை வழலைதானே (93)

வழலையது காயசித்தி யேதென்றக்கால்
வடிவான மனிதருக்கு யெண்ணெய்தேய்த்து
நிழலையாய் முழுகினல் சித்திமெத்த
நிலையில்லாச் சாஷ்திரத்தில்பெருநூல்தன்னில்
கழலையாம் பிண்டமது யெடுக்கச்சொன்னேன்
கனிவாகக் காயசித்தி எண்ணெய்யாச்சு
தழலையாய் கடந்தவர்க்குத் தெரியுமப்பா
தாட்டிகவான் செய்யுமிது தண்மைதானே (94)

தானென்ற வழலையது தெரியாதாலே
தாட்டிகமாய் வழலையது வெடியுப்பென்றும்
வானென்ற பிண்டமது வழலையென்றும்
வடிவான அமுரிகளம் வழலையென்றும்
தேனென்ற சவுக்காரம் வழலையென்றும்
செப்பினர் பெருநூலிற் திறமையாக
ஊனென்று சொல்லிவிட்டே னருத்தர்கண்டால்
உறவாகத் தங்கமது செய்வார்தானே (95)

செய்யாமல் பெருநூலில் மறைத்தேனப்பா
செய்தாக்கால் வயிரவரும் கோபஞ்செய்வார்
பையிலே யிருந்தபணம் போலேதானே
பருவமா யவிழ்த்தாக்கால் தெரியுமப்பா
வையகத்தோ ரிம்மர்மம் தெரியாதாலே
வாடிமனம் கெட்டலைந்து போனரப்பா
மெய்யினல் சல்லடையிற் சலித்தாலல்லோ
மேன்மையாய்த் தெரியுமது மேன்மைகேளே ()

அப்பிரகச் செந்தூரம்

கேளுமே காயத்துக் குறுதியாக
கெடியான அப்பிரகச் செந்தூரங்கேள்
ஆளுமே காயசித்தி உடனேயாகும்
அடைவாகக் கைபாக மறிந்தாற்சித்தி

நாளுமே பூரணந்தா னிரண்டுநூறில்
நலமாகச் சொல்லிவிட்டே னிதனைவைத்து
காளுமே உண்டுவரச் சித்தியாகும்
கைலையுரை வாசரவர் கற்பமாமே (97)

ஆமேதான் அப்பிரகம் பலந்தான்பத்து
அடைவாகப் பாதியாஞ் சவளேதானும்
நாமேதா னிரண்டையுந்தான் சேர்த்தரைத்து
நலமாகப் பார்க்கையிலே வெண்ணெயாகும்
காமேதான் முச்சாமங் கனியஆட்டி
கதரிவிடு காய்ந்தபின்பு கிடத்திலிட்டு
வாமேதான் பதங்கமது யேறிப்போகும்
வடிவாகப் பதங்கத்தை தள்ளிடாயே (98)

தள்ளியே அப்பிரகந் தனையெடுத்து
தாட்டிகமாய் முன்புகைநீர் விட்டுஆட்டி
துள்ளியே வில்லைகட்டிப் புடத்தைப்போடு
துப்பறவாய்ப் பெரியபுடம் போட்டெடுத்து
கள்ளியே கல்வத்தி லிட்டுக்கேளு
கனிவாகத் தாய்சொன்னுள் சாரைவார்த்து
மெள்ளவே யிருசாம மரைத்துப்போடு
மெதுவாகக் கதிரிலிடு மேன்மைதானே (99)

தானேதா னரைத்துநீ புடத்தைப்போடு
தாட்டிகமாய் ஆலம்பழ நிறமுமாகும்
வானேதா னதையெடுத்துத் தூரவைத்து
வடிவாகச் செந்தூர வயனங்கேளு
நானேதான் பொன்னிச்சி பலமுமொன்று
நலமாக வளகிலுப்பு பலமும்நாலு
கானேதான் பாணிவிட்டு அரைக்கவெண்ணெய்
கனிவாகப் பொன்னிச்சி மேலேகட்டே (100)

செந்தூரம்

கட்டியே கரியோட்டில் குழறவாட்டி
கனமாக உருகுபத மாகவாட்டி
நட்டியே புகையாமல் குழறவாட்டி
நலமாகப் பாணிதனி லெடுத்துப்போட்
டுட்டியே செந்தூர முருக்கம்பூவாம்
துடியாக யெடுத்து நீ தூரவைத்து
குட்டியே சிவந்தஅப்பி ரேகமொன்று
குணமாகத் தாளகச்செந் தூரமொன்றே (101)

ஒன்றாக நாலுக்கு ஒன்றுசேர்த்து
உறவாகப் பாணிவிட்டு நன்றாயாட்டி
கன்றாக உண்டையது கனமாய்ப்பண்ணி
கனமான கதிரிலிட்டுக் காய்ந்தபின்பு
நன்றாக வளையலுப்பைக் கவசங்கட்டி
நல்லகரி யோட்டிலே வாட்டிப்பாரு
மன்றாகச் செவ்வல்லிப் பூப்போலாகும்
மயமான செந்தூர மாகுந்தானே (102)

ஆகுமே செந்தூரந் தளுக்குப்போலாம்
அடைவாகத் தளுக்கென்று நினைத்திடாதே
ஏகுமே சகலநோ யெல்லாந்தீரும்
இதமாக அமுர்தசர்க் கரையாய்த்தோற்றும்
பாகுபெற யிதைப்பெலன் படுத்தக்கேளு
பதிவாக வங்கசெந் தூரஞ்சேர்ந்தால்
தாகுபெற நரைதிரைக ளற்றுப்போகும்
தாட்டிகமா யமனுண்ட கற்பமாமே (103)

கற்பமாம் வகையின்செந் தூரங்கேளு
கனிவாகக் காரீயம் பலமோநாலு
அற்பமென்று யெண்ணாதே பொட்டிலுப்பு
அதில்ரெட்டி ஆவரைப் பஞ்சாங்கந்தான்

தற்பமாம் பொடித்து நீ வைத்துக்கொண்டு
நலமாக அயச்சட்டி அடுப்பிலேற்றி
உற்பனமாய்க் காரீய மிட்டுருக்கி
உறவாக வெடியுப்புப் போட்டிடாயே (104)

போட்டு நீ பனிரெண்டு சாமந்தானும்
பொலிவாக வருத்திடவே சிவந்துகாணும்
நாட்டிலுள்ளோ ரறியாமல் வங்கந்தன்னை
நலமாகச் செந்தூரஞ் செய்யாதாலே
காட்டுமே காயமது உறுதியில்லை
கனிவாக அப்பிரகந் தெரியாதாலே
ஏட்டுகளை யென்னவென்று சொல்வாரப்பா
யிதமாக வங்கசெந் தூரந்தானே (105)

தானென்ற வங்கசெந்தூரந்தன்னைத்
தாட்டிகமாய்க் காண்டிதனில் வைத்துருக்க
வானென்ற யீயமது உருகியாடும்
வடிவாகச் சத்துருதா னறியாதாலே
கானென்ற சத்துருதான் வங்கத்துக்குக்
கனிவாக அயந்தானும் கருணைபாரு
தேனென்ற வங்கமது பலமுமொன்று
திறமாக அயபொடியும் பலந்தானென்றே (106)

ஒன்றாக யிதுரெண்டுங் கல்வத்திட்டு
உரலாக அரைத்து நீ பூனீராலே
நன்றாக வில்லைதட்டிக் கதிரிலிட்டு
நலமாகப் பெரியபுடம் போட்டெடுக்க
கன்றாகச் சிவந்ததுவு மிருக்கும்பாரு
கனிவாக வேசிவந்து நின்றாற்கேளு
வன்றாக அரைத்து நீ பின்புபோடு
வடிவாக முருக்கம்பூ வாகும்பாரே (107)

ஆகுமே யிரும்பதுவுஞ் சேர்ந்தபோது
அடைவாக யியமது யிறந்துபோச்சு
பாகுபெறச் செந்தூரந் தனையெடுத்து
பதருதே அந்திசந்தி மண்டலத்தில்
நாகுபெற உண்டுபார் சர்க்கரையிற்தானும்
நலமாயப் ரேகபஷ்பஞ் சேர்த்துக்கொள்ளு
தாகுபெற சகலநோய் தீர்ந்துபோகும்
தாட்டிகமாய் நோய்தனக்கு ஆணியாமே (108)

சத்திரசகற்பூரம்.

ஆணியாய் குட்டநோ யெல்லாந்தீர
அடைவாகச் சத்திரச கற்பூரந்தான்
ஊணியே செய்திடவே குட்டமெல்லாம்
உருவில்லா தோடிவிடும் உண்மைதானே
நாணியே வச்சிரமா மப்ரேகந்தான்
நலமாகப் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
காணியே சிகரமது பாணிசேர்த்து
கனிவாக யிருசாம மரைத்திடாயே (109)

அரைத்திடவே பாணிவிட்டு மைப்போற்தானே
அடைவாக வில்லைதட்டிக் காயப்போடு
நரைத்திடவே கிடத்திலிட்டு மேலேமூடி
நலமாகச் சாமமொன்று யெரிக்கயேறும்
பரைத்திடவே மேலேதா னேறிநின்ற
பரிவான பதங்கத்தை அடிதன்னோடே
வரைத்திடவே சேர்த்துஅரை யிருசாமந்தான்
வடிவாக முன்போலே யெரித்திடாயே (110)

எரித்திடவே அடியில்நின்ற ததையெடுத்து
யிதமாக அரைத்துநீ புடத்தைப்போடு
விரைத்திடவே வெண்ணீராய்ப் பொருமிப்போகும்
விதமாகப் பலமதுதான் பலமூம்நாலு

கரைத்திடவே முன்செய்த ரசப்பதங்கம்
கனிவாகப் பலம்நாலு கூடச்சேர்த்து
நரைத்திடவே வெண்கருவு தெளிந்தநீரால்
நலமாக மூச்சாம மரைத்திடாயே (111)

அரைத்துநீ வில்லைதட்டிக் காயவைத்து
அடைவாக வில்லைதனை உப்பிலிட்டு
பரைத்துமே மூடிநீ நாலுசாமம்
பதிவாக யெரித்திடவே பதங்கமேரும்
கரைத்துமே யெடுத்துநீ அந்திசந்தி
கனிவாக உண்டிடவே மேகரோகம்
வரைத்துமே குட்டமுதல் யெட்டும்போகும்
வளமாகப் பத்தியமா யுண்டுதேறே (112)

தேறவே சத்திரச கற்பூரந்தான்
திடமாக யிதன்பெருமை சொல்லப்போகா
ஊறவே மேனிதனில் மேகரோகம்
உடனே மேகசலம் யிருபத்தொன்று
கூறவே ஓடிவருங் குணத்தைக்கேளு
குணமாக யிதன்பெருமை குணமுமெத்த
மூறமா யிருக்காதே முனைந்துபாரு
முத்திதருஞ் சத்திதரு முனைந்துநில்லே (113)

நில்லாதே ஒருவரிடஞ் சொல்லவேண்டாம்
நிமிஷத்தில் அவிழ்தங்கள் செய்துகொண்டு
எல்லாமும் பிணிபலவுந் தீர்த்துக்கொண்டு
ஏழைமதி போகாதே யின்பமாக
கல்லாமல் கற்றுலே யெல்லாஞ்சித்தி
கணக்கறிந்து கைபாக மாகச்செய்து
பொல்லாமை யில்லாமல் நல்லோருக்குப்
புகழாகப் பண்டிதங்கள் மிகவும்பாரே (114)

சீனரச கற்பூரம்

பாருமே சீனரச கற்பூரந்தான்
பண்பாகப் பெருநூலில் பெருக்கச்சொன்னேன்
வாருமே பூரணந்தா னிரண்டுநூறில்
வடிவாகச் சூதமது வோடாமற்தான்
காருமே சுருக்கமாய்ச் சொல்வேனப்பா
கைமுறையுங் குருமுறையுங் கண்டுபாரு,
நாருமே நூல்முறையைப் படித்துப்பாரு
நாதாந்தப் பேரொளிவு நடத்தைபாரே (115)

நடத்தையாங் சீனரச கற்பூரத்தை
நன்ருக வகைவிபரஞ் சொல்லக்கேளு
திடத்தையாய்ப் பெருநூலில் ரசபதங்கம்
செயமாகச் சொல்லிவிட்டே னதையெடுத்து
நடத்தையாய் பலம்பத்து நிருத்துக்கொண்டு
தாட்டிமாய்க் கல்வத்தி விட்டுக்கேளு
விடத்தையாய்ச் சீனமது நன்ருயூதி
விதமாகப் பதங்கமிடை சேர்த்துக்கொள்ளே (116)

கொள்ளவே யிதனையே அரைக்கக்கேளு
கூரான வெண்கருவு சேருவொன்று
துள்ளவே காட்டெருமைப் பாலிற்தானும்
துடியாகக் களஞ்சதுவும் ரெண்டுசொட்டு
விள்ளவே விட்டுவைக்க முரிந்துபேகும்
விதமாக யின்னீரால் மைப்போலாக
கள்ளமா யிருசாம மரைத்து நீயும்
கனிவாக வில்லைபண்ணிக் கதிரிலிட்டே (117)

இட்டுமே நன்ருகக் காய்ந்தபின்பு
இதமாக வில்லைதனை யெடுத்துத்தானே
மூட்டுமே உப்புதனிற் சமாதுவைத்து
முனிவாக யிருசாம மெரித்துத்தீரு

நட்டுமே ஓடாது ரசப்பதங்கம்
நலமாகக் கபளித்து உள்ளேநிற்கும்
வட்டுமே யிருக்குமது வில்லைதானும்
வடிவாகத் தும்பைமல ராகும்பாரே (118)

ஆகுமே யிதையெடுத்து நெருப்பிலிட்டால்
அடைவாகப் புகையாது யிருந்துபோகும்
ஏகுமே செம்புதனில் யேழுமாத்து
ஏழைமதி போகாதே குட்டமெல்லாம்
வாகுபெறப் பதினெட்டுந் தீர்ந்துபோகும்
வடிவான சிலேற்பனங்கள் தொண்ணூற்றாறும்
தாகுபெறத் தீர்ந்துவிடும் பத்தியந்தான்
தாட்டிகமாய்ப் பெருநூலிற் சொன்னேனென்பாரே (119)

பாருநீ பெருநூலிற் பத்தியந்தான்
பதிவாகச் சொல்லிவிட்டேன் பாரிலோர்க்கு
ஏறுமே உளுதாலோ வெள்ளாண்மையாகும்
யிதமாகப் பிணிபலவுந் தீர்த்துக்கொண்டு
கூறுமே குலமாகச் சொல்லிப்போட்டேன்
குணமாக யின்னூலைக் கூர்ந்துபாரு
தேருமே யிருக்க அலங் காரமாகும்
திறமாகச் சித்திதருஞ் சணத்திலாமே (120)

வெடியுப்புச்சுண்ணம்

ஆமேதான் வெடியுப்புச் சுண்ணங்கேளு
ஆகாகா சரக்கெல்லாங் கட்டிப்போகும்
நாமேதான் பாசாண மெல்லாங் கட்டும்
நலமாக லிங்கம்பா சாணமெல்லாம்
வாமேதான் கட்டியே மெழுகுமாகும்
வடிவான வழலைதனைச் சேர்த்ததாலே
காமேதான் சகலசரக் கெல்லாங்கட்டும்
கட்டியதோர் சரக்கெல்லாந் தங்கமாமே (121)

தங்கமாம் வெடியுப்பு ஐந்தாங்காய்ச்சல்
தாட்டிகமாய்ப் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
துங்கமாம் பழம்புளியும் பலமும்ஐந்து
துடியாக யிதுரெண்டும் உரலிலிட்டு
பங்கமா யிடித்துநீ மையதாக
பதிவாக வில்லையாய் அகலைப்போல
உங்கமாய் வழலைதட்டிப் புதுச்சட்டிதன்னை
உறுதியாய் அடுப்புதனி லெரித்திடாயே (122)

எரித்திடவே புகைந்துமே பற்றிப்போகும்
யிதமாக அடிதனிலே நின்றதானால்
மரித்துமே சங்கதுபோற் சுண்ணமாகும்
மயமாக உருகியே யிருக்குமப்பா
கரிந்துநீ கத்தியினால் சுரண்டிவாங்கி
காரியமாய் நின்றயிடை சீனந்தன்னை
பிரித்துநீ கரியில்வைத்து ஊதிநன்றாய்ப்
பிசகாமல் சுண்ணத்தி லிடையேசேரே (123)

சேர்த்துமே பழச்சாறு கொஞ்சங்குத்தி
சிறப்பாக அரைத்துநீ வில்லைகட்டி
பார்த்துமே கரியில்வைத்து ஊதிப்போட
பதிவாக முறட்டேத்தா யூதவேண்டாம்
நார்த்துமே கைபாக மாகஊத
நலமாகச் சுண்ணம்பாய் நல்லதாகும்
வார்த்துநீ பனியில்வைக்கச் செயநீராகும்
வடிவாகச் செயநீரை யிருத்துக்கொள்ளே ()

கொள்ளவே செயனீரு சேருவொன்று
குணமாகத் திலகமது சேருஒன்று
துள்ளவே யிடித்துநீ பிழிந்துபார்க்க
துடியாகப் பால்போலே யிருக்குமப்பா

தள்ளவே திலதப்பால் சேருவிட்டு
தாட்டிகமாய்க் கலக்கவே தயிர்போலாகும்
மெள்ளவே பாலதனில் லிங்கம்பூரம்
மேன்மையாந் தாளகமுஞ் சிலையுந்தானே (125)

தானென்ற வெண்ணெயொடு சிங்கிதானும்
தாட்டிகமாய்க் கெந்தியொடு யெல்லாங்கட்டும்
வானென்று துவைத்துமே வாட்டக்கட்டும்
வடிவாக வழலையது சேர்ந்ததாலே
நானென்ற கற்பூர தீபந்தன்னில்
நலமாக வாட்டையிலே கட்டிப்போகும்
பானென்ற நவலோகந் தன்னிலீய
பதிவாகத் தங்கமாம் பரிசுதானே (126)

பரிசாகுஞ் சரக்கெல்லாம் நீறிப்போகும்
பண்பாகக் கைபாக வரிசைபாரு
உரிசையாய்ச் சொல்லாதே உற்றுப்பாரு
உண்மையாய் சத்யமிது உப்புமாச்சு
தரிசையாய் உப்பைவிட்ட வாதிகெட்டான்
நலமாகத் தங்கமதைச் செய்யமாட்டான்
பெரிதான வாதமதைச் செய்யமாட்டான்
பேணியே உப்பைநீ முன்னேபாரே (127)

பாரென்று யிருநூறில் சொன்னமார்க்கம்
படிப்படியா கப்பெறலாம் பாகம்மெத்த
காரென்று குருபதத்தில் தொண்டுபண்ணு
கடுமையாய் உப்பைநீ காய்ச்சித்தேரு
ஊரென்ற வழலையது சேர்ந்ததாலே
உறுதியா யெல்லாமுஞ் சித்திசித்தி
வானென்ற வாசியிலைல் சஞ்சரித்து
வடிவாகப் பார்த்திடவே வண்மையாமே (128)

ஆமேதான் நாகத்தின் சுண்ணத்தாலே
ஆடலாங் கோடியது ஆகும்பாரு
நாமேதான் கட்டாகு மெழுகுமாகும்
நலமாக உலகத்திற் கட்டுமார்க்கம்
ஊமேதான் உருபொருளாய்க் கட்டுமார்க்கம்
உறுதியாய்க் கனிந்துநீ சொல்லக்கேளு
தாமென்ற உப்பாலே யெல்லாமாச்சு
தாட்டிகமாய் நாகமது கட்டக்கேளே (129)

நாகக்கட்டு

கட்டவே நாகமென்ற சவுக்காரந்தான்
கனமான வெடியுப்புப் பலமோபத்து
நட்டவே புளியதுவும் பலமூமைந்து
நலமாக யிரண்டுமொன்று யிடித்துநீயும்
துட்டவே புதுச்சட்டி அடுப்பிலிட்டு
துடியாக ஒவ்வொன்று யீய்ந்துபாரு
மூட்டவே வெந்துருகிச் சுண்ணமாகும்
முனிவாக வெடியுப்புச் சுண்ணமாச்சே (130)

ஆச்சப்பா வெடியுப்புச் சுண்ணமொன்று
அடைவாகச் சீனத்தைப் பொரித்து...தி
நாச்சப்பா யிதுரெண்டு மிடையே சேர்த்து
நலமாகப் பழச்சாரு விட்டரைத்து
தாச்சப்பா வில்லைகட்டி ரவியுலர்த்தி
தாட்டிகமாய்ச் சிறுபுடமாய் வைத்துநீயும்
காச்சப்பா யெடுத்துப்பார் கடுமையாகும்
கனிவான வெடியுப்பு கடுமைதானே (131)

கடுமையாய் வெடியுப்புச் சுண்ணமொன்று
கனிவாக யிலுப்பையெண்ணெய் வே...று
நடுமையாய் முன்னம் வெடி யுப்புச்சுண்...ம்
நலமாகப் பலம்ரெண்டு போட்டுவைக்க

வடுமையாய்ப் பார்த்திடவே தயிருமாகும்
வடிவாகக் காண்டிதனில் நாகம்வைத்து
படுமையா யுருக்கியே திறத்தைக்கேளு
பதிவாக யிருபத்தி ரெண்டுசாயே (132)

ரெண்டுதான் சாய்த்திடவே நாகந்தானும்
நிலைக்கவே கட்டியது மணியுமாகும்
குண்டுபோல் வயிரம்போ லிருக்கும்பாரு
குணமான வழலையென்ற யிலுப்பைநெய்யால்
பண்டுபோ லிருகியே புகையடங்கி
பதிவாகத் தீரமா யிருக்குமார்க்கம்
வண்டுபோல் நாகமது கட்டிற்ருனல்
வளமான நவலோக மெல்லாந்தானே (133)

தானேதான் பழுத்துவிடும் நாகந்தன்னைத்
தாட்டிகமாய் முன்சொன்ன யிடங்களெல்லாம்
வானேதான் களங்கோடு செந்தூரங்கள்
வடிவாக யிதுகளிலே சேர்த்துக்கொள்ளு
நானென்ற யிந்நாகம் நீற்றக்கேளு
நலமான நாகமது பலமும்பத்து
வானென்ற கரண்டிதனி லுருக்கிக்கொண்டு
வடிவாக நாகமிடை சூதஞ்சேரே (134)

சூதமுத லிடைசேர்த்துப் பொடியாய்ச்செய்து
சிறப்பாக வெடியுப்பு யிடையேசேர்த்து
பாதமுதல் யிலுமிச்சம் பழச்சாராட்டி
பதமாக வில்லைதட்டிக் காயப்போடு
நாதமுதல் காய்ந்தபின்பு குக்குடத்தில்
நலமாக வைத்திடவே நாகம்நீறும்
பாதையிது வெகுபோக்கு நவலோகத்தில்
பாய்ச்சிடவே யேமமாம் பார்த்துத்தேறே (135)

தேறவே அந்திசந்தி பணமவ்வீதம்
திறமாக உண்டுவரத் தீரும்நோய்கள்
கூறவே கசரோகம் பித்தவெட்டை
குணமாகப் பித்தமுதல் தாகசோகம்
ஏறவே ஈளையொடு ரத்தகாசம்
இதமாக நாகத்தைக் கண்டபோது
மாறவே யிருந்தவனர் தன்னைவிட்டு
மாயமா யோடிவிடும் வண்மைதானே (136)

தானென்ற நாகம்போற் தங்கமாகும்
தாட்டிகமா யிதுபோலே தங்கம்வைத்து
வானென்று கட்டியே நீற்றிக்கொள்ளு
வடிவாகத் தங்கசித்தி காயசித்தி
ஊனென்ற உறவாகுந் தங்கமாகும்
உறுதியாய் வழலைதனை யறியாதாலே
கானென்ற சித்தியில்லை யென்றுசொல்வார்
கசடர்கள்தா னறியாமல் கலங்குவாரே (137)

வாருமே தங்கத்தை வைத்துநன்றாய்
வடிவாக உண்டிடவே வறுமைநீங்கும்
கூறுமே வறுமையெல்லாம் நீங்கிப்போனால்
குணமாக யென்னை நீ நினைக்கவேண்டாம்
பாருமே யென்னை நீ நினைத்தாயானால்,
பதினாறு உலகுதனில் குடியிருப்பாய்
ஏறுமே உழுதவனே வாதியாகும்
இதமாகச் சித்திதரும் வழலையாமே (138)

வழலையாம் அறியாத வாதிமார்கள்
வலமான பிண்டமது வென்றுசொல்லி
தழலையாம் நெருப்பதுவு மென்றுசொல்லி
தாட்டிகமா யலைவார்கள் மதிகெட்டோர்கள்

நிழலையது வழலையாம் பிண்டமென்று
நீணிலத்தி லலைவார்கள் பிரட்டுவாதி
கழலையாம் மெச்சியென்று துப்பித்துப்பி
காரணமா யுப்புத்தான் காய்ச்சுவாரே (139)

காய்ச்சுவார் உப்பதுவும் நிசமதாகும்
காரணமாய் நல்லெண்ணெய் சேராதாலே
வாய்ச்சுவார் பொய்யாகு மென்றுசொல்வார்
வடிவாக நல்லெண்ணெய் தெரியாதாலே
பேச்சுமிகப் பேசிடுவார் பெரியோர்போல
பின்னுமுன்னு மறியாமற் பிரட்டிப்பேசி
கூச்சுவார் கட்டில்லை யென்றுசொல்லி
குணமாக அலைவார்கள் வாதிதானே (140)

தானென்ற உலகத்தில் வாதம்பொய்யோ
தாட்டிகமாம் ஞானமது பொய்யோஅல்ல
ஊனென்ற காயசித்தி பொய்யேயென்பார்
உற்றுமே அலைவார்கள் உலகநீதி
கானென்ற வழலையில்லாப் போனதாலே
கனிவாக உற்றுணர்ந்த வாதிமார்கள்
நானென்ற ஆறுதல மேகிப்பின்பு
நாடியே பார்த்தாக்கா லெல்லாமாமே (141)

நாகபற்பம்

ஆமப்பா நாகபற்பம் வயித்தியோர்க்கு
அடைவாகச் சொல்லுகிறே மப்பாகேளு
நாமேதா நாகமது பலமுமொன்று
நலமாகக் கரண்டிதனி விட்டுருக்கு
வாமேதான் மிளகதுவும் பலமும்நாலு
வடிவாகப் பொடியாக்கி வைத்துக்கொண்டு
சாமேதா நாகமது உருகும்போது
சரியாகப் பொடிபோட்டுக் கிண்டிடாயே (142)

கிண்டிடவே நாகமது பொரிந்துபோகும்
கிருபையுள்ள பொரியதனை ஊதிப்போடு
கண்டிடவே நாகமது சுண்ணமாகும்
கனிவாகச் சுக்கோடு மிளகுதானும்
பண்டிடவே திப்பிலியு மேலமோடு
பதிவாகச் சீரகமும் வகைக்கொன்றேதான்
துண்டிடவே நிறுத்து நீ துணையாய்க்கொண்டு
துப்புறவாய் நாகபற்பம் பலமும்போடே (143)

போடவே கல்வத்திற் பொடியாய்ப்பண்ணி
போக்கான கல்வத்தி லிட்டரைத்து
நாடவே புளியம்விரைப் பிரமாணந்தான்
நலமாக அந்திசந்தி கொள்ளும்போது
நீடவே காசமந் தாரகாசம்
நிலையான வலிகுன்மம் பொருமலுப்பல்
கூடவே வாயின்வேக் காடுதீரும்
குடிபோகும்மந்தார காசமாமே (144)

காசமொடு பித்தமூல மாண்டுபோகும்
கனமான வியாதியெல்லாங் காணுதோடும்
நாசமாம் வலிகுன்மம் நாடாதோடும்
நாட்டிலே சொல்லாதே பண்டிதத்தை
பாசமாய்ச் செய்துநீ உண்டுடுத்திப்
பதிவாக வாதவிதி பரிந்துபாரு
நாசமாந் தேகமது கற்றாலுகும்
நாதாந்த சாரத்தை நாட்டிப்பாரே (145)

நாட்டியே நாகபற்ப முடனேவைத்து
நலமாகப் பண்டிதத்தை முன்னேபார்த்து
வாட்டியே உண்டுடுத்திச் சீவனத்தை
வடிவாகச் செய்துநீ மௌனமாக

கூட்டியே உபரசத்திற் செய்பெடுத்து
குணமாக மதிதனிலே கொடுத்துப்பாரு
மூட்டியே வெள்ளியது பழுத்துப்போகும்
முனிவாகக் காயமது சித்தியாச்சே (146)

கல்லுப்புச் சுண்ணம்

சித்தியாங் கல்லுப்பு சுண்ணங்கேளு
சிறப்பாக வெகுசுருக்கு முன்னேபாரு
நத்தியே கடல்நுரையும் பலமீரெட்டு
நலமாக உவர்மண்ணு சுக்கானேரே
புத்தியாய்ப் பாணிவிட்டு கரைத்திருத்து
புணிதமாய்த் தெளிந்தநீர் தன்னிலேதான்
சத்தியாய்க் கடல்நுரையைப் போட்டுநீயும்
தாட்டிகமாய்க் காய்ச்சிடவே கட்டிப்போமே ()

கட்டியே கடல்நுரையைக் கரியில்வைத்து
கனிவாக ஊதிடவே கடுமையாகும்
மூட்டியே ஊதியெடு சுண்ணம்நேரே
முனிவாகக் கல்லுப்பைச் சேர்த்தரைத்து
நாட்டியே வில்லைதட்டிக் காயப்போடு
நலமாக உலைதனிலே வைத்துஊத
துாட்டியே கல்லுப்புக் கடுமையாகும்
துடியான கல்லுப்புச் சுண்ணந்தானே (148)

தானென்ற சுண்ணத்தால் வேதைகோடி
சமுசயங்க ளெண்ணாதே வழலைசேர்க்கும்
வானென்ற பாகமதைச் செப்பக்கேளு
வடிவாக வாழையது சுட்டசாம்பல்
நானென்ற சேர்நிருத்து பீங்கானிட்டு
நலமாகப் பாணியது சேருவிட்டு
ஊனென்ற வெண்கருவு நாலுமுட்டை
உருவாகக் கருவதனை ஊற்றித்தானே (149)

தானேதா னூற்றியே கோழியெச்சம்
தாட்டிகமாய் வெண்மலத்தைக் கூடப்போடு
வானேதான் கல்லுப்புச் சுண்ணமிட்டு
வடிவாகக் கலக்கியே தெளிவிருத்து
நானேதான் நல்லெண்ணெய் சேருஒன்று
நாட்டியே யிதுதனிலே ஊற்றிப்பாரு
கானென்ற பால்போலே யிருக்குமப்பா !
கனிவாகக் கடைந்திடவே வெண்ணெயாமே

ஆமேதான் வெண்ணெய்தனை யெடுத்துக்கொண்டு
அடைவாக அத்தெளிவில் லிங்கம்பூரம்
நாமேதான் தோய்த்துமே கற்பூரத்தில்
நலமாக வாட்டிடவே சரக்கெல்லாந்தான்
காமேதான் கட்டியே மெழுகுமாகும்
கனிவாக நவலோகந் தன்னிலீய
தாமேதான் மாத்ததுவும் பத்துமாகும்
தாட்டிகமாய்க் காவிக்கு யிறங்கும்பாரே (151)

இறங்குமே உப்புக்குங் காவிக்குந்தான்
இதமாக ஓடாது ஒளிந்திடாது
நறங்குமே யிதைவிற்றுச் செலவுசெய்து
நலமாக உண்டுடுத்தி வாசியோகம்
உறங்குநீ பார்த்துநீ சுழியிலேறு
உத்துநீ சித்துமிக வருகுமப்பா
பறங்குமே ஒருவருடன் பேசவேண்டாம்
படிப்படியா யேறுகிற பலனைக்கேளேர் (152)

தாளகச் சுண்ணம்

பலனாகத் தாளகத்தின் சுண்ணங்கேளு
பதிவாகக் காரமது தெளிந்த நீரில்
கலனாகச் சீனத்தைத் தோய்த்துப்போடு
கனிவாகப் பெரியபுடம் போட்டெடுக்க

வலனாகச் சீனமது பொருமிடாது
வடிவாகக் கடுஞ்சுண்ணம் சீனச்சுண்ணம்
நலனாகத் தாளகத்தை நீரில்தோய்த்து
நாட்டியே ரவியிலிடு தினந்தானேழே (153)

ஏழாகத் தோய்த்துமே தாளகத்தில்
இதமாகச் சீனமென்ற சுண்ணந்தன்னை
வாழாக வலுவாகக் கவசம்போடு
வடிவாகக் கதிரிலிடு பின்புதானும்
தாழாகப் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
தாட்டிகமா யெடுத்துப்பார் தாளகந்தான்
நாளாக நீறிவிடுஞ் சுண்ணமாகும்
நாடியே நவலோகம் பத்துக்கொன்றே (154)

ஒன்றாக யிட்டுருக்கிப் பார்க்கும்போது
உறவாகத் தங்கமது ஆகும்நேர்மை
நன்றாக அந்திசந்தி பணமவ்வீதம்
நலமாக உண்டுவர நாட்டிலோர்க்கு
கன்றாகச் சயரோகம் கெற்பரோகம்
கனிவாகச் சயகாச மோடிப்போகும்
வன்றாகக் கசப்போடு புளிப்புத்தள்ளி
வளமாக உண்டுவரக் கற்பமாமே (155)

ஆமேதான் காயசித்தி உடனேயாகும்
அன்பாக யெட்டெட்டுஞ் சித்தியாகும்
நாமேதான் சொல்லிவிட்டே னுலகத்தோர்க்கு
நாடியே பார்த்திடவே நல்லசித்தி
பாமேதான் சொல்லிவிட்டேன் பகர்ந்துகேளு
பாரினிலே மானிடர்க்கு வறுமைநீங்கும்
வாமேதான் சாக்கெல்லாம் நீறிப்போகும்
வாலையது பூசையது மருவிப்பாரே (156)

துருசுநீரு.

மருகவே முன்கடைந்த வெண்ணைதன்னை
வடிவாகத் தானெடுத்துத் துருசுமேலே
தருகவே நீலன்மேல் தடவிவாட்டு
தாட்டிகமாய்க் குமுறவே வாட்டிவாட்டி
திருகவே கவசமது க்னமாய்க்கட்டி
தினமாகப் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
துருவவே யெடுத்துப்பார் கண்டர்தானும்
துப்புறவாய் நீறியது சுண்ணமாச்சே, (157)

சுண்ணமாய்த் துருசதுவும் நீறிப்போனல்
சூட்சமாய்ச் செயமாகும் யெல்லாங்கட்டும்
நன்னயமாய் விராலியிலே சேறெடுத்து
நயமாக யிடித்துநீ துருசுச்சுண்ணம்
கன்னலாய்ப் போட்டுநீ பிழிந்துபாரு
கனிவாகத் தண்ணீராய் முரிந்துபோகும்
இன்னிலத்தில் கரண்டிதனில் சூதம்விட்டு
யெரிதீயில் நன்றாகக் காய்ச்சிடாயே, (158)

காய்ச்சிடவே சூதமது விரைத்துப்போகும்
கனிவாக இட்டிலிபோல் வெண்ணையாகும்
நாய்ச்சிடவே சூதத்தை உருட்டிமெள்ள
நலமாகக் குளிர்ந்ததண் ணீரில்போட்டு
ஏய்த்திடவே ஏழுநாள் களித்தபின்பு
யிதமாக ஊமத்தங் காயிற்குள்ளே
சாய்த்திடவே உள்வைத்து மேலேகட்டி
சரியாகப் புடம்போடச் சார்வுதானே, (159)

சார்வாகப் புடம்போட்டு யெடுத்துத்தானே
தாரணியில் யெழுகுளிகை பண்ணிநீயும்
வார்வாகத் தமரிட்டுப் பட்டுதன்னில்
வடிவாகக் கோர்த்திட்டு கையில்வைத்து

நீர்வாகப் பூசிக்கச் சித்திசித்தி
நிலையாக வெட்டெட்டுஞ் சித்தியாகும்
பார்வாக வசியமொடு குளிகையாகும்
பதிவான சிவபதியாம் பண்புதாமே. (160)

ஆமேதான் சூதத்தைக் கட்டினோர்க்கு
ஆதிசிவ னாகுமிவ னப்பாகேளு
தாமேதான் சூதமிது சிவனுடையவிந்து
தப்பாமல் கட்டிடவே தன்மைமெத்த
நாமேதான் சொல்லிவிட்டோம் பிறப்புமுத்தி
நலமாகச் சித்திதருஞ் சூதந்தாலே
பாமேதான் பரகெதிக்கு வித்துண்டாகும்
பதிலாக ஞானவழி யடுத்தவாறே. (161)

மூலிகை வழலை.

வாறுகேள் மூலிகையில் வழலைமார்க்கம்
வடிவாகச் சொல்லுகிறேன் வண்மைபாரு
கூறுகேள் நாயுருவி கட்டுவாங்கி
குணமாகச் சுட்டுமே சாம்பலாக்கி
நீறுகேள் சாம்பலது படியுமொன்று
நிலையாகத் தண்ணீரு படியும்நாலு
மாறுகேள் ரெண்டுமொன்றாய்க் கரைத்துக்கொண்டு
வடிவாக நல்லெண்ணெய் படியும்வாரே. (162)

வாத்துமே மத்தாலே கடைந்தபோது
வடிவாகப் பாலாகும் பாலிலேதான்
நாத்துள்ளே சவுக்காரச் சுண்ணமிட்டு
நலமாகக் கடைந்துநீர் தெளிவிருத்து
ஊத்துகேள் உறவாக வைத்துக்கொண்டு
உறுதியாய் அயச்செம்பு வந்திடத்தில்
நாத்துகேள் விட்டுமே காய்ச்சுநன்றாய்
நலமாக வர்ணமது யேறும்பாரே. (163)

ஏறுமே நவலோகந் தன்னிலேதான்
யிதமாகச் சாயமது பிடித்துக்கொள்ளும்
கூறுகேள் உப்புக்குங் காவிக்குந்தான்
குணமாக யிறங்குமது கூர்ந்துபாரு
தூறுகள்தான் சொல்லாதே யிருநூறுபாரு
துடியாக நானூறு தேர்ந்துபாரு
தாறுகேள் சகலசித்து மாடலாகும்
சமுசயங்க ளில்லையடா சார்ந்துபாரே, (164)

சார்ந்துபார் வெள்ளைநூல் தனக்குத்தானும்
சாலியனுஞ் சாயமது போட்டானப்பா
கூர்ந்துபார் வாதிக்குச் சாயந்தானும்
குறிப்பாக வழலையென்ற எண்ணெயாச்சு
நேர்ந்துபார் சாயவகை தெரியாதாலே
நிட்டூரஞ் சொல்லாதே கைபாகத்தை
ஆர்ந்துபார் ஆராய்ந்தாற் செயமுமாகும்
ஆராய நூல்மர்ம மறியலாமே. (165)

ஆமேதான் கெண்டையில் சாயமேறும்
ஆண்மை யொக்கும் வாதமது அறிந்துபாரு
வாமேதான் சத்துருவுந் தெரியாதாலே
வடிவாக மித்துருவு மறியாதாலே
தாமேதான் சாஸ்திரத்தை அறிந்துசுட்டு
தவித்துமே சூஸ்திரத்தைக் கண்டால்வாதம்
நாமேதான் செயமாகும் நடத்தைபாரு
நன்றாகக் கெவுனவழி நடத்தைதானே. (166)

தானென்ற வாதமது வெளிதிலாகும்
தாட்டிகமாய் நூல்மர்மம் தெரிந்துகொண்டால்
ஊனென்ற சோத்துக்கு யிடமுமாகும்
உறுதியாய் ஞானவழி யடுக்குங்கண்டாய்

வானென்ற வாதமது வந்துதானல்
வடிவான ஞானசித்தி வந்துகூடும்
தேனென்ற சிவசொத்தை வறுமைபோலே
திடமாக உண்டிடவே தீர்க்கமாமே. (167)

ஆமேதான் முன்வைத்த வழலைதன்னை
அடைவாகச் சரக்கதனைத் துவைத்துவாட்ட
நாமேதான் கட்டாகு மெழுகுமாகும்
நலமாகுங் காயசித்தி உடனேயாகும்
வாமேதான் செம்புதனில் பழுத்துப்போகும்
வடிவாக நல்லசித்தி மார்க்கமெத்த
பூமேதான் பூதலத்தில் சொன்னேனையா
புவியோர்க்கும் யெழியவர்க்கும்பொருளுமாமே

பொருளாக விட்டகுறை யதனினலே
பெருமையாம் வாதசித்தி வைத்தியமாகும்
திருவாகச் செல்வமுண்டாம் சாயமாகும்
தேசத்தி லலையாதே தேகசித்தி
குருவாகும் மெய்ப்பொருளாங் குணமுமாகும்
குலமாகப் பண்டிதர்க்கு சிரோமணியாகும்
உருவாக உளவறிந்தோன் வாதியாகும்
உலகுதனி லறியாதார் மடையர்ச்சே (169)

மடையர்தான் மெத்தஉண்டு உலுத்தமாண்பர்
மாய்கைதனில் பெண்ணாசை யாகநின்றல்
உடையர்தான் உடைந்துமே சரீரங்கெட்டு
உற்றுமே பெண்ணாசை யானதாலே
விடையாகப் புவிதனிலே மெலிந்துபோனர்
வெற்றிபெற பூமிசை தன்னியத்தில்
அடையாகப் பெண்மீதி லாசைகொண்டு
அடைவாக உலகத்தில் வாதிமாரே. (170)

வாதிதா னென்றுசொல்லி வாய்ப்பேச்சாலே
வடிவாக அவ்வேடம் பூண்டுகொண்டு
சோதனையா யோணிதனக் காசைகொண்டு
சூட்சமாய் வேடத்துக் கிசையாதாலே
நீதிபெறச் சொல்லியே உலகமீதில்
நிச்சயமாய் வாதசித்தி சொல்வாரய்யா
ஆதியாய் அரனையே துதியேசெய்து
அடைவாக வீதிதனில் புலம்புவாரே. (171)

புலம்பாம லிருக்கவென்றால் சொல்லக்கேளு
புகலறிய பரிபூர்ணம் யிருநூறும்பார்
குலம்பாம லதைச்சுருக்கிப் பூரணத்தை
குணமாகப் பாடினேன் மார்க்கந்தன்னை
தலமடா அதைக்குறுக்கி நுணுக்கமாக
தாட்டிகமாய் நூறுதனில் வழலைமார்க்கம்
பெலம்பாடாய்ப் பிரித்துநான் சொன்னேனப்பா
பெருக்கமா யிருக்குமது வாதந்தானே. (172)

வாதந்தான் வழலைதனைக் கண்டபோதே
வானகத்தில் வந்துவிடும் வேதைமார்க்கம்
பூதந்தான் யேவலது செய்யும்பாரு
புகழான ஞானவிதி அடுத்துக்கூடும்
பாதந்தான் பண்டிதங்கள் மிகவும்வந்து
பலகாலும் யேவல்செய்யும் பரிந்துகேளு
நாதவொலி சிலம்பொலியி னொட்டமாகும்
நாடியே சுழிமுனையில் நடப்புமாமே. (173)

கெந்தகத் தைலம்

நடப்பாகக் கெந்தகத்தின் தைலஞ்சொல்வேன்
நலமான கெந்தியது பலமும்பத்து
விடத்தையாம் வெடியுப்பு பலமுமைந்து
விதமாக வீரமது களஞ்சியொன்று

திடத்தையாஞ் சாரமது களஞ்சியொன்று
 திடமாக யிலையெல்லாம் பொடித்துக்கொண்டு
முடத்தையாம் நல்லெண்ணெய் சேருரெண்டு
 முனிவாகக் குழுறயெரி தைலமாமே. (174)

தயிலத்தைக் காசியிடைதான் சர்க்கரையிற்கொள்ள
 சனிபோகும் பெருவயிறு யீளைரோகம்
பயிலமாம் வலிகுன்மங் குட்டரோகம்
 பதிவாக வல்லமையும் பதிவுமாகும்
தியிலமா மகோதரமும் யீளைரோகம்
 திடமாக உட்பொருளும் நீந்துபோகும்
கயிலமா மேகரோ கத்தின்போக்கும்
 கனிவாகத் தீருமெனக் கருணைபாரே (175)

பாருமே சொன்னதொரு தைலம்வைத்து
 பதிவாகப் பண்டிதத்தை முன்னேசெய்து
காருமே உண்டுடுத்திப் பொருளைக்காணு
 கனிவாகச் சரக்கெல்லாங் கட்டித்தீரு
சாருமே ஞானமுதல் யோகம்பாரு
 சரியாக யோகமிது சனித்தலாகும்
ஏறுமே உழுததுபோல் பண்டிதத்தை
 இனமாகப் பார்த்திடவே இன்பமாமே (176)

இன்பமாம் பரிபூரணம் நானூறுதன்னில்
 இதமாக வெள்ளிவித்தை யொன்றுசொன்னேன்
வன்பமா யதைக்குருக்கிப் பூரணத்தில்
 வடிவாக வெள்ளிவித்தை கைபாகத்தால்
துன்பந்தா னில்லாமற் சொல்வேனையா
 சூத்திரமு மிதைக்குருக்கி நூறதாக
நன்பாகச் சொல்லிவிட்ட நூலைப்பாரு
 நாடியே பார்த்திடவும் வெள்ளியாமே (177)

வெள்ளி வித்தை

ஆமேதான் வெள்ளியுமே சொல்லக்கேளு
அடைவாகச் சூதமது பலமும்நாலு
காமேதான் வெள்ளையென்ற பாசாணந்தான்
கனிவாகப் பலம்நாலு நிருத்துக்கொண்டு
வாமேதான் கல்வத்தி லிட்டுத்தானும்
வளமாக இருசாம மரைத்துக்கட்டு
தாமேதான் யெருக்கப்பால் தன்னாலாட்டி
தனிவாக வில்லைதட்டிக் காயப்போடே (178)

போடவே கிடத்திலிட்டு மேலேமூடி
பொலிவாகச் சீலைமண் வலுவாய்ச்செய்து
ஆடவே யிருசாம மெரித்துப்பாரு
அடைவாக உயரவே யேறிநிற்கும்
ஊடவே வெண்ணெயாய்ப் பதங்கமாகும்
உற்றுநீ பதங்கத்தை வழித்துக்கல்வம்
நாடவே விட்டரைத்து யெருக்கம்பாலால்
நலமாக வில்லைதட்டிக் காயப்போடே (179)

போட்டுமே உப்புக்குள் சமாதிவைத்து
பொலிவாக இருசாமம் யெரிபிரித்து
காட்டுமே யெடுத்துப்பார் வில்லைகாணும்
கனமாக ஓடாது ஒளிந்திடாது
மூட்டுமே திரிமூட்டு ஒருவருக்கும்
முனிவாகச் சொல்லவே வேண்டாமப்பா
கூட்டுமே வெள்ளீயம் நூற்றுக்கொன்று
குணமாகக் கொடுத்திடவும் வெள்ளியாமே. ()

ஆமேதான் வெள்ளீயம் நீரைவாங்கும்
அடைவாக வெள்ளியது பத்துமாத்து
நாமேதான் காரீயந் தன்னைக்குத்தி
நலமாக ஊதினு லோடிடாது

வாமேதா னிந்தயிரு நூறுதன்னில்
வடிவாக வெள்ளிவித்தை கைபாகத்தை
தாமேதான் சொல்லிவிட்டேன் உற்றுப்பார்த்து
தாட்டிகமாய்ச் செய்திடவே தருணமாமே ()

தருணமாம் அயச்செம்பை முன்னேவைத்து
தன்மைபட யிதைவிற்றுச் செலவுசெய்து
வருணமாம் வழலையென்ற சவுக்காரத்தை
வடிவாக வைத்திடவே அனேகசித்தி
உருணமாஞ் சித்திதரும் யெல்லாஞ்சித்தி
உத்துணர்ந்து பாராதார் உலுத்தமாடு
கருணமா யெட்டெட்டுஞ் சித்தியாகும்
காதலுடன் காமத்தைத் தள்ளிப்போடே (182)

தள்ளுவது பெண்ணைத்தான் தள்ளிநீயும்
தாட்டிகமாய்ச் சுளினைதனில் மனதுவைத்து
உள்ளுவது ஒருவருடன் பேசாமற்றான்
உற்றுமே நாதவொலி தீர்க்கமாக
விள்ளுவது மனம்நினைத்தால் வாதியாகும்
வேதாந்தம் பார்த்திடவே அனேகஞ்சித்தி
எள்ளளவும் பிசகாது யிருநூறுதன்னில்
இன்பபரி பூரணத்தை இசைந்துபாரே (183)

பாரப்பா வழலையில்லா வாதம்பொய்யாம்
பதிவான சவுக்கார மில்லாக்காரம்
வாரப்பா காரமில்லை வடிவுமில்லை
வழியான வடிவுமிது பொய்யேயாகும்
நேரப்பா பெருநூலில் நீட்டிச்சொன்னேன்
நிச்சயமா யிந்நூலிற் திறந்துசொன்னேன்
கோரப்பா பதினெட்டுச் சித்தர்காணும்
கொட்டினேன்மறப்பையெல்லாங்கூர்ந்துபாரே

கூர்ந்துநீ பார்த்திடவே வாதசித்தி
குவலயத்தில் பொன்சித்தி யோகஞ்சித்தி
ஆர்ந்துமே அரக்கில்நின்ற சாயம்போல
ஆராய்ந்தால் பலனுண்டு வாதமாகும்
தேர்ந்துமே சாக்கிலே பஞ்சநாதம்
சேர்ந்துமே வழலையென்ற யெண்ணெய்சேரில்
ஊர்ந்துமே யெல்லாமுஞ் சித்தியாகும்
எளிதாக சாஸ்திரத்திற் பொய்யென்பாரே (185)

வழலை மார்க்கம்

பொய்போக இன்னமொரு வழலைமார்க்கம்
புகலுகிறே னுலகத்தில் வாதிமார்க்கு
மெய்யாகச் சொல்லுகிறேன் உற்றுக்கேளு
மேன்மைபெற மேனியிலை சுட்டசாம்பல்
வையகத்தில் சேருரெண்டு நிருத்துக்கொண்டு
வடிவாக அமுரிபடி நாலதாகும்
பையவே யிதுரெண்டுங் கலக்கிக்கொண்டு
பதிவாக மூன்றுநாள் தெளிவைவாங்கே (186)

வாங்கியே நல்லெண்ணெய் படியிலிட்டு
வடிவாகப் பாலாக முறியுமட்டும்
தாங்கியே விட்டுமே பாலதாக்கி
தாட்டிகமாய்ப் பூநீரு சேருஒன்று
ஓங்கியே கல்வத்தி லிட்டுஆட்டு
உறவாகவில்லை தட்டிக் காயப்போடு
தூங்கியே பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு
துடியான சவுக்காரச் சுண்ணமாமே (187)

ஆச்சப்பா சவுக்காரச் சுண்ணமாச்சு
அடைவாகக் கல்வத்தி லிட்டுத்தானே
வாச்சப்பா சவுக்காரச் சுண்ணம்நாலு
வடிவாக வீரமொன்று கூடக்கூட்டி

நர்ச்சப்பா அரைத்துநீ துருசுமேலே
நலமாகக் கட்டியே புடத்தைப்போடு
காச்சப்பா துருசதுவுஞ் சுண்ணமாகும்
கனிவாக சுண்ணும்பு கண்டுபாரே (188)

கண்டுபார் விராலியிலை பிடுங்கிவந்து
கனிவாகச் சுண்ணமதை விட்டுநல்லாய்
பண்டுபார் பிழிந்திடவே தண்ணீராகும்
பதிவாகக் கெவுரிக்குச் சுருக்குப்போடு
கண்டுபார் கெவுரியது கட்டிப்போகும்
கனிவாக அரைபொடியி லிடையேசேரு
கண்டுபார் அரைத்துநீ குகையிலிட்டு
நலமாக உருக்கிடவே மணியுமாகும் (189)

மணியெடுத்துக் காரத்தை விட்டரைத்து
மயமாக உருக்கியே பின்புகேளு
தனியாகத் தாம்பூரத் தகடடித்து
தாட்டிகமாய் உப்புக்குள் புடத்தைவைக்க
கனியாக நொருங்கியே கனியுமாகும்
காரணமாய் அயமிடைக்குச் சேர்த்தரைத்து
இனிவாக உருக்கிடவே உருகிநிற்கும்
இதமான வெங்காரங் கூட்டிக்கொள்ளே (190)

கூட்டியே உருக்கிநீ வைத்துக்கொள்ளு
குணமாகக் காரீய வெட்டைகேளு
நாட்டியே மிருதாரு சேருஒன்று
நலமாகப் பொடியாக்கித் துருசுநோரம்
வாட்டியே அமுரிவிட்டு அரைத்துக்கொண்டு
வடிவாக வில்லைகட்டிக் கதிரிலிட்டு
மாட்டியே புடப்போட்டு யெடுத்துத்தானே
மயமாக முன்னயத்தி லிடையேசேரே (191)

சேர்த்துநீ அரைத்துருட்டி அமுரிவிட்டு
சிறப்பாக வில்லைகட்டிப் புடத்தைப்போடு
பார்த்துமே யெடுத்துநீ காரங்கூட்டி
பதிவாக உருக்கிடவே செம்புமாகும்
நாத்துநீ தங்கம்போற் செம்புமாகும்
நலமாக யிச்செம்பில் வேதைகோடி
வார்த்துமே வெள்ளிதா னெட்டுக்கொன்று
வடிவாகச் சேர்த்துருக்க மாற்றுயேழே (192)

ஏழான மாத்ததுவும் விற்றுநீயும்
இதமாகப் புடமிறங்கும் மின்பமாகும்
வாழாகும் வழியாகும் வேதைகோடி
வலுவாகத் தங்கமது மருவிப்பாரு
தாளாகும் அயச்செம்பில் வேதைகோடி
தனித்தனியே செம்புக்குள் வேதைகோடி
பாழாகப் போகாது வேதைமார்க்கம்
பதிலாகப் பார்த்திடுவீர் பாரிற்றுனே (193)

தானென்ற உலகத்தில் வாதம்பொய்யோ
தனித்துநின்ற சவுக்காரச் சுண்ணம்பொய்யே
வானென்ற வழலையென்ற யெண்ணெய்பொய்யோ
வடிவாக வெடியுப்புச் சுண்ணம்பொய்யோ
தானென்ற கைபாக நூல்கள்பொய்யோ
நலமாகக் கைபாகந் தெரிந்ததானுல்
ஊனென்ற சகலசித்து பொய்யோ அல்ல
உற்றுநீ பரகமது உறுதிபாரே (194)

பாருநீ சாஸ்திரங்க ளெல்லாம்பார்த்து
பதிவாக நூலினுட வர்மங்கண்டு
காருமே சூஸ்திர நூல் முன்னூறும்பார்
கனிவாகப் பரியதுதான் பூரணத்தை

சாருநீ நாளூறும் பார்த்துப்பின்பு
சரியாக வினையமதைச் சார்ந்துபார்த்து
கோருநீ யிதைக்குறுக்கி நூறுபார்த்தால்
குணமாக யெல்லாமுங் குணமுமாமே (195)

குணமாக யின்னூலைப் பார்க்கும்போது
கூடியே வழலையதில் மறைத்ததெல்லாம்
துணமாகத் தெரியுமது அயத்தின்போக்கு
துப்புறவாய்ச் செம்புமூத லெல்லாமாகும்
உணவாக வெள்ளியது பழுத்துப்போகும்
உறுதியாம் ரசவாதங் கண்டுகொள்வான்
மணமாகும் பொருளாகும் வாதப்போக்கு
வந்துமே நிலைக்குமது ஞானந்தானே (196)

ஞானத்துக் காதியது வழலைமார்க்கம்
நலமாக வழலையது செய்யப்போனால்
மோனமது வாகவிந்து சொன்னேனப்பா
முத்திபெற வித்தில்லை மோனமில்லை
கானகத்தி லலையாதே ஆண்டியாக
கனிவாகத் திரியாதே காலன்போலே
வானத்தி லிருந்துமே வழலைமார்க்கம்
வடிவாகச் செய்திடவே வண்மையாமே (197)

ஆமேதான் கைபாக முன்னேகண்டு
ஆட்லாங் கோடியென்ற வித்தையப்பா
வாமேதான் வாதிக்குப் புத்திவேணும்
வடிவாகக் கைபாக வரிசைவேணும்
நாமேதான் சொல்லிவிட்டேன் சூஸ்திரத்தில்
நலமாகப் பார்த்துநீ நாடிப்பாரு
வாமேதான் வடிவுடைய சாஸ்த்திரத்தை
வண்மையாய் யோதியறி வகையுண்டாமே ()

ஓதியே நூலரவங் கண்டுகொண்டால்
உற்றுமே வாதம்வரும் உறுதியாகும்
வாதிதா னேகாமல் வாதஞ்சுட்டு
வடிவாகக் கரிசுட்டுக் காசில்லாமல்
நாதியா யறியவில்லை யென்றுசொல்லி
நாதாக்கள் வாதத்தைக் காணுமுடர்
சேதிமிகக் கேட்டுமே சுட்டோர்கோடி
சிறப்பாக அலக்கழிவார் சூட்சமாமே (199)

ஆமேதான் சிவன்தானும் உமைக்குச்சொல்ல
அறிந்துமே அம்மையுந்தான் மனமகிழ்ந்து
நாமேதான் அம்மையுமே கருணைகூர்ந்து
நலமாக நந்திக்கு உரைக்கவேதான்
காமேதான் நந்தியவர் பார்த்துத்தேறி
கனிவாகத் தன்வந் திரிக்குச்சொல்ல
வாமேதான் தன்வந்திரி சிந்தைகூர்ந்து
வடிவாக அசுவனிக்குச் சொன்னார்பாரே(200)

சொன்னதொரு அசுவனியும் மனமகிழ்ந்து
சுகமாகக் கைபாகம் கண்டுதேறி
நன்னயமாய் வெகுகாலம் குகையிலேதான்
நலமாக மறைத்துவைத்து எடுத்துமேதான்
இன்னிலத்தில் அசுவனியு மின்பமாக
இதமாக எந்தனுக்குச் சொன்ன நூலை
கன்னல்போல் நானுமே சந்தோஷித்து
கனிவாக உலகத்திற் சொன்னேன்தானே(201

தானென்ற சாஸ்த்திரத்தைப் பிரட்டிப்பார்த்து
சரியான வழிலையது செந்தூரமாக
ஊனென்ற யிந்தநூல் பூரணத்தில்
உற்றுமே சொல்லிவிட்டேன் வழலைப்போக்கு

தானென்ற அயக்களங்கு செந்தூரங்கள்
நலமான கைபாக நடத்தையாக
வானென்று சொல்லிவிட்டேன் வகையைப்பாரு
வாதபூ ரணமும்மிரு நூறுமுற்றே. (202)

யூகிமாமுனிவர் உஉ௱ முற்றிற்று

உ

யூகிமாமுனிவர் கும்மி 1000

அட்டவணை.

பூஜிமுனிவர் பரிபூரணம் 200 அட்டவணை.

முற்றிற்று.

உ
பரமபதி துணை.

புத்தகவிளம்பரம்.

இ. ராம. கு. சன்குரு. இராமசாமிக்கோன்
புத்தகஷாப் புதுமண்டபம், மதுரை.

சித்தவைத்திய அகராதி.

இதில் பச்சிலை, கடைச்சரக்கு, பூதச்சரக்கு, உபரசச் சரக்குகள் 120 பரிபாஷைப் பெயர்களையும், 25 உப்புவகை இனங்களையும், உப்பாகுஞ் சரக்குகளின் விபரத்தையும் வகாரம், செந்தூரஞ் செய்ய சரக்குகளின் உருக்கின சத்துருமித்துருவையும், புளியாகும் சரக்குகளின் விபரத்தையும், 64-பாஷாணங்களின் பெயர்களையும், அவைகளின் சத்துரு மித்துருவையும், நிகண்டுகளின் பரிபாஷை பெயர்களையும் விபரமாய்க் கூறியுள்ளது சித்தர் நூல்கள் ஆராய்ச்சிசெய்வோர்களும், வைத்தியஞ்செய்ய ஆரம்பஞ் செய்வோர்களும் இப்புஸ்தகத்தை வாங்கிப் பார்க்க வேண்டியது அவசியமாகையால் ஒவ்வொருவரும் வாங்கிப்பார்த்துப் படித்து இதின் உண்மையை அறிந்து மருந்துகள் செய்து பயனடையக் கோறுகிறேன். 280-பக்கங்கள்கொண்ட கலிக்கோபயிண்டு

புத்தகம் 1-க்கு விலை ரூ 1—12—0

பதினெண் சித்தர்களில் ஒருவராகிய

இராமதேவர் வைத்திய காவியம் 1000

இதில் கற்பமுறைகளும், சத்துரு மித்துருச் சரக்குகளும், தைலமுறைகளும், வைத்தியமுறைகளும், அஷ்டகர்ம விபரங்களும், கருமான விபரங்களும், பஞ்சபூதங்களின்விபரமும், பற்பசெந்தூரம், சுண்ணம் செய்முறை யாகங்களும், அஷ்டாங்கயோகமுறைகளும், ஞானங்களும் கூறியிருக்கிற புஸ்தகம் 1க்கு விலை 1—0—0

வைத்திய வாதயோக

ஞான சாஸ்திரத் திரட்டு

வெகுகாலமாக அச்சுக்கு வாரமல் ஏட்டுப் பிரதிகளாக புதைபொருளாய்க் கிடந்த அரிய பெரிய அநேக நூல்களை ஆங்காங்குபோய் ஏராளமான பொருள் செலவு செய்து சேகரித்துக் கொண்டுவந்து பாகம் 1 க்கு சுமார் 270-பக்கங்களாக 10-பாகங்கள் அச்சிட்டிருக்கிறது இதில் வைத்தியம்; வாதம்; யோகம் ஞானம் வாசி மார்க்கம் அடைவதற்கு முக்கிய சாதனங்களும்; யோகஅப்பியாசம் கற்பமுறைகள் தீட்சை விதிகள் முறைதப்பாமல் கைபாகம் செய்பாகத்தோடு தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது. நயம்பதிப்பு கலிக்கோபயிண்டு புஸ்தகம்

பாகம் 1-க்கு விலை ரூ. 1—8—

இதுவரை ஏட்டுப்பிரதியாயிருந்து புதிதாக அச்சிட்ட

அகஸ்தியர்பரிபூரணம் 1200

இந்நூல் ஞானம், யோகம், இன்னதென்று அவரவர்களே எளிதாகத் தெரிந்துகொள்வதோடு தன்னைத்தானறிந்து ஞான யோக சாதனையடைந்து வெகுகாலம் ஜீவித்திருக்கவும், கற்பதேகி யாகவும், அநேக வைத்தியம், வாதம், சத்துரு-மித்துருவிபரங்கள்சொல்லியுள்ளது புதிய சாஸ்திரம். கலிக்கோ பயிண்டு விலை ரூ 2—0—0

அகஸ்தியர் சௌமிய நூல்

இந்த சாஸ்திரம் இதுவரை வெளிவாரமல் பழைய ஏட்டுப்பிரதியாக ஒரு சுவாமியாரிடமிருந்ததை ஷியார் ஒருவருக்கும் வெளியிடாமல்தன்னனுபவத்தில் வைத்துக்கையாண்டுவந்ததை மகா-ா-ா-ஸ்ரீ இ. ராம. குருசாமிக்கோனாரவர்கள் சுவாமியாரிடம் போய் வேண்டும் பொருள் கொடுத்து வாங்கி அதை பிரதி பண்ணி யாவரும் பார்த்துப் பயனடையுமாறு அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது. வைத்தியம், வாதம் மாந்திரீகம் முதலான பாகங்கள இலகுவான முறைகளாகச்சொல்லியிருக்கிறது.

புத்தகம் 1க்கு விலை அணா 0—12—0

புத்தகஷாப் புதுமண்டபம், மதுரை.

காகபுசுண்டர் 1000

பெருநூல் காவியம்

18-சித்தர்களில் ஒருவராகிய புசுண்ட மகாரிஷி என்பவர் பிரளய காலத்தில் கல்லாலின்மேல் இருந்து ஒவ்வொரு பிரளய காலமும் பார்த்துவந்தவர். இவர் அநேகசாஸ்திரம் பாடியிருக்கிறார். ஆனால் இதுவரை சில சாஸ்திரமட்டும் அச்சுக்கு வந்திருக்கிறது. அவரால் பாடியதில் முக்கியமான இப்புசண்டர் பெருநூல் காவியம் 1000. இதுவரை ஏட்டுப்பிரதியாயிருந்து இப்போதுதான் புதிதாக அச்சிட்டிருக்கிறது. இதில் யோகம். ஞானம் அமுததாரணை வாசி விபரம் முதலிய இன்னும் அநேக மர்மங்களும் அடங்கியுள்ள சாஸ்திரம். 250-பக்கங்கொண்ட கலிக்கோ பயிண்டு. புஸ்தகம் விலை ரூ 1...12...0

கொங்கணர் நடுக்காண்டம் 500

கொங்கணர் பாடியுள்ள முக்காண்டம் 1500ரில் கடைக்காண்டம் 500 கிடைத்ததை மாத்திரம் வெகுநாளாக அச்சிட்டு விற்பனையாகி வருகிறது யாவரும் தெரிந்தவிஷயம். பாக்கியுள்ள முதல்காண்டம் 500ம், நடுக்காண்டம் 500ம் வெகுகாலமாகக் கிடைக்காமலிருந்து இப்பொழுது ஒரு ஏட்டுப்பிரதி நடுக்காண்டம் 500 மாத்திரம் கிடைத்தது. அதை அச்சிட்டு விற்பனைக்குத் தயாராயிருக்கிறது அநேக கனவான்கள் பார்க்கவேணுமென்று எதிர்பார்த்திருந்த அரிய சாஸ்திரங்களில் இதுவும் ஒன்றேயாகும். புத்தகம். 1-க்கு விலைஅணா 0—12—0

17-சாஸ்திரம் அடங்கிய இராமதேவரென்ற யாகோபு

வைத்திய வாத கோர்வை

இராமதேவ ரிஷியாக இருந்துபின்பு மக்காவுக்கு சென்று நபிமார்களுடன் பேசி அவர்கள் இவர் திறமையையும் சாஸ்திர ஆராய்ச்சியும் தெரிந்து யாகோபு என்று பெயர்கொடுத்தார்கள் பின்பு யூனானிமுறைகளையும், தமிழ், முறைகளையும் கவனித்து அநேக வைத்தியங்களும், வாதம், யோகமுறைகளும், ஞானமும், நாடி விபரமும், சரக்குச்சுத்திகளையும், 17-சாஸ்திரங்களாகப் பாடியிருக்கிறார். இந்த சாஸ்திரத்தை அநேகர்வாங்கி செய்ப அநுபவ முறையாகக் கையாண்டு வருகிறார்கள் 17-சாஸ்திரம் சேர்ந்த கோர்வை கலிக்கோபயிண்டு விலை ரூ 9—0—0

இந்தப் பதினேழு சாஸ்திரங்களையும் பனிரெண்டு புஸ்தகங்களாக தனித்தனியாகவும் பயிண்டுசெய்திருப்பதால் வேண்டியவர்கள் தனித்தனிப்பிரதியாகவும் கிரயத்திற்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

புத்தகஷாப் புதுமண்டபம், மதுரை.

உ

பரமபதி துணை.

NEW CATALOUGE OF BOOKS.

புதிய புத்தக கியாட்லாக்

இ. ராம. குருசாமிக்கோனார் ஸன்

புக்ஷாப் புதுமண்டபம், மதுரை.

சித்தவைத்திய அகராதி.

இதில் பச்சிலை, கடைச்சரக்கு, பூதச்சரக்கு, உபரசச் சரக்குகள் 120 பரிபாஷைப் பெயர்களையும், 25 உப்புவகை இனங்களையும், உப்பாகுஞ் ச்ரக்குகளின் விபரத்தையும் வகாரம், செந்தூரஞ் செய்ய சரக்குகளின் உருக்கின சத்துருமித்துருவையும், புளியாகும் சரக்குகளின் விபரத்தையும், 64-பாஷாணங்களின் பெயர்களையும், அவைகளின் சத்துரு மித்துருவையும், நிகண்டுகளின் பரிபாஷைப் பெயர்களையும் விபரமாய்க் கூறியுள்ளது சித்தர் நூல்கள் ஆராய்ச்சிசெய்வோர்களும், வைத்தியஞ்செய்ய ஆரம்பஞ் செய்வோர்களும் இப்புஸ்தகத்தை வாங்கிப் பார்க்க வேண்டியது அவசியமாகையால் ஒவ்வொருவரும் வாங்கிப்பார்த்துப் படித்து. இதின் உண்மையை அறிந்து மருந்துகள் செய்து பயனடையக் கோருகிறேன். 280-பக்கங்கள்கொண்ட கலிக்கோபயிண்டு

புத்தகம் 1-க்கு விலை ரூ. 2—0—0

பதினெண் சித்தர்களில் ஒருவராகிய

இராமதேவர் வைத்திய காவியம் 1000

இதில் கற்பமுறைகளும், சத்துரு மித்துருச் சரக்குகளும், தைலமுறைகளும், வைத்தியமுறைகளும், அஷ்டகர்ம விபரங்களும், கருமான விபரங்களும், பஞ்சபூதங்களின்விபரமும், பற்பசெந்தூரம், சுண்ணம் செய்முறை பாகங்களும், அஷ்டாங்கயோகமுறைகளும், ஞானங்களும் கூறியிருக்கிற புஸ்தகம் 1க்கு விலை 1—0—0

வைத்திய வாதயோக

ஞான சாஸ்திரத் திரட்டு

வெகுகாலமாக அச்சுக்கு வராமல் ஏட்டுப் பிரதிகளாக புதைபொருளாய்க் கிடந்த அரிய பெரிய அநேக நூல்களை ஆங்காங்குபோய் ஏராளமான பொருள் செலவு செய்து சேகரித்துக் கொண்டுவந்து பாகம் 1-க்கு சுமார் 270-பக்கங்களாக 10-பாகங்கள் அச்சிட்டிருக்கிறது இதில் வைத்தியம்; வாதம்; யோகம் ஞானம் வாசி மார்க்கம் அடைவதற்கு முக்கிய சாதனங்களும்; யோகஅப்பியாசம் கற்பமுறைகள் தீட்சை விதிகள் முறைதப்பாமல் கைபாகம் செய்பாகத்தோடு தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது. கலிக்கோபயிண்டு பாகம் 1-க்கு விலை ரூ. 1—8—0

திருவள்ளுவர் கற்பம் 300

இதில் தாதாந்த சாரம் 100. கற்பக்குருநூல் 50. முப்பு சூஸ்திரம் 30. வாத சூஸ்திரம் 16. முப்புக்குரு 11, வைத்தியசூஸ்திரம் 100 ஆக 7-சாஸ்திரங்கள் அடங்கியது. திருவள்ளுவர் பாடிய ஞானவெட்டி 1500க்கு சூஸ்திரமாகப் பாடியுள்ள சாஸ்திரம் இதுவேயாகும். இதில் குருமுடிக்கும் பாகங்களும், செயநீர் முடிக்கும் பாகங்களும் பூநீர் விபரங்களும், அமுர்த தாரணையின் நுட்பமும் முப்பூ இன்னதென்ற விபரமும், வழலைமார்க்கமும் தெளிவாகக்கூறியுள்ளது புத்தகம் 1-க்கு விலை ரூ. 1—0—0

அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ் உரை

சிவசப்பிரமணியக் கடவுள் அருட்பிரசாதத்தால் அருணகிரிநாதசுவாமிகள் பாடியுள்ள சில முக்கிய திருப்புகழ் பாட்டுகளுக்கு மாத்திரம் தமிழ்ச் சங்கத்தாரால் உரை யெழுதி அச்சிடப் பெற்றது.

புஸ்தகம் 1-க்கு விலை அணா 0—8—0

மகா மகத்துவந் தங்கிய

பூகி முனிவர் 1200

கும்மி 1000, பரிபூரணம் 200 இரண்டு சாஸ்திரங்கள்.

இம்முனிவரால் பாடியுள்ள சாஸ்திரங்கள் அநேகமாயிருப்பினும் ஒவ்வொரு நூல்களும் ஒவ்வொருவர் கையடக்கமாய் வெளிவராமல் இருந்ததில் .இந்த சாஸ்திரங்கள்மட்டும் என்னிடம் கிடைக்கப்பெற்று உலக நன்மையைக் கருதி அச்சிட்டு வெளியாக்கியுள்ளேன். இதில் வாதம், வைத்தியம். ஞானம், முப்பூ விபரங்கள் கூறியிருக்கின்றன.

கலிக்கோ பயிண்டு புஸ்தகம் 1-க்கு விலை ரூபாய் 2—0-0

நந்தீஸ்வரர் நிகண்டு 300

இதில் உப்பு இன்னதென்றும், வீரம், பூரம், வெள்ளைப் பாஷாணம் என்று சொன்ன சரக்குகளின்னதென்னம். அதினல் வசாரம் முடியுமென்றும், மூலிகை யென்ற சரக்குகளின் விபரமும், ஓம் என்றதின் பொருள் இன்னதென்றும் இன்னும் அநேக பரிபாஷைக ளெல்லாம் விபரமாகச் சொல்லி யிருக்கிறது.

புஸ்தகம் 1-க்கு விலை அணு 0—10—0

தன்வந்திரி வைத்தியக் குருநூல் 200

இதில் தன்வந்திரி பகவான் பாடிய சாஸ்திரத்திற்கெல்லாம் திறவுகோல் போல் ஷையாரால் சொல்லிய சாஸ்திரத்தில் பற்பம், செந்தூரம், மாத்திரை, தைலம், சூரணம், சரக்குக்கட்டு வகைகளை எளிதாகச் செய்துகொள்ளக்கூடிய முறைகளாகத் தெளிவாய்ச் சொல்லியிருக்கிறது. புஸ்தகம் 1-க்கு விலை அணு 0—10—0

கருவூரார் வாதகாவியம் நொண்டி 700

இதில் கற்பம், வயித்தியம், வாதம், ஞானம், யோகமுதலிய பாகங்களை நொண்டிச் சிந்தாகவும், ஆனந்தக் களிப்பாகவும், அம்மானைப் பாவாகவும், சிந்தாகவும் இம்மாதிரி பல வர்ணமெட்டுகளாய் வேடிக்கை விநோதமாக சூட்சமாய்ச் சொல்லிய சாஸ்திரம்.

புஸ்தகம் விலை ரூபாய் 1—0—0

விஷவைத்தியமென்னும்

"ஒன்பதுவிஷ ஆரூடம்"

இதில் ஒன்பதுவிதமான விஷ ஆரூடசாஸ்திரங்களைச்சேர்த்து ஒரே புத்தகமாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. பாம்பு. தேள், கட்டுவக்காளி, பூரான், செய்யான், வண்டு, அரணை, எலி, நாய், குரங்கு, பூனை, முதலானவைகள் கடித்து விஷமேற்பட்டால் பச்சிலை மூலிகைகளினாலும், கடைச்சரக்குகளினாலும், விஷத்தை நீக்குவதற்குஇலகுவான முறைகளாய்ச் சமயோசிதம்போல் செய்வதற்கான விதமாய்க் கூறியிருப்பதோடு மந்திர யந்திர பூஜாவிதிகளும், விபரமாய்ச் சொல்லியிருக்கிறது எமது மூதாதைகள் கையாண்டு அநுபவித்துவந்த உண்மையான சாஸ்திரம். சுத்தப்பதிப்பு 392-பக்கங்கள் கொண்ட கலிக்கோ பயிண்டு.

பெரிய புஸ்தகம் 1-க்கு விலை ரூபாய் 2...0...0

புலஸ்தியர் வாதசூஸ்திரம் 300.

இந்த் சாஸ்திரத்தில் ரசவாதத்துக்குரிய செம்பு வேதை செம்புச் செந்தூரவேதை, துருசுச்செம்பு எடுக்கு விதம், கெந்தக தைலம் நாகரச கெந்தி 'தைலத்தின் பெருமையும் அதினால் மாற்று உயரும் முறையும் தங்க உரம், வெள்ளி உரம் செய்யும் முவைகளும் சரக்கு கட்டுவகைகளும், செந்தூரப், பஷ்பம், சுண்ணம், இவைகளை அநுபோக முறைகளாய்ச் செய்து கொடுத்து குணமாகும் வியாதிகளை ரெம்பவும் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது.

புத்தகம் 1-க்கு விலை ரூ 0—12—0

அகஸ்தியர் கௌமதி நூல்

இந்த சாஸ்திரம் இதுவரை வெளிவராமல் பழைய ஏட்டுப்பிரதியாக ஒரு சுவாமியாரிடமிருந்ததை ஷியார் ஒருவருக்கும் வெளியிடாமல்தன்னநுபவத்தில் வைத்துக்கையாண்டுவந்ததை மகா-௱-௱-ஸ்ரீ இ. ராம. குருசாமிக்கோனாரவர்கள் சுவாமியாரிடம் போய் வேண்டும் பொருள் கொடுத்து வாங்கி அதைப் பிரதி பண்ணி யாவரும்பார்த்துப் பயனடையுமாறு அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது. வைத்தியம், வாதம் மாந்திரீகம் முதலான பாகங்கள் இலகுவான முறைகளாகச்சொல்லியிருக்கிறது.

புத்தகம் 1க்கு விலை அணா 0—12—0

இதுவரை ஏட்டுப்பிரதியாயிருந்து புதிதாக அச்சிட்ட

அகத்தியர்பரிபூரணம் 1200

இந்நூல் ஞானம், யோகம், இன்னதென்று அவ ரவர்களே எளிதாகத் தெரிந்துகொள்வதோடு தன்னைத்தா னறிந்து ஞான யோக சாதனையடைந்து வெகுகாலம் ஜீவித்திருக்கவும், கற்பதேகி யாகவும், அநேக வைத்தி யம், வாதம், சத்துரு-மித்துருவிபரங்கள்சொல்லியுள்ள து புதிய சாஸ்திரம். கலிக்கோ பயிண்டு விலை ரூ 2—0—0

17-சாஸ்திரம் அடங்கிய இராமதேவரென்ற

யாகோபு வைத்திய கோர்வை

இராமதேவ ரிஷியாக இருந்துபின்பு மக்காவுக்கு சென்றுநபிமார் களுடன் பேசி அவர்கள் இவர் திறமையையும் சாஸ்திர ஆராய்ச்சியும் தெரிந்து யாகோபு என்று பெயர்கொடுத்தார்கள் பின்பு பூனுனிமுறை களையும், தமிழ், முறைகளையும் கவனித்து அநேக வைத்தியங்களும், வாதம், யோகமுறைகளும், ஞானமும், நாடி விபரமும், சரக்குச்சுத்தி களையும், 17-சாஸ்திரங்களாகப் பாடியிருக்கிறூர். இந்த சாஸ்திரத்தை அநேகர்வாங்கி ரெம்ப அனுபவ முறையாகக் கையாண்டு வருகிறூர்கள் 17-சால்திரம் சேர்ந்த கலிக்கோபயிண்டு விலை ரூ 10—0—0

இந்தப் பதினேழு சாஸ்திரங்களையும் பனிரெண்டு புஸ்தகங்களாக தனித்தனியாகவும் பயிண்டுசெய்திருப்பதால் வேண்டியவர்கள் தனித் தனிப்பிரதியாகவும் கிரையத்திற்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

கொங்கணர் நடுக்காண்டம் 500

கொங்கணர் பாடியுள்ள முக்காண்டம் 1500 றில் கடைக்காண்டம் 500 கிடைத்ததை மாத்திரம் வெகுநாளாக அச்சிட்டு விற்பனையாகி வருகிறது யாவரும் தெரிந்தவிஷயம். பாக்கியுள்ள முதல்காண்டம் 500ம், நடுக்காண்டம் 500ம் வெகுகாலமாகக் கிடைக்காம லிருந்து இப்பொழுது ஒரு ஏட்டுப்பிரதி நடுக்காண்டம் 500 மாத்திரம் கிடை த்தது. அதை அச்சிட்டு விற்பனைக்குத் தயாராயிருக்கிறது. அநேக கன வான்கள் பார்க்கவேணுமென்று எதிர்பார்த்திருந்த அரிய சாஸ்திரங் களில் இதுவும் ஒன்றேயாகும். புத்தகம். 1-க்கு விலைஅணு 0—12—0

புலஸ்தியர் கற்பம் 300.

இதில் கற்ப சாதனைகளின் விபரங்களையும் யோக ஞான மார்க்கத்தையும் அகார உகார விபரங்களையும் வாசி யோகஞ் செய்யும் முறைகளையும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் தெளிவாகக் கூறியுள்ளது ஓலை யேட்டுப் பிரதியிலிருந்து அச்சிட்டது புத்தகம் 1-க்குவிலை 0--12--0

அகஸ்தியர் பன்னீராயிரத்துக்குச் சூஸ்திரமான

பன்னிருகாண்டம்.

இது அகஸ்தியர் பன்னீராயிரத்துக்குச் சூஸ்திரமாகப் பன்னிருகாண்டங்களாகப் பாடியுள்ள சாஸ்திரம் 1.-வது வைத்திய காண்டம் 2.-வது வாத காண்டம் 3.-வது சுண்ணக்காண்டம். 4.-வது செந்தூரக்காண்டம் 5.-வது பற்பகாண்டம் 6.-வது தைலக் காண்டம் 7.-வது கற்ப காண்டம். 8.-வது யோக ஞான காண்டம். 9.-வது தீட்சாவிதி காண்டம். 10.-வது சாபநிவர்த்தி காண்டம் 11-வது ஜாலகாண்டம். 12-வது மந்திர காண்டம். ஆக பன்னிருகாண்டம் சுருக்க சூஸ்திரமாயுள்ளது.

புஸ்தகம் 1-க்கு விலை ரூ 0—12—0

மகா மகத்துவம் தங்கிய அகஸ்தியர்

கற்ப முப்புக் குருநூல்.

இதில் கற்ப விதிகளும் முப்பு முடிக்கும் விபரமும் பற்ப செந்தூர கைபாகஞ் செய்பாக முறைகளும் சுண்ணம் மெழுகு தைலம் வாலை பூசை நாற்பத்தி முக்கோண சக்கரத்தின் பூஜா விதிகளும் கற்ப தீட்சை முறைகளும் தெளிவாகச் சொல்லி யுள்ள சாஸ்திரம்.

புஸ்தகம் 1-க்கு விலை ரூ 0—10—0

நீங்கள் வெகுகாலமாய் எதிர்பார்த்திருந்த

ஸ்ரீமத் பாகவத அம்மானை.

ஐதீகப் போட்டோப் படங்களுடன்.

என்னுதற் கரிதன கண்ணன் லீலையென்னும் ஸ்ரீமத்பாகவதத்தை [அ. சங்கரமூர்த்திக் கோனாரவர்கள்] அம்மானைப்பாவாக விசித்திர விநோதமாகவும் சொன்னயம் பொருணயம் முதலிய பத்துவித அழகும் பொருந்தக் கடல்மடை திறந்த வெள்ளம் போல் பாடியுள்ளதை சுமார் இருபது வருடங்களுக்கு முன் அச்சிட்டு விற்பனையான பின்வெகு காலமாகப் புஸ்தகம் இல்லாதிருந்ததால் இப்பொழுது ஷை பாகவதஅம்மானையை ஆங்காங்கு போட்டோப் படங்களுடன் ஆதியில் ஏற்பட்ட புஸ்தகப்படியே 10, 11, 12, ஸ்கந்தங்கள் முடிய நல்லகடிதத்தில் சுத்தப்பதிப்பாக பூறாவும் அச்சிட்டு 400 பக்கங்கள் கொண்ட பெரிய புத்தகமாய் கலிக்கோ பயிண்டு செய்து வெளிவந்துவிட்டது புஸ்தகம் 1-க்கு விலை ரூபாய் 2—0—0

ஊற்றுமலைத் தனிப்பாடற் றிரட்டு

இஃது மகாவித்வான் சென்னிகுளம் அண்ணாமலை ரெட்டியார் அவர்களால் பாடிய பாடல்கள் அடங்கிய புத்தகம் கிளேஸ் கடிதம் கலிக்கோ பயிண்டு. புஸ்தகம் 1-க்கு விலை ரூபாய் 1—0—0

சோலைமலை பெரிய அழகர் வர்ணிப்பு.

இதில் சோலைமாமலையி லெழுந்தருளி யிருக்கும் அழகமலையாண்டாரின் அலங்காரச் சிறப்பும், குதிரையின் அலங்காரச் சிறப்பும், மலைவிசேடமும், தீர்த்த விசேடமும், பதினெட்டாம்படி விசேடமும், மதுரைக்கு வந்து மண்டூக மாமுனிக்கு முத்திகொடுத்து வண்டியூர் சென்று திரும்பவும் அழகமலை சென்ற முதலான சகல வைபவங்களையும் பத்து அவதாரங்களையும் வர்ணிப்புச் சந்தமாக யாவருக்கும் தெரியும்படி அலங்காரமாய்ச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

புஸ்தகம் 1-க்கு விலை அணா 0—3—0

காக புசண்டர் 1000

சித்தர்களில் ஒருவராகிய புசண்ட மகாரிஷி என்பவர் பிரளய காலத்தில் கல்லாலின்மேல் இருந்து ஒவ்வொரு பிரளய காலமும் பார்த்துவந்தவர். இவர் அநேகசாஸ்திரம் பாடியிருக்கிறார். ஆனால் இதுவரை சில சாஸ்திரமட்டும் அச்சுக்கு வந்திருக்கிறது. ஷியாரால் பாடியதில் முக்கியமான இப்புசண்டர் பெருநூல் காவியம் 1000. இதுவரை ஏட்டுப்பிரதியாயிருந்து இப்போதுதான் புதிதாக அச்சிட்டிருக்கிறது. இதில் யோகம். ஞானம் அமுததாரணை வாசி விபரம் முதலிய இன்னும் அநேக மர்மங்களும் அடங்கியுள்ள சாஸ்திரம். 250-பக்கங்கொண்ட கலிக்கோ பயிண்டு. புஸ்தகம் விலை ரூ 2—0—0

உலக ரகசிய வெளிப்படை யென்னும்

பஞ்சலட்சணத் திருமுக விலாசம்

சோதிடர், வைத்தியர்களின், சூட்சமங்களும், சாமியார், கோடாங்கி, தட்டார், முதலானவர்களின் சாமர்த்தியங்களும், தாசிகள், காசுக்கடை வியாபாரிகள் ஜவுளிக்கடைக்காரர்கள் பழைய உறவுபாராட்டுகிற பாவனைகளும். கொடுக்கல் வாங்கல் லேவாதேவியின் சாமர்த்தியங்களும், வாசிப்போர் கேட்போர்களுக்கு விடா நகைப்பை யுண்டுபண்ணு மென்பதில் சற்றேனும் ஐயமில்லை. இஃது சிவகங்கை சமஸ்தான வித்துவான் வில்லியப்ப பிள்ளை யவர்களால் வெகு சாமர்த்தியமாயும் அழகாயும் வெண்பாச் சீராகப்பாடியுள்ளது இதை ஒவ்வொருவரும் வாங்கிப்பார்க்க வேண்டியதவசியம்.

புஸ்தகம் 1-க்கு விலை ரூபாய் 1—0—0

கோடாங்கி மாலை. 1-2 பாகங்கள்

இது கோடாங்கி அடிப்பவர்களுக்கும், சுவாமி அருள் பொங்கிக் குறிசொல்பவர்களுக்கும் சுவாமி ஆடிகளுக்கும், ஆருடம் சொல்பவர்களுக்கும், பேயோட்டுபவர்களுக்கும், முத்துக்குறி சோதிடம் பார்ப்பவர்களுக்கும் முக்கியமானது. பலதேவதைகளின் பெயர்களும் கிராமங்களின் பெயர்களும் குறிசொல்லுகிற விபரங்களும் ஆங்காங்கு தெளிவாக யாவரும் அறியும் வண்ணம் கூறியிருக்கிறது.

பாகம் 1-க்கு விலை அணா 0—4—0

அருணகிரிநாத சுவாமிகளால் இயற்றிய

பெரிய கந்தரனுபூதி.

யந்திர மந்திர சக்கர பூஜாவிதிகளுடன் கூடியது.

புஸ்தகம் 1-க்கு விலை அணா 0—4—0